

TO THE READER

K I N D L Y use this book very carefully. If the book is disfigured or marked or written on while in your possession the book will have to be replaced by a new copy or paid for. In case the book be a volume of set of which single volumes are not available the price of the whole set will be realized

SRI PRATAP COLLEGE
SRINAGAR.

LIBRARY

Class No. 891.441

Book No. K 925

Acc. No. 15968

SRI PRATAP COLLEGE LIBRARY
SRINAGAR (Kashmir)

Class No. _____ Book No. _____

Acc. No. _____

This book may be kept for 14 days. An over - due charge will be levied at the rate of 10 Paise for each day the book is kept over - time.

[illegible]

45231

RI PRATAP COLLEGE LIBRARY
SRINAGAR (Kashmir)

DATE LOANED

ss No. _____ Book No. _____

c. No. _____

This book may be kept for 14 days. An over - due charge will be levied at the rate of 10 Paise for each day the book is kept over - time.

[illegible]

ما شاء الله لا قوة الا بالله

اندرین زمان سعادت نشان قصه عظیم نشان شجاعت نامها و زریان
در عبرت انگیزی بنی نوع انسان

15968

مصحف ۱ به

891.441

X 92 S

سام نامه گنجینه میری

حصه اول

مصنف

4 JAN 2006

سید امیر شاه صاحب کرمی مصنف خاور نامه ظفر نامه و غیره

حسب مائیش

غلام محمد نور محمد جبران کنت مہاراج ندیر گنج بازار

(شلاخ) مایسمہ زار - امیر اکدل سرنگر کشمیر

سام نامه کشمیری

بسم الله الرحمن الرحيم

حصه اول

خدا یازده چھوک حسن الخاقین
 مژن کُرت آسمان و سپهر
 دران خیمه تارک فرودان کرت
 دتوت زینت از مردمان خاصی
 بقدرت کُرت پیدا آدم زحاک
 دتوت از کرم آیین شرف
 گو دن بوالبشر آدمس رتبان
 عبادت کرن در جهان بختیار
 بغرق آب برسم کُرت کائنات
 خلیکس پین نارس اندر بار
 کُرت قطبین ایسی نارژی
 اکی تهر و ستین تنگ بادیه فی
 سین قوم لو طمس زیر و زبر
 کُرت اوین از سنگ خار ایمان
 متک حب فیلسنی انتقام
 شهنشاه عالم زه چھوک و الجلال
 زه چھوک ملک الملک لا شک رب
 اکس چھوک دن هم زور و توان
 بیس چھوک کران سترنگون خطا
 جهان آفرین چھوک ای بے نیاز
 مکی کرو زین ژمی شنائی نشدا
 دران بارگان نیز را ہی نامه کر

کُرت پیدا ژمی آسمان زمین
 معلق تھوت خرگه نیلگون
 چو قندیل رین اویران کرت
 مسطح کُرت فرش عالم براب
 بصنعت لوت ریدن جانپاک
 اولو الحرم مرسل عزاز و ناز
 کرامت کرت سجده فکریان
 اکوی حکم مان نه از حرص کین
 دتوت کوس از آب طوفان نجات
 زه قوت دتوت بشته فرسودی
 یان قدالاسو عوج رحیم
 کجس چله گردنکش عادی
 سو جالوت باشکر کینه نواه
 دتوت مدرسی بعد صد ساله جان
 اکس زه ژمی والناوت سر
 ازل تا ابد چھوینہ حکمس زوال
 سر اسر کُرت پیدا ژمی کائنات
 بیس چھوک کرن عاجز و بیران
 اکس چھوک دن تاج و تخت و کلا
 بر حمت زه چھوک عاجزین چارسا
 چھوٹ بد زار باب فضل کمال

زه از جلوہ انجم و ماه و مہر
 ستادہ لغیر از طناب و تون
 تھوت از ملک عزت افلا کسی
 مسلسل کُرت آب اندر تراب
 کُرت پیدہ تابندہ در در صدف
 بنج کرامت کرت سرسراز
 عزاز یلنی سال ششصد هزار
 زه کر حقن سو سرد و د خوار و دین
 کرت مہربانی پین آشکار
 دتوت سبطین قلز مس تازی
 فوٹ حقن لضرب عصائی کلیم
 کُرت حکم جاری بوقت سحر
 بیک سنگ تارک کر حقن تباہ
 زه بخت ابابلیسی زور نام
 بیس ژمی کُرت لطن مای مفر
 منترہ زه چھوک زہمہ نقص و عیب
 زه کوئم چھوینہ ہمتا ذات صفات
 اکس چھوک کران سترنگدی عطا
 بیس چھوک کرن پست و خوار و فنا
 امیر شنائے کو خدا کو جودا
 مکت زینائی خدا کنگ لال
 چھو بہترین عذر خواہی زه کر

مناجات بدرگاہ قاضی الحاجات

<p>اکی بوجھوس بندہ چالوی ضعیف زلیں محبت چھوس گت شمس جوانی کرم لہوس اندر تباہ سفیدس کرہن گوم کرمنس سفید نہ تو بہ کرم نہ ندامت ہر دم رسم بغض تراوت نہ ایمان رہنم بدست و بپا و بچشم و بکوش اتھوتی کرم تیجہ کرن باونہ حکم منافق سید دل نہ بیہ تیرہ روی بچنگال شیطان گرفتار چھوس ژہ کن اس و ان خاک سرسردیت یامید چانس برس پٹ بو اس و جھیم چان در گاہ رحمت و رحیم انامذنب لا غفور سواک مہ تیوتا منتھن دجہا چھوس امان ژلم نیرتھن مرغ جان از نفس دران لخطہ جان کند اساکرم اولو العرم و مرسل بیہ اسیا</p>	<p>ز تقصیر خدمت نزار و نجف مہس نفسی ژور شیطان فروم بہ پیرانہ سرگوس و ان رو سیاہ کرمنس نفس کرد نکش لے خبر بدینا و عقبی ملامت ہر دم حر اس پھن ان نہ شیرگوس کرم کار بد کھنہ و دمنہ ہوش نجیشاہ مہ ہودینا اس کو خنہ دس منہ ز غاتہ زبان کلہ گوی پشیمان ان سپنوس ز اطور بد بو تھن پٹ ہرن آب دیدہ و دت لگو سنہ کوئی کاخہ و چھونہ کیم توی اس در بار گاہ رسیج کرم ستر عین ژہ ستار چھوک دتم رزق بے منت مردمان اکت کن مہ زاکم ملک جاسی منور دل ز نور ایمان کرم کرم خوبر کار دنیا و دین</p>	<p>کرم کارائے بدی بشمار بغفلت مہ اوقات ضائع کرم د در زام سر و قدس ہچو بید ژہیت لایم تام مولن تیر کھنم نہ سحاه کذب بہتان و نم توی نفس ہوش نشن زیرگوس اچھوتی و چھومیت و چھن بونہ حکم شقیاہ مہ ہیو ما بونہ نش کو خنہ کنہ کار گمراہ بد کار چھوس حجالت کیم حاصل از کار خود اگو چہ ٹہاہ روی کردان بودرا ژہ و چھوک خدای غفور و رحیم مہ پٹ رحم کرائے خداوند پاک گنہ بخشہ آخر ژہ غفار چھوک بلہ زن و کھن پٹ مہ و اتھم نفس بیت کن عزرا زیل ایماسی سر اسر و سیلہ انم اولیا بحق نختہ شدہ سرسلین</p>
--	--	--

نعت شریف حضرت سرور کائنات صلی اللہ علیہ وسلم

<p>محمد چھو پنجر ذوالکرام ہر سو چھوس ابرہ لنگ سائبان</p>	<p>چھو شاہنشاہ انبیائے عظام خداین سو کر رحمتہ العالمین</p>	<p>تمھوی پادشاہ چھو عالی نشان غلاماہ چھو نشن خبر سل امین</p>
--	--	--

بلند چو بر دار سو و الشمس روی
 گزین چار حد کو تمک شکار
 نون تیجه کنوی اس تشریف یام
 کثرت خاصه در بر منزل قیام
 تسند لوله یام پیو در جهان
 سوا تشکد فارسک کو خراب
 تو جن کھی دن کلک تابه سبیت
 بعزت لبین قباب تو سین مقام
 بشای فقیری چه خوشتر شمس
 بر حمت سٹھاہ اس پی شفیق
 بوسین کثرت ز بس اہممتی
 فرشتو تو ی سجدت بر زمین
 چو موسی چه کیستاه علمدار
 خداین سو کر شاہ دین بر ورن

سرن اس چو عنبر زوالی موی
 نہایت چو بکریم جلیل شمس
 کرن اس سنگ و شجر شمس
 در اوصاف آن شاہ عالیجناب
 دست آیه الوان نو شیروان
 کرن مسخ عتر اس بیه لانتی
 کرن زو نہ دو نیمہ سبابہ سبت
 تھی پاکیزن بیک مہشت خاک
 چو فوج ملک خاصہ شکر شمس
 مکس منر سو والی مدنیک سوشاہ
 کرن روز شب امتی امتی
 خلیس د کس منر سو انوار بو
 چو سلمان سلیمان جلو دار اس
 ز لو لاک بر سر تہون تاج شمس

سو ذات مبارک تسند چون بہار
 چو قسراں ز حق وحی تسنیر لنت
 ردائی مدر و لنت سرب
 چو جاسیم و یاسین طاب خطاب
 سپن خشک آن ساوہ دریا آب
 دتن نسخ انجیل و تور اتسی
 بر فعت سپن مسرسلن مہندام
 سر اسر کرن فوج دشمن ملاک
 فصیح البیان خوش کلام وین
 بہ ہمت چو عالی سلو مت پناہ
 تسند نور بو اد مس در جبین
 نوی اس پھن نار کلزار کو
 سو چو کی برگزیدہ ز پیغمبران
 از اسرار دن خاصہ معراج شمس

در بیان معراج شریف حضرت سرور عالم صلی اللہ علیہ وسلم

شہاہ اک سٹھاہ خوشتر از روز عید
 مگر سر مہ الالایصار اس
 سیر سر حبان بو گمت شکار
 ہمے بر فلک نور مطلق کھسان
 بجلدی ژہ کر تھ لے امین خدا
 ز احمد بھی آمد آمد چین
 سر اسر ملاک تنبازی کرن
 کرن نور کوئی فرشتہ عرش تمام

منور سلیمت ز نور سعید
 منور گمت تنقو فلک تا بعش
 بہر سو لوان اس مشک تار
 در آتش در گاہ رب الجلیل
 ستن آسمان اندر کرندا
 بو کھارن سوار بر سر آسمان
 کمر بستہ خد متلذازی کرن
 گزین بر و نیمہ ہمت نور چھی مشعلہ

سیاہی تھچ نور انوار اس
 معطر ز منیس گمت ہفت فرش
 ز منیس پھن رحمت حق و بیان
 سپن حکم جاری سوئی جبریل
 دپوک دور دور محمد سپن
 کرن واقف از عرش تالامکان
 نون آسمان کرن انتظام
 نمن شور صلوات کوئی غلغلہ

سوچ میرا لاک از فلک تازین
 کرک حورہ آراستہ صف اصف
 ز جنت براقاہ انن را ہوار
 کرک نور کوئی از رنگین بس
 انن سوی بودیدار ہاوی ممتس
 زلس کرمت زلسن جان پاک
 دتن حکم جنت مصفا کرن
 سوئی راستی نیز زن در گریز
 زلن بر فلک چون ملک در شتاب
 انن بہر آن سرور سر فرار
 ملائک سنت ساس بیت امی
 وندی سر پین یادنی یار سول
 ملائک چھ ساری کرن انتظار
 مشرف کرن عرش از گرد پا
 براوج تندی لبک احترام
 کرک مغفرت ممتس کر دگار
 بر اس پھن شانہ بد کو سوار
 بفر سنگھایت کرت ز ہنواو
 باقے کرمت پیو بیکم زدن
 بہت بلوی بہ عظیم کریم سلام
 دیک حضرت اس شہ انبیا
 سپن مقتدا انبیائی عظام
 نئی در اور محبت متین مصطفی
 بہت نت پھن پایہ پایہ ملک

از ان پس ژہ کرشہ سوی خلد برین
 کمر بستہ وزن سو ضوان حضور
 تنھوی تنھوئیں اسہ باد بہار
 سو بہت کرشہ ژہ در خدمت انجنا
 پین ساری اسرار باوی ممتس
 بہر خداجبرئیل امین
 ہمہ در دیوار زیبا کرون
 سبکو سٹھاہ باد صحر تر لان
 و پھن بر ہوا چون لاور عقیاب
 گزہن بوسونیت زوہم خیال
 درودہ پران بر رسول خدای
 سپن خوش ستری ذات پاکن سلام
 بجلدی سپن ہستہ بر اس سوار
 چھ لچھر فولی ماطخی باسی
 کرک قاب قوسین اندر مقام
 تہ بوزت شہنشاہ عالیجناب
 سپن پانہ جبریل تس صبر بہ در
 بہ بیت المقدس تنھون سو قدم
 نہ دم بلکہ در پیم بر ہم زدن
 پتھر و تنھو رسول خدا از برق
 دو گانہ پر وژی سپن پیشوا
 سپن یام فارغ تمتی از نماز
 بر اس پھن کہستہ چو برق صفا
 تمتی ہیرہ کھتو برق زن سوی ق

وہ پیر و نت خبتس ہر طرف
 بر ان کاسہ ہائے شراب طہور
 لیس ختکوی نازنین زین بس
 جھود تو ممتس دشمنوا ز عذاب
 کرن شاد و خوشدل چھو اندوہنا
 منادی کرت کہ بخلد برین
 براقاہ کڈن برق رفتار نیز
 ز حد نظر بوقدم برو سٹھ تلان
 بشر روی سوی اسپ گردن راز
 خیاس تہ و ہس کرن پایمال
 دین انجناہ کینا چھوک ملول
 مبر غم زلی امتک غم تمام
 منور کرک نو فلک از لقب
 تماشا ژہ کر باغ مازا غنسی
 دئی از ژہ دیدار پروردگار
 سپن خوش تہ کھان قدم بر کاب
 قدم تل برق تنھوی تیز دراو
 تلن پس قدم کو ز بیت الحرم
 مسجد ہمہ انبیائی کرام
 کرک پاک پیغمبر و اتفاق
 کرک پیشوا سوی رسول کرام
 پروکی حمد ایزد عجز و نیار
 و چھن خاصہ ہیراہ سورج تافلک
 فرشتن اندر و تنھوی طمطر

عليك الصلوة و عليك السلام
 پكن تو برا و لين آسمان
 بخرخ سيوم زهره بو نغمه سازا
 كهون پيرن پيو سر آفتاب
 بخرخ ششم گو با آن دلبري
 بگيسوي ريجان معطر كرن
 منور كرن جبرئيل مقام
 ز نور تجلي اذرت بن ميه پر
 با مر خدا و رفرف مكان
 سٹھاء اسو عشر سن تملكو احتياج
 سٹھاء پرده نورش برو نٹھ آسي
 كرن توره س ا دن مئي خطاب
 اچھن تمسنن كحل باز اغ آسو
 منور سين سوي ز الوار حق
 ز ديدار حق مصطفیٰ خوش سپن
 سپن يابني رحمت اللہ عليك
 خداين كرس مهرباني سٹھاء
 بر حمت كرن استه اميد وار
 ہتون حضرتن رخصت از ذوالجلال
 بصده فيت سو و نحو بر زمين
 برس آس ہكل و نه الہ ران
 برا و باد بر صحت آل عظام
 ابو بكر صديق چھوي با صفا
 كلامہ سندن پيو خدايس قبول

عليك الشنا پار سول كرام
 عطار د كچرخ دوم بود جهان
 كرن تہ سپن تنس نشن سرفراز
 بہ پنجم فلک تو يامت سو شاه
 بجان ش خريدار كو مشتري
 از انجا قدم پس تلون زابتدا
 دين تنس مہ دم رخصت و السلام
 بر شين كنہ رودنه تا و نوش
 تلت نيون آشاہ عالمكان
 بر رفرف پكن كوز حد جہات
 پكن آس تنہار سول خداي
 تموا لود بيت كو سوي لكان
 و چھن ہر طرف و حدنگ باغ آسو
 بفضل خدا شاد و مسرور كو
 صلوة و تحيات ذاس دين
 دس يورہ تم ايچھان فرين
 سپن محرم خاص سيراك
 منگون از خدا مغفرت آس
 كرن طی حجاب جلال و جمال
 بگري ز بستر و حق آس وال
 سوگو طی كرت آواز لامكان
 خصوصاً بون رحمت كردگار
 چھو مننت ہون تمسنري مصطفیٰ
 چھو عثمان عفان سرا پا جيا

ز لن تيز كو تيزن از كمان
 عطا تنس كرن دفتر آسمان
 بچارم فلک تل تم از رخ نقاب
 سپن تام بہرام تمشد سياه
 بہفتم سو كيوان منور كرن
 ہتون كرسر سدرۃ المنتہي
 ليح نہ مہ حرات پكن پيشتر
 ز بيضا قتي كنہتہ رودنہ ہوش
 ہتون گرد نعلين بر عرش تاج
 بيكدم كرن طی صمہ كائينات
 تنمي آس نور جلالك حجاب
 گر شمت پيو بجلو تكلہ لامكان
 كرن تم باين چشم ديدار حق
 سرا پا سو نور عسلي نور كو
 كرس توره ذاتن سلام عليك
 سلام عليہنا و علي الصالحين
 كرامت تہ عزت لبس بيشمار
 بون آفرين تمسندس ہمتس
 كرن سيرا فلاك خلد برين
 كرت آسي معراج حي تعال
 ہزاران درود و ہزاران سلام
 پياپے بران چار يار كبار
 سپن از عجز تازہ دين رسول
 سپن از حيا سرور القيا

سوخیر شکن شاه علی ولی
ز گلدسته از نو بهار رسول
محبت دهند رحمت جان میا نو
نمن پش فدا جان سید امیر
پناه جهان شاه والا نژاد
علم در سر حلقه اقیاب
سلیمان چشم سرور انا مدار
غلاما هند خاصه عبد الرسول
چو موسی چو سبزه تیر پے خصا
کرت آمنت دست حج زیت الحرام
مبارک سلم متمنری حرب
ز تقوی قبا خاصه در بر سر
بر رفعت چهر عالی تسنن بارگاه
ضیا بخش گلزار کشمیر چھوپی
چھو حمت و سن تربت پاکسی
شوبن نت برس قبه نور شید و ماه
سوم لیس چھو سنگین چو ذات العباد
اثر انیم اندر تمسندی عام و خاص
امیرن چھو حاجت و اسی نت
چو آب شفا خاصه شربت تسنن
امیر امیر غم زه دل تھا و شاد
زه بوزم مہ بہر خدا الغیاث
دین چھو س شرف روز از خد
زه ہا دم طریق ہذا الغیاث

چھو دروازہ دار علم نبی
صحابہ چھو ساری نجوم ہدای
محبت تہند دین ایمان میا نو
نجات و رضوان متن صبح و شام
سر سروران سید حاجی مراد
حسینی نسب سید ذوالکرام
مسنخ متمن یو جن بے شمار
تقوی خضر دم صاحب سبز پوش
ان جوی مال بخط عصا
علمدار باطن پلنگ سوار
نمکو جلوه چھوئی فتح قحط و وبا
کرامت دس خاصه آنسر ورن
چھو خلقن تسنن آستان سجد گاہ
متی روضہ شہ ظاہر اشار فیض
منور کران خاک افلا کسی
دلا اسو فردوس صحن حرم
چھو قہمت نمکو باغ شاد و عاد
برس متمن دس پش ہزار ہزار
فقیرن زلن بینیوائی بتی
منگہ کاخہ اکھاتو با میڈ تراؤ
کرس عرض حاصل کر ہی و مراد
بولا چار تے خوار و مضطرت
گرہ ہوس گرہ ہین جد الغیاث
عنایت کرم ہا دم راہ راست

حسین و سن نور عین بتول
رضا مندر وزن کتس پش خدا
محبت تہند وی مہ چھو دلپذیر
نمن ساری پش بون و السلام
سپہدار دین قاضی اولی
بخاری لقب حیدر نیک نام
چھو کرمیت جنو حکم متمن قبول
کدن از کرم چشمہ آب نوش
ولایت سنان سیدہ محرم
گونس لاکے فتح کینہ بوس مار
چھو قطبیتوک تاج بر سر سر
عنایت کرس خضر پیمرن
تسنن روضہ در موضع کرب چھو
دون ہر طرف جلوه نوار فیض
چھو دروازہ متمن فلک بارگاہ
و چھمت گم سینمت چھو باغ ارم
ز درد و الم ہا گرہ ہین تم خلاص
چھو آسن ز دور آمنت امید وار
مضرین دوا خاک تربت تسنن
تمس مطلب دل متی لخطہ دراو
مہ چھو داد پاشید الغیاث
برس پش کرن چھو صید الغیاث
گمت چھو س بدریا غفلت غرق
ہدایت کرم مرشد الغیاث

تیم و ن ژده در خواب بتیاب چھوس
کھون پٹ کر کی سرفدا الیغات
کرم ستر عیبین بذیل کرم !
بصدق و صفا اقتدا الیغات
بویم نفس ورن کر س مہبت سلا
برحمت ژده کرم رہا الیغات
بامید چاس برس پٹ امیر

دلو باغبانوں ہر ن ہیو ژہ چپا و
دہ پیرا و از گلشن تازہ ترا
دہ ون روشنائی چھلک جود
سجلی ژہ ون سنبلس خوشخبر
گمت از چھوناف سمن عطرسای
نہ طوطس شبن تازہ اخبار میا نو
چھو سر سبز گلشن ہوا دلپذیر
سپن از مائیں دین روزگار
چھو آسن گہی تیر گاہی کمان
گہر سنج کی زین سبر کی سپنج
بیود تو لشعرو سخن نظم و داد
خردمند فاختر سخندان ظریف
سخن سنج بیدار دل سیف الدین
بہ تیغ ہنر جان خراشی کرک
ونک ساروی قصہ ہای شگرف
بہر نوع افسانہ کاش و نک
محال است سردی ز کشمیران

دتم از بشارت ندا الیغات
چھو کیا بیم تن از بلا و الم
گلو تم ژہ عفوک و الیغات
زمان کرم بے نہایت ستم
کرس حکم تبت یدا الیغات
ژہ لند کرم ر حمتیج اک نظر

و جہ تصنیف کتاب ہذا

کر ویر گلزار با سدا کر !
کر وک سرو آراستہ در چین
دس گل فولی خوش سپن غنم مہر
ژہ ون پو شنوس یہود داستان
سو چھوی در سخن ہمد رار میا نو
گیس را کرد لفظ کشمیریان
یہ دنیا چھونہ عاقبت پایدار
غنیمت چھ فرصت میں تن دھن
تھو کی مخنہ بر سر کرمانا یہ کنج
نمی اوستادان کشمیریان
سمو محمود گامی عزیز جریف
حمید اللہ آن شاعر بے نظیر
زدل چون گہر نکتہ پاشی کرک
بقدر ہنر اندین روزگار
خیال و غزل قصہ نہ ہور و نک
چھ کاشمیرن گرز و خنجر و چیت

و چھیت یام نامت وندی جان جان
ژہ ہیو آسہ سس غمز و الیغات
کرن چھوس بو چانن غلامن پتہ
و نی کیا ہ یہ چھوم ابتدا الیغات
گرفتار چھوس اندر دھن گمت
مہ لند تی چھوم مدا الیغات
چھو آبت بمثل گدا الیغات
بہار آو باسہ دروازہ ترا و
زر خسار سبزہ کروں دور کرد
یہوی شردہ کرٹھ قمر سس شون
دہ پیغام کستورس اے دلکشای
چھ صد برگ از ساسہ درفشان
دس ژا و گلزار س اندر امیر
کرد قصہ سام نریمان بیان
اکس کرد شمس پٹ چھونہ آسمان
بہار س بھٹن آن لشکر لوچن
سنجگو تمی فارسی اوستاد
چھو کرمت میو شعر شیرین بیان
ولی متوسوستانہ راہ یقین
عوبد لا حدنا ظم دلپذیر
کرک در سخن گفتن اوقات صرف
تھو ک ساروی پن پن یادگار
ز بحر دلاور کرکھنہ بیان
از ان لہر ژہ چھو ک سنجد لاورد

منزل جامن اندر گمت شعله پوش
 گدن کانگن کشن بماند شیر
 کرن ذوالفقار زبان تیز تر
 نه از لفظ کشمیر بل فارسی
 مبه گوشت از بهر کشمیر یا
 کمیس شقرس پٹ سواری کره
 خصوصاً چھوکی مخلصا میا نو یار
 دن پانه چھوکی شخر باد لکشای
 چھو قریه عجب خاصه حاجن بنام
 ز فردوس طوسی چھو کچھ شاه
 گیم رے دل اندرین روزگار
 کلاه لاجم از استقامت بر
 کفتوس سمنند دلاور چو شیر
 ونم جسته ایاتهای شکوف
 توقع مبه چھوم از هنر پروان

کجای رع و خفتان کجای تاوتوش
 و لیکن چمیدن بلفظ در می
 رشن ملک شعرو سخن سر بر
 همی گرز و شمشیر زم و جدال
 کرم حیت چالاک کاشتر زبان
 و چھم کاٹو قصه و نمت تمام
 نهایت شفیقاه سو چھوم دوستدار
 خردمند رو شنند لاه با صواب
 چھوتن قریس اندر سندوی مقام
 دین مبه که امیر شیرین کلام
 به نامه بو تهاون پین یادگار
 زبان همچو خنجر کرم آبدار
 تو جم دویدان انشا دلیر
 مبه کھیواند رین نامه خون جگر
 ز بیدار مغزان و دانشوران
 بغیر از خدای بهمان آفرین

مگر تم چه وقت زمستان دلیر
 دتن داد در نامه اکبر سی
 بخوبی کرن در سخن داور
 چھو از لفظ کشمیر گفتن محال
 کرم فکر کوس بحر جاری کره
 مگر و دمت آسو باقی فن سام
 سخنگوی دانشوراه تیز رای
 لقب چھوس پر کی نا و عبد الوهاب
 هوس گوشتن میانه شعر کیم شاه
 بابیات سمیر و نتن زه سام
 کرم بدمت گندم بر کمر
 کرم نیزه های قلم تابدار
 بشوخی کرم خاصه وقت صرف
 گزین نازه دل دوستداران مگر
 چھونه کا نخته بے عیب عالمین

آغاز داستان

و لوسا قبوون میوک جوش و
 بیس پچن آو سید امیر
 دین می چه تیکن بز استان
 زاو لاد جمشید فرخنده فر
 سو بریم سبها بویل زورمند
 مکتس کون و چیت منده چھن کلا

تلت تھد ز خنجان سر پوش تهاو
 خردمند فرد و سکی پاکزاد
 سرافراز کر شاسپ بو پیدوان
 نریمان انچو کوس نامدار
 بمردی انن دختر شاه هند
 سو در دانه در عقد آن نامدار

پیای ده جام از می دلپذیر
 سوخا جو بیه سجده خوش نهاد
 سوگر شاسب بو سرور نامور
 دلاور سپهدار خنجر گزار
 پر می پیکراه اس چون آفتاب
 سپین چون صد قلس نشن باردار

برابر بین یاک نورت تمام
 فریدون صفت بلکه جمشید خوی
 اسد طالعا اسود در پهلوی
 پنگ افکنده پیل ز و راه دلیر
 خداین دس تا و توش و توان
 جوانان سی ساله پا و ن پتیر
 ژودا من اندر یام گو کامگار
 متس کاخه اکهاه آونه در خیال
 شب روز بو پچو خورشید ماه
 ز تخم فریدون کے و مرث جم
 سٹہاہ تاجداران زرین کر
 بہند و لولہ بو بتوران چین
 ہون بوسپا من مکر حاضری
 د و ن پهلوان سو غم آسو
 کرن عرض اے شاہ والا نژاد
 جہانس اندر اس ژری پادشاہ
 سو کر شاسپے بشرم نامور
 فریدونہ سند چھوک ژہ ایشہ یار
 سپن خوش منس ایشہ دم و شام
 کرن سامسی مہربانی سٹہاہ
 گراہ اک شتابندہ دریا گذار
 بیکم کڈن کوہنی بو سو کرد
 زمہ دیت ک کوخہ لدن بونہ زین
 ژہ لایق چھوین اسب تند خروش

پنجو اس متسی کرک ناوسام
 کھرون قداس بعینہ سرو
 بلند اخترہا بو سودر سروی
 دلوک یہ سوی تازہ فہمت انار
 رتہ سند سپن ورہہ سند گو جوان
 ہتون یام و رہن بہن پٹ قدم
 سپن پهلوان اندر نامدار
 ہمدی دلیر سپن بے نظیر
 کمر بستہ پیش منو چہر شاہ
 دوہاہ اک سپن پچو خرم بہار
 بہت اس انداند متس سربہر
 بنجہ مت بہت اس دربار گاہ
 د و ن سرفرازان سو بو شری
 چو شیر زیان ژا و فرخندہ سام
 ہمیشہ خدا تھا و فی سبہر شاد
 پس از آفرین دپتہ ایشہ یار
 پهلوان بوی تم بر پدر پدرا
 تہنر وقت کو آ و و ن وقت سانو
 بہر جا بو چھوس چالو مکر غلام
 گر انما یہ خلعت و لن تس بر
 ژلن آسو باند باد بہار
 ژلن آسوزن آسمانی عقاب
 سو بو تحفہ شاہ مغرب زمین
 بہ تو سن چھونہ آنتن کینسہ رام

نوکی ہیکلاہ آفتاباہ بروی
 آسہ دن گلاباہ کین زن تندر
 نرمیان منس پهلواناہ چو شیر
 چو دردانہ پروردہ گو در کرد
 دہن و رہن اندر ژہنون آکو
 دتن تام پادر بہن سیت دم
 نتھوکی پهلواناہ سپن ہمیشہ
 بہمت جوان عقدہ کن آسو
 منو چہر بو شاہ کرد و ن شہم
 بنجہ کر امنیہ بو ہر بار
 تہی پهلوانان ایران زمین
 پمت غلغلہ تاجو خورشید ماہ
 کرن نامدارن سو اکرام آسو
 بہ پیش منو چہر کر تم سلام
 چھو نیو تام تابان یہ خورشید ماہ
 پدر بر پدر چھوک ژہ فر مانگذار
 بور و دس نرمیانہ سند یادگار
 ژہ چھوک میانو آغہ بو چھوس چا
 یہ بوزرت سپن خوش منو چہر شاہ
 بصدر و فر تاج دتو تس بر
 ونے کیاہ سو شہرنگ صحرا لورد
 سٹہاہ تیزرو تا و اسس غراب
 دین ساس البشیر فولاد پوش
 ہکس نہ کرت رام کوخہ غیر سام

ژہ شوبی یہ شو یک مس می سوار
 دتن سجدہ پیش منو چہرہ شاہ
 مہ دم حکم چھوکی میا نو فرما گذار
 رکھ شیر و خمر گوشا ہو برہ
 سٹہا تنگ چھوکی متن در حرم
 شکار س ژہ کرہ ایچہاں پہلوان
 ز شکر تیس یکبار و دو صد
 ز در گاہ شہ در او ماند باد
 ہن تیج گر شاہ سپنی بر میان
 لڈن سو کی گراں سنگ پست زین
 کرک تیر اسپان آتش نہاد
 و چھوکی مر غزاراہ عجائب فرخ
 سو میدان برت از کل لالہ آسو
 برت لیسر دشت دکھار لے
 بہ تیر دکنڈ و شمشیر و زور
 شتابندہ کوراہ و چھن ہچو ماہ
 ژلن واوزن بر ہچو ماہ
 غراس کرک فچی لار و چو باد
 سپن سام عاجز تھکت پویندا
 کڈن کش کمانے دتن تس ترہ تیر
 بجلدی ز کنجک موثر تم کند
 ژلن کو سو حیران سپن پہلوان
 بفر سنگہا کو سو نیرت ز راہ
 ہو کو سہ رنگ چون لاجور

ژہ چھوکی نامور گرتہ چھوکی نادر
 کزن عمر صلیشاہ عالیجناب
 ہوس چھوکی کڑہن نیر بہر سکار
 دو ہفتہ کڑہن چھوکی بنجیر گاہ
 ژہ رخصت دتم از کمال کرم
 مگر کڑہ فیرت تیس کن شتاب
 دس بادشاہن ز بہر مدد
 سلاح و سلب کرتہ بستہ بہر
 غراس ژان جف چو شیر ژیان
 ہن سبت تم نامور پہلوان
 بفر سنگہا پی کرہت ہچو باد
 بہار آسو تی ماہ ارد کی بہشت
 ز شبنم ہرن محنتہ زن ژالہ آسو
 سٹہا تانت اندر ہرنہ تہ کور ویر
 رنگ ہرنہ مارک سٹہاہ شیر و کور
 بدن آسو سند مر صبح بزر
 شنادر چو ماہی دلاور چو بر
 عفر نیرہ کو کور قدم تا بفرق
 نہ ڈیشٹ انن تس سٹہاہ اضطراب
 تمہو بیت کنجہ کونہ کورس خلل
 دتن جنم انن کور و خشعی بند
 دوان سام کورس تہ چون عقا
 بکوہ و بیابان و دشت و گیاہ
 سپن کور و خشعی بنا کہ نہان

سو ڈیشٹ سپن سام بلہ خوش شہا
 ہمیشہ یون چان دشمن خراب
 بکوہ و بیابان نماشا کرہ
 سیوم ہفتہ بیہ واتہ در بار گاہ
 منو چہرہ شاہن دس بیکمان
 ژہ رستوی مہ چھو منہ یون ہسر فنا
 ہفتن رخصت آن سام فرخ نژاد
 کمر تنگ چارن بزرین کمر
 نریمانہ سند کڑہ آہنیں
 چو باد دمان کے بھراروان
 پکن کے شکر کونہ تی سنگا بخ
 گمت تازہ کورہ ہچو ہشت
 بہر سور یا چین و کلزار لے
 شکار س پھن کے دلاور دلیر
 از اجملہ سامن بنجیر گاہ
 سراپا تہ سند پر ز لعل و کھر
 بدنبال او سام خسرو نژاد
 ژلن آسو سو کی کریمانہ برق
 کمانے دتن جنم در آن دار و گیر
 فوش تیر تے خیرہ کو سام یل
 سو مارک ژلن تیر زن از کمان
 ز شکر جدار و دیوار و خواب
 بلہ آقا بس سپن رو کی زرد
 دگر کونہ ساسن شن کو جہان

نه ديچون ميدان نه ديچون سکا
 چرچ راست غوغای غان چيون
 صبح فلوت ظاهر سپين آفتاب
 بر از گل تمکوت صحن و حرم
 کنارس چين شوبون تازه سر
 ز سرخی گل بس پخت اسوداغ
 دوان جلوه از هر طرف ريکپوش
 چکلن مهره صد برگ نه جعفری
 سمنزار نه بنبل و ارغوان
 ز گلهاي داود گلگون سوباغ
 تنی گل تنی تازه بر سر شاخ
 نيمالاه عجب گزمتن سرسری
 خرامان بکين کوچه سرور و ان
 حويلاه و چين نجا گوهر نگار
 کين در او نزدیک فرخند سام
 که امروز مهان ما آمدی
 دماه اک مه سبتن به آرام کر
 چو بيل پگل کل کژن انتظار
 ديس پهلوان که ای گلبدن
 مه کن سخا و کن کن کري بوغیان
 همه خلج و خاور و هم باختر
 متن کن کن باج از هر دیار
 متمس ثور مهت شاه زرين کلا
 چو شهرور و غفور چيني بنام

نه گور و نه لشکر نه سوی لاله زار
 سوسام و نريمان به پيراه و راه
 پکين و اتوسوی بر یک جوی آب
 صبا در جهان اسو غنبر فروش
 کزن ناز پر و از کبک تدر و
 کلا بوز رخ بو مشر و مت نقا
 سو قمری نه بيل کزن بو کبوش
 گدیت تازه از مشک بجان بهار
 چين در چين جلوه مایي دوان
 کلا له رشت سا غرمی بدست
 نت اندر رنگارنگ نمشرفراخ
 پتھر و تھو جهان پهلوان از غراب
 و چين بوکل و بنبل و ارغوان
 بناگاه پری پیکراه نازنين
 زمينيس دتن بوسه کزن سلام
 کريت هسر بانی مه پت مر حبا
 کر و کزنش سير با هم گدگر
 سپين ميانو مهان چھ پسي بکينز
 به کياه چھک چھکسنديه باغ عدن
 از ان شهر ياران روی زمین
 چھودر زير فرمان آن تاجور
 چھ نولچ سپاه لش بهنگام جنگ
 مکر بسته آن چھ در بارگاه
 چو خورشيد بنده متمس چھ کور

مگر اک بيابان ديوان و چھون
 شباشب لکن اسو ماند ماه
 و چھن خاصه باغ چو باغ ارم
 تنی باغ کن مکت اسودوش
 چين در چين فلمتن گل بيارغ
 بنفشه مکت اسودر پنج و تاب
 کزن پونول اسو چننا کري
 و زن داستان اس پت هزار
 شتايق سپيدت چوروش چرخ
 ينبرزل کتر اس مخمور مست
 گلشن مکر بو مقام پری
 پياده کزن گلشنس کن شتا
 از ان جمله سان در آن گل بهار
 نبرد رايه چون تور خلد برين
 دین تس مبارک کجا آمدی
 پتھر به موثر و ن ژه بند قبا
 مه گو مد سخاه اک دین لاله زار
 ز جان ز دل چھو کتھ پير او غرنه
 پری پکين دپوش ای پهلوان
 چھو اک پادشاه با چين و چين
 چھ کهشت شيت و فر مانگذار
 کژن دو دالتش در باو
 امی و لوله سوی شيه روم و شام
 بدینا چھ زن جنتی خاصه خور

وئے کیا ہوں سب پر لیح الجہال
 منسکتو میس دل گمت مبتلا
 سرا پاکستان بدن سچھوتہ
 سوڈ لشت پن تم ڈکہ کن پتہ
 نتہ فلتون دستہ فسترن
 کرن عاشقن تم چھہ بچان وچیت
 گلن بیرونی مار کیسوی سی
 ینبرزل چھول نجواب خمار
 وون گت چھہ عاشق منسکعبی
 اشارہ یہ کونستہ تہ دون اچھن
 وچھن زن چھہ آہوی گردنفرانہ
 زغمزہ سٹہ ہانیم لبمل پیوان
 کری یاد اشارہ کہ مرگانی
 یہ راہ ڈیشہ حور و رضوان نجواب
 رخس منسندس پ شون کیا چھول
 ویا نقطہ برایت نور چھپس
 شکر زندہ منسند چھو قند و نبات
 ونس کیا تیج گت ون چھی محال
 چو گلگون اس منز کھٹ فختہ مار
 تراوت تہی بدت لیستاسی
 چو غنچہ سبند چاہ بابل عمیق
 شون دورہ نت سبلمک دانہ تہ
 وون گرا کی دردانہ در گوش چھپس
 کرن ہرنہ تہ روس لشت چھہ

بحسن و بصورت عذیم المثال
 سو فدیام وچھو سہ و آزادنی
 کلکسٹ منس سنبلیستان چھو
 دیشکہ پٹ سیچی تا بدار
 زلف عشقہ بچان نالی و لن
 مکہ کل بنفش تہ بیہ سنبلی
 گزہ من تارہ کیستہ تمن موی
 نتہ نم چھہ خمدار شمشیر تیز
 کرن قبلہ فوسین محرابی
 مسک کھاسن چھپس لبالب ت
 شون کیا تمن کحل بام نیاز
 تمی چشمہ چھپس کی مردم سکار
 گزہ من پارہ یمن تہ بیہ جانی
 بوٹھس منسندس ستہ خنجر و چھن
 نتہ تیجہ کنن جنبتس منز بلال
 زہ وٹھ منسند کاسرخ لعل من
 لب منسندن منز چھو آبجیات
 سٹھا تنگ سر بستہ تنگ شکر
 نتیجہ شبنمک دانہ در لالہ زار
 سو سیب زرخدان مطوق گمت
 سٹہا من گمت تہ اندر دل غرق
 تسند کن چھہ زن بیڑہ از گلاب
 شون عشقہ بچانکی پوش چھپس
 چھہ دانہ نخوتہ صاف گردن لشنرا

تسند قد و قامت و بالا بلا
 غلامی کر س تم نہ شمشاد نے
 ڈکہ منسندوی رشک شمس و پتر
 چھو ناپن حلیہ آئینہ بدار
 من دل تہی نار بچان وچیت
 فوٹر کار کار بین کا کلن
 بڑہ برگ بادام زن سلابہ دار
 وچیت تم گزہ من بستہ پاکیزہ
 ینبرزل تہ شاخ ینبرزل وچھن
 گزہ مست تم علم جاد و برت
 کر شمشہ کر عاشقن دل نیوان
 اچھو وال چھپس گندرت نیزہ دا
 چھو تہو منسند از باغ جنت گلاب
 سو سیابہ برماہ الور و چھوم
 کلابین بہت کالہ ز بنور چھپس
 کرن خندہ لعل تہ بیہ کوسن
 تسند اس ڈیشہ گزہ من وچھو
 سوڈ لشت کھون غنچہ خون جگر
 صفت کیاہ و س تہ ز نخدانی
 ترنجاہ چھو یاس معلق گمت
 وئے کیاہ کنک پوش افسانہ تہ
 کرت حلقہ نت سنبلی مشک ناب
 وچیت کارہ کار پتی کرنے خم
 مصفا تہ زیبا سٹہاہ مار منز

چھو نازک تمس حلقہ نازنین
 کھٹ درل گنج کا نور چھو
 تسندم چھ زن بناوشی فوت
 سو دلشیت پون کھی چھ آئینی
 شکم نستر نزارہ خوتہ صانے
 کندت عشقہ بچان نازک بلے
 لطافت تمج کیا ائی در بیان
 گمت زن چھ مویرا ویران زکوه
 تھی رانہ جانانہ زیندہ پس
 دلن تی اچھن منتر کرن تس چھ جا
 چھ مشتاق پانس بجن جمال
 کینراہ بو پس تمسنری خواستہ
 مگر کانچہ ملکزادہ شاد قد
 بوین شمس و سر میا نو تس پدا
 بگلشن تو ی چھس کڈن انتظار
 تمس کن مو کی کنھنہ فیرومنہ را
 تنہس باغ حسنس فو لک کی گلاب
 بو باوی ژہ وچھ اچھان پلوان
 دو ان تس پری پیکر س سلیت آؤ
 برفت سو یوان بکیوان وچھن
 پرندس اندر صورتھارہ زرنگار
 خبر دار اے سام والا کھسہ
 چھنہ کینسہ ترھہ صورت نازنین
 سجدی تولن تھد سو نیلی پرند

شو بن نت تمس خنتہ لعل و نکین
 چھ پوشہ لنتس شو بن زری نر
 زبرگ جنا خون لالہ ملت
 فولی سینکس پای تس انار
 خطائی چھو تس فلتون ناف تے
 ونے کیاہ مکر مند اول چھو
 ژمنہ مویرہ سین سونازک میان
 کوہن و ن اندر گنج گوہر نگار
 گرزہ نازنین شمع تابندہ پس
 ز سرتا پاپس لطافت تمام
 یون تس چھو ماہ و خور در خیال
 نخی چھو ماہ دپومت رین لالہ زار
 دلیر و خردمند خورشید خد
 تمس لبر میان صورتہ باو
 وچھن نا بو کنہ نامور شہر یار
 مگر یام وچھک ژہ ای بے نظیر
 ژہ شو یک تمس مہ رسا قتاب
 کنن یام ساس بیوی راز کو
 چوسر و خرامندہ در قصر ژاو
 طلا کار سختہ بالوان درون
 دون جلوہ چون ماہ نیلی حصار
 اثرک یام بیت جایہ اے سرفراز
 جہا نس اندر جز پریدخت چین
 وچھن خاصہ شکل پریدخت چین

بلورین مژہ من چھانپہ نور چھو
 استھ زن اچھ پوشہ تھرہ
 ونے کیا صفائی چھ تس سینی
 زہ دلشیت گمت کیت بیدل بیمار
 چھو شب پوش تے تھر سرن مسو
 سٹھاہ نازک از موی زاول چھو
 سرن تمسنری نرم سیمین سیکوہ
 چھو شہانیت عصمتک سدار
 خیلے ز گلگیر ان تس چھ پای
 پری پیکری چھس پری تخت نام
 تسندی چھوین باغ آراستہ
 وچھن کرھہ بہر سو بند سیرکار
 سو آہی مہ لایق بنا زوا دا
 سو جان جہان می نشن وناو
 و نو کتام کیستہاہ ملکزادہ آئے
 یم چان صورت شہاہ دلپذیر
 چھ صورت تسنر پارچس پٹا عیان
 دلک نور تس سپرواز کوا
 در آن قصر تم خاصہ بالوان وچھن
 وچھون پٹھن پارچاہ نیلیون
 لکھت حرف کنہ پارچس پٹا بزر
 سخوبی وچھن صورت مہ طراز
 یہ یامرت پرن نام کو مستمند
 سہ صورت وچھت سام پیو بزمین

سپین بچہ مست و مدہوش کو
 پخت چہوس بود در خواب در خیال
 بیکارگی جانی تو نہ چاک
 و دن رات راس تہی حالہ اسو
 صبح جنس کو منور ہواں
 و چین تم سرا سر کہستان راغ
 بباد ایہ تس صورت دکر با
 تہی لحظہ زو کو نہ کر مس نثار
 خبر چہنہ از بازی روزگار
 نہ آرام دل تس دلبر متش
 وزین سو ہمہ لشکر نامور
 سحر کہ تہی وات نزدیک سام
 کرن گریہ تہ نالہ از بہر یار
 پریشان گمت کیازہ چھو کہ مند
 و لوک پہلوانن پین حسب حال
 در آن ماجرا سخت حیران سپن
 چہہ آہن درین راہ خوف و خطر
 اکوی نقش دست تہر والونک
 پین پان تراوت جنونس اندر
 نئی کتہ کنن نقشہ نشہ اتصال
 بچہ تر مہ راور پین روزگار
 کرن تہر بر لشکر خود تمام
 ہنگہ زن مہ تہن یو کاخہ سیاہ
 مہ چہوم برومکہ کوہ دیاں و دشت

سہ عشقہ نارس تمس جس کو
 مہیم صورتن غارت دل کرن
 ہزاری کڈن نالہ دردناک
 دین آسو کر ڈیشہ دیدار یار
 سپن باہ در چاہ خشک بہان
 سرا سیمہ کو داراہ الو نس جنون
 پریشان پین مست آشفتنہ رائے
 چود یو لنگان جف غرابس دتن
 مہ کیا آسہ قسمت سرا انجام کار
 و دن تہ رون آسو تا نیمروز
 پراگندہ کی تس چہن سر بر
 و چھوک سامسی شور پیدا گمت
 لڈن خاک بر سر و دن زار زار
 گمت سخت اتہر سٹہاہ حال چانو
 بہ کینرہاہ و چین تم بباغ خیال
 دپوک مسال اک نامور سلوان
 سٹہا دیو بدکار جادو سیر
 و جہت صورت تہاہ مست مدہوش
 ژہنوت دل ژہ دریا کو نس اندر
 ژہ بید و گریہ دلیرہا ہچو ماہ
 ژہ روزی کیت در جہان دیادگار
 دپوک تم آگرہن چھوم مہ سپرین
 بیک ضرب خنجر کرن سوی تباہ
 وینو بہان اس بہ میانی سلام

دین کینا سنا چھو ز ادیشن حال
 زوس بیانی نیم بسمل کرن
 کرن نت دوسل گریہ تہ نالہ
 در آخر پین مست بی اختیار
 نہ دیو کھن سو میدن دیو کھن
 و دن واریاہ ہارن از دیو جوی
 دین کتوسنا کو سو نقش نگار
 پین گوون سی ہزاری پین
 نہ معلوم دت تس رہبر
 پین کو سوی کشور نیمروز
 بہر سو و چین یکے شباشت تمام
 چود یو لنگان مست و شیدا گمت
 پرژہوک تس کہ الیسر و راچہند
 چو مجنون و چین اس چھہ حوال چانو
 یہ بوزت پریشان سرا سر پین
 پین عمر ضالیج مہ کر الیکان
 ژہ کتام جادو کرن ڈالونک
 چھو صدغیب بر سر و صورت پرست
 مہ تراون پین دل نفش و خیال
 کری پیدژی کتو منو چہر شاہ
 یہ بوزت پین تلخ فر خندہ سام
 بواہن گریہت دلبر مہ جہن
 گریہ تہوہ سوی ملک خنجر گشت
 دپوک جگر گوشہ جالوی غلام

سو کتھ پاٹھر چھو تھو چون بگر
بیک کر تھ تو تامت اصلا بجان
بھرا دس گورنی اک فریب
سوئی چین وان بہر جانانہ کو
مبا دامنگہ زن مہ اسوم قضا
گلگیر کو ساسی عشقہ زال
یہ پامت دین چھ کرن پر آب
پکن کو براہ خطا و ختن
ازان می کریم می معطر داغ

دئون کھنوش فند و شیر و شکر
در آخر سپین سوئی گرفتار عشق
بگلشن تھ جس صورت تاهت مسکریب
ہنگہ نہ رور دس بود لول مس
یگرن صبرت پٹ سو تھان رضا
دیپس نی می تم غلامن سلام
چو باد دمان تیز تر اوان غراب
ولو ساقیو چا و تم جام می

زہ نیو تامت اسکنہ سٹ و چھان
بجان بدل کو گرفتار عشق
چو پروانہ بر شمع دیوانہ کو
سود لبر تھن بوسہ لول دس
منو چہر شاہس فنیو میا نو حال
بوجھوس تادم مسکری تھند غلام
سوئی چین پی مہ جبین سمین
ز آبنہ دل زلم وارہ کھ
ز مہر و طبیعت زلم درد داغ

روانہ شدن سام از شکر خود بطرف چین

دین می چھو استاد شیرین کلام
زلن کو سو مانند باد دمان
چو بلبل پے گل گمت بہ قرار
ز سودای مہ سو ژند رگلن
دلیر و پلنگ انگن ویر گیر
و دلتیں پتہ و ایمچون ہوا
ز دیدہ سس خون دل بوہر
یکے بر سیاہ و دگر بر سمنند
پکن کی شب روز شام و سحر
گڑبہت پی بہ نزدیک دریا آب
تمس نشہ چہل زنگی دیو سار
بغارت کری بستہ کرمیت کمر
بہیکل تھی ایمچو دیو رہیم

ز شکر بیہ در او فرخندہ سام
پکن بو ستونہا بہ بے راہ و راہ
ودن آسو مانند باد بہار
دپوک کج جواناہ بد نبال سام
سو ما آسو ساس برادر شیر
جہان پہلوان سام از عشق یار
سو فلو د آسو سس سلی کران
ز کوہ و بیابان کڈن آس کرد
کرن آس منزل بہ منزل گذر
دین زنگیاہ بو سمندون بنام
کمر بستہ آس پے کارزار
کرن آس تم کاروانن خراب
نتی کن پکن بونہ کا نراہ زہیم

کرن تو تنس فتحہ آتش نشان
ودن بو کڈن نالہ باد رو آہ
شب روز تس یارہ ستیزی کلن
ز شکر پکن در او فلو د نام
تمس لکونہ آرام ساس سوا
زلن آسو مانند باد بہار
زہ شیر زیان چون دوسر و بلند
ز ہفتہ زمین گاڈہ آنک بدرد
بہ تیزی کرک در ویدن تپ
کرت برگذر گاہ دریا مقام
بدر دی بہت آس بر برگذر
چون خون آدم تھی زن شراب
جہان پہلوان سام و فلو د شیر

بکین ت بروی دریاد لیسر
 تواند ره اک رنگیاه بود لیسر
 دژن نهف متش رنگیس بر مکر
 سمندون رنگی چغت شیره گو
 کر یو حمله ساری چو شیر زیان
 سبک سامنی چون هنر بر دیر
 هتون سوی گنڈت باتنا و درخت
 سپین خرس شیر فایم بجنک
 بهفتم فلک کو صدی طراق
 به نیزه کرن آستین شگاف
 بگرز کران آسودش من بباد
 چو دریا جی چون بکین آسوخون
 سپین خلق فارغ ز بیم وز باک
 از ان زرمه درای و شوی جوان
 بر آس و ات تم بر کنار
 ز لیس آس تم چون شب بهار
 تمک کل خون بودم عنبرین
 کلن پٹ کرن آس فمری سرود
 بهر سو یون شک تا تار آسو
 دماه اک کرو سیر آرام و خواب
 در آن شب بگلشن کرن خوابگاه
 گرو کاسه کھو مست چالاک
 کرن لیس چو صا چندین
 از ان مکی کتریم دور از سرخار

بکیارایه رنگی دوان !
 متی حمله کر ساسی پٹ چو شیر
 نولن سوی تن رنگین دن برت
 جهان در سیاه چشم او تیره گو
 به بوزت تنو بمجو ابر سیاه
 ان حمله پا دن سمندون شیر
 از ان پس کرن رنگین پٹ شتاب
 کجک تیر شمشیر الماس رنگ
 دون ضرب شمشیر چون برق آس
 نرت بی کتر من از مکر سوئے ناف
 بدیکر طرف آسودش شیر
 نیون ایره بوز تبین سرنگون
 سٹہا خوش سپین سام خنجر گذار
 بدریا جهان اندر کی نہان
 دژک جف کرن کی بھجاروان
 گزیمت پی بگلزار خادردیار
 ز باد صبا بی کرن سرو ناز
 گلن پٹ پرن آس ببل دود
 دلاور زہ مانند سروروان
 سپین سیراز آب نان و کیاب
 در آن مرغزار سپینراول بلہ
 سو برار دلشیت سٹہا چاک گے
 از ان مکی کتریم دور از سرخار

کرک ساروی حمله بر سپلوان !
 تہ دلشیت سپین سام کل کینہ ور
 نرہ رنگی بکیار کی گے مرث
 دن حکم بکیار برز رنگیسان
 کرک حلقہ بر گردنور شیدہ
 کرن بستہ محکم برنجی سحت
 یراز خون سپین دلشیت در با آب
 تلک تیوت کرن ہندی طمطراق
 دلاور رس منزگت غرق آس
 کرن بکطرف سام خسرو نژاد
 نکا پو کرن چون هنر بر دیر
 بیکدم کرک سار رنگی ملاک
 یرن حمد مجید سوی کردگار
 ہوا ملہ تراوکی بباد مژاد
 غبار زمین و آو بر آسمان
 و چھوکی خاصہ باغہ چو نخلد برین
 بہر سو گلن پوشکوفک طراز
 ترو تازہ سر سبز سبز آسو
 خرامان بکین کی در آن گلستان
 زہ سروروان آس نکھت زراہ
 تنو آس زیمت سٹہا منزلہ
 ولوسائیو چا و تم سوی شراب
 بلیم دل زلم می ز دیدہ غبار
 بلیم دل زلم می ز دیدہ غبار

رسید سام در شهر خاور و بادشاه خاور شد

و چو در نوار رخ مکھوت بین
سپین ظلمت شب از آفاق دور
گرین پرت بین یام دوشوی سوار
مگر دشمنان آویاس دین
کرک عرض کے پہلوان زمان
سجاور زین اسو فرما نگذار
بدن بال هر نه گرین کور یله
سپین بے سرازه سالوسر داراد
چھو بیت مکسر اندر یہ رسم قدیم
چھو صبحن شیران از خاص مقام
سو اس غنی یاسو آسن کدا
سجاور زین رژی سپین شهریار
به لوزن سپین خوش جهان پلوان
کھست بیوٹھ بر تخت خاور زین
گرین تیوت در ملک انصا و داد
کرین تاسه ساله تمن ترک باج
بهر خطه بوسوی بگلشن لوان
متنسن ره سند قدین پروس و
سوی لاله یامیت کرین بولفسر
دین آسو یارس شمع چشمه چیم
یتھے پاشھ پوشن مو بولون دوان
ودن آسوراس و سهران ز فراق

کرین می چھو ستاد طوسی بیان
سپه افتابک نمودار گے
بناکه و چھک شکره به شمار
بیکبار گئی آیه لشکر تمام
همیت خدا سخاوتی در امان
شکار سگمت بوجھندین سواہ
پتھر پیو دست مود درالین چھل
ولی عہد کنھ چھوسنه بر جایگاه
یلہ زن مسرک شاہ عالی حشم
گوڈن لیس اس دلش از زره وان
چھو متنسن و ن تاج و تخت لوان
زہ چھوک سالوسر دار اس چھی غلام
پکن گوا با لشکر خاوران
سپاہن کرین سرفراز می سہا
ز عدس تخت سپین شاد شاد
پمٹ بوشرب روز در فکر یار
چو بلبل متنسن کلر سن دوان
و چھین یام بوتازہ فلک کلاب
متنسن یادہ بو آکون شیم و سر
کرین یام بوسن بیان کن گزار
سر و پانسنند یاد اس لوان
دلو ساقیو سوی شرب ر حیق

صبح یام فلو کو جهان پوز نور
دلاور زہ از خواب بیدار گے
لشکر و چھت سام حیران سپین
زمینسن توک بوسه نزدیک سام
ضمیران ملک سالو کو شهر یار
قضا راو چھین خاصه ہرناہ براہ
کر و کیاہ کمر فوٹ کلہدار راو
متنسن مت تس شوہی پایکاہ
متنکھ کا نختہ آسنہ قائم مقام
چھو متنسن سبترج شاہی دوان
کلر زکی گوڈن و آکون بنامدار
چو چھو سپد بر تخت بہ داسلام
بائین فقور و حاقان سپین
امیرن زیادہ دتن پایکاہ
متنسن دولتک پوٹھ کنھ اختیار
دلسن لیس یون بونہ ہرگز قرار
بگلشن و چھین یام بوسر دزاد
چو بلبل یون کوس بنیرت حباب
یلہ بزرل و چھت سر کرین آسو جم
دین بویٹھی آسنہ زلف یار
سٹاہ آسو تسن بارہ سند تیاقی
بیکور رنگ چھوی سرخ همچون عمیق

ز سودا و جھوم نت کنوی اجتناب

سوچا و مہ صفر اثر لم از مزاج

عاشق شدن پرنیزاد دختر ضمیران ملک

ضمیران ملک شاه خاورین
 و چین ستمس تس بنون صبرتاب
 بغمزہ کرن عاشقن در بلا
 زہ بہت تیر مثر گان کرن کشمکش
 تہی تمسنری چشمہ جاد و آخر
 گمت بو تہی سیت ژوندش و بیم
 ز رخسار خالش عجب نکتنہ دراو
 نتہ حقہ بر پیر ز لعل و گہر
 مطوق رخندان تسندی چو پیب
 بتخہ زن چہ عقد ثریا ز دور
 و چہیت حلقہ تمسند بان آب تاب
 برنگ لطافت بلورین نگار
 تسند سبنہ ایلنہ زن در کنار
 یوان بوی خوش ہچو کستور نا
 ز موی آسوز ایل ندر وال زن
 سٹہا ہرم چون کستہ یابین
 چو گل کستہ زیبا تسند و پائے
 پری بیکر س بو پرنیزاد نام
 تمس بادشاہ س کنی اس گور
 دون جلوه می نہ رخ بہتال
 دون جلوه بر تخت جمشید سو

تمس اس کو راہ سٹہا نازین
 زہ کامل تسند زن و کار سیاه
 بگیسو سٹہاہ کر متن بہتلا
 بینہ تمسندی چشم بادام و چین
 کرن سرنکوان اس از یک نظر
 کرن خال بو تن رس پٹ نگاہ
 زن پون اندر بہت اسو کا و
 شکر بارہ ون لب تسند چون طب
 بغضب گمت نور کوی شمع عجب
 مصفا سہ نازک تسنر گردنی
 گزہ ہن آسوز لرزہ سیما آب
 نری تمسنری پرنیزاد سیم خاص
 نتہ نو بہا راہ برت از انار
 دپوم مہ کرس صف نازک کر
 ز لرزد رنگ کد مثری زان زن
 بلورک زہ تھم رانہ تس سیم خاص
 سہر پاسہ نازک بدن لر بای
 سہ لشت گلن بومہ و شتری
 پنن چمن ایشیت سینمثر غرور
 دو ماہ اک سپن سام زین کلا

بقامت قیامت بر رخ آفتاب
 تمس گنج حسد کن بے نگاہ
 کمان برون و ن کڈن اسوش
 تنہ چہنہ نرس و چین مہور کن
 بہ تیزی تسنر تسنست چون تیغ سیم
 بیتہ زن لکا فور مر ج سیاه
 چو غنچہ دہن تنک تنک شکر
 بشیرین سخن تس چہو از حندہ لب
 کنن دور کیا آیتان بان زدور
 و چین درہ بکو کارہ سہم ہرنی
 مصفا زہ باز و تسند سیم کار
 چو مای در آب بلور بہ طاس
 ہبہ باغہ نو تہ شکم بوس صاف
 و جھوم مہ کنہ آمنہ نظر
 ریک کوہ زری اس تمسند سرن
 گلن شمع بوم و چہیت از فراق
 پری دراودرن زیبا تہام
 دین بوس شمع خاوری
 چو نور شید تابان بہر ج کمال
 بہت اسو بر تخت زرین چوشا
 نتہ بر فلک ہچو نور شید اسو

بنگاه پری پیکر مہ جبین !
 دون جلوہ بر تخت زین پوہ
 و چون یام رخسار تابندہ سام
 چو غدر اگر رفتار و امن سبین
 گلاباہ و چون تازہ فکرت بیارغ
 سبین گرم لعل عشقہ نازک تنور
 سبین مست و مدہوش بے اختیار
 زوس نیونم آرام چشمتہ خواب
 پیس بوگر داب ان کیا کرہ
 بگر داب غم ایرہ و ن کیشی
 مگر غنچہ دل فو لم چون کلاب

در کجس پھن درایہ چون فخر عین
 کلمہ کج تہوت آسو بر نیم سر
 چو شہپا ز پیو سرغ دل زین
 و چہت سر و قد زن سبین گل برہ
 متش لالہ رویش دلس زاودارغ
 شمع زن دن زونہ زن لک زوال
 دین کیا سنا کر نیم وصل یار
 جوانہ و چہم شور و دن لفریب
 مہ کس کھارہ بھو کیا ون چارہ کر
 و لو ساقیان مٹی لالہ رنگ
 یو بلبل سیم وارہ نیرت حباب
 سو شب آسو ز بلکہ نور روز بود

و چون سنا اندم در آن بارگاہ
 سر صبح مکر بند بر تس کمر
 بہان پہلو اس سہ عاشق سبین
 ژودا ہمہ شیج زون زن لچ در
 ہنانی دلس زاویش عشقہ ژور
 چو پروانہ دز مژدہ کجتر ہلال
 زلم دلبرہ ہفت کک صبر و تاب
 ز سببہ زلوم ہفت قرار و شکیب
 شب و روز ارت فکرہ منتر ہمیشی
 مہ چادم تمک پیالہ اک بید رنگ
 شب اک عجب عالم افسر ز بود

عاشق شدن دختر و پسر فلاد برادر افسر و شاه خاور سابقہ

زمہنتاب روشن سببمت جہان
 چہت سار و کند زہندی شراب
 چون تہ کھون بو شراب و کباب
 بہر سو صدی فی و چنگ و رود
 کمر بستہ بوساتی می پرست
 یو بلبل کثر ہن بوسادی شراب
 تنقو بو کثر ہن سور آشکران
 چوان بو بد پر بدخت مے
 سبین مست بہوش بیتیاب کو
 شخص کر کی سوط فی فروش
 در آن شب بو پاسپانی کران

ستارہ دون جلوہ بر آسمان
 در آن شب چو تابندہ مای تمام
 وزن آسو سطور ساز و رباب
 ز یکسوی ز ندن ہند مقام
 پیالے چون می حریفان مست
 دزن عود و مشکین زن زیر ویم
 دون چرخ بو زہرہ بر آسمان
 پیالے خبین می چو آب روان
 چو دیوانہ در چنبر خواب گوا
 مگر آسو بیدار فلواد شیر

پہت سرغ مای بدر بای خواب
 بہت آسو بر تخت بنروز سام
 مگر گرم مجلس نہ ساز و شور و
 بیت کن بگر دس صراحی نہ جام
 اتھن منتر شرت پیالہ ہمچون کلاب
 ز بس خور می بو کت و دور غم
 در آن انجمن سام فرخندہ پے
 زمستی کران سر سبین پہلو ان
 ندر آہ ساس ران نای و لو
 ستادہ بیالین سنا دایر
 چو مہنتاب کرد جہان پہلو ان

بنا که نبرد را و از بارگاه
 دوان جلوه طاس پهن نقاب
 کمان برون چون کمان خم کرت
 بنفشه ندر زن گل ارغوان
 ترند روی تابان چو ماه تمام
 چو اختر فروزان ز برج وزیر
 سو فلاد بوجو بارش کار
 سوادنه و جبهت پیو بدام بلا
 چو لاله کتس داغ در سینه پیو
 گیس از دست و دستش بکار
 بجگدی بکن درایه سی ستمین
 و چمن تس گمتر کام نیرت ز دست
 گمت بوسه بهوش بی اختیار
 چو لیلی اسو مجنون مین سوادون
 هیو آقا بوژه و جبهت مبه کن
 چو گل چانه خیطره گرم جامه چاک
 گلا بوژه دلشست لجن زاله گل
 کرو و صل جهم و نکش آدنی
 سپین سوخته تس سه گریه کران
 زمستی بهوش او هشیار کو
 دین کتوسنا گو سو فلاد شیر
 پس ویش تس هر طرف گاردنی
 و چمن مست فلاد پیو ممت پهر
 یون مشک از زلف مشکین او

و چمن دختر اه اک چو مانند ماه
 زه کاکل نرسند چون کمند راز
 دوان عاشقن تیر مشرکان برت
 سیه بر زن آفتابس پهن
 دین بے منتش تس فروز نام
 و هرمت نمی زلف ن آسوزال
 گمت این از بازی روزگار
 و چمن تازه فمت گل نازنین
 چو سوسن زبان خشک لب بسته گو
 کمان برون چو زبالای طاق
 چو کبک دری یا غزال ختن
 منتش اس لجنم فرسار چو تیر
 سمبستره دلشست سپین بقرار
 هیو میا یار و ژه گرتو هشیار
 بود زون او ترس چو چانی ژه کن
 هیو لاله رویو تنوساله میا نو
 چو بلبل مه کو خاره خاره بدل
 کو و یاره میا تو بهوت زنی فراق
 اچو کن متس مخنه زن بوهران
 بهر سولیس و پیش کرتم نگاه
 پتی تس و چمن در او سام دلیر
 چو دیوانه شیدا گمت از فراق
 ز کارهان سوی گمت بخبر
 ز زکس تری در شانی کران

در کچس پهن اس چو آن آفتاب
 و جبهت تم سر افکنده پی سر فزان
 مشوین آسوتس وی در کیسوان
 ننه سنبهستان کلابس پهن
 مکر اس آن دختر بے نظیر
 مگردانه زالس اندر آس و خال
 تدر و س اکس پت سپین مبتلا
 تبر زن لجنم سرو پیو بر زمین
 سپین مست و دمنه کنه اختیار
 سبت بر جگر کوس تیر فراق
 بکن واژ نزدیک فسلو دست
 نوی بو چو شمشاد پیو ممت پهر
 کو کهن پیو مین کله تس لاله
 بو چمن نه خیطره و دن زار زار
 هیو سرو قد و ژه و تخته ز خاک
 کری ماله پوشش ندی ل کرانو
 و تهمم تقد فدا سر کری پادنی
 مه جهم چانه خوته ستهاه اثیق
 دین سام از خواب بیدار گو
 سو فلاد و دیوانه از بارگاه
 چپ راست کو چن ته بازارنی
 بکن و آوناه گاه در زیر طاق
 پری سیکراه اک بیالین او
 اکلابس پهن آسوشنم هرن

نمی یام و چوروی سام دیس
 ز شرم و خجالت پیمان پس
 بجلدی نشن کن کهنر کو چک
 چو شهیار گرفتار دام
 دیس تمه چوم آذر فرو ز نام
 وزیر گرانمایه شهر یار
 به دلشیت پس مست به اختیار
 پیکر در حرم زایه دامن کشان
 سشاه نامدار س مدارا کرن
 میه آسوک کرن منع از عشق یار
 سو فلو دت سام نیر دم بر اه
 بمشکو پین آیه دیوانه خوشه
 پر زهوس تمه و نکتم آسک
 بواستس در چیس پچن ناگهان
 بنا که پیس نام می کن لفظ
 چو دیوانه می پت گرفتار کو
 دکت ز ساروی کرن تن بیان
 دلس له ز خمن تنس لون پیو
 می غارت کرم دلبرن اک دس
 کر کن نه میه چاره مری بیگمان
 دیس اس افروزای نازنین
 میه کرنا و بد نام در روزگار
 زه سیتن متس چوینه هرگز لکن
 موافق بهی مصلحت چیس پوان

به تندی پکن بوسه مانند شیر
 جهان پهلوان دیس ای پری
 پری ذات کنه جنتی حور چک
 پین حال می نشن زه اهرار
 درین شهر بر چیس اندر چوم مقام
 به دلبر لوم پت لجان میا
 به دلشیت نوی چیس دن زارند
 از ان پس جهان پهلوان بدست
 دلا ستمس واره واره کرن
 مگر کنه مجازس پچن کی شراب
 از انجا پکن که سوکی بارگاه
 سمیت دلبرن بوسه تاب
 بیس چانه خیطه بوزران بتی
 نیر در اوفلو دگر نفر از
 چو سرو صنوبر دست پیو پیر
 سو دلشیت مه و دمنه کنه اختیار
 پری زاد بوزت پس نیم جان
 کدن آه که خواهر نمکسار
 گیس راه کس حل کرم مشکان
 متس راه سندوی دس نیر آم
 گیس چانه خیطه سشاه دلخیزین
 سو آمت چو بهتر پید خت چین
 به گو پیوده سر شست دکن
 پکه به در چیس پچن و برو

زه مینت چو آهوی لرزان پس
 چو دیوانه می پت شتری
 به شیر دلاور پس چا لورام
 ز نام دشتان می خبر دار کر
 چو میا نوی پدر در جهان مادر
 کرن باخته دین و ایمان میا نو
 به بامت دین امچو سرو چمان
 تلون نقد سو فلو داز خاک لپیت
 دیس سائن ایسرو نامدار
 چو بعضی چون از حقیقت شراب
 وزیر سو پری وی زنجیر موی
 پری زاده نشن و از پیر صطراب
 دیس مهر افروزای مهربان
 چو سرو خرامان پکن کونباز
 بو دلشیت چو پرواز در نار کو
 و نکتم آسکس کرن وصل یار
 روان از دو دیده متس خون کو
 ددم دل مه متو مت زوس چوم
 بنام دلی چوم زوسن لمان
 میس چمی پین ناو فرخنده سام
 گو دن چوم یون در خط مشکان
 زکین فایده چین لدن بر چین
 دویم چوم به تدبیر در دل لوان
 اتخس پتر سجاه رشن مشکوی

جهان پهلوان سام خنجر گزار
ترنج معنبر کلس دس برت
ژکن تمسنری چشمه یامت و چین
سید چشمه چانی کرن جادش
پراکنده چهی زلف مانند شام
هناه دل تسد از غم آزادگو
ولو ساقیو کخته رود مننه تاب

مکر نیره از بهر سیر و شکار را
چو بلبل پس یام ژری کن نظر
متمس چان گلروی کامل کچین
ویا چان خم سدار بمه کمان
نگی نامی زاکه شه باز سام
درین فکر پیتر نه خور دونه خواب
بجلدی زه چا دم مه جا شرب
تمی سلیت حاصل گز هم کام دل

سو یامت ای می سیر بیان کرت
گتر همس چانو گلروی دشت اثر
مکر چان پاکشن ای دادش
دلس تیر عشقن برت بیگمان
یه بوزت پر یزاده دل شادگو
کدن شب راندیش ضطراب
از ان می گتر هم پیده آرام دل

رسید قلویش از شهر خاوه و کوه عموزاده سام پهلوانان ایران

مه بوزم ز گفتار شکریان
کرن ایستاده مه نورچ علم
غرا پس پیلن سام نیر دم سوار
همن بیت فسلود گردن فراز
پکن واقتم در یک مرغزار
هتک راه فی هر نه مانگل تیر
نه دیشیت دلاور ز حیران پیلن
نیخه پاشه دیو هم لکمت دان
عموزاده اک بوس کس مکار
ژکن بو کچنگال بیر بیان
پی سام یل بوکت دل نگار
چو دیوانگان دراودن بال سام
کرک تو سنن قیچیه تشین
کدن اس تم خاره سنگن شر

دین می چو خاجوی شیرین بان
زرین نیره مهت درای نور کیناه
پوشیر ژیان کو بزم شکار
گرن ون کھست گچو شیر و پلنگ
سه بوهر نوع تیت منز شکار
بناکه و چوک از غبار زمین
در اندیش ما دم پریشان پین
یله سام از ملک ایران زمین
دین ناوتس قلویش نامدار
بکهر شیرین کرن بو ملاک
دین بو و چین کر سو خنجر گزار
همن سلیت به شت تمی نامدار
تو جک گرد از ماه ما چین چین
پکن اس رانس دو همس همکوه

سحر که چو خورشید را و از ظلم
بیکدم کرک شاه ظلمت تباہ
جهان پهلوانان در آن ترکناز
کدوک دوداش دریا و سنگ
شکارس پچین پهلوان دلیر
سپین غیب خورشید چرخ برین
مهیت بجایه از گفته راستال
زلن کوسوی ملک ما چین چین
دلاور سو بو چون مهر بر ژیان
ز دریا ننگن کدن آسوخاک
در آخر کرن خواب خورن حرام
چو فیل مان گی گرن پط سوار
نگا در سمن دان دریا گزار
سنگ بیابان و دریا و کوه

سپین نام و پیم از هر طرف
 بکن و ات در ملک خاور زمین
 بنحاور زمین و لوله اوستاد
 نظر کر برین لشکر صف نسکن
 دلاور چه ساری چو شیر زبان
 چه زینس پهن پمچوزین خدنگ
 کران آس تم پانوانی کلام
 توی پرزه ناوک نه بهار گدگر
 چھو کس ملک نه شهر چانوی وطن
 مہیم ناو قلو ش دین درہسان
 بصورت سو بوزن گل ارغوان
 زلت آواز ملک ایران زمین
 گرم پانی پیٹ سفر ختیار
 وہ بوزم مہ بخت خاور دیار
 جگر چھوم مہ دہشت زنا فراق
 پتھر و تھو از مرکب راهوار
 کرن جاری از چشمہ باجوی آب
 مہ آسوم سٹہ آمتن چانولول
 کرک پریش راه دور و دراز
 بکن آسوبر و خھ سام خنجر گذار
 گرسٹ پکھست آسو چون شیر نر
 پس گردیلاد فولاد ہوس
 بصدد لولہ تم در آن شهر ترا می
 بہت برد ریچہ کرن انتظار

ازلن آس تم تیز زن بر ہدف
 برابر گز بہت پی در آن ہر غرار
 سہر سیمہ کو سام خسر و نژاد
 زرہ پوش رکی از سم تا بدم
 با آئین گردان ایرابنسان
 چو شیر دلاور ننگس پھن
 سو قلو ش بکن او کرنک سلام
 دیس سامن اشیر خنجر گذار
 گز کٹہ کتو باشکر تیغ زن
 چھو ایران زمین خوش و طنگاہ میاں
 جہان پہلوان آسودن گذار
 ز عشق پریت ماچین و چین
 مہ کو مد تھا اکس زمارنی
 سپنموت چھو سوی نامور ہزار
 یہ بوزت جہان پہلوان شاد گو
 رٹن سوی برادر چو جان در کنار
 دین لٹس چھو سی بو غموزادہ چالو
 زہ دیشٹ زلوم مہ دلس غم تہ مول
 سو قلو د و قلو ش جہان پہلوان
 غرابس پھن چون نریکان سوار
 نمین و ن پتہ آسو قلو دست
 بکن بے سواران فولاد پوش
 وز اسو پریزہ شمشاد قد

سو قلو س باشکر سہمکین
 دلاور زہ نت منتر کرن بی شکار
 دین سوی قلو داسے سینتن
 کھست بر ہر بران فولاد سم
 سوارہ متن پیشرو چون پلنگ
 مگر دشمنہ آو جنگس پھن
 زرہ نال تلے خودہ آسک سہر
 دین کٹہ زہ چھی ناو در روزگار
 سوارن دیس کچھان پہلوان
 عموزادہ آسوم چوسر و روان
 دین ناو کس سام خنجر گذار
 سونیرت مہ و دمنہ صبر قرار
 بشہر و بیابان و کھارنی
 سٹہا چھوم مہ آمتن لٹس شتیاق
 چوسر و روان مست آزاد گو
 زبس خورمی آس نیرت جہاب
 گرانماہ چھو کٹہ می غموزادہ میاں
 ز دریا و خشک لٹس و فرار
 از انجا سپن شہر سی کن دان
 بد بنال او قلو ش نامور
 سمندس کھست پھو میلا دست
 وزن آسو نقارہ تی کرہ نای
 چو دیوانگان سو گزنی نرود
 آفٹس منتر نر سجاہ رٹ شکار

سپین نام نزد یک سام گزین
 نظر کر زه تقدیر کو کیا کرت
 پس سام بوفلوشش نامور
 دین کم یہ لایم ترنج بہار
 پری پیکر اہل وچھن لڑای
 تسنر چشمہ زن نرسا بدار
 چہروال نش تیرا سس مگر
 سپین نیمجان گوز خود بخیر
 تمس شہوارس رخن کرست
 کرن زارہ پارہ شہاہ دہرس
 ہیو نو بہار وڑہ چھوک سبر و شاد
 لگوم سنگسین ای سنگ دل
 ہیو یارہ ون اینی عار میا نو
 گلو گیر سپنوم تو کی عشقہ زال
 سبہ چشمہ چانی وچھم می پرت
 ورت پیوس و دمنہ کنہ ہوش
 بنھی پاٹھ بو کر یزار کی کران
 کرن رد سند آرزو تہ سوال
 ز حال نشس چھوینہ کنہ ایدیر
 گمت چھوک تہ دیوانہ در سر غرض
 تمس لگوزہ کنہ سو کی ترنج بہار
 جگر پارہ زن گومتس سر شمس
 پکین آوتہ قلو شمس نشس سوام
 شوین زن بہارہ قدم تابسر

سجدی پکین درایہ سی منہ بین
 تنگس نہ سوالین سپین خط
 ترنج معنہ ترنس لگوسہ
 کمان برون ون کرن جم بخشم
 پریشان کرت زلف سرتابیای
 کمان برون ون کرت اس جم
 سنت کی تھی قلو شمس بر جگر
 چو فیل مان گورس پٹا کھت
 پیادہ پن کنفتہ روز سنہ برت
 ہیو سر و قد و گلی سایہ سی
 فراقن خزانن بو کر نس بباد
 ہیو شمعرو یو بود و گالو کھتس
 کنن کرتہنتی نالہ تہ زار میا نو
 کمان برون چالو دلو نم مہ تر
 چونر کس قہمی گوس نچرو مست
 کرس چان عشقن شہا بقرار
 بر خسار گوہر شاری کران
 دین تم قلو شمس لاور جوان
 یہ منزل سٹہ دکہ چھو کی پت زہنیر
 دلس جھوم گمت نیر سامن زرت
 بنا حق تہ ہیو کی سوایا مدار
 ازین قصہ بوسام یل بے خبر
 پریرادہ دپو پیر لگو ون بدام
 تسنر وی اور قمار بالازتن

ترنج معنہ ترنس ترنس برت
 لگوس نہ منن قلو شمس کو عطار
 سر اسیمہ کو قلو شش نامدار
 بنا کہ پس بریرادہ چشم
 زہ کا کل تسنر سنبل تابدار
 وچھت کر منن قلو شمس عقلم
 وچھون یام رخسار آن سیمبر
 چو پڑ مردہ شیر زبان پیووت
 کھوسن پیو پرن سر و بین کس
 کری بو فدا سر پین پایہ سی
 ہیو سنگ چشمہ مومہ کو تنگ دل
 چو پردانہ در نار غم زالو کھتس
 کرن چان زلفن پر کنہ حال
 کرس چان زنجیر زلفن اسیر
 دلو نم عشقہ کر مٹے جوش
 خدا را تہ ون اینی میا نو عار
 پریرادہ کر سندت گن خیال
 مہ را ور بین وقت ز کی بیکمان
 زہ سین مو کی کنفتہ چھو منہ غرض
 ترنج معنہ ترنس برت
 یہ بوزت شہا نخت کو قلو شمس
 بنا کہ پس قلو شمس کن نظر
 خرامان پکین ایہ سی سیمبر
 گلاب تدر و آسو سرو و سن

سبب چشمه بوی خوش زلف خم
 بکن و از نزد یک مگ کزین
 ضمیر ملک شاه سبز کورس
 بچس کمرن چان عشق خراب
 ز لوم پرده ز می پت بود و دیوانه
 خدا را زه مطلب کرم روا
 بچو سلا مت از ملک یران زمین
 دو س چو مننه رام راتس تر
 چو صدف تلس تلس دل سیه
 زرنجازه لایت مه گزیده بی نصیب
 گرانمایه گردن فرزاه رشت
 پریشان مه گزیده چین را بر و کر
 مه دن شمره بلند شیشه دارت
 بمشکوزلن آیه مانده
 از آنجا بکن گسوی بارگاه
 سرک نازه مجلس ساز و شراب
 سپین سنبستان همه و کوی
 فوی پوشی منرو چچین رایه ماه
 کرن اسو و صف پریدخت یاد
 در آن خواب تم خاصه باغاه و چین
 سودیوار ساروی مرصع نر
 چین در چین بانی بکن جوی آب
 چین چین بانی بکن جوی آب
 و چین بکن کنوی ز کسین کبار

نیز زل تنه نسری سنبیل کج
 دین ساس اسیر و ر نامدار
 کھت درم خور مستور چھیں
 کرم چان عشق بدس مه سور
 بوستور اسس سس فیره ون
 دس سامن انجوش خرامان تدر
 ز عشق پر خیت ماچین و چین
 منس کور دین عاشق پاکباز
 پین یار تراوت بس خفا و سی
 اتس منزلی سر و قداه عجیب
 پخوا هو مه کر چشمه ون آبدار
 پراکنه زنجیر گیسو مه کر
 پرزاده بوزت تلس سپین
 بمن نه سیه کاکلن خمزده
 بصدر عز و جاه و لفر مانده
 بعیش و بارک و نان و کباب
 دلوک جلوه در گلشن نیلگون
 بیکبار گو سار عالم سیاه
 نذر آیه ساس سپین پاس شب
 بعالم سوروشن چراغاه و چین
 رنگارنگ گلزار قلمت سباز
 سمن بر سمن اک اسس ط کلاب
 سمن بر سمن اک اسس ط کلاب
 چچکن مشک و ریحان شکین ند

امی سینه سی مه سرخ نازنین
 کرمی چشمه سر پادنی زری تشار
 مه گو مدد قفاه اک کرن انتظار
 جگر زالونم ون کیس ناصبور
 جدائی بو کر زاله چھیس بلنوا
 فدن چانو بقدر کمرت چھوسرو
 کرم منو سندی تیرھ سفر اختیار
 بمس سینه دون قبلنی کون مناز
 پرستش کرن ون چھنه دلپذیر
 فوی پایه اک شاهبازاه رشت
 سپین چانو پادرسها اک شکار
 مه راور پین و قمر ناموس و نکل
 تلس تلس سس بکلی سپین
 روان سام و فلواد قلو ش ز راه
 کھت بجه بر فرشل شاه منشهی
 چو گلزار خورشید کوزرد رو
 بموتازه نیز زلو کونه کون
 دران تیره شب سام سرخ تراد
 بناکه و چین خاصه باغاه عجب
 ز بلونت اسو دیوار و در
 فرزند باغاه چور و شجر اغ
 گلن سبت سنبیل کرن اس ناز
 گلن سبت سنبیل کرن اس ناز
 معطر گزین بودل در دند

بنفش کړن شانه زلفن صبا
بیت کن نگفته گل ارغوان
وچین سام بو هر طرف لاله زار
پری پکړن هنر جماتجاه وچین
سپه ماهر خسار تس هم کاب
یتجه تاره کن هنر شوین آینه ماه
گل ابن کرک ماله یلیر زلن
کړن ماله پوښن نمی مشکوی
دین ساس ای عاشق بی وفا
پر یزاد خاور رشت در کنار
زهید و می پین چھوک کریم صلیح
ازان خوا بکه سام بیدار کو
کړن رات راس سو بواله زار
د تو عشق نارن دس سخت بوش

سو سنبیل کړن کاره پت مر حبا
دوان جلوه شمشاد از هر طرف
بناگه در آن باغ خورم بهار
پر یخت زن ژایه باس اندر
زمن هنر پر یخت چون آفتاب
خرامان نمی ژایه همچون تذر و
سمن دتہ لا گل کسبه سنبیل
پر یخت زن ژایه با صد شتاب
زده زانان چھوک عاشقی چھیم کفا
چھوک میا نو عاشق زده ای پاکر داد
سوئی چین ما چین و که کن زده لار
بیکبار جامن دتن چاک نم
که تا صبح صادق سپین آشکار
دتم پیاله اک از می سسبیل

اکن کړن زمین سر سر ز غفران
شوین سرو آزاد کبا صف لصف
دران خواب صلیح براتاه وچین
سو گلشن سپین همچو صورت بندر
تیغوی بو پر یختہ ہند جلوه گاہ
دلوک سایہ در جلوه بید و رو
بیون والہ گوشن نمی لاله روی
کړن سخت یکبار ساس غتاب
بہت چھوک ہر سخت خاور دیار
ازین پس کړن سخت شای بباد
بہت دین نام د لدار کو!
دو صد بار بر سر لدن خاک نم
ولو ساقیو کھنہ رو دمنہ ہوش
مرا جس کرم تازہ چون زنجیل

روانہ شدن سام از خاور بطرف چین بہرہ سعاد چین

سنگینگوی استاد طوسی نژاد
تلون خند زرخسار رانک حباب
جہان پہلوان سام از خواب دوش
سجاول زمین سوئی کړن بہر یار
ازان پس لون آسمان کون رہ
مچ پلنیہ کر مرز زہر آب خون
ہمان تیر و تر کش کمان و کند
بختی بیدت کوہن کړن آسویت

در اخبار پیشین کړن نمی چھو یاد
سیاہی سپین وراز کوہ دشت
گھو بو سو بہوش گاہی بہوش
خردمند فلواد کړن شس زیر
چوزلف عروسان کرہ بر کرہ
نہون خود بر سر ز فواد ناب
کړن بستہ بردوش لشت سمند
ازان پس غزالیس کړن تنگ تنگ

صبح یام فلوون سپین آفتاب
برو بحر ساروی پراز نور گشت
در آخر ان تلوش نامدار
سو بو ہوشمندہ کنوی بلنظیر
حمایل کړن تیغ الکس گون
ہنن نیزہ صدارش ہم کاب
رشن گرز خار کشن تم بدست
لدن زمین ز زمین بہشت پلنگ

بزین کمر بسته کرتیم میان
 سوی چین چین بکن کو چو باد
 خطا ترا دنی تم خطا سوی کرن
 مگر بر هدف تیر بود در گریز
 بنا که و چون قافله اک بر راه
 زحل و جواهر تمن آس بار
 دران کاروان ترا و سام دلیر
 تنواک اکس ل و راه برک
 دین نایوب که چهی زه اشیر مرد
 پین حال س نش کرن اشکا
 بوسو و اگر آسوس بجاه و ششم
 مه آسوم گزین سوی چین چین
 بنا که چهل زنگی و بوسار
 همه خون مردم پیاس برک
 مکر و ان ترا بجایه میان
 چو در هر چین میانوی مقام
 عزیز از دل جان کنی تسج کور
 مه چیم چهره آن دختر شیر زاد
 بوسو گزین گزین هر سودا بروم
 مه آسوم چو نامور پسوان
 سو جان سان می نشن کو جدا
 سو فرزند دل بندگی آویاد
 زه دلبست سها خوش دلشاد کو
 چو سالی سند پا طح جانوی شفیق

ذرن جگر کرس چو شیر زبان
 غرابس کرن تازه بانه چشم
 بر اه ختن کو خط سانی کرن
 نه خواب نه آرام شام و صحر
 تمن سلیت بومال و دوکت شاه
 تموک بار سالار با اختشام
 به نزدیک سعدان بکن کو چو شیر
 دین ساس اسیر و سر فرزند
 پنهان خبر و ن ز گرم و سرد
 دین س که اینجا به سرن
 سها سبت آسم غلام و خدم
 کرن اس منزل بمنزل گذر
 سپین اشکار از دریا کنار
 سراسر کرک کاروانه تباہ
 خبر دار کرتیم ز نام و نشان
 چو دکن شهنشاه فقور چین
 پریدخت چو س و اما چو تور
 تسندوی چو این بار و لک
 انم لعل و کو هزاران سر ز بوم
 دلا و روانه زمینس اندر
 رفیقاه ده کانه چو مننه غیز خدا
 بعینه سو آسوم زه هیو ای جوان
 ز رخ و غم و فکر آزاد کوس
 چو فرزند چو کفر الاله بار بار

ز خاور زمین سام فرخ نژاد
 کرن طی سها ملک طر فحشم
 بکن کو سوتنها شب روز تیر
 زلن بود بریا و کوه و کمر
 همان سپ و اختر هزاران هزار
 دین بوی متن خوابه سعدان بنا
 سو سعدان و خفس تهمد کناره کرک
 پروی کن کتوک چو کز گز فرزند
 به بوزت تیر و تهود لا و سوار
 مه چیم نایوبیان دین ر جهان
 چو میانوی وطن شاموی سرن
 مکر بوی گزین از قضا بے خبر
 بیکبار تاراج ماس کرک
 بوس زلن بدین جسا یگاه
 دین تم بوسو خوابه سعدان بنا
 تسندی بوسو معتبر ملشبین
 بوسو تسندوی مشفق و استاد
 ایناه بوسو تسندوی معتبر
 کنوی دن چین کاش اندر ان
 قضا امرت کو سو چینس اندر
 مکر بام و چیم زه اشیر زاد
 زه کن می و چو زلن دین و سوار
 نش و ز چو کن زه میانوی رفیق
 بوسو سرن ر چانو چو زه غمز میانوی

یہ بوزرت جہان پہلوان شاہ کو
زہ چھوکی سیانہ خودم فرنگدار
بہالہ تخم پیالہ اک زان شری

زرد و پریشانی آزاد کو
دلو ساقو کرتہ از میا نو پای

دین سس بو چھو سن نو خد متنگدار
چو ظلمت کثر تیرہ چھیم عقل و رای
کثر ہم روشن آبلینہ چون آفتاب

جنگ سام با زند جادوگر و کشتن یوژند سا پرینوش

سحر کہ چو خورشید راواز مین
کمر بستہ و تھو کار وانی تمام
جہان پہلوان سام تی قافلہ
بنا کہ پین وات تخم برد و راه
کہستان تھن بومہ سنگلاخ
پین گوبان راہ دور و دراد
رہ راست تراوت تھت راہ سخت
چھو بہتری کن پین کاروان
چھو دیواہ کرت تن تی منتر مقام
شب روز آدم کھون ن کباب
توی ت چھو برہم گمراہ لیر
گمراہو کیا زہ اس زیر دندان مار
تیی کن گمراہو اس چھو نزدیک راہ
میر غم ہنگہ اسہ دیو بلا
چو موسی عصا چھو زگر زگران
نمن برو خہ پین کو جہا پہلوان
سو میدان چھو پیر زانش تمام
شود نیش نیش جن تہ فیل مان
بران کوہ محکم قسلا یاہ وچھن

پین در ظلمت ز روی زمین
تلوک نیمہ خمر گاہ و پیر و جوان
پین کی کرت طی سٹہاہ منزلہ
سوئی چپ پین اس کی ت بچین
مگر ہر طرف آب نعمت سراخ
دیس سامن اینجوا جہ نیک خواہ
سبک کیا چھو دنتہ اسی بنکین
دویم دت چھو بانج و غم خوفناک
سٹہاہ جادوگر زند جادو بنام
چھو پت کن گمراہ ت یون کرتھ ڈاس
اتی کن پین ساری خوف جان
چھو بہتری کن رٹو کوہ سار
جہانس اندر بے قضا کس کس
چھو کیا غم منس بس چھو حفظ خدا
بنا چارگی کار وانی تمام
گر سٹپ کہست ہمچو فیل مان
کوہا اک چھو سخت از سنگلاخ
چھو ساری منگن نشن لالمان

غر السبس پین کھتو سو فرخندہ سام
چو دریا پین گے سوی چین و ان
بصد و لو کہ اس بامال و جاہ
سٹہاہ دور و دور و رنج و جزا
ہمہ کاروان خواجہ سرفراز
خبردار کرتیم ازین ہر دوراہ
دیس خواجہ سعدن اسی نو جوان
نتی کن پین کس گمراہن سوی ہلاک
بجاد و تھی کر جہا ناہ خراب
یہ بوزرت کھمت پادشاہو چھو ترش
توی اس تیی کن پو اچھو ان
دیس سامن اینجوا جہ بامال و جاہ
ہنگہ اسہ نقد یرت کس فرے
ز جادوژہ اندیشہ کیا چھو کران
تو کل کرت درای دیناں سام
بیاس اندر کس واتو بام
کھن کم و لیکن سٹہاہو فراخ
وچھن وی مندر لہن زہ بشیر
بنی آدمن کتو بلا یاہ و تھپن

دین آس گنجینه دژنت بنام
 بفرسنگها آس و نیرن شرار
 حصاری پهن آس و باب جنگ
 هزاران علمهای جاد و بیامی
 سو هیئت و پت سام دلیبر کو
 قلایس کنوی اسپ راهی کرن
 دپوک نس سواره ز گردنشان
 مثنی سب و چونه و چو مثنی آدمی
 به بوزت سین در غضب ندیو
 بجلدی ثن سوی دلا و سوار
 به بوزت سودیو بعین بداد
 بجاد و رشن از دراه کن جنگ
 چود و کبیه لونه از در بخت
 آس شش و هجتم خدایس دین
 کدن کش دتن خم کرت تیر است
 سو کونس جگر پاره پاره کرت
 و چپن ژند جاد و بکجینه بود
 زندی گیس چینه چون طشت خون
 هندن تراون ز گوش دمان
 بنام خداوند بالا و زیره
 اکی ضرب سیتن سین شش دویم
 فوئس سحر ساروی سین مختصر
 سده دیو مارت سین تم دیر
 طلسمات شش مثنی بر و نه او

کرت نت اندر ژند جاد و مقام
 ز جاد و ترقوی آس و آتش دمان
 طلسمات جاد و کرت رنگ رنگ
 تمی بی کرن جنگ بیدست مرد
 طلسمات جاد و و حیت خبر کو
 بهت آس کنه دید و آن برس
 پکن آو مانند شیر زیان
 تنگه بکینه و لول کر کنه شتاب
 کرن یک سلم دیونی کن غریو
 مثنی متن ناشتاه کو برس
 دمان آو مسس پهن بمجوباد
 پلنگن پهن قیل زن کو سوار
 پکن کو سوی سام سوی دوست
 ز ترکش کدن تیر کر شاسینی
 که کر صدا از گمان گوشه خاص
 دو صد پاره فیلس سین چاک چاک
 به حوال دلیشت سر اسیمه کو
 بجلدی نلن کو مہساراه دست
 کرن قصدرن جهان پهلوان
 کدن از کمر تیغ الماس کون
 چو کوهی تپهر پیر سودیو زیم
 قلایس اندر دیونی بکے شمار
 پکن کو سوی قلعه مانند شیر
 زه دیو ناره کی آس باس پهن

قلایس نیرن دزن نار آسو
 کهن بو تنگ شمس نا آسمان
 سده نیزه شمشیر نه کره نای
 لچچن کورن کدن آس کرد
 نو کل بنام الهی کرن
 خبر کر نموژند جاد و کرس
 دلاور جوانه بروی زمی
 میرا دگری دید و آن خراب
 دتن حکم دیوس و نقت کره لار
 نته تیجه کرن سبه چو آهوی برس
 کرن پالشی شکل پیل و پلنگ
 مثنی نار تراون چو دار البور
 سلافت و حیت سام حیران سین
 کدن در گمان کیر شید اپنی
 بسختی دتن تیر دیوس برت
 بیکبار گوشه و اثر در ملاک
 سده در غضب و انولس جنون
 پکن کو سوی سام سودیو دست
 سو دلیشت سین تند سام دیر
 بزد در کمرگاه آن بدرون
 سسرا زن زن شش ضرب دگر
 به حوال دلیشت سین تم فرار
 ز در وازه قلعه یا سوتراو
 کجک ناره شمشیر سامس پهن

غضبناک گو سام شمشیر زن
 اکی ضربہ دوشوی کی کرن تم ہلاک
 سبک سام بلیہ راو، چون پلنگ
 چون خورشید تابان بہ برج سپہر
 روان تن اندر راو فرخندہ سام
 دُون جلوہ مانند خورشید نور
 گلابن مگر کرتس کن نظر
 شونگت صرف زن بی خزا نس پھن
 مشرہ تیر نمسند کڈت آسوف
 کرشمہ کرن، همچو آہوین باز
 بمُن دُون اندر خال نس آسورد
 خفہ خانہ انوس ژن پیر مہن
 وز کیاہ شکر ریز و شیرین کلام
 تو می بونہ نس کوہرن کن خیال
 تسند کن صد زن بدریا راز
 تو می بی ژن ہارنہ سر خم کرت
 مگر ماہی سیم آس نس زے
 نتہ آسو آئینہ بے خلاف
 سمن زار ہموار آسوس شکم
 زموی آسوزک سوز اول میان
 نہ سفتہ در کہ حسنہ گنجس اندر
 بدریا عصمت سو دردانہ بود
 سمن دتہ زن بی تسند دیا
 نمیس گلر خوش بو پرنیوس نام

سجادی تلن گر ز خارا شکن
 فوڑ یام تم پیکر آتشین
 رٹ گر زہ کاو پیکر بچنگ
 سراپا و چھون خا صہ از خشت زر
 دریا چاہ و چین خا صہ باقوت فام
 بغایت نمسند سو حسن و جمال
 کرت جامہ رے ہر ت پیو پتہر
 کڈت آس رنجہ بمُن سہ کش
 تہو عاشقن سببہ کرمت ہدف
 الف داسد ستہ خنجر تسند
 نقطہ زن در خط لا جورد
 چو برگ گلالتہ سند ی زہ لب
 گلن آسو نابہ کرن تس سلام
 زنجہ ان تسند آسونار رنج سیم
 نمُن کن کرن آس دردانہ ناز
 وچیت نمسند می یار وئی نازنین
 ویا نورچے لنجہ پوشہ تھرے
 زہ پستان تسند قبہ از سیم ناب
 ز نافہ یون بوی خوش مہر دم
 نکلہ نکلہ ہبہ فوت ز نمسند سرین
 گمت عین سبتن سکنجس اندر
 تسنرہ رانہ زانو ہتھن تا قدم
 شہاہ نرم و نازک تمی کر باک
 چو ماہ دو ہفتہ تسند و جمال

تنھوی گر زہ دلب یونک سہمنک
 کشادہ سین سوی در آہن بین
 بروجن پھن کھتو سو فرخندہ چہر
 مرصع ز کوہر تمکو آسو بر
 بہت نت پھن نازینہ چو حور
 تسند رخ وچیت زونہ گمت زفل
 پریشان کرت زلف شائس پھن
 نمیس نس وچین نس کر مہن آسوش
 تسند چہرہ نس وچین راہ راز
 ط نازنین شو بہ ن مار مند
 مگر غنچہ فی وچو تسند وی دہن
 نمُن کن وچیت خشک کوہر تہر
 چو دردانہ زیبا تسند دندہ مال
 وچیت چاہ غنچہ کر مہن پیدیم
 سہ گردن چھک و سپہر زم کرت
 بیون در غل دست نقاش چہن
 بلورچ سپر سببہ نس آسو صاف
 نتہ آسو دریائے حسنک حباب
 ز وصف مگر کیاہ کر س بوسیان
 ہلت بی زہ انبار ابر شہمین
 اگرچہ سو درد دست بیگانہ بود
 شوین آس عنا بلورک زہ کھم
 سو قامت وچیت سرو آسوس غلام
 گمت آسو نمشی سو ہفتو کلال

بزرگ گشت مسند کی قباب
 سہا سہا در زیرین تخت
 خاتون چہت سام دایوانہ کو
 پرینوش کرنس علیک اسلام
 مگر چھک کی بیت حصار اندر
 مہ نش نہ ولول گڑھم خورمی
 گنڈت کم ترہ تھاوک بزنجیری
 کرن شک جاری بر خسار زرد
 مگر کینستہ نہ خواہنی ڈالونک
 میاد اگری دشمن زری ہلاک
 شہاک سپین در اشتراک سن
 حصار اندر تھاوس پوکشت
 لچس قسید خالسن بعرے تمام
 گرس فچ کر گڑھ ترہ نیرت چوہا
 دیں سامین ابھر رخ گلبدن
 بیک ضرب شیر کر مسد و نیم
 ہنگہ چہینہ باور ترہ ای بزمیر
 تروتازہ چون سرود لکش سپین
 کرن سامسی پٹ سہا تم دعا
 زبند سلاسل کرن سی خلاص
 مبر غم موثر رون ترہ چین از چین
 پکن وات نزدیک گنجینہ دان
 دران گنجان اسو صدوق زر
 خبر دار ای سام لشکر پناہ

تمسین سینہ بہارک گلاب
 ز سختی و دن گن لدت خجس
 بران شمشیر و چو پروانہ کو
 دیں سامن ای ماہ برج حصار
 و باحور دار البوار س اندر
 انک کم تیقن یوسارن اندر
 حقیقت مشن ترہ ایماروے
 از ان پس پین سامس اینا مدار
 بیازی ترہ بیت ناوہ منزو والونک
 یو چھوس دختر شاہ خاقان چین
 درایوان خاقان بہت بختیر
 گیس وراز خانان و تبار
 چھو بہرین تیھوسن چھوم حرام
 میاد اگری ترہ دیوس شیر
 چھو کرمیت جمل سرو چانی قدن
 نوٹر مس طلسمات جادک تمام
 و چھک ان سند سر بیرون زور
 زلس خورمی آبیہ سی مہ جبین
 خدا یا ترہ کدیم سندھی مدعا
 دیں سامن اینخواہر نیک خوی
 بوون واناوت ترہ در ہر چین
 تموک بر نوٹر سامن از دزور
 زدوران جمشید فرخندہ فر
 اہوم چانہ خیطہ خزانش کرت

بگیسو گنڈت اس در پائے تخت
 گمتر مبتلا مار زن پنجبرس
 بہ نزدیک و انت کرن تس سلام
 سر پاشون چھک ترہ چون بہار
 قسم چھوی ہنگہ زن ہ چھک اھی
 نہوک کم تیقن ناکبارن اندر
 یہ بوزت کڈن نمہ ز دال آہ سرد
 ترہ کم ماونی و ت بسوی حصار
 چھو بیت جایہ اسن یواہ ہولناک
 مہ پٹ اسو عاشق یہ دیو لعین
 فضا را یہ دیو او انش ٹرت
 مہ کتو اسو زندگی تہسم تیار
 مگر و تھ بجلدی ترہ ایش زاد
 کر می رہ ناحق سو جادو سہر
 سپین خوش مہ رام سود یوزیم
 کرم دیو برسم قلا یک تمام
 یہ بوزت پرینوش و لکش سپین
 دتن بوسہ بر پای سام گزین
 سبک پہلوان پرکی نوش خاص
 ترہ چھک میان خواہر چھوسن نوک
 از انجا سپین تم ترہ دوشوی رون
 و چھون ہر طرف فرش سنگ بلو
 و چھون لکھت از خط شید شاہ
 چھل خم ز لعل و جواہر برت

<p>کدک چھی تھی بیت حصار اندر سو ویرانہ دل کشند باد کو از انجی پکن گو سوی قافلہ لڈن سر کین پٹ تہ بیہ شترن کرن سی پریش پالک نشین تجرب کرن خواجہ نوی کاوان ولو ساقی چھوس بو آمت تلنگ</p>	<p>کرک خرچ تخم روزگار اندر بہر سو وچھن گو لین نت نشان ان اونیٹ تہ گر لصد ولولہ شہاہ مال دولت کڈن از حصا پکن گے لسر حد ما چین و چین سہ پہلو اس کرک مر حب بہر لخط چھوم دشمن بہت جنگ مردی کرن یخ دشمن خراب</p>	<p>بہ لوزت جہان پہلوان شاد کو کدک سوی خزانہ ز گنجینہ دان کرن بار لعلن تہ بیہ گوہر ہمان خشت زرین ہزاران ہزار بمال وشم قافلہ گوروان سوئی چین پکن کی چو باد صبا بجلی دتم پیالہ اک زان شراب</p>
---	---	---

جنگ سام باد یو کو کال

<p>خردمند استاد شیرین مقال بیس منزل منکر کرت بو مقام تتھوی متحد شہاہ بو سودیو لعین کروہا سو و اتان سندی قدم نگارہ دہن منشدوی بیکمان سو عوج عنق بونہ نس رخبال دوہ منز زہ ہمت آدمی بو کھوان ز ملک ختن نامسا چین چین زمیت دیو ساروی کڈ غریو بفریاد رس چھوک زہ سالابا دلاور سوارہ ز ایرانبسان کھون سہی سرو خورشید خد وٹن دون یون چھوس نہ کو بشیر یوکی خواجہ سعد النسی بہت آو</p>	<p>چھو اخبار سر اندر کرن قیل و قال بقامت سودو وہ کوہ الوند بود گڑھن س کوٹھن نام دریا چین چو دیک سلیمان تھندوی کلمہ تستہ نست بچون تنور دمان بہیکل سٹہ ازشت بدتر سو آسو منو پاٹھ بو خون مردم چوان جہان پہلوان بلہ در حصار ژلن گے پیش گو کال دیو گڑھن کس نشن چھوک پشت پنا سپن پیدہ مانند شیر ژیان چھونہ نس نہ دارہ خط آمتوی ژٹن شیر و اژدہ شیر و تیر گنجینہ دژ و اژدہ شیر نر</p>	<p>دیوہ اک دین س گو کال نام زہ ہمت درعہ تمسند کمر بند بود پکن ہر گھے بو سودیو دژم جہاں پٹ منشدوی ولولہ نرے تمسنری بونہ کرتک خیال تمش زندہ دیو س برادر سو آسو میتیوٹ سودیو بودر آن سر زمین کرن ژندہ جادو بشمشیر خوار ودن س ولوک اسپہدار ما سر اسر کرن کار دیوان تباہ بولہ ون کلاباہ چو شمشاد قد جہاں اکس رہے در امتوی دین ماس سا انیروم چھناو ژٹن ژندہ جادو کرس تم گمر</p>
--	---	---

ستهاد یومارن دران کو مہار
 ستهاد قتل سیر عیالیں کرن
 دیو پو شمس کنبیہ نس کر چھو پائے
 گرامی برادر سو غنچوار چالو
 مگو کال دیون یام یہ بوزن خبر
 جہان گوشت چشمن اندر سیاہ
 بہمت اسی بہشت تھنی دیونر
 پخت زلزلہ پور و می زمین
 مگو کال دیون بصد ولولہ
 کمر بستہ جنگش پھن گوروان
 بنا کہ و چھوٹ ورہ و تھو مت غیا
 تہ دلیشت پین قافلہ دی زرد
 پر زین خواجہ سعد سب پشوار
 مہ چھومئی گمانہ دس سنز دیوان
 برادر یہ چھوکی زندہ جاد و کرس
 جہا لسن و نیراوہ زبر و زبر
 مگر اس وقت دیر این بزور
 بمستی زہ بوزن تہ اے پہلوان
 ہنگہ رزق باقی چھو کنہ غم چھوٹ
 مگو کال و آلوک تمن روبرو
 در اندم منکون سو می یزدان پنا
 کلسن پٹ تھون زابہن چین کلاہ
 شمشیر بند می کرن در مکر
 غریب پین کھنچو چوٹیل دمان

رنج کول کرن جاری اندر حصار
 ہنگہ اس مننگہ ہونہ تشش مان
 مبادا متشون زہ پٹ اسہ لے
 چھو کھنچو سند و بوی داد سن و ات
 دیوک زن متش بر جگر لچ تیر
 کھنچو ششم ساری کرن جمع پو
 تمن تل سپین غریب کوه و کمر
 تھنوی بو کمر ہن کرہ ناین صدا
 کرن قصد بر جنگ آن قافلہ
 وزینو پین کو سو فرخندہ سام
 پراز گردگی کوه و ہامون غار
 سر اسیمہ کو سام لشکر و چیت
 گزہن کتو چھو پین لشکر دیوسا
 سٹہاہ سخت پو مشکلاہ ای خالو
 کرک کیا اس دیو بد کو ہرس
 چھوٹہ پو شمس پائی و ن کیاہ کرو
 و گرنہ اسی کو کم کیا اس پور
 دیوک سامن ایخواجہ ہیناک
 نتہ پرت اکس مرگ والی و نہ
 در اندیشہ کو سام فرح نژاد
 زہ رنجیم ازین اہر من یا آکہ
 ولون ہیرہ بن خوش نیل رنگ
 نکھنچو تنون کر زہ کا و سر
 بہت زری گرس تازہ بانہ کرن

خزانہ کڈن لوٹ لسن کرن
 اسہ سارنی مارہ ہی بیگمان
 بیکضرب مارن سپہدار سا لو
 و گرنہ سٹہاہ سخت مشکل چھوٹ
 زہر برادر کڈن نال آہ
 بہنتم فلک پیونہندوی غریو
 وزن اس نقارہ آہنیں
 زمینیں کرن بو فلک الو دا
 چو دریا آتش سو کی کاروان
 بمال و شمع قافلہ بہت تمام
 سپین لشکر دیو ظاہر ز کرد
 خصوصاً سودیو ستکر و چھوٹ
 دیس توره تم اے جہان پہلوان
 بہ ما اسہ امت مگو کال دیو ا
 چھو گنیمت اس بامی سنری خبر
 زمینیت اس دلیشتھی و ن مرو
 کر یا می زہ ہر چند و ت چھینہ جا
 چھو آخر گزہن سارنی زہر خاک
 کرن اس باہملا کر گفت کو
 چو موی سو موی ج عنق پیوس با
 بہ یا میت پین نام لاگن سراج
 کرن تم کمر از کمر بند تنگ
 ہتون نیزہ نہ تیر و تر کشمان
 مگو کالسی کرن روانہ کرن

مگو کال ته سام بل سب دنگ
 دپس تم مگو کال ن اشیر نر
 مگر بے خبر آسوک ای پہلوان
 مگر و چھوٹن چھوٹی زاہر و میا نو
 نہ تھا وٹن ہنشاہ ایران زمین
 وگرنہ جدا سر کر می از بدن
 قسم چھوٹا تسندیم مہ تو نم توان
 پتھر یک دست کنفتہ روزینہ ناوہ
 بفر حہبان داورداد کر
 کدوم سوی خزانہ فور مس طلسم
 ہنگہ زن کڈی کشن بخت کزسی
 زہیت گزین یو بی تاب ہوش
 اتھس منتر رتن یام تیر و کمان
 بیک خم کرن بستہ چرخ بلند
 مگرموت آسوارہ ابید سگال
 بوچھوس نامور سام نیروم نام
 دیوہ اک شمشیر پال آسو
 تمی دلو مگو کاس اینامور
 بیک ضرب آن گرزہ سر گراسی
 شمشیر بلند کی کڈن از غلاف
 تہ دیشیت مگو کال حیران سپین
 کرو تیر جنگس پھن بارہ کی
 سوہلیت و چیت فافلن دزار
 نتہ نتیجہ کنن مہر ژلن ہرہ و چیت

مقابل سپن ہچو فیل و پنگ
 بمردی شہاہ نوش تہ تاو چھوکی
 گزہی رہ روزینہ نام و نشان
 گوڈن زری می تمسند و خون داد
 نہ تخت نہ تاج و نہ کونہ آدین
 جہان پہلوان دپس ای لعین
 ژہ ہیو دیو مارم شہاد جہان
 بوچھوس سوی لاورد دریا کنار
 ژلوم زندہ دیوس بہ خنجر مگر
 تمس بہ شہاہ شیر و اژدر پتخ
 کری ریزہ نت کوه البرزی
 اگرچہ تولن نیزہ آب دارا
 کرن سفتہ مریخ بر آسمان
 رتن پہلوان روس اندر شکار
 نوی اک جنگس پھن بے سوال
 گزہی نامعلوم ای نہ باد
 دران لخطہ پیش مگو کال آسو
 زہ کیہ چھوٹ چھا امنڈس لوس
 گزہس نیز ریزہ ز سر تاب پای
 کرن حملہ تس کرشتن چو شیر
 سو حوال دیشیت ہراسان سپین
 بیکبار دیو و چو دیو اٹکان
 زرو مال تراوت سپن تم ذرار
 جہان پہلوان سام دیون اندر

دنگ لاف تہ کاف باہمد کر
 بجلدی مہش ن ژکیہ ناو چھوکی
 بزور آوری رتھن کو میا نو
 از ان پس من خاک ایران بباد
 مگرون بجلدی پنن ناوون
 مہش کیہ دون لاف چھوٹن
 اگر ژہ کنن منتر گزہی ناو میا نو
 مہ مارم تپسل زنگی دیوسار
 نہ رودس جادو نہ رودس
 فلاس اندر مارمی سید رلیخ
 کڈی یام شمشیر ہر آب جوش
 چو آتش کڈی خارہ سنگن ہر
 ہنگہ زن بوتراون بہ بچان مہند
 مہ چھوٹاژدرن تہ ہنست کار
 چھوٹ کرمت شہاد دیوسر کشن مہرام
 کری ٹن ژہ ہمت چان شکر بباد
 دپن س دیوس کرشت بدیر
 نہ تنڈی اکوی گرزہ دب دس کلپس
 مگر سامنی یام بوزن سولاف
 اکی ضربہ مارن سودیو دلیر
 کرن حکم دیون بیکبار کی
 کرک ساروی حملہ بر پہلوان
 نتختی ژل تیجی کنہ ژلن شہاہ
 کنوی ژاودر مہ شمشیر نر

تو لنگر زده بشیر پیکر سیت
یتیم رستم کرمباز ندران
بیمس یوسی آسولایان سوگز
کرن آسوجاری سودریا خون
کرن آسولون اندر کارزار
بیک جام می میا نودل شادگو

دیون پیکر کرن حمله چون شمشیر
اکس گزده کوی بون بوکلس
گزمین ریزه تسنوسر بال و برز
گھے بولن نیزه صدارش
سده دیو مارن دران کارزار
مگر در بدن زور پیدا گزیم

تنقوی بودون ضرب گزگران
سپین بوسو پس دن بولس
گھے بولدن تیغ الماس گون
دون هند جگر تسنوسن گون
دلو ساقیوازمه امداد کرا
دلس عشقنوی شور پیدا گزیم

رسید فلو دو قلو ش با پیلوانان ایران نزد سام در میان جنگ

گهر سنج استاد دانا طوس
بله سام گوسوی ما چین و چین
دلس منز منوک سامند و فراق
یهنیت اندر بروخه مبر کرمی بیا
بهر سو و چین آس تسنوسر
هون منزل بمنزل نشان
و چھوک سام از دور مانند فیل
بهر سو کرن سله مانند شیر
هتک گزده شمشیر و نیزه سیت
دلوکن ان اسیراه سو آزادگو
تنقوی نیز باران کرن زکمان
بر از خون پین کوه و دشت و مناک
تنقوی کرتو گزنی هند سلک
ترت بی گزمن از کمر سو پشت
ز آواز دیوان کهن چاک کی
چو ظلمت پین آسمان تیر و تار

چھونکت کتھن جلوه تم چون عرس
سو قلو ش نه فسلو اد بیتاب گو
در آخر تمن پیدا گزشتیاق
هتک سیت پانس سوسر کرم تمام
پراکنده گی درسیان و کوه
بنا که گزیت پی دران کوهسار
کرن خون جاری چو دریای نیل
و چھوت آو ایرانین اضطراب
سمیت کی دیون پچو فیلان
بیکبار ایرانین تل خروش
یون آسوزن دو کھ از آسمان
و کھن بولن تنقوی کرتجن هند رار
تموک ولوله پیو بهفتم فلک
بهر سو دلیران کردن فراد
سر کشنان پست بان خاک کی
برو می فلک کرده هند پیونفا

ونن بی چھو از ملک و رزمین
بی سامیل دیر پیر آب گو
انک تم دلیران ایرانین سام
هون نیب ستمی درای و بنال سام
پکن بی باین گز دنگشان
کرن بیت اندر سام بول کارزار
متیموت سو بول دیونی پیر دلیر
کرک حمله مانند دریایا
تمن کرن و چھوت سام دلشادگو
که از مغز دیوان گزیت نیوک
سختی تخی نیزه های درشت
نیزه آسه و زمل به ایر پیر
شمر شیرین کرن چاک کی
کرن آس جولان دران زکمان
ز نعل سمنان تنقوی تنقو غبار
ازان کرد پوشید کوا آفتاب

زمینس سہا لرزہ تب سپن
 درندہ پرندہ ازان رستخیز
 در آن بحر کہ ساہیروک نژاد
 دودنی دکن بومتن خمرسکن
 بہار سیدہ بودون برق تیغ
 بہ نیزہ ژن بوجہ گرگاہ دیو
 دیوہ اک دین س قند فال نام
 بکن حملہ بر سام کردلفراز
 جواش سپن سامیل گرم خیز
 دتن سوی برت نس کرن سو تباہ
 سواراہ ژہیو دینا س کاہ نہ او
 دیوہ او و اشفتہ چون فیصل نہ
 تہ دیشٹ سپن سامیل در غضب
 سودیون نہ اسلا گت سیدہ لو
 ازان پس کڈن تیغ خارا گذار
 دودنی یون پٹاسہ لاین ہرن
 قیامت در آن جنگ پیدا سپن
 نموک شورمانت نہ چیون سپن
 در آن جنگ اک ساس تم دیوود
 طہ در غضب او کو شعلہ بین
 کرن جوش ناند دریا بیل
 لگو کال یوس مقابل سپن
 کرک اک اسٹ طراف طراف
 دیازن نمی فوہٹس بوکندان

زگرہ نت سپن شیب سپن
 تنھوی آ سیلاب چونک شدت
 بمردی یون منزدوان آسود
 ز دیگر طرف قلو شس نامدار
 بیون آسوزان خون بیدریغ
 یتھے پاتھ گردان ایریان
 بقامت سودیو پچو کوہ تمام
 رشت نیزہ بوجہ از در پست
 چو باد دمان کر کرن تند و تیز
 یہ دیشٹ دس قلو شس اباد لیر
 دلیراہ ژہیو ماجہ شس کوہ نہاد
 بخنجر تخی نیمب دلو قلو شس
 بسختی کڈن سس یوس گر زہ
 جہان پہلوان سو قلو شس تلن
 ملن دیو مارن بکین و بار
 اکس یون دون ضرب دون بولون
 دیون رنی محفل شیدا سپن
 نرن تہ کلن تیت انبار کے
 لگو کال پت کن زہ بہت دیوود
 گران سنگ گزراہ تلن نم بجنگ
 وتہت و ساس پھن پچو فیل
 زہر سونلک گر زہ آہنیں
 تموک غلغلہ پیو پچین عراق
 زہ مفتہ زمین گاڈہ مالش سپن

یہ محشر ویت ہر کہ راہ کرنہ
 چو طوفان لوجی کوچی کو کہست
 انفس منز رشت گر زخا شکن
 کرن بوجہ مشیر شیرن شکار
 بیت کن متیو مت سو قلو و نیو
 کرن جنگ بے پچو شیر زبان
 سہ آسود کل داندان گراد
 دتن سوی برت بر سر سام مست
 رن منسندی نیزہ در نیمراہ
 ہزار آفرین چھو کی زہ ای زہ شیر
 در اثنای این گفتگو بے خبر
 سپن شانہ زخمی شس سر شس
 اکی ضربہ اڈجن شس میند کو
 بر آن زخم شس نوشدار و بلون
 بہر سو شہ مشیر این ہرن
 گزہن سو پیریس سو و کر پیون
 تنھوی موجزن قلم خون سپن
 پچھٹ پتھن تودہ کہہ رگہ
 یہ احوال دیشٹ سودیو لعلین
 لگو وزن اک ساس من سنگ
 روان سام چون شیر دل سپن
 زہدیت نبل گو بروئی زمین
 پیاپے دوہر زن دنگ سندان
 مرن دن زن کنہ جہنیش سپن

ولیکن ملوک کال عاجز سپین
 زہ دیشیت مہ چوم رحم ردان
 بہانہ کرن چھوک زہ انے بخیر
 بیاد فنا ون دین سخت چالو
 بہ بوزت ملوک کال گوشمکین
 کرن راست سوی بر سر سرفراز
 سبک سامنی گرزہ تل بید رنگ
 فوٹس ہنگ لنگ تہ آرزوہ گو
 جہان پہلوان کڈن ہر دود
 سہر شانہ از بیخ کر نس بید
 ملوک کال بید عاجز سپین
 بجدی دژن تہف متیس بر مگر
 نتھوی سخت لاین سودیو لعین
 بیکار کو دیو ملعون ہلاک
 از ان رزمک سام فارغ سپین
 سہمت امی ری بہ نزدیک سام
 دپس خواجہ سعدان اینا مدار
 زہ کس چھوک تہ کین دانی ہم زہ
 بوچھوس سام پور زہ بمان بل
 بہوی چھوی نسبت میا لوامی خواہ
 دوہاک سپین حصت از شہر بار
 بیاباس اندر کس کے روان
 مہ بروخ کن زلن کو صو صر نہا
 بنا گاہ وچھوم خاصہ باغہ براہ

بیازی جہان پہلوان سپین
 دپس سامن بید یونادان خموش
 چھوی کاخہ ہنر و تنس کڈنہ
 بہ چھوی ان تیم دودہ زہ اید گال
 سپین گرم چون کوہ آتشین
 کوئی ملک بسانندہ انگل ان
 اکی ضربہ ستین فوٹنس سوہنگ
 بسختی چھین نہ کرن تم دراز
 دیوان پٹا کرن حملہ چون شیر مست
 دویم نہ کرن بام دیوان بلند
 نوچین لیت امی بیت مارن دپن
 ان زور تم دون ان پٹا ہنتن
 نسندوی پنہ لرزہ پیو بر زمین
 وچھین بی زہ ہمت بوبر کو ہمار
 سہاہ حمد تم سوی یزدان دپن
 بنجہریت تمو پوسہ دتو بر زمین
 دلیرا زہ ہیواندرین روزگار
 دپس سامن اینخواجہ ون وارہو
 مہ بڈب سو کر شاہی ضرب بالمش
 چھو و تنک شہنشاہ کردون چشم
 ہنوم کوں نیرت بعزم شکار
 شتا بندہ گوارہ وچھوم سہجین
 بولار پوس متسی تپہ ہچو باد
 اندر تر اس باس وچھوم لالہ زار

مہ کر جنگ فیرت زہ گرزہ ایوان
 گزہمک کتو ازک دن بسوخ مو
 مگر گو بواژ ونگی نجت چالو
 رٹوی عمرہ ہند آفتابن زوال
 کلن کٹوئی شاخ آسوس دراز
 بصد و رساں پھن سھول ان
 ملوک کال زان حال پڑمردہ گو
 دپن ون رٹن سام گردنفر از
 رٹن متسنری نرین سام خدا
 تیجھے پاٹھ سامن فوٹنس زہ بند
 دلاور سپن تند چون شیر بر
 ملوک کال دپس تہر دپ دتن
 زہر تا قدم کے متیس چاک چاک
 تہ دیشیت زلن کر متو ختمیار
 سو قلو ش زہ فلواد سعدان بنام
 جہان پہلوانس کرک آفرین
 چھونہ کاخہ مگر و نتہ پڑا بید
 سہراہ بولونی ون پین زہ دوسو
 سو کر شاہ سب کو پور شہد شاہ
 متو چہر پور کیو رت جسم
 انم سیت شت بیچی پہلوان
 بگو ہر صر صر وند می بدن
 بکن کوں نیرت جدا از سیا
 کنیزاہ مہ شل یہ چون لوہار

سختی باو نم صورت ساه نازنین
 ز لوم همت سود لدار صبر قرار
 پتو بوی جھوم قلو ش شیر گبر
 بکوه دیبا بان بکین ده تہ رات
 پین جال اینجا جہ گرمی عیان
 خبر چہنہ کیا آسم انجام کار
 چھو آسان تی ہل می نش یہ کا
 بہوی زیادہ س حل مشکل سپن
 مہر غم یہ کت میانہ ذمہ تھا
 بہت بوی کتس ماہ رخسار سہند
 چو این قصہ جنگ نام کو
 شہہ چین زلن کو بخرب زمین
 تہند دست قبض گکت بی گمت
 از ان پس سپن مسست رخواب نرم
 دتم جام اک زان می سرخ فام

نشانہ لشکر پر خیت چین
 چو دیوانگان آہ و نالہ دوان
 یہ فلو د و اتم برادر شیر
 مہ جھوم عشقہ ناران جگر زلمت
 چھو کیا چارہ ات مشکلس کر بیان
 دیس خواجہ سعد ان لشیہ زاد
 سہ خاتون مہ چم رچمپراندر کنار
 دین سلس ای پہلوان زمان
 پین سیر بلین کینسہ اسلامہ باد
 یہ بوزت جہان پہلوان شاد کو
 در اینجا متن کوس دودہ شام کو
 جہان پہلوان کاروان سپا
 کرت جنگ ساری تھکت پمت
 ولو ساقیو و نکنس کرشتاب

سہ صورت و جھت کوسن اختیار
 سوئی شہر چین اس نہادوان
 بیکمی کی ز ہانڈان میانی دشت
 ممتس یارہ سنزہ مایہ جھوس کالموت
 کرم یوت رنج سفر ختیار
 مہر کنتھ ژہ اندیشہ دل تھاوشا
 یہ بوزت پرینوش دلخوش سپن
 پریدت چھم خواہر سہر بان
 دمی بوزت وصل لقتس یارہ سہند
 ہنہا ہر دتس عشقہ آتش کو
 نہر در اوہ جہش از کمین
 ہمیدان کرک بستر خوابگاہ
 سر پا چھلوک سارومی ز آب گرم
 دلس گوم پید سٹہاہ صطراب
 مگر مطلبس کو تہ نام تمام

باز آمدن قلو ش و فلو در خاور پہلوانان ایران و اندہ شدن سام ہمراہ سعدان

سخن سنج استاد شیرین بیان
 لدن ابرس از زر سرخ زمین
 جہان پہلوان سیام و شکر تمام
 بخاور زمین سوزم با سپاہ
 تلوک خیمہ خرگا و میج و طناب
 پین گوبال قسم قافلہ
 غلامان زرین کمر کج کلاہ

چھو اخبار ساند کرک سئی عینا
 زانوار لعل سیم مکرشش
 از ان خواب بیدار کی خاص عام
 از ان پس لدن مکرین بال زر
 سوئی چین پین کی چو دریا آب
 نین سی پرینوش پاک نور

سحر کہیلہ دراو سلطان چین
 بظلمت زلن و آتش جہش
 سو قلو ش تہ فلو د با مال جہاہ
 کرک شترن بار لعل و کھر
 دیاسام نیروم بصدر لولہ
 سٹہاہ درو کوہ کرک تشار
 چھو خیمہ چین سہر بر گردماہ

بصد لوله کار وانه تمام
 بهوی شهر کو تا بصورت بندر
 که ای در پریش خاقان چین
 پزینوش کیه آیه پاری فرک
 سته نازینه کمتی تازه روی
 چو کتک کتک کو چین نه بازارنی
 چو کتک کتک نه دختی لعل و هر
 بصد لول و شفقت رشن در کنار
 سه دشت پرید و درازار
 و دن تروانی میس و و رات
 زه دشت خوشی از مه کبراه کبه
 نکر کیم اسکره کیه گوی کان
 پزینوش و کس مه کن هوش و
 بو اسس رالوان خاقان چین
 بز زینه در تها و کس بو اسس
 گلاباه کیه ستنه خماران اندر
 و چو مته دات مدرکس کانه منوش
 چو سیر و دن شوبه دن نازنین
 و کیه کس کتکو چو حسن جمال
 عجز شوبه دن سرو آزاد چو
 قوی ل سته نامور پهلوان
 کیورت خوابد طف و کرم
 و نه چو سینه نبل کلاس پهن
 نهند ناو چووی سام خنجر گذار

کرن اسس منزل بمنزل حرام
 جهانید سعدان پراران ز راه
 چو کتک و اژیبه درستان چین
 به بوزت همه شهر مرد و زنالی
 و چین رایس از در و بام کوی
 زن و مرد هر سو مبارک کران
 بصد لوله زایه اندر رسم
 بنو بگو کنار راه کرک بالوان
 دین کس که انجوا هر غمگسار
 و کس چو کتک گت چا خیطه کباب
 مبارک کیه چووی زنده ایک بیه
 گیک کتک کنن نشن زنی خلاص
 بنن حال باوی بنت کیه مه آو
 رشن تا کهان زنده جادو کران
 مه اسس که کانه جز خدا و کس
 نظر بند اسس کتک در بلا
 شرف روز دیون اندکی خردوش
 بارغ جوانی سو فلک کلاب
 سته خور و شوبه دن بمیشال
 کتره شوق و کس متسندی رخ و چو
 مقابل چو نه کانه منن دران
 سواراه چو آتش گراه چو سوار باد
 و نه خضر و اس نه اس پهن
 گرا نمایه فرزند کرشاسپ سوی

دین الغرض و ان چیس اندر
 سترن خوش خیر سوی غفور شای
 منادی بهی شهر چیس کرک
 نیر درایه ستوره س هر و نان
 سپین توده مهن نه بیه یارنی
 کتک ان غزل های شادی پران
 پر خیت اسس کرن نظار
 و کس لول و راه بروک بالوان
 و نه کیه بو کیه کوم چانی و شای
 و چو کتک زن از کتوم آفتاب
 مکر و نته انجوا هر سر بان
 زه کم وانه اوکی مشکوی خاص
 شبا کس سس ای ست مه چین
 نیس بو کیه دیو بد کو هران
 بیس حور زن دیو سارن اندر
 کونی زن قلا کس اندر
 مکر اک جواناه زابران زمین
 چو تابن سندر وی چون آفتاب
 قراه خاصه عنایو شمشاد چو
 زلمن غم نه دو کتک متسندی مو کتک
 منو چهره ویا فریدون چشم
 دلاور س میوز مادر نرادر
 چو ایران مینیس اندر نامور
 گرامی جگر بند شبد اسپ سوی

پدر چو بس ز پیمان شکر نپاغ
 چو لاله دس چو بس بهمت عشقه
 چو تس عشقه نار ان جگر ز ملت
 کوئی زن زین کینا بیابان و کوه
 براه ختن آوا همچون پلنگ
 بنخ کران زند جاد و تباہ
 بش مشیر تس پاره پاره کران
 خزان کدن مال دولت تمام
 به سبب حجت کران بشمار
 شاه چا خطره گشت ناصب
 کمال و شمشیر اندر سو زای
 بیه خواجه سعدان تس سبت آو
 همتن نار تس پیده کواضطراب
 سپین مست و خمر از جام عشقی
 دتن چاک جامن کران الفراق
 کھون تل کرس زوین سرتار
 ولی میان وی کردی خوشی
 زبٹ پرده دی نیر ما بونیر
 بنم کریمه تنقود لبره خوب روی
 بنم کریمه که وقت می کن ایتم
 پر نیوش کر تس تسلی دس
 دس تس مہ دن کینسہ کریمه
 در چس پھن بہرہ تس و بروے
 و چھک نور رخسار تس یارہ سند

سولی نسب سل جمشید شاه
 سپین چان صورت و چھت بقرار
 سو بیچاره چانی غمن کالموت
 تنقوی پہلواناہ چھو آتش نہاد
 کوئی زن کران یونی سبت جنگ
 خصوصاً کو کال دیو لعین
 جہاں از بار سنگار کی کران
 بوا تس تھی وارہ پاک شین
 خدائفا و تس در سان پاندار
 تنقوی چالو آیت چھو تس شتیاق
 سپین خوش تر کہ گولدن خدای
 پر نیوش کریمہ قصہ تمام
 دتن نالہ رود سنہ کنہ آب
 سبت بر جگر کو تس عشقہ تیر
 مدی آو تس ز سند از شتیاق
 مہ ماون سو بوی نالہ متوی کران
 مدی زورہ دل نیوم تم مہوشی
 مہ یاکو دس تیر عشقنو تیرت
 تمنامہ چھوم کر و چھن و بروی
 بیتھی شھابی کریمہ زاری کران
 مہر غم خداحل کریمہ شکن
 یکہ صحنس وائہ در بار گاہ
 و چھک و رہ سوئی لبر خوب روی
 پریدخت بوزت ہنماہ خوش سپین

چھہ و چھتر تھی چان صورت مبارغ
 کران چانہ تھیلہ سفر ختیار
 و دن نالہ زاری کران رات دو
 بدریا کران خاک زنگی مباد
 بکنجینہ دژ دیو مار کن شاه
 تس خند ز لزلہ بو بروی زمین
 سہر سر کران دیو فی قتل عام
 تھی وائفا و تس بودر ہر چین
 مگر چھو تس تس امتن عشقہ زور
 چھو تس و تس سوئی دن زور
 آیتن مال زلزلہ یاقوت آو
 و تن تس پریدخت احوال تمام
 سپین سی گرفتار در دلم عشق
 سپین عشق در دل مٹس جاہر
 بنی میان سی کتی چھوم سو یار
 لگی پار پار کی مٹس دلبر
 دنکامت آسمنہ تمسنر خبر
 کر کئی مہ چارہ کڑھی بومرت
 سو تس عمت آسمنہ در شن دیم
 اچھو کن دنگ خن جان جاری کران
 سپین خوش سو امدت چھوئی و
 سو شہزادہ نزدیک نفور شاه
 کرک دورہ دیدار تس یار سند
 چو دیوانہ در آب آتش سپین

دینش بنوشته ای غمگسار
چو باده بر باد دلار خوش
بصد و لوله زونه دلو جلوه گاه
پرنوشش مهت تازه اخلاص بیب
کرک بزم انوکش شرافت کباب
کدکات درخمه و شیش ناز
ونکات رس بصد اشتیاق
پکن بومهره سحران سیر
کرن نت اندر پهلوس مقام
ضیافت بخت تازه شاهی کرن
ازان می میده دار حاصل گزاهم

دلس چومنه آرام چپس بقیر
سود و کس تلمت شبن کرشتاب
چراغانه مهت درایه در بارگاه
یکم آسه خالونه چپنس اندر
متوک ویتوی جنگ ساز و باب
پیایک پرخت فرخنده پے
فراوان غزلهای رد و فراق
متمس آسو باغاه لجن سرم
سو سعدان کمرسته رودس غلام
ولو ساقیوار یکی پاد نئے

کرم بزم رس بهنجار خوش
بمغربین گودوست آفتاب
پریدخت در نظر خاص خوش
انک ساره تمه شنه شبنس اندر
همه شب زن آسو سطور ساز
چون آس بریاد دلار می
بدیکر طرف سام رود ضمیر
چو خلد برین رشک بارغ ارم
سٹہاہ سامسی غمزه خواهی کرن
دتم جام می تھا و تم لادنی
مکر یار دلار واصل گزاهم

رسیدن سام پایت سلام پیش فغور حسین شاه پیش و آمد

سنگلوی دانای تارنخ ساز
مرصع دتن تاج نور کبیر
شهنشاه چین دراودر بارگاه
امیر و وزیر آبی بهر سلام
سراپا و کن جوشن تابدار
تھون کج کلشن چو ایرانیان
کماناہ ہرن در بل آہنہن
افس منزرتن نیزہ زہر آبجوش
دلون کس گرس ساز برگستون
دژان جفا گرسن چن ہر بر لیر
چو شیر زبان سام بر شینین

ز اخبار پیشین می چہوراز
کمرستہ بر تخت افلاک بیوٹ
گرامنایہ تختسٹھن گفتو چو ماہ
جہان پلوان سام فرخندہ شوش
حمایل کرن پنج سر ابدار
گنڈن تم مکمل کیانی سپر
سٹہاہ سخت حکم ز فولاد چین
سو کر ز کران ماہ سند یادگار
ز سر تا قدم گودر آہن نہان
بنند می کرن چچہ کس سرکشس

بلکہ آفتابن بوقت سحر
سجدت دومین کرستہ خاک بیوٹ
سپاہن دتن سارنی بارعام
سپین تام بیدار از خواب نوش
مرصع کلاہ ماہرسم کیان
کرن بر کمرستہ ترکی کمر
کرن تیر و ترکش حمایل بدول
تلن بر سردوش مردانہ وار
ان حملہ از دور مانند شیر
بہ تیزی کرن پیشدستی ہش
پکن گو بی بازار ما چین و چین

بخت کز چو خلق لرزان بین
 بکن و ات تخم بر در بارگاه
 چو شیر دژم سام در وازه ژاو
 طلا کار دیوار و صحن حرم
 مصفا پنجه سیه از سیم و زر
 درخشان چو خورشید و ماه
 ستود ویدوی تو اژان بویوان
 نمود در گهوارا و مانند شیر
 تهنی صفنی پت گرانمایه تخت
 کمر بسته در خدمت شهریار
 همه نادران ما چین و چین
 پرت نور و شترانچو شید ماه
 زره پوش و ساس استاده اس
 و تهن ساسه بد نیزه بی پیش و پس
 برهنه کرت تیغ رخشان بکف
 تنی کن کزین بی زهر سلام
 درالون شده ژاو گستاخ وار
 متن نیزه و تیغ رخشان بکف
 بکن و اتوزد شهنشاه چین
 بتعظیم پیش شه بیکنام
 نهوک پیش خست و تهنی پیشکش
 مکر سام ویشیت بر اسان چین
 سه عقل نه پیش پیدامس
 به چوم بایه تهن بایه سندان کار

پراکنند در کوچه نهان چین
 پیاده بین سام بل در زمان
 بکن خواجه سعدان تسسیت او
 همه طاق ایوان تمک زرنگار
 سر صمغ تمک تهنی زرنگار
 سر پاه و چین خاصه راسته
 تهن پت کمر بسته بی دژ و ان
 بلور ک چین تهن صحن سر سبه
 بهت تهن تهن شاه بیدار تخت
 سوی چپ بهت بی مبه و وزیر
 بنحیت تهنی اس کرسی شین
 غلامان ترکی هزاران هزار
 اخن کت پت نیزه آماده اس
 برابر کت نیزه زکی ده هزار
 تهنی استاده برابر زه صف
 چو شیر زیان سام گرد افراز
 و چگون هر طرفه بزن گیر دار
 نه ویشیت اس ملتجه پید کوس
 بنحیت تهنی سرین برین
 سه لعل و در وانهای خوشاب
 و چو تهن سید شاه چین و خوش
 پر ژهون خواجه سعدان بیکار دان
 چو آثار مردی هویدا اس
 چو ایران زمین اسندی دلوام

بهمه او خواجه نیک خواه
 کزین بسته بر کوشه زین عیان
 و چین بارگاه با چو بارغ ارم
 لبن اس جریمت در شاهوار
 سته اسو تهن قبه بارگاه
 زر لعل و زر دسه پیر استه
 بهمه خواجه سعدان سوسام کبر
 عجب صنف کدومت سر صمغ بزر
 و چین کن کت اس صنف تاجدار
 کزن گفتگو اس چو ر و ضمیر
 کمت کرم نمکامنه بارگاه
 کله کج تهن کوهن کوشوار
 هتک زان کزین بوسدای کس
 سه سر تهنی تیغ زن نیزه دار
 تهن وون صنف منتر چین راه عام
 بندنی بکن کوازان ترک تاز
 سه استاده کت اس صف
 کزن آستین بجایی خاکبوس
 هکن تس پتی خواجه تهنی کرسیام
 تهنی اس ر و ستر از آفتاب
 اگر چه و چو تهن تهنی اس چین
 نه نشون چو کوش بیدار و بر جان
 دیس توره سعدان تهنی بار
 دن املت تهنی تهنی چین روم

مگر پهلوانه چھوای شهریار
 باب مسندی لرزه پنهان پنهان
 وئی کیا بولشاه ام جنگین
 سپین ت مو کج چونه کنهته با
 دتن کان برست بیه اثر در س
 سر اسر فلکس کرن پوره پار
 سود پو ستمگر مگو کال نام
 نه دیشیت دیو و ساروی منکوان
 قوی پهلوانه چھوایش هریار
 سخت زه برو خد کن جگر کرم
 ولون خلغناه خاصه سامن بر
 کرن واره لغم ا و اگر ام نش
 جهان پلوان دروا از بارگاه
 تمس یاره ز فکر اسس پیر
 یک بیت اس خواجه هوشیار
 بیجا یک اس پیر و جوان
 بهت برد ریچ کرن اس ساز
 مر صغ سه ساری لعل و مهر
 ز شادی کرن خنده شکری
 گلشن پاد چھاوان زن بیلین
 کرن اس گفتار یکا سدر
 کرن بزل غطرل بیه ز بند
 بخونی و چھون یار دلار خوش
 پری بیکراه مه جبیناه و چھون

کنوی نو چھوین در صف صدرار
 گمت مسندی گزیه کوشن داس
 کونی زن کرن کیا هیل رنگین
 از انجا براه ختن گودیسر
 هتن جان تس زرد جادو کرس
 کونی زن یون بیت کوتاه لرون
 یسند ز لکه آسونار و و شام
 پرنوش آنن عمار سی نشین
 نه چھوس بیم دریانه چھوس خف نار
 یه بوزت هتا خوش سپن یاد شاه
 کرن سر سراز از کلاه کمر
 از ان پس آن نان خان و کباب
 هتن نصبت از پیش فغور شاه
 دین بو چھین کرسود لیر پین
 ون سوی متسل سوتا بیکار
 وزین سو پریدخت خوشید چهر
 پرنیوشه ستین کرن عیش و ناز
 ز رخسار روشن تلت تهلنقا
 لون رونق از ماه در شتری
 گه دوله امکان برون کش کدن
 زن غنچه بوشکه ستین جگر
 جوان تکی کو پنه کن کر گذر
 سو سرور وان لاله رخسار خوش
 دھن سن بتسند هتا بیتال

بکوه اسندی بیمه لرزان پلنگ
 پمت اسندی لرزه دیون هراس
 بشمشیر سیار کی کرن تم هلاک
 اکی تیره مارن سواژ در تشر
 رشن دیو مارن هزاران هزار
 بکنجینه ساروی خزان کدن
 کرن خوار مارن سوذر کیزمان
 چھکن تسس هتا تخته لعل و نگین
 زایران زمین چانه خیطره الوم
 بتس پ کرن هریانی ستهاه
 عزیز از دل و جان پین سما نش
 کرک نشن جان کاسه های شراب
 پراکنده تس عقل اسس گمر
 سو راحت دگور و ح خوشتر پین
 ز درگاه شه درای و شوی و
 گمت بوس سندره پید مهر
 زرین کاردت اس طاقین لبهر
 گمت اسو شتاقی تسر قتاب
 کرن کاره تپکن گلن کاکلن
 بیک چین و صد چین کرن سته چا
 گمر اسه مشغول تم گندس
 بنا که پیش منظره سل کن لفظ
 دلا را عجیب زیناه و چھون
 پرنجیون سپن سما آشفته چا

ز بهوش خرد دلوسواندن جنون
 و چغت مع پروانه در ناز کو
 د پس خوابه سعدان ای بوالهوس
 مه کر آشکارا زه دن سر پین
 مبادا و چین اسبه کانه راه
 گو دن چغه زه تن بهت اسبه
 سها سها بگل شین در بهار
 گزهی صبره سیتن حاصل مراد
 منگه چوک هنرمند دانس پرست
 تمن بیدین یاره سترست کن
 سودوه کوس اندیشه فکره کران
 دتن دیره در ضرر که نیل فام
 شهنشاه چین بصدحت شام
 سپین گرم مجلس در ایوان شاه
 ازان پیکانک کاسهای عقیق
 سونغمه و چغت تازه گی کلشی
 کنن کو پر نیوشه سوی نغمه ساز
 بهمانی شاه والا کهر
 کینزن هندوی تخت سامان کرک
 پکن آیه دوشوی جو کیک ترو
 و چوک مجلسا خاصه اندر حرم
 بهت کر سبین پت بتاج و نگین
 کلسن ت کلاه کبومور شے
 بتون می بر آواز سطور و ساز

و دن مارنی لگو آچو کن سو خون
 و چچن س کنوی کوسو به اختیار
 زه کوی کیا و چچن کونه چوک پیش
 سها چوک به بیقل کنه چینه خبر
 گزهی خوار و رسوبه نزدیک شاه
 بتدبیر گزده مانجه از جا کدن
 مگر هر طرف خار چچین نیره دار
 مه کر خوار و به قدر عزت پین
 بتدبیر سوی یار آن بدست
 جهان پهلوان سام دره هوشا و
 صفت تسن لارمه سندی نران
 ضیافت متحن در اس شاه جلش
 ضیافت کرن خاصه ز بهر سام
 کرن پیش کش خوان زرین طراز
 فرک پیالین اندر شراب رفیق
 وزن بر لب و ار غنون رباب
 دین لشن پرید خسته اسه و ناز
 بهوز و ره کوشش کس منزنه ان
 تماشای سام و نریمان کرک
 لباس کینزان لاکو ک بهر
 فرزند مانده بارغ ارم
 سو سام نریمان بهت بر سر بر
 کمر بسته مانند طهمور شے
 بستی کمان برون خم کرت

سپین به خبر نحو دیدار گو
 پتھر پیوست توت کو بقرار
 ججه و نکن و چچن خلق ساری زه کن
 مه کرن پین پان و نکن چچو بر
 خزان پچین تیز و لول مه لار
 نته مانجه سیتن آسبی لادن
 زه کر و نکن صبر ایوش دار
 مه را و زه ناموس و حرمت پین
 سها خواجهنی تسن نصحت کن
 پکن گو سودر خیمه خوشش ترا د
 یکه کالچن و اتو سلطان شام
 بتون خوان زرین تمس پیشکش
 انن نادوت سام لشکر نپاه
 سپین سیر شامان گرد نفر از
 چون می بتوک و نیوی ساز و
 سپین تازه مجلس ساز و شراب
 چچو و نکن گرت سام فرزند و نر
 و چچو و زه روی جهان پهلوان
 به بوزت پرید و زه همچو سرو
 تماشا و چچین و زطاس اندر
 سر اسرتمی نامداران حسین
 تیجه بر فلک اسه بدربیر
 اتهمس نرشت جام گلگون آباد
 و یاتیز شمشیر فی کش گرت

پرسید خست کرسی کسی کن نظر
 بحسن بقامت قیامت و چین
 سپین نیم نعل سینه از یک نگاه
 اچھو کن لک خون لچ بارون
 ذلوت نارسا ندر بر پان میون
 بیس گاو ده بند پاٹھ زالس اندر
 کمانداره نی تیر د تو نم برت
 نیتھن مجر سی کس مسامان کرم
 گیسون بو بیمار لا کوم طبیب
 ودن یکازہ چھکون نامہ کراٹرا
 دلس منز گنے مثر چھپس می چان
 بمخفی ژہ نش واته سوی نامو
 یتھے پاٹھ کرس نصیحت سٹہا
 کرن حکم آن سرود و شراب
 ازان می گزیم فتح باب نسیم

نخوبی و چھون یار فرخنده فر
 سود لبر سٹہا پیو موافق تمس
 لکوس بر جگر تیر آن کج کلاه
 دین س پر نوشہ می مہ جبین
 کرت ژمی وارہ دل جان میا نو
 لچس محشقه زالہ کبیس مستلا
 دلس کوم سوی پارہ پارہ کرت
 بنت ام مشکل نت زانہ کس
 منش وانا ون سو میا نو کی جلیب
 سو سرور وان گلرخ منہ جبین
 زوس منتر سنیم مثر چھپس میان
 دلس تھاسر کنبیہ اصلامہ باو
 کرن کس دلس ر ستر سٹہا
 ولور سا قیو چا و تم از کرم!

دلارالسند روی قامت و چین
 دل و جان بین مسیت عاشق مکتس
 ہنسن تازہ ماتم سٹہا ہرٹ زن
 ژمنوت غم بو کر تھس سٹہا د خیرین
 گیسون پر کنہ دہ حالس اندر
 بیس خوردہ پیس د ر بلا
 مہ کسیت غمسن چارہ در مان کرم
 ژہ رستوی مہ کانتھ چھو منہ فریاد
 دیس تمہ اشیاہ مشکلیں خطاب
 چھو چانی پڑہ امت ز ایران بین
 مہ غم کس ون و ہن صبر کر
 ز گرداب کھاری خدا سٹھو ژہ نا
 دلس تس منہا دور کو اضطراب
 شراباہ ز جام جہان بین جم
 نیم وصل لبر بلا ترس و بیم

روانہ شدن سام ہمرکاب فقور شاہ باپ شکار در جنگل و ملاقات پریدہ

وچھم لکھمت از گفتہ داستان
 چو خورشید از مطلع خاوری
 جہاندار فقور جہشید نر
 بنحمت نمی آ سی در بار گاہ
 غرابس کرن زین و تنگ لکام
 ز فکر و غم آزاد کوس و چیت
 دین ساس ای سام نختیگر گذار

در اخبار شاہان یہود داستان
 ز آفاق دود سیہ دور گوا
 چو خاقان چین پیوٹھ بر تخت ز
 سپین سام بیدار از خواب سب
 بدر گاہ سہ او بہر سلام
 جہان پہلو انس محبت کرن

سحر گہ بلکہ گفتو بہ نیک اختر ی
 یہ سمار چون نار پر نور گوا
 کمر بستہ شاہان زین کلاه
 کرن بستہ ساروی سلاح و سلب
 شہنشاہ چین شاد کوس و چیت
 سٹہا تس ملا و عزت کرن
 چھم خواہش از نیر بہر شکار

که سنین زه پیک ای مل نامور
 رتوهر نه ماروک بالکل شیر
 گرس گفتو شهنشاه چین رزم
 جهان کو خروشان بوش سپا
 شهباه پهلوانان شمشیر زن
 چو شیران جنگی گران پست کست
 دین پس پر نیوشه کی مهن
 کروماله پون و چو لاله زار
 به بوزت پر نیوشه لیس پس
 بصد و لوله درا و پاک سوار
 سمن بوی ستور شمشاد قد
 نمی گلخاری کی سیمین دقن
 خرامان نمی درایه شادی کران
 نمی کوچکین درا و تنه سوار
 پرستان سلیمت چمن شهر چین
 به رانپانه کمسند چو کرشم خبر
 دپس توره تهمه ای صنوبر جوان
 پریدخت فغفور چین سته کور
 گزمن میه تماشا کی گلشن کران
 سرو داه ته نخماه و چین لنواز
 کنیزه نشن یام سامن بوز
 به بوزت شهباه تس انن اضطراب
 میه و کنن به به باز زاس لجام
 گزمن چوم بخت سلبت بهر شکار

کرو جنگلن سیر با هر گدگر
 دپس سامن شاه ما چین چین
 سرا پا دولت خود و برگستان
 سو جیپالنه فتیر نامدار
 زره پوش گردان لشکر شکن
 پریدته نش و از تاملت خبر
 شکار س نبرد در او شاه جهان
 دلس چومنه آرام چس درمند
 بختن سید لیس سلبت بکد چین
 شهباناز نینه تمی خوبا هر
 قمرویه خالونه خورشید خند
 قضیب شش مان زرین طراز
 ز خنده تهن قند و شکر هران
 بختن لاله روین نشن بام و اتوا
 بهر سو وون جلوه تهمه چین
 بیه نته میه سندر کتو گزمن
 گزمن سیمه سوی رخ طوبی روان
 نبرد رایه سیرل پر نیوشه سلبت
 بچولی از و چین لاله پوشن کران
 ز گلو و منور گران لاله زار
 سپین تس دلس گرم عشقن تهن
 دلس گزمن چین کیا چچوات مشوره
 شکاری شهنشاه در پیش لاهم
 میسن سو کهارم مهن چین چین

کرد و مرغزاران بیک مفتت سیر
 سعادت چچو کرمیت گرس چوم مهن
 بصد و لوله درا و از بارگاه
 کمر بسته بوی دکی تهن چربه در
 شکار س بختن گزمن شکار س نبر
 شهنشاه چین گزمن شکار س نبر
 گزمن س بختن چچو ز کل بهار
 سرو داه ته نخماه کرو دلیزیر
 انوک خاصه زانپانه کو هر لکار
 نمت بوزتور ولق از ماه و مهر
 پراکنده زلفان لیسرین بدن
 کمرنگ بختن گزمن سر از
 جهان پهلوان سیم از عشق یا
 و چچانی تهن گزمن سیم آره کاتو
 کنیزه کس بونه ای سیم
 بختن گزمن و چچت دل مهن چوم بختن
 چچه زانپانس اندر کسباند حور
 چچه شون بیه دردانه در گوش
 گزمن پوشنه باغن اندر شش ناز
 ز گیسو محظ گزمن کل بهار
 اگر چه سولوبیر و نه در تیج و تا
 گزمن ز نیرت چچون کیا کره
 نبرد در او سیرل شهنشاه سوار
 گزمن تهور لیم بیه آهوی چین

شکار سبک بخت روزن چو تو
 به گل و نعل خالی از خار آسو
 در آخر گرس تازه پانه کرن
 کرک پیلوانو کرن پیلو شتاب
 به تیزی تلک تیوت کرد و غبار
 بهوخته گوازدم غازیان
 شکار راه و چوک تانت اندر بشار
 کرک بسته یارک تانت آنگ به بند
 سو سام نریمان ران هر خزار
 دین بوی شری شمشیر چیم یاره سی
 کرن بام بوشی سی کن نظر
 گدخت خسته از تیغ ابروی یار
 دین بوی چوین نه گوشت آبر
 به پرواز تراوان سوی شاه مبار
 بهر حال نس آسونه رای صید
 نمت دلبرن آسول نس باغ
 سو کیا مالک آسم کلان کران
 شمشیر اندر بوی غم شمشیر نیت
 وزیر سو می پیلوان گے دلیر
 سو بوی بهر دلبر گمت دلفکار
 کرن عرض ایشاه فیروز جنگ
 بدر شکم شیر گرفتار کوس
 مباردا گزده زیاده بیمار وزار
 سوئی رخ طوبی پیلان کو چو باد

گزه تور کن فکر و زم میه یور
 دین ون چو بهتر گزین نزد شا
 بسوی شهنشاه روانه کرن
 چو باد دمان کر کرک گرم خیزر
 چو شب روز روشن سدلن اشکار
 کهن جنگل منتر پیلان گے دلیر
 دلاور پیلان پیلان بر شکار
 بیو پیلوانو بخت دار زور
 کرن بوند اصلا سو قصد شکار
 بوالا بایس تیرای بیار رنج
 کندن بوسه شمشیر خار گذر
 گوز نس شین یا بوی در کمن
 بگیسو آن آهوی شمشیر گیر
 رشت بوس لول خلاصی و ان
 سو بوی پانه در دام دلدار صید
 دین آسو کروا تیرا س نش
 چو لاله می سرخ پیلان بران
 مکر تابان چو مینه دور زدن
 رشت آن تموی نه مانگل نه شیر
 پیلان و انوز دیک غفور شاه
 بدر شکم آس عاجز نه تنک
 دم حکم ای صبا تخت و تاج
 چو مشکل پیکه و نعلن سهل کار
 اولو ساقی و اون نو بهار

میه باس اندر وصل دلدار آسو
 بهانه کرک س نیر از صید گاه
 بهمه غفور گویم رکاب
 کرک نعل سیتن کنج بیره ریز
 زمین شته گیه از شمع تازیان
 و چوک گوز سر نه مانگل نه شیر
 بشمشیر تیر و مکان خدنگ
 زان سر نه نه شیر و خور کوشش کور
 و چیم بام بوی سر نه بچاره سی
 چو ناخلف تیر و سر نه یارن تیغ
 دین بوی بوی چوین پانه شمشیر کار
 رشت کوس تراوان شرت زبند
 تذر کوس بچین یا سوئی اسرار
 سور قیارت خوشن داسوس یوان
 پمت بوس بر جگر عشفه داغ
 متیس گلر خس نو بهار س نش
 سه باس اندر بوی و نس منتر پیلان
 چو بهتر گزین وصل دلبر کرن
 مکر سامنی کنه ان نه شکار
 شهن پیلان تراوت نه شکار
 بونکن سها تنک بیمار کوس
 حکیمش لاره بهر علاج
 دلس حکم شهنشاه منشن کوسو شا
 اچولی لچ کلن زه گولاله زار

شراب معطر کرم یس و باغ

دستم سحر کرده چویم از کرن سیر باغ

رسید سام در باغ طوبی آبا و نذر پرید و کشتن باغبان و دید و ان

سخن سنج گوهر نشان اوتاد
تمکوب بر حکمت حسن باغ آسو
گروا تو در گوش باغ ارم
منقش تهر ساروی طلا کار بود
کمی صفت لایمی کرت کنه بیان
بهر رنگی تازه گلها می خاص
تقوی بوی متن مشک و دفر گمت
چهلن هر طرف مشک تار آس
سفر از گومت گل آفتاب
پیش آس مسو کی کن نظر
گندت آس هل نیکه بگنه نران
تمن آس جهت ته و زل جامه نال
خماره برت نر گرس نیم خواب
دستم داکل مهره لچه مول دمی
بنفشه کرن آس زلفن طراز
گلن سبیت چو زلف باروی بار
تسسم کرن غنچه سبز خوار
چمن و چین سرو بلو کما سبز پوش
ولت عرس عشقه سچان کمند
تقوی عنبر نشان گمت بید مشک
کلن لوی چین سالیسی تل بنار

تو از سنج اندر کرن می چوید
بهر رنگ پاکیزه زیب تمام
تمکو وصف گو باوی کالعدم
مرصع سودر وازه از زرناب
مگر مختصر پیش کش میریان
نحوه کلاب آس سرخی برن
سراسر هوا بو طر گومت
شوین جامه پیرت گل ارغوان
سو دیشیت زن بودل آفتاب
شقایق گمت تازه رخسار آس
سینه کر آس گلگون اندر و زان
و چین آس نسیمیه هند رنگ بوک
اوتس منزرت کاسها شراب
دو دن جلوه از هر طرف تعفری
و چین کاه پت آس سبیل بنار
سینه پوش ریجان عنبر نشان
مه چویم دوین تهر و دو دن از اندر
و چیت تم کره من لوت و تر پوش
شویست ادب سر و همدم گمت
دما س معطر کرن بوزر مشک
بهر رنگ گل میوه های عجب

بما چین وین خاصه کی باغ آسو
دین آس تباغ طوبی بنام
بگردش بلوریه دیوار بود
دو دن شعله بود دره چون آفتاب
دلاور عجب گلشنه بو خلاص
ز شبانم تن آسو مختصه هر ن
علم در پوش علم و آس
سجده می تنی جان دل بوی نون
کماله کون آسو خون جگر
بسر خمی گمت کرم بازار آس
تکمن تن پین نیاد بو بال بال
توی ما گمت رنه بوزر در وک
دین بوس صدرک لادن می
سودا و دته خیری و مهری
گمت هم نشین سبیل تابدار
چهلن مشک فرق عبا سیان
همیشه بهار استن ای خدا
گمت سرو آزاد بوی طرب
توی بوسو آزاد بیغم گمت
بر نعت خضر کل گمت بوی دراز
بخوبی کون بوی متن خوش نصیب

قد و سرت شامانه انبرته ناک
 زن شیر آکوچه توت و کلاس
 کلن پکرن جانور بوی سورد
 سوسنبل گرفتار سنبل گمت
 بصد ناز کو کو کرن فاخته
 بخوش لحن تولدت تمو حال بول
 پکن رو که رو که سو کبک تذرو
 بهت بمنر شاخن پچن سبز قام
 بعینه مک سبز بوز عفران
 معطرته شیرین چو شهید کلاب
 کرن آس فواره پانزاداره
 نمکواب بوبرتر یا کھسان
 ونی کبا بوسوی گلستان دلپذیر
 سوشهوز باغ پر خیت آسو
 وچن یام بوس بهارس کلاب
 بگردن پشرا آس نرس پا
 چوسرو چان سی پکن در چین
 تمن پٹ مٹهاه بوی گمت آه کات
 هتوک داد میون ته بیه پوشی
 گھے بو ورن عشقنوی حسب حال
 پکرن بودن عاشقن شاق شاق
 پتھرنی و سیت جانور از فرافه
 ز شادی کرن تم شکر خندا آس
 زشن غنچه بوبرت که سین جگر

سفر قند ذره هام کشمش ته داک
 بین میونی هند کرس کس شمار
 نته یا کلن پٹ پرن بوی درود
 بهت بر سر سر و قمری بن ساز
 سمن زار ام آسمان ساخته
 کرن شیش شمشاسی پٹ هزار
 برقرار خوش شیر شمشاد و سرو
 کرن اس باغس اندر بوبکوش
 ز خوشبوی عنبرنه ادفهران
 در شنده حوضاه چوماه تمام
 ز آب روان نفقه غر غره
 نشیمن کبا خاصه کوهر نگار
 چو خلد برین در حیات لظیر
 گمراست منز فولی چھاونی
 ز شرمندگی بو کترهین عرق آب
 دین آس سنبل تمن کا کلن
 کرن دستهای گل یاسمن
 تمی آسه دوشیره پاکیزه تن
 خرامان هتک ه کرن گوشنی
 کرن بوکھون تل کلن پایمال
 لون ڈاله گوشن تمی دلر باهی
 کرن آس تعریف گاهی کلن
 گزهن ماه و خورشید شرمند آس
 کرن سیر سی ایت ز های سیت

جگردان کیم ژونٹ نارنج خاص
 مفرح ونی کباه تمی شکار
 کلابس پچن مست بل گمت
 بالخان خوش سوی گمت نغمه ساز
 کھست سبز ناقن پچن پونول
 ورن ساسه بدوستان هزار
 شکراره ون طوطه شیرین کلام
 سوبو جنباه طوطه زن کباوش
 کلن تل مسلسل کین چو ی آب
 مرصع زمر مرک آس سام
 یک آب تحت الشرای بولون
 بنا آسو کمریت بر آن آشار
 چو باغ جهان حکمه و نخته آسو
 نته روی زیبا کلن با وئی
 توشیم بادم وچیت از حیا
 تنگن چمنه هرگز تنهنز کلن
 پرستاره خاتونه لیس سلین سیت
 سر پاتمن شهوتک بوبدن
 بیک حلقه آواز تراوک بناڈ
 گرا بو ورن نکتہ را از فراق
 کرن لاله تنیا سمن نیر پای
 بهی خوشخبر بو کترهین بلبلین
 تکلم کرن آسه باهمد گمر
 پریشان کرن سابلین گمر سیت

گهی زن گزین ابره آفتاب
 ز گیسو تن مشک زور کی توان
 گمت مست بهیم لعیش و بنار
 چو پودش پوشیده کوز بر آب
 سو سام ز میان چو باد و مان
 و چمن ساسه بد شمع روشن چراغ
 دیش دید و ان که ای نابکار
 کرن سیر چون حور خلد برین
 اژان باس اندر زره بیگانه چو ک
 زره باس اندر و نکس چو نبه حکم
 به بوزت سپین پهلوان خشنماک
 و چمن تازه گل سنبل و یاسمن
 خرامان بکن گو در آن لاله زار
 چو خورشید تابان رو اس سچین
 تو ای اس تس کن گمت زه زون
 یتھ بر جس اندر مه و شتری
 مولان رچه خاص ز اول ته نرم
 هنوک و نیوی جنگ سنطو ساز
 پیای چو بوی می لاله رنگ
 دزن منقل صندل مشک و عود
 گه بو کدن آرخوانی لوا
 تمک سوز زنده کرن بسطس
 کرک تیز ساز ندر و تار رود
 کرک نقش نغمه صید ناز و شوق

گهی بو گزین سنبل تل کلاب
 بهر سو وزن آسواد بهار
 کرکت دو ساسی عیش و ناز
 بنفش سپین هیه رنگس بدل
 زین اس لارن چو تیر از کمان
 چو شیر دلاور ز دروازه زاو
 گزینک کتوپین زوژه چو نیابکار
 هنگه و رس نیره کنه جا نورا
 مگر مست بی عقل دیوانه چو ک
 و گرنه بنا حق گزینک خوار می
 اکی مشت لاین کرن سوی هلاک
 گذرت مرکب نیلتن باطناب
 و چو ن شنه شیناه عجب رنگار
 بهت سندر کن بیت در بارگاه
 گزین منقل نور ساروی امیر نیون
 کنبه تخی سمین دلربا سئ
 نشن بوی تهنیزی تن پت ز شرم
 رنک پیاله مای عقیقی بدشت
 کرن پیاله خالی برن بیدنگ
 تنقوی بو گزین سوز ساز ندران
 گه بر طمس کن کرا فی هوا
 شراباه چقن لوز حقن ساز خوش
 نرک دلبر و بر مقام شرد
 دنگ عشقه سبتن بصد اشتیاق

نسیم سحر دوره دور یوان
 متن پیک کرن خخته ته سون
 یله زرد گو آفتاب یک کلاب
 منور سپین زون زن رنگه دل
 برابر بکت و آتو نزد یک باغ
 مگر دید و اناه تس بر و نه او
 چو باس اندر دختر شاه چین
 بیکم رن تس رن بادل پر
 بجلدی نریر چون صمد بکمد
 لنگ تید خانس گرفتار می
 از انجا پکن گو سوسرو چین
 پیاده کرن مهرس کن شتاب
 پریدخت مه روی طافس چین
 یتھ تاره کن منزله چار واه
 پر نیوشه سبتن بهت سی پری
 سونس منز گزین غرق ستر پیائے
 کرکت تازه مجلهش و بنار
 پهرن اس می ساقی می ست
 وزن آسوسنطو ساز و سرود
 مشت بو گزین سوز غارت دس
 کرن بو بکن سوز غارت دس
 زمستی سپین مست تم ماه و ش
 سپین سازه سبتن متن تازه ذوق
 عجائب غزلهای درد و فراق

اکس گوشه سول ندرت سول
 بخت عشق منقله خوش گو
 ورن اک غزل تم بقانون ساز
 دین کو نه گزنی کنن گشگاف
 مغنی سپن تیوت مدبوس و
 چو لاله دین گے تهن بخبر
 برخیزون نازنین بن ساز
 گله گیر چو گل گوشت عشق زلال
 کینه و دین سکه نقد و فکار
 تو می چو می یه پاره بیدل گشت
 چو آفتاب سوزند اشتیاق
 ز تنس پویش یار دلدار سام
 خبر چو سوجا ره اسم کتنه
 سو چو دم دلف بهت عشق تو یه بگر
 بو چو ک خوش گزدر بر سر و شراب
 سو عاجز گشت میا خیطه خراب
 بیم و کنس بال در شن دیم
 دین و کنس سخت بیدار گو
 فقیره بو بر تل کرن چو س صلا
 وطن دار است مر سار گشت
 کر س جان عشق براه ماره بو
 مشغول کنن سجن و دین ادا و ده
 پرید یامت سود لیر و دین
 بجلدی سو دلبر رتن در کنر

کرن گوشه غمه بوشن مسم
 زمستی کڈن ناله ارغوان
 بوصف پری پیکری لنواز
 کلن پش رتن جانور بفرار
 و ست بیک له مشقت گوگ می
 و ست پی تهن ساز و بر بطر دست
 به کم تراد آواز خوش لنواز
 چو بے شک دم استدار کی دان
 دین ناله باد در دار عشق یار
 آس منزه کنسم معشوق چو س
 تو ی دین ناله تم از فراق
 ز منن و دل دین تنس بر پوشه کن
 مسافر گشت سو اسم و تله
 بو چو ک شنه فقر دن کرن گوشه
 بو چو ک رخ و غصه کیم شراب
 و نم کس گوشت تنس و فاداری
 مبدل زن ناک از زن ایم
 ممکن داره کن گو کرن تنس سلام
 شهنشده است گشت چو س کردا
 گز نال چیم زلف زنجیران
 پر اکتره دل خانه آوار و دوا
 بو چو س دل مشگل آسان گرم
 مگر تاده هزاره آب کوثر و چو س
 سهرها بو تهن باره متنو یا لوان

تهن سوز بوزت سو بهوش گو
 دل جان کڈت تنس پرید ختمینون
 تر نهی تراون آواز شیرین و صا
 پنه رکی سپن بیت بی اختیار
 بیک ناکه سین تهن چاک گے
 رتن ساز که حاله بویه سند
 مگر میان پش چو آشفته حال
 مسش منم چیم بوی یارن یوان
 چو کمتان تنس لبرن دل نمش
 گشت پید نمسند دین و ق چو
 پرید ختمه یامت کنن کو کلام
 مدی یاد پیو یار دلبر پش
 بو چو ک پاس اندر بهت بخبر
 سو چو دم زالمش عشق تو یه بوشنی
 بو چو ک جمع خاطر بهت برقرار
 انیم و کنس پور تنس باره سی
 مگر سام بوزن به گفتار و لو
 مساسر بو چو ک نوبیچاره سام
 و جیت جانوبت چو س کافر گشت
 سندنست کیم سینس منزه تیر جان
 زخم چانه پایت سیابان و که
 زه دن پاس لند دربان گرم
 پکن آیه بهوایه سیه آسپار
 کرک اک اکس له منو یا نه دان

<p>آفتاب و ناکرت تهنف جی شمشاد ننه بریٹ یکجامه و آفتاب اتلوک و اینوی سا سندور و فی سپین مسیت می چیت تھی می پرست شرب اس چون رو برو اس زیگانگان اس خالی سده جای مترس نو به اس شت رکنار لدر اسو یا قوتی ستین اثر شان طیاره متلو بوسند ساهسی رین از بدف اس تیرس متن زاغبار بوی بیغم و جیسر سو میخانه چوکی ژری نشه بخلاف بشکرانه وصل دسر چه</p>	<p>زنگرس کرک ترسمن کلاب سپین همشین زنگه دل باکلاب ونک تازه تازه غزلهای ناد لبالب رشک سا غمر می بدست و چپین اک کس کس چون اسن جلم تلوک پرده شرم در پرده ژای و یا بچو بند وین بیت پرست کلاب برگه ستین سمین پور شان و چپین بوجین زن سیه مار مست پرنیوش سر پوش سیر متن زنا حیرمان کنه نه همراز اس ولو ساقی وازی سرخ و صاف</p>	<p>بشادی متن آونیرت حباب خرامان پین کی چو کیک تذرو کینرویه بشت کرک نغمه ساز کرک تازه مجلس هر دورے رشت جام در کف پر خیت و سام سپین گرم دوشون متن عشته نار چو بیل گلشن سپین سام مست ژن گله خضر گاهه اناار گله بورش لف متن سند بدست کرن ناله متن تسن لاراسی دران شرب عجب نغمهای ناز اس کرک وصل خوش پاٹھ باهد گرا دکم پیاله اک از مه منت چه</p>
--	---	---

گشته شدن پیر از دست سام

<p>یکه چنش شاه چین زکاف ز مشرق سپین شوی بمغربان گرس یام گفتو کو لصحراروان ژه از رات کبکاه کوم اسی بیته جیانمت کرت دراکش ن از حرم ازین کار پیه آسمان پرزین یه بوزت جهان بهاولان تلخ کو مه ژط سالو پرده مه کرناش کبر مولل بجهاروشن دا ابدار</p>	<p>ز سام نریمان پیری حسب حال کرن ز نکیس قتل در یک زمان خرامان پین به چو شمشاد او بجلدی متن شش ناه اسکت کنه ممت چه پرید خسته شش ناه دراک کرت وصل باختر شاه چین برابر منت پیش فخور شاه گو دل تسن پین ایچوان مر وید</p>	<p>و چوم در تلوانج دیرینه سال شمشیر نوری کدن از ظلاف روان سام از طوبی آباد درو رشن تام بڈاں جلوا ایچوان شبا مکر باس اندر ژه ژاک ژه ناپاک اسوک لک لاکرام ژلوک کتو کلک کن کرت ژری گنا ز جگلت گلت زن مده سلخ کو مه صد دانه یا قوت چه پسم نابدار</p>
---	---	--

مه صد دانه دُر دانه چهم تا بدار
 بمن شاه چین مول بکنه کرت
 دس تو و تم بڈ که ای باوه کوی
 مه چهم نمسندی حق بو یوزنیه
 کرو تس سهاه سامنی زاره پا
 سها ششم گو سام روشنس
 تسند که یامرت زن بن کرن
 زسم برفلک و اتناون غبار
 تس وار گزده شهر یارس نش
 سو لب و جیت تر گمت ناصبور
 کرن تیز مهمینر شبه نکسی
 دین یی چهو استاد تازی نژاد
 بنا که و چهن خواب شیراه یوان

مولل به بهار و شن و آبدار
 نش نش ثره سر میانو پوشیدنقاو
 کرن یکازه بهود چوک گفتگو
 بعینه بنت پیش فخور شاه
 و لیکن تن سخت آسوسنربار
 دودستی بن کله نمسند بزور
 وزان پس گرس تازیانه کرن
 در اندیشه پیومرت شاه چین
 نه تس بنت بیه واته یارس نش
 کلس مننر متس شور دل پرز دور
 نعمت تراون دل تنکسی
 وزینشو شهنشاه چین یاسپاه

باز و می چیم می موثر رت
 بنام خدا کند هر گز مه یاده
 بو چهو سناقدی نمک خوار شاه
 مه جشم سوتاج و کلاه و نگین
 گوارا پس نه متس باطس
 و تهت پراس و تناون بکور
 بصحر ازلن کوچو باد بهار
 به کت بوزه واره گزهم شنگین
 نه تنقوصیر یارس نش روز دود
 دهن مننر متس ه رخ پرز کرد
 بکوه و سیابان ازلن کوچو باد
 شکار س گمت بویه نجیر گاه
 پرید ختم زن امیره بن سوی وان

خواب دیدن شاه ختن از شکار گاه و پس آمدن

سحر که سوز خواب بیدار کو
 تلو خیمه خمر گاه و میخ و طناب
 بحکم شهنشاه سیر سپاه
 چو شیر دلاور کهست سحراب
 وزن اس نقاره ته که نای
 یکس باد لیران خنجر گزار
 جهان پهلوان گرس فرجسلو
 دوان سام نزدیک فغور او
 پرز هوسن دشا هن برون وان

و چیت خواب از قصه خو خوار کو
 گز هواس سوسی شهر چین باز گشت
 بما چین و چین کی بهمه شاه
 بنا که و چهن لشکره اک ز راه
 پمیت لوله عا س از درای
 سوی طوبی آباد ساری وان
 بدنبال لشکر شتابان سوگو
 زمین بوسه لعظیم آنج بجا

سیر سر کرن پهلوان خطاب
 و چیم خواب نازش درین کوشش
 بیت کن جهان پهلوان در شتاب
 سپن تیره کردون ز کرد سیما
 شهنشاه چین با هزاران سوار
 ته و لیشست سراسیمه کو پهلوان
 شهنشاه بیارغ پریدت گو
 ثناد پونه شاه حسن خوف و جا
 چهو کیا حال نوی یا پهلوان

دیس سامن ایشاہ والا چشم
 سند اتھ خدین امہ چشم شفا
 دران آن آو شخصہ ہوش
 پریدختہ سین کرن لغمہ ساز
 یہ کت یا متھن ڈاژ در گوش شاہ
 چو آتش سین تند درم و تاب
 دین رت بی و جھومہ خواہیں اندر
 بظاہر چین لیس شہاہ آبروی
 جہاس اندر خوار و بدنام کوس
 بین جدارن بو چھوس بادشاہ
 طلسم جادو رٹن بیدریغ
 رٹن کتھ کنن کیا چھوات مشورہ
 چھوتو تا متھن دریدن جان لو
 جھوسارن یہ تدبیر دل یون
 وزن بریط و ساز سنطورونی
 بہت آستہ سام گدلفراز
 گت آستہ ہوش نہ بے خبر
 زاندیشہ سام آزادگو
 کرک تازہ مجلس فرمان شاہ
 پھر سا قبول کون می بنار
 مکرستہ ساتی پھران بو شراب
 بیت کن زن آسو مندلی عود
 ز سرخی تہند چہرہ گوار غوان
 بستی پیایے چون آسو جام

بولاچار آسوس ز درد شکم
 از ان پس لک نان خوان شراب
 ونن سامہ سند قصہ شہاس بجوش
 زہن مارتن کالہ دروازہ پان
 پریشان پس عقل نہ ہوش شاہ
 گلابی ریس زعفران رنگ کوس
 بو آسوس کمیت اضطرابس اندر
 وزیرن پر زہن کیا چھوتد سیرکار
 بو شمرند در خاص در عام کوس
 رٹن بو کتھ پاٹھ تھوشیر زاد
 لگو کالہ سیو دیو مارن بہ تیغ
 وزیر و دپس ایشہنشاہ چین
 چھو منظور بر دیدہ فرمان چانو
 کرو کالچن لغمہ در بارگاہ
 پیایے چھوتہ کھو نقل و می
 سونغمہ و پت روزہ نہ ہوش لشن
 کرو کوم تمسنرتی مختصر
 تلوک ڈیرہ از باغ طوبی لکان
 سپین گرم ہنگامہ بارگاہ
 پھرک پیالین اندر می لالہ رنگ
 پیایے چون آسوس می بچو آب
 کرن قصہ بو کچگان در سری
 سپین مست بیکبار پیر و جوان
 پلنہ استھ شہنشاہ فرخندہ پیے

گرم اک حکیمین مہ داس دوا
 کرک تازہ مجلس ساز و شراب
 یہ آسوی شمس باس اندر بنار
 کرن صجنس مارہ ام باغبان
 ز جلت عرق ریز کو بچو آب
 چو غنچہ جگر خون دلنگ کوس
 مکر کتھ آن نہ سامن بروی
 کرک تم جوانن بو بقدر و خوار
 ونن کیا مہ شامان لشکر پناہ
 کونی زن کرن زند جادو بہاد
 چھو کیا چارہ ات کیا مس بو کرہ
 بلا شکثہ چھوک شاہ روی زمین
 پر زہت یدثرہ ایشاہ روشنروان
 غلامان مکرستہ روزن چوماہ
 بخوبی نرن ناز بنیہ بنار
 دمودار و می بہوشی نوش لشن
 یہ بوزت شہنشاہ چین شادگو
 شہنشاہ سوی بارکہ گوپکان
 تلوک مسطر بو سوز سنطور و ساز
 رٹن لالہ ہامی حقیقہ بچنگ
 اکت کن زن آسو ساز سرود
 پرکنہ کال کل تھی دلرباے
 بہت یاد اس شہنشاہ سام
 تلک آسو ساس دولن جام می

متمسک است به دار و می بهیوش بود
 گیش بخودی سوی ست پیو پیر
 بریدخته مکتام و نس خبر
 بهفت گل ارغوانس کزن
 بلبه پهلوانس به نیرنگ و فند
 وزیر و دست نام پران گزای
 زه ادنی مده زان به مشیر زن
 سوگو پور گر شاسپ بخبر گزار
 زه برهم که کسل گر شاسپنوی
 ز شاه فریدون فرخ نژاد
 کرکن تموجین قتل عام
 منوچهر بوزت گزای شمشاک
 تنی پهلوانان ز ایل نژاد
 مده کراسندین به نس پش شتاب
 به بوزت سیدین شاه چین شمشکین
 کج اندیش کم عقل کم پالکان
 نریماسد کی کزن چو صفات
 تهنه رفت گوان چو گوشت تباہ
 چو تالاب مده توران چین ستر
 یمن سنگین کر لوتیهر دمک
 دین شاه غفور سی بیم تراو
 لکن زن بزدان تاریک چاه
 دین قلعه اک بونهایت بلند
 لکن تنی چو پهلوان جهان پهلوان

بمستی کزن سام تنی نوش بود
 انک سخت زنجیر فولاد ساسی
 لجس بوزن تن بر جگر زن تبر
 کزن مست تن جان تن چاکت
 ز منک نال زنجیر کو سخت بند
 مرن مسند وی سبیل پاکتن مرن زان
 دین چو مس سام لشکر شکن
 بجمشت و انتن چو مسند نژاد
 گرانمایه ولاد شیدا سپنی
 بلبه آسی جنگس نژاد هزار
 رکنا تموجین و ماچین کزن
 انی لشکرا همت ایران زمین
 کزن خاک ماچین توران بیاد
 بلکنه لوت چین چینه زور
 رئیس ششم کم کار چین چین
 فریدون سند وقت کو پالمال
 سو بوسک زبان اک کمینه بذات
 چو چو نکلنس عالموک شهریار
 خطا و ختن خاور و باختر
 کزن جیف شاهنشهان جهان
 کزن زابلک پهلوان آشنا و
 مس طحاک و نه نان و نه آب
 چو لوند محکم ستهای گزند
 اشباشک منک انتن در آن تیر جاد

بیایه چن می سپن بے خبر
 کرک میر بن بسته ستر بپای
 دتن ضرب مسمار پاس کزن
 و دن سخت بر لکن خاک ته
 ویک بادشاهن به رن گزای
 خبر چینه اشهر یار جهان
 پدر چو س نریمان یل نامدار
 بجلدی مده کرکن تموجی بپاد
 کرکنه بر و خیم جگن چو نیا بپاد
 نریمان کر شاسپ بخبر گزار
 هنگه تموجی لاور زه کره من مالک
 به ایران نی خاک توران چین
 متن سبت جنگس نکه زه تاب
 مده ان شهنشاه ایران بشو
 وزیرین دین اسے فرو پاگان
 منوچهر شاه کیا ایم و در خیال
 سو کر شاسپ پهلوانی شاه
 کر بسته چیم خد مس تاجدار
 مده چوم عار هر که لوتیهر ستمک
 که وزن و مرد پیر و جوان
 گرون به بد گوهر کینه خواه
 بسختی مس نیر جان ر عذاب
 چها اک سبت اندر بونهان
 چو تنی بخشی چاس اندر ماه

تھے پاشھ آئیں سمجھا چھوی	میں شکی تھی تخت کہ دارچھوی	گفتی تاج دت چھوی کرن سرفراز
گھسے رنگون چھوی کرن پادراز	گھسے خلعت و گنج و نعمت دوان	گھسے محنت و رنج و رحمت دوان
یہ کرکینسہ ستین چھویریک فترار	اذا دلوشٹ روزا مسند چھوکا	چھو گھے کائل مسند توقع مہ تھاو
بہشت و تناوت کری غرق ناو	ولو ساقیوز بولا چار کوس	بظلمات غفلت گرفتار کوس

دتم پیالہ اکلا از شراب طہور | دلس سوی دیم کاش چپن نہ نور

شاہ چین سام را روی بہوشی دہ در چاہ نداشت و مخرج دستروزی بہان سوز
اور از چاہ باز بر آورد

خردمند استاد طوسی لقب	دن چھوی بہوی داستانہ عجیب	بلہ زن جہان بہیلون سامیل
ترہنگ چاس اندر بزنجیر و غل	زمسماز زنجیر فولاد سی	زہ ہمت من بخت ل سرتا بیای
ز بندگران س قدس خم سپین	زنگی چپس منتر متس دم سپین	چپس منتر نہ دروازہ نہ دارلش
ز بارگران پہو مٹرن کار س	کنوی نوکے منتر گمت پای بند	سرا پامٹس تن سپن در دمنند
سوچاہ آسوزن اژدہای سیاہ	زماہی شہاز یوٹھ نا اوج ماہ	ز نور جہان بوکٹ نا اید
ہمیشہ نیاز ہنہ گوشت سفید	دوہس کتو سوچاہ ہچو شیب سیاہ	شبس کتھو سنا آہی ن سوچاہ
خصوصاً جہان پہلوانش مرآت	قیامت گمتر آسہ قایم بذات	پکت دوزخس منتر بروی زمین
سو بوس کتن اسفل السافلین	دوان نالہ از بازی روزگار	دین سی مہ آسوم سر انجام کار
زیران زخم راہ دور و دراز	بامید آن دلبر جان نواز	کرم قتل یون برمنہ مہ بہم
بہ خنجر کرم زند دیوس دو نیم	مکو کال دیوس کرم تیوت حال	برمنہ مہ اک ذرہ مسند خیال
بوونکن زمانن کرس لے خبر	تھے پاشھ آسوم نوشتہ لہر	سیاچاس اندر لکوس ان اسیر
خدا یس سوچو مہنہ کاخہ دستگیر	مہ دیوکس مہیت و نکفس در بلا	بزدلان تیرہ گمت مہ بستلا
خبر میان کس زابلستان نیم	منوچہر شاہ تہ نریمان ایم	کرن ملک جنیس سر اسر سیاہ
مہ کھارن تھی وارہ از تیرہ چاہ	نیچہ پاشھ بوسوی کرن نالہ زار	گمت بستہ اندر چہ تیرہ تار
جہان بوچو ظلمات تاریکتر	ظلمت سوچاہ آسونا ریک تر	گمٹ شلبس سام شیر دم نژاد
بہر لحظہ صبح کرن آسویاد	ادین آسوی صبح دن کیشرات	نہ کیا لاکت از زیر سیانی و شات

گداز منزه است لوی سخت تنگ
 گداز منزه است لوی سخت تنگ
 دهن بوی پاشیده تا نیم شب
 پیمت اسو چاهس اندر تاهماه
 مگر زوزن خیر و خوشی بار
 لکهن اس نس کن می صبح شام
 دین نس سبیل جهان سوز نام
 نندوی بوزن مه چار داه
 تسنزه زه مار سنجه بجه و جوت
 کرن بر نه لوی چشمه نس پدا
 ستهاه نازنین خوبرو و سیمبر
 قمر طلعتاه سی قمر رخ بنام
 قضا از افواه خاص عوام
 پریشان سپهر چو دیوانه اس
 به بوزن سه گلرخ سپین لخرین
 بزندان چه دایه برت آیه سی
 کمنداه کرن بر کمر بسته تنگ
 چوپروانه سامس نس شش و شست
 با کرام و عظیم کر نس سلام
 ز شش نس سوز و لانه ستر تاپای
 سو کهارن کدن راه از تیره چاه
 کشت و تناون بشکوی خاص
 کرن خاصه نمش پیش کش
 سر پاژه چک نازنین مشکوی

پین نورن باو کوتاه درنگ
 اشی نازده امی صبح دن بمیانو عار
 کهورن پکله ترا و حق جان بلب
 پریدخت از بهر سام گزین
 سخی تقوا و مت اس ببل و بهار
 ز برکان بهاک جوان بخت اسو
 قلا یس اندر سوکی کرت بو مقام
 دلاویز نس نف غنبر نشان
 گزبان بو کفر و رومه و مه و جوت
 بخند شکر ریز شیرین کلام
 بدن کس گلابه خوته تازه تر
 نرینده گل پیکراه منجهین
 نمی بوزمت اس و صاف سام
 خبر کم نس سام لشکر نپاه
 دن ناله از بهر سام گزین
 بتوان سلیت لما سلوکی پیره و او
 سینه چاس اندر سه ز صید رنگ
 و چپن پلوان بسته در بندخت
 شاد پونه سامس شیرین کلام
 رشن توه پته سام اندر کنار
 روان نس تپه کهرسته تانده ماه
 نهانی سو در سیره خاص نیون
 کفتن تم سپین پهلوان شاد و خوش
 زه ماه چک مکر خور خلد برین

غریبیه بو چپوس عاجز و ستمند
 کر کن پین نورن آشکار
 سخن مختصر سام لشکر نپاه
 ودان اس ز کس مکر و لخرین
 سر سر حقیقت ز احوال سام
 ستهاه نامور صاحب سخت اسو
 تمس دختره اس تابان چوماه
 بلا شک تم چنبرک بوشان
 اچین سرمه لاکن بیاز و ادا
 گداز سر و آزاد تمند غلام
 چو خورشید در حسن زیبا تمام
 خرامند سر و قداه نازنین
 مکر سامس پسه دیوانه اس
 زه تنک قید خانس بجایه بیاه
 کمر بسته بیویه نن درایه سی
 ستهاه اسوس سام سند آه و او
 هتین شمع کا فور تابان بدست
 ز بند کران نس گداز لخت لخت
 کدن تیر سوان فولاد سای
 کرن نس پدا از دیده گوهر نثار
 شباشب کرن سوکی زندان غلام
 بصد شفقت و مهربان نیون
 دین سامن بیاه خورشید و دی
 و ترک میانه پزده از فلک بر زمین

<p>عجائب چو هرگاه زه چهل آدمی حجرت مبر که تهم دل و جان به سبیت دلیس توره تهر ای جهان پیلان ز بهیت نشن نشن نشن شیر و کرگ چو تهمی سبیل جهان سوز نام مگر حوره هند پاچه مستور چس مه و اتم سبیل کال در اضطراب کیس جان خطره بو نمکین سبیل مه چوم در و سینه چالوی اهل نهر ارازه و ن ایتنی عار میالو اگر چه مه چوم نه تسند هیو جمال غرض چوم نشن روز نایکد روز مهر غم چمنه کینه اصلا خبر مهر کنه فکر و ن مضی امضا گو دن تس چو ن سن ننداه سو غیرت و حجت حیله آن نه کنه گه بو تس کر نه گاه کنار گه چیک و سطور و گاه رباب ولو ساقیو چوس کر ن ناله زار کر مناسود دلداریه پط کرم</p>	<p>کرت تری مپا عترتاه بشمار بو شه منده کر تهمی احسانه سبیت کهنه کور چهل تهمی زه باد ز ترکان چهل شهر راه بزرگ ولیکن و ن شاه چیس چو ن بو تس نامور شاه سنز کور چس کهنه راه بو پ جان خد منگذار و ن بو زمه زه کدن ندان بچاه شباشه کدیک ازین چاه سار دل و جان گمت چوم گرفتار چالو پریت چانی چو معشوق خاص و نه سه ترا و ن مین زه روز بیک هفته سوکی روزه در غزار دوین زون زه دل میانو کر تن حار اگر چه به بو تس نشن ناصواب توی تس نشن چاره نزن نه کنه رژن در سبل دلبر جان نواز گه بو چون کاسه نائی شراب بروز چساریم سپین تم خلاص مکرواته یار تس نشن در حرم</p>	<p>ننه پیری اسک ای گلزار کرت از مینیت زه تیر مردی مگر نشن و ننه کتا چوی زه ناو همیشه زه خوش اس روشن و ن بین پادشاهن هون سوکی خراج چو بیت قلعه اندر کرت سوکی مقام قمر رخ مه چوم نا و اینا مدار مگر چسین دیوانه در اضطراب نه بو زت مه و دمنه کنه اختیار مگر چسین پت عاشق بینوا مه نام زه چوک عاشق اندر خلاص مگر چوم بین پط نجوبی کمال شهنشه چو در امت ز بهر شکار بشادی کرو و صل بهر گدگر به بو زت سپین پیلان لاجواب دویم موکه لا و ن ز زندان بچاه کران و صل تس سبیت با عیش و ناز گه خنر تس ز نه گاه اناز بشادی کر کن و ن و ن صل خاص دتم پیاله اک از می خوشگوار</p>
---	---	---

برون آمدن سام از قمر رخ بعد وصل سه روزه

<p>یله ترن دوین سامنی تابشام بخ طر کران داریاه ست تس</p>	<p>تواریس اندرون چوی مثال شب چارین بهتونه خست تس</p>	<p>خروند استاد دیرینه سال کران با قمر رخ عشقش تمام</p>
---	---	---

جهمان پهلوان پسند
 سلاحه، و چیت تم سپین پهلوان شاد خوش
 کرن نامه متوسر و سیمین بر
 کرک جاری از دین خون جگر
 سته استویره سوگسویار
 بستن سترئی پرخت گوا
 و نکتم تیس سیم خنجر گذار
 مگر تند مانند اسب
 سپین تر لوی سخت خوار اس
 سه کشت پانه بالای طاق بلند
 بصد گونه پیر و پیکس کرن
 پریشان کرت زلف نس و برو
 در آخرین گو سودر زیر طاق
 بجلوه پریشان کرت ماه دهر
 بوجوس سام مستناری پت گمت
 گمزال جهم چانه زلفچ کمند
 مسار بوجوس خاصه مهمان چانو
 کز یک چون مه چارده برواق
 چینه بر کرن بند مهمانسی
 مه آسوم سته چانو بد اعتماد
 ز دروازه از کینه زده دلو تهم ده
 بنما مگر خاصه دیدار چانو
 مه جهم برنت چاس گمست بوا اس
 زه رحمت دکن چوک ایجان جان

ز شمشیر گرز و ز تیر و کمان
 و لودن هیله بن سلاح و سلب
 سته عذر خواهی کرن دلبر
 بهر حال رخت متن نش متن
 دماه آسوبار یک چون موی بار
 پریدت بود در سرم غم رخت
 چو دروازه سی پت کرن انتظار
 حقیقت تمی بوز مشر اس اصل
 گمتر ساسی پت سه بنزار اس
 مولل پارچه خاصه لکن بر
 سو حیرت جهان پهلوان کرن
 سه کفر و نه هند پاچه بر آسمان
 و ن نس زگارل بصد استیاق
 چو قد چانو شمشاد طوبی خرام
 چو پروانه دیوانه زی پت گمت
 دین چو سته چوس شاه فرما نگذار
 به بنویادون انصاف و احسان چانو
 بین نمی مهمان نوازی چو خاص
 کرن قدر و حرمت چو مهمانسی
 کرم کیم از لاکو تهم سنگدل
 مه مراو تهم ون بو کتھ کن پکنه
 کرم چانه پره ساسه بدجن تباه
 مشر تهم زه بر کرت و ن میان پواس
 بوجوس عاجزاه میوند خشم تراو

تہ سبار وی کرس دین پیش کش
 رن دریل دلبر نوش لب
 و دوک واریاه سخت باسدگر
 چو شیر زبانی نس کرن خفت زن
 در آن شب کرس تیز تران جلو
 تندی شتات اس با تهم رخت
 اگر چه یہ بوزت سه دل خوش بین
 کرن سامنی با تهم رخ سو وصل
 بجلدی کرن دین دروازه بند
 زه ن نال شاهانه لعل و کهر
 در چیس سته پت نس و بروی
 برل پت پریشان گمت پهلوان
 الا ای پریدت خورشید لهر
 گمت سرو آزاد چالوی غلام
 ضعیفانه لاچاره تهم مستمند
 غریبانه بوجوس مریت ایستوار
 کرت قفل درواز نس از سیم ساق
 همیشه متن بر چو اسن خلاص
 مگر ای پریدت فرخ نژاد
 بو کتھ نس خجل واریاه سنگدل
 وطن تراو تهم اس در بار چانو
 لکوس چانه خبطه بزنندان چاه
 مه رحمت زه رستلوی چو در جهان
 مه پت رحم کردن زه دروازه تها

مدیم بار دیدار چنانوی کرده
 قمر طلعتن ته سمن یونی
 نسین مشکومنه جبین
 سراسر سمن سام سند کی کلام
 زه و طعم چو باقوت رخشان کرن
 بلا شکله چھوک آفتاب منیر
 ہمیشہ زه سامان جوان بخت اس
 چو دیوانہ بر کالہ شبیار چھوک
 زه آخر دغا باز بے شرم دراک
 و چھت بلا چھوک تہو آمتوی
 گئی شمع خاوری یار چھوک
 بزدان چھیاور تہو نچو اچان
 متن مہیو زه چھوک چھوک لایق متی
 بہانہ مہ کر عذر جیلہ مہ آن
 زه پت کرانہ درائیں قبیلہ نبر
 یون بونہ اسلانہ میریا نورازا
 دوس کوم آسم سرود و شراب
 چو بلبل بویں باغسل اندر یون
 پکن روکہ آس چو کیک تذر و
 تنہ تر جالت مہ حاصل گیم
 زه نش کنه و چھومنه طریقی وفا
 اپز یار تہو یار ناساز چھوک
 بوکر نفس زه خوار و حجل در بدر
 خبر کنه بونہ زه چھوک بیوفا

نتہ چاسی بیت برس پٹ مرہ
 خیر امنہ سرون تہو بی قدن
 سمن و بیان پریدت چین
 کرن تیر مانہ رخخیز زبان
 لب حل تم گوہر شان کرن
 و چھوم چالو قامت قیامت بی
 چو خورشید باتاراج با بخت اس
 بظاہر کتھن دیون چھوک فروغ
 زه کیا کوم اسی شمش کیاہ آک
 چو بلبل ہوس گیر چھوک بہار
 گھے آذر فروز دلدار چھوک
 متن کن زه چھو فکر آس دوس
 بخوبی دس چھو موافق تہو
 بعشق نو دیوانہ فلو اکیس
 گیس چابازی نشیں خبر
 گر تہن خوشیہ اندر مہ یور و زو شب
 شبس کڑا کرن خواب آرام و ناد
 کران لالہ پوش بویں مالہ تہ
 تماشا کرن زیر شمشاد سرو
 بناحق تری پت گیس مستلا
 مگر چھوک زه آیین جور و جفا
 سپدن از مہ معلوم چالوی کلام
 ژلوم چانہ خیطہ گرامی پدرا
 سخن مختصر چھو زه دن و ارہ بونہ

بلہ تم لگاران تہو گلرو سینے
 عقیقہ لبس آفتابہ خدن
 کنویانہ بوزن بہوش تمام
 شکر مارنے لچ بشیرین بان
 دین ساس البشاہ گردون سریر
 چھو رخ چالو خورشید عالم غای
 مہ نام زه پرت کینسہ مند بار چھوک
 بیاطن سراسر سن چھوک دروغ
 جہانس زه چھوک فیرہ فی دامتوی
 بہر لحظہ چھوک پت گلست پٹ قرار
 گھے چھو تم سرخ خریدار جان
 چھو ارحمت کوہ یون کمسٹ کھس
 بناحق نش عذر و جیلہ مہ آن
 جہانس اندر خوار و رسوا گیس
 بوا شمس بہت حجر سندریناز
 بوبین نہ بیغم بعیش و طرب
 گھے رای آسم گلن کن پوان
 نیون ڈالہ کوشن چون پیالہ تہ
 بینہ چان شورش مہ در دل گیم
 سو آرام راوم پیس در بلا
 وفادار چھوک نہ دغا باز چھوک
 گیس خچہ دن برو نہ آسمن لوخام
 مہ زانوم نہ آخر زه کرہ ہم دغا
 بہن سلیت آسوک متن بیت رونہ

دیس سامن اینا گردون چرخ
لبن چانن اندر چھو آب حیات
قسم چھوم مہ چانہ رخسار کوی
چھویشک متن مشک تاتار چین
قسم چھوم امی شیم بادام کوی
قسم چھوم مہیس بمہ و خجڑہ چھو
قسم چھوم مہ چانی شکر خند کوی
قسم چھوم مہس چاہ چھو غنچک
قسم چھوم مہس کن صدف دار چھو
قسم چھوم مہراز گردن دلفریب
قسم چھوم مہس چھو ہ نازک کمر
قسم چھوم مہی ساق جانانہ چھو
منگہ زری ہو چھو بے کُن خیال
زہرستوی مہ کر کینسہ کُن رای چھم
مہ چھو کنا عزیز از دل جان تری
دل جان بوجالوی خریدار چھوس
سپین نرم دل غصہ میالوی تہ تراو
اسبہ خلاصی بہت آمتوی
دتم بار دروازہ کرتن خالص
ز خور دان خطا از بزرگان عطا
یلہ سام سندوی و چھن قیل و قال
زہ چھو مچو سوکس زبان دراز
دین چھو کیم طفلک شیر خوار
توی مست بلونہ گوشت زہ چھو

قدن چان سروس فو ریت چھو رخ
مہ چھوم چانہ سرو خراک سم
بیکو آرزو چھوم مہ یدار کوی
قسم چھوم مہ از طاق بروی تو
قسم چھوم امی تیر مٹر گانکوی
قسم چھوم ز غنچہ بان لیس چھوم
قسم چھوم کلام چھوس فندہ کوی
قسم چھوم مہیم چھو ز شکر لبان
قسم چھوم مہیم در شہور چھو
قسم چھوم سنیک چھو آئینہ صاف
قسم چھوم لیس چھو شکم نرم تر
قسم چھوم تپی پای چھو دلزای
مہ چھوم نت گواہ ایزد و الجلال
خدا یس سو کنختہ چھوم نہ رفیق
نہ کم دپو مہ چھو کین اینا تری
بوجھوس چالو آزاد گوشت غلام
مہ کثر سنگدل ن تہ دروازہ تھاو
ز ٹوم چانہ پڑہ راہ دور و دراز
بلاشک تہ چھوکی میالو معشوق خالص
مہ کلرخن سرو سیمین برن
مٹر تہم زبان در جواب سوال
سنجنہای شیرین کرن چھو ک چھو
بوس خضرہ مہن نہ نمسختہ مار
ایوانی کڈن رتھن ڈیڈوان

کتھن چانن اندر چھو فند و نبات
سوڈ لیشیت گوت سرو شاد خم
قسم چھوم مہ از کیسوی عنبرین
قسم چھوم مہ از چشم آہوی تو
قسم چھوم مہس تہ خجڑہ چھو
قسم چھوم امی چانہ لعل لبک
قسم چھوم لیسہ چھو زہ شیرین بان
قسم چھوم ز زلف سبہ س چھوم
قسم چھوم زہ لیس چھو ز بخدان سلیب
قسم چھوم لیس چھو تہ کستور نا
قسم چھوم بلورک زہ تھم زہ چھو
قسم چھوم مہ چالوی ز سر تابای
مہ چانی دس مہنر سہارای چھم
مگر تری چھوم یار دلبر شفیق
دغا باز چھوسنہ وفادار چھوس
مٹر تہم زہ بردم مہ بار سلام
بوجھوسنا مٹس کہ کرت در تہوی
دتم بوسہ بر آستان نیاز
ہنگہ زن مہ شش و جسم خطا
ستارہ جبین شتری پیکر
دین تس کہ ای سرو سرفراز
بیساروی تہ چھوکی مکر بہتان و
مگر باسل اندر بلور تہ چھوکی
تتی مار تھن نیر تھن ہاسان

منظور تھا و منہ چالوئی ساد لوید نام کر تھیں بدین سبت گوگ زہ کیا چھوئی غرض با پریدخت چہن سے معشوق تہ آذر افسر و زچہ سہ آسی کڈن چانہ پڑہ انتظار زہ پٹ و ن چھ من بعد بیانی سلام	کرم تی فراموش انومی نہ یاد مہ چانی خیر چہم بکلی دس پر بڑا دہ شس گزہ بخا و زمین ہکٹ گزہ تہ تور چھی دور راہ سجلدی تہ گزہ سی رٹن در کنار بیہیت دین تام و تہ چھو سرو	ستم کار و کذاب خیر کوک سپین زہ چالوئی سلی دلس اگر چہ دس عشقوی سچو چھو نکھی چھی تہ رخ بزندان چاہ مہ کرو ن کتھن طول پس کر کلام پکل در حرم زایہ چھو تذر و
---	---	---

سم از ستم پرید بجنگل کر نیجہ شد بر خاک آب خود را انداخت

بد عشقہ گلزار سس گللس حزین ہندس تازہ شمشادی ستم گو تھیں سس ستمکارہ تھیں لبرس ل حوالہ کرو ن تندی ژلن کو چو باد بہار سپین رودمانند و ہرات آسو شدت پیون آسوران سخت جہانس پمٹ ولولہ زلزلا جہان بو گمٹ آبہ سینن بباد نہ جائے سکونت نہ پائے گریز تھیں رہندہ پڑہ سود لنگ آسو ز باران تھیں تنگ گو مٹ سس نہ تھیں صبر و دل نہ جاس قرار دوان نالہ چون رعد از دل بدر ز سوز و باران سوزا سوزہ کو سوز ورم گزہ رود پانترم شیوم	تھی شوقہ کے باغیں بلبل سویس عشقہ مید انکو کی شہسو تھیں دس تھیں سپین یارہ سند کرن قچہ تھیں دفت سار سی جگر پڑ خون جان و دل بقرار مگر آسو یا تم رشت آسمان گمٹ آسو تر لوکن آسبابت خت سپینت سیا ابر آفاق گیر سو طوفان نوحی پمٹ آسو د پکین سہم چون برق در آج کل دون تہ نظر تہ فرسنگ آسو نہ یارس نشن وار فیرت گزہ ہی نہ تھیں ربدان ہوش جاس قرار بسختی پکین بو بہ لے راہ و راہ سو گو تھیں دی زیادہ پڑ مردہ کو بو سلا تہ رب ستم غیر زان	اسیر ہندس سرو آزادی شہ عاشقان سما خنجر گزار بجان بدل آہ و نالہ کرو ن نہ آس برن وایہ نہ نارہ سی شب تیر زن آچو ظلمات آسو توی بی گمٹ ماہ و انجم نہان گزمین آسہ گمراہ تہ لوز ملہ ہو بو گمٹ سرد چون زمہریر بہر سو و س آسو سیلاب تیز نہ دلیر تھیں سبت نے تاب دل ز ستم تھیں سو تہ موت نفس نہ تھیں تاب ز ملک نیرت گزہ ہی ودن ابر زن بو کڈن آہ سرو بہر سو لون آسو س غول راہ گوڈن ابر سدی دویم شب شیوم سو آہیم کنویں ن نوم و ت نہ جان
--	---	--

دیم بوس یاره سندی فراق نه نس کا خفته دالده نمکسار و چون شپه راه در آن چوماه توی سام لاچار گومتند هتلون نام آن گلرخ سیمبر زمیخانه وصل می چا و تم	بلا این دهن من ز مکت اسوطاق شدن بوی صبح لشن یام و اتو زمین سو نمناک هر سو براه ز سرکت و تھو تپهر سر افراز چو سر و ہی اف تراون تپهر از ان می گترام دیرین سیت زان	نه نس کا خفته فیتقاہ نه کا خفته بار اکس جنگلس من ز سو کتہم و اتو مگر ز ادس اندر سو گر کوس بند کرن کر یلیہ پان تراون راز ولو ساقیو منتھاہ خفا و تم گترام در بدن پید ہوش توان
--	--	--

بر آمدن پرید دہال سام و جنگ پرید با سم

سخن سنج استاد روشن وان پرخت کیہ سخت بے اختیار پھرس پان پاس یہ کیا مہ کم کرم سوئی لال زردہ پاس نش تھے پاٹ زاری کرن نالہ آسو ولون ہیر بن اندران تیرہ شب کلاہا مکمل ز سل ونگین پس لشت تراون کیانی سپر ز فولاد سکم سہ چاچی کمان گترہن لو تمی خارہ سنگن زرت از ان پس انون سامہ سندی غراب بنا چار آخر لزن نت گرس و دن مخته مارن چو در یار شیم متس مہ ر شمس سورس تپہ متس یارہ نرہ مایہ زو گلمتوی پکن آسہ راس بہ بیرہ وارہ	چھو تارخیں اندر کرن ہی بیان دتن نالہ ہی ہی یہ کیا پیش آسم تھے آمتوی یار می را ورم سو لو وارہ آرت مہ پوری تویم پیالے چون جسترک جام آس زہن خت مدر نہ چون نو جوان کرن بستہ بر سر ز فولاد چین سہ شمشیر قبضہ تمک ز رنگار کہ سن لو تمک تیرتا آسمان ہمان نیرہ و کر زہ ہفت جوش بلجک کرن بستہ سچان طناب چو طاوس کھڑ بر غراب سیاہ کرن تیز مہمیز ز شمس شیم ز ز کس ہرن آسو شبنم متس سو لبر متس ل متھن ز ملتوی و چین آسہ سہ طرف ان	یلہ سام گود و راز کوئے بار زلوم سیام تہ مندن گوم شام گبس دورن ان جاس نش گیم باز شہباز پوری زلم در آخر ان نم سلاح و سلب زہن نال شہباز نہ بر ستوان کرن بستہ مانند ترکان کم حمایل کرن پچو سفند دیار سو ترکش سر اسر خدنگو برت رکن مہ اس متس منن تہ بدو ش یلہ چارہ انن نہ کنھت کھورس ویازن بس ط چو خورشید و چین پد کور سند یارس تپہ چو چشمہ گمت چشم بادم متس زلن اس راس چو تابندہ اچھو کن متس چشمہ خون روا
---	--	--

گوی جنگلس منزاران همچو شیر
 و جهت میرین آس فیرت سان
 گله ناکه چمن پهن زراک مهت
 دُون دُون س یار جانانسی
 و چمن اندر ساهه مند گرید
 سو جان جهان آدنک یار میا نو
 اکس ناز دل اندر چمن سوی پمت
 ز ستر پاکه که همت ترس
 کُدن آه از دل سود و دبان
 گرین بنی کنن تی کلن چاک چاک
 گیس لای دل من یو پادن پس
 گوین از ما دُن به خنجر گزار
 ان دورس تو سن سر شس
 زه کین چو غرض ن نه نام و نشان
 دیس تمزه عشق اندر رو کھراو
 چو بهتره کتو چم برخت یارا
 دیس تم تو می حل مشک کل مه چوم
 سودل زاهه فیرت اسی نه اتھے
 دیس تم پریدخت چھی باز گرا
 دُن چو کله بهوده اکو الفضول
 دیس تمزه چو عشقه نشن بنجر
 نه خواب نه خوردن نه آرام جان
 دیس تمزه دُن یو دل جانسی
 دیم کردن سن و ایمان نشار

چو آهو چمن آس بالا وزیر
 گله لاله زارن اندر باله یار
 و چمن آس بر جگر داغ مهت
 در آخر چمن جنگلاه اکس رخ
 کھون سینه بنجم در آن مزبله
 پکن برونجه پین آیه سی سر سراز
 درازه دھن مست بنجو دھرت
 اچھون کین سن دریائے آب
 کھست بوگرین تاهفت آسمان
 نه دلشیت پریدخته دل سود شاه
 کھون آوس سر بو لادن آس
 چھو کیتاه میس نور مردانگی
 کرن کرک تش سام گردنکشس
 دیس تم مه چوم ناو کم کر متوی
 نه نه ز می کرک کرده سو عشق ترا
 دیس تم پریدخته سنز می چم
 تسندی محبت در دل مه چوم
 دیس تم چھو کیدل بهنگه و دیم
 فریباہ دیئی ته کرے در بدر
 دیس تم پریدخته کر دُن زه یاد
 وگر نه زه کر پو پورس کن نظر
 دیس تم تو کل مه چوم کر متوی
 خرابی مه کردین و ایمانسی
 دیس تم بهنگه دُن زه و چمن یار

گله آس کون پھی سی کھان
 و چمن تله دُن و دُن ناله زار
 سٹہاہ مدرس پرت بیابانسی
 سٹہاگو متس کلن بیت شاخ
 دین آیه بیت منز سود دلدار میا نو
 بناکه و چھون سام گردنفراد
 ز دیدہ دلک خون و تنهوت متس
 زمستی سو بهوش گوشت نجواب
 دُون از جگر ناله در دناک
 گیس کھنجه و النجه بوزت سواہ
 تقاضا کرش عشقه ای خامکار
 چھوتیا کنه میس عشقه فرزانگی
 بجلدی دُن چھوک کتکو ایجان
 بناک خدا صبر چھوم کر متوی
 دیس تم بهنگه زن کرش و نثار
 دُن منز تنه دوی محبت رط
 دیس تم دُن دل پین تسنا تھے
 کرش پیش کش تو تس تش چھوم
 دیس تم مه تقوام ته بر سر قبول
 بناحق مدد جان شیرین بیاد
 دیس تمزه پیت جایه کیا چھک کران
 گریار دلدار و انتم ستوری
 دیس تم مه کر چھوم دل جان بکار
 کرش کل چھاو کله بهنگه دُن

دپس نیم دس نی مده سوم هوس
 مه آن بر زبان نام آن نه جبین
 دپس تمه بلند کی ژه کراک یراه
 چو میهنوی ترزلن کوی نه بین
 اگر چه تلن گره گاه و سر
 تولن نیز سی پٹ سر نیزه باز
 سهو غار رٹ میهنو مہیت و جہیت
 و جہیت میان مردی چھ مہ زن نشان
 ہنگہ زن ژہ چھوک سما فی چھوم ادا
 دین دن رٹ سما اندر نہ سد
 بہ نرمی پن نس کہ ای پہلوان
 مرا فتادی پٹ کرن زور چھوک
 پریدختہ دپوس کہ ای تندخوی
 برابر نہت پیش فغور چسین
 سو فغور چسین روزہ مہینہ بجاک
 دون لاف چھک چھینہ میهنی خبر
 خبر چھیم برابر ژہ بکھنہ مہیت
 سہ گرم تہ تندمانند نار
 دویم چرخ مارن کہ ہار چین
 دژن س گرس جف بناام خدائے
 زہ شمشیر زن تشنہ پیر خون سین
 جود بوزہ شمشیر بازی کرک
 زمین آہ از لعل اسپان بدرد
 سو مہیت و جہیت لرزہ پیو شیرنی

مگر وصل عشقا بنیوت چھوکس
 دپس تم بونیوت مہتھن زندہ چھوکس
 نہت دن رٹ پیش فغور شاہ
 بلہ زن کڈن تیخ کین از غلاف
 ہن رن اندر اژت شیر نہ
 ہنگام تیر و مکان کمند
 جنو مار ہرت میهنو صولت و جہیت
 بواز حکم فغور چھوکس درامتوی
 بنجہ کری دن سراز تن جہا
 گرجن سہ یکبارگی ہچو شیرا
 مسار لو چھوکس عاجزہ ناتوان
 ژہ ستین اصلا چھونہ رای جنگ
 و جہیت شل مہ کر زیادہ دن گفتگوی
 دپس سامن ای پہلوان زمان
 گرت آسہ مہمانہ کستہ ملاک
 ہنگہ چھوک لاور ژہ و تھہ بیدرک
 مگر چھیم کرن آزمائش ژہ سہیت
 دن چرخ چون اژدہای ورم
 بفرسنگہ آہ و فرت زمین
 کڈن تیر شمشیر جوشن گزار
 عرفہ نہ گرجو جیچون سپین
 تنقوی و تھو غبار از سیم تازیان
 زمین زمان کوہان زیر کرد
 دیو نامدار و شمشیر نیز

دپس تمہ دن تراون خست چھوک
 غلاما تہ سند کمترین بند چھوکس
 بو چھوکس سرور پہلوانان چین
 اکی ضربہ سیتین ژن کوه قاف
 باز کی کرن بام نیزہ دراز
 کرن بستہ تی خستہ چرخ بلہ
 تمی پہلوان یک چھہ ستین رٹ
 ژہ ژمانڈت بو چھوکس عالمس مہنوی
 از ان پس ان تمہ بجولان سہند
 نہ ویشیت سپن تلخ مسک دلیر
 کری کہ کت پٹ کرن شور چھوک
 بو چھوکس نہ پیت مہ آنم تنگ
 بعینہ فری کند از ششم و کین
 پریدخت لے آہی در میان
 پریدخت دپوس کہ ای نامور
 مہ ستین کھ بوزت ہنگام جنگ
 یہ بوزت سین سام خنجر گزار
 زمینس بنول کو عرب تا عجم
 چو شیر زیان تھہ نہت کوز جا
 سپن گرم ہنگامہ کارزار
 بشمشیر نیرنگ سازی کرک
 سپن ظلمت تار و تیرہ عیان
 چکاچاک میول تیر شمشیرنی
 کرک پالوان اک اکس پٹ ستین

بیکشت و ن آسوش مشیر رود
 سپین نه تخن ضرب کاخه کارگر
 کرن خلقه آتن بجولان سمنه
 بسختی لمن سام کردن کشس
 چوکوه کران سام دولنه زجای
 شمشیر ثنلس سیه پیچان کمند
 بگر کاخه منرا آیه نه نس بکار
 دتن ضرب ساس بزور تمام
 کدن از منرتیخ الماس رنگ
 تمک ضرب تهمه راست بر سر و چین
 دلس ضرب سامن بزور تمام
 سر اسیمه گو سام آشفته رای
 پتهر پمپتن هندزه چوک دستگیر
 زبردست است ستهاپست کوس
 ولیکن دس می مه آسوم هوس
 تمانشند بی دس کنه درام
 دتن چرخ میبداس از خشم و کین
 دژن نهف رتن نس وال کمر
 پتهر نهفوز مرکب سوار لبیر
 دین ن به دمن کرن شته جان
 اسن ته دین سامس ای پاکدین
 کرک کیا بین سیت بهنگام جنگ
 تمس داساروی فراموش گو
 دکل نه دلیشت دژن زار زار

رتن تن سپر سوختان خود
 در آخر پرید تر سر افسران
 رتن سام نیروم بنجم کمند
 دودستی کرن زور سیه کیت هل
 کدن تیز شمشیر فولاد سای
 پرید ختمه کوی دس منزگمان
 کدن تیز شمشیر جوشن گذار
 دوان سامنی رث کیا فی سپر
 کرن حمله بر لب شتوخ و شنگ
 زورج برانت از زندگانی رتن
 سپر اس فولاد شمشیر خام
 و دژن تم سوی کرد کار جهان
 بو و نکلن تهر پیوس دسیم بگیر
 هنگه و نکلس تو مرت جهوم قضا
 گزیهون من بر نه کنه دلبس
 به پست دین ته کدن آه سرد
 کرن حلقه بر لب سر زلین
 بمدری این ولت از پشت زین
 کقدوس سینسی پیمانند شیر
 بجلدی پرید ختمه نهف نلقاب
 بوچیس جان لبیر پرید ختمه چین
 روان سامنی و جهوم تمس گن ماهر
 پتهر پیوس و سیت یوت بهوش گو
 دژن ناله ته پان مارن همتن

کرک جنگ پر خاش بهر سگر
 موژر تهمه سیه پیچان کمند دراز
 کرن کرک قس تو سن سرشس
 گزیهون واده سیتن کوس کنه نخل
 کرن شور ته زور تم سمنه
 رتن از منرتیخ الماس رنگ
 ان آکوت سی باز دی سام
 کرن اردسه شمشیر تیز از منرتیخ
 پرید ختمه یامت سوختن و چین
 کیا فی سپر تهمه کلس پ رتن
 سپین مکره شمشیر ستر تا بپای
 که ای پاک پروردگار جهان
 فوم دن به شمشیر سید سگوس
 چوه آخر من جهوم ته پت پیم
 زلوم دل سوا دن زون به ام
 ان تهمه بجولان سمنه دراز
 ان حمله از دور چون شیر نر
 نبر می دژن می برت بزین
 کدن از نخل خنجر دستان
 کرن ن سیه بیره نشه آفتاب
 ستن کرت جنگ سیکین تنگ
 و چین سنی پرید ختمه شور شید تهر
 پرید ختمه رطولنس سر اندر کنار
 اچوه کین دکل خون مارن همتن

رُشن سنبُل از دستِ یاسمن
 بهوشِ آو و دُیو هُشن دُن بالِ یار
 سُهنا اشتیاقِ آسودون دُلبَر
 و نَک پاوان از غم و غصه ران
 سَه گر چهی قیامتِ خوتنه سخت تر
 پُشن یار ژماندن ژه در هر مکان
 و لو ساقیواز منور کرم
 مَچھوم نفسِ آلوده گوشتِ خراب

رِسید فلود و قلوبش مع

نزد خاجوی شیرین کلام
 نبرد را و نورج کلس و کلاه
 همه سام در بازی لِهوا سو
 برن اک اس اتره تنه بیه مول
 کهن تان فلک بوغبار زمین
 سراسر زره پوشش و خنجر گذار
 سمنند کجاست همچو غران پلنگ
 کمر بسته چهی میاس زار سی
 مگر پید گوشت بوچھوس بهر غم
 بیایس اندر بهوش مایه تل
 هتوک تازین تازینو بیت داد
 بیایس اندر سو تنجانه آسو
 و چپکت اندر اس برهمن شاه
 نظر کینه کن بدنه اصلا کران

دُتن ضرب فندقِ تمن کُمر خن
 بجلدی سو و تھواز زمین بیدنگ
 کُرن ناله متواک اس پی پران
 سو عست سُهنا خوترا ز نو بهار
 زه دیر گزین دُور از یکد گز
 چھو فرموده حبس در پاکرد
 تمام شد سام نامه حصه اول

شروع سام نامه حصه دوم

دین می چھواندر تواریخ سام
 منور کُرن عسالم از نور تاج
 پر خنجه سیتن گمت حو آسو
 قضا را نظر سامنی کر بره
 نه خورشید پیدانه چرخ برین
 تمی همچو دریا آتش روان
 مبادامه پیم چه آمت جنگ
 گذن کینه دیناس پیدایکاس
 چھو میانه نصیه به ریج و ستم
 روان سام زابل پر خنجه چن
 از ان خاک تم گے ژلن همچو باد
 سُهنا سخت محکم ز سنگ خام
 تمی غرق در کفر و دلت ز راه
 بنا که و چپکت تم زه سرور و ان

مگر سام بوزت تسند ناله زار
 رُشن سی پر پر خ در آغوش تنگ
 هتوک دودل ته کرک عیش و ناز
 بله زن ملن دُور میت زه یار
 همیر و به ساعت غنیمت ژه زان
 میوژ مانڈ بے شک تمولب مراد
 بیک جامه می دل مطهر کرم
 مصفا کرم دم طهور ک شراب

شکر در گل نرخت

بید چمنش شاه انجم سپاه
 و مشرق منتن تا به غرب خراج
 گمت کنده س تم زه مشغول ته
 و چھون تیره عالم ز کرد سپاه
 فراوان بون لشکر آه بے شمار
 سرا پا ولت خود و برستان
 چھو کت پٹ حسد میا نو سمسار
 بوماجه ز تنهن کونه ولول موباس
 چھو بهتر کُرن کوچ میه جایه تل
 چو شیران تمی پُرت لشت زمین
 گراه اک سُهنا پرانو دیرینه آسو
 تنوی ژای دوشوی پرید سام
 گمت محو تم ژند و ستان پران
 خرا مان صنم خاس اندر یوان

مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

اندرین زمان سعادت اقتران قصه عظیم الشان شیاعت نامہ سام نزدیکان
در عبرت بگیر بنی نوع انسان مستی به

15968

15968

سامانہ کسٹری

جلد دوم

مصطفیٰ سید امیر شاہ صاحب کمریری کشمیری

حسب فرمائش

غلام محمد نور محمد تاج محمد حسن کتب کثیر

مہاراج رتیر گنج بازار سری نگر کشمیر

در مطبع دین محمدی واقع لاهور با اهتمام ملک محمد عارف پرنسز طبع شد

بسم الله الرحمن الرحيم

رسید فلاد و قلوبش بر سر در گل نر و برید خست

بنگاه و چک نم زده سرور و ان
نزدان صنم خاشاک اندر روان
باز شوک بر هم نهاده و پاکیزه پیر
چو تازان آتش پیر زن و دهر
گرچه شوکت کنوی تو ده که جایه و
سبب کیا چو بیا به بین جایه و
مگر تو ده ما چو برید خست سام
چو لکھو منت کتابن اندازین کلام
دیو ک سامن ای پیر فرخنده رای
تو ای سان چو پیر ته دهنای
ز ملک عرب اس چو برهن نژاد
سوی چین بلچین گزین لومراد
مگردات جیت بیابانی
دنه و همت صحتش دیو یکو پانسی
گودن یام کت مینو کن سوی چین
بنگاه و چک شکراه سبب
بخت کوه و میدان سبب
غنا دزمین بکهن تامله
بلون یود کن نم هزاران هزار
سراسر نمی تیغزان بنزه داد
شکر و چغت اسن لن دایه ای
بامبداس بیت چچین جایه ای

خردست خاجوی شیرین کلام
بیه صحنش شاه تخم سپاه
منور کرن عالم از لوز تاج
همی سام در با ز می لکھو
گمت کندش نم زه مشغول ته
قضا را نظر سامنی کر بر اه
کهن تا فلک بوعنبا زمین
فراوان یون شکراه پیشمار
و چین همجو دریا آتش روان
سمند نکت همجو غزان پلنگ
چو کت پت حسد میا و سما کی
گدن کیازه دنیاس پیدگیاس
مگر پیده گومت بچو سر بر غم
چو بهتر کرن کورج میه جایه ته
روان سام زابل برید خست چین
هتوک تازین نازنیو سیت داد
گراه اک سٹھا پیر الو دیرینه آسو
سٹھا سخت محبت کم رنگ لکھو
و چک تیت اندازن بر هم سٹھا
گمت محویم زند و ستان پران

دین می چو اندر تو الیخ سام
نبرد او نولچ کلس دت کلاه
ز مغرب ستون تا مشرق خراج
برید خست سیتن گمت هو آسو
برن اک کس نیرده ته بیله ل ته
و چو ن نیرده عالم زگر دسیا
نه خورشید پیدانه چرخ برین
سراسر زده پوشش و خنجر گذار
سرایا ولت خود و برستان
مبادا مر پیم چه آمنت بچنگ
کر بسته چمی میانش آ نه اری
بو ماجه زخم کونه ولول موپاس
چو میلان لقصینه رنج و رستم
بیایانس اندر بهو دمایه ته
چو شیران تمی بریٹ بر پشت زمین
از ان خاک تم گے زن همجو باد
بیایانس اندر سوختخانه آسو
توی لای دوستوی برخت سام
تمی غرق در کفر و ملت ذراه
نظر کینه کن بیه اصلا کران

کرد و عذر خواهی ز بیم سپاه
 درین گفتگو پی لصد اضطراب
 ز تقاره ناشور و غوغا تو کوک
 گرد و دوتنه کرک خیمه راسته
 روان سامنی دیو متن بر همین
 جهان پهلوان سام لشکر نیا
 ز بالا کردن سوی شکر نظر
 سو قلو شنه فلواد عالی ششم
 لشکر ستمن آمت از هر جنگ
 بمو بو زمت سام لشکر پناه
 توی آمت از ملک خاور زمین
 لشکر پهن سام خوش گو و چیت
 ز ترکش کدن تیر فلواد پر
 کدن در کمان تیر خارا خشکاف
 تنهوی زوره تراون تیر خند
 بر ابر سو پیو در صفت قلنگاه
 بسختی کدک سوی سنگ خام
 پهن شاد دل تیر شادی کرک
 چون تیر روان شای اندر حصار
 سو گلرخ پهن سیت چون بر ناز
 زمینش دیک که کمر پهن سلام
 سو فلواد و قلو شس پهن اشکیار
 ازان پس نبرتم ز تخته و دای
 کرک فرشت ز دین الوک تخت ناله

مکرلات رجه و نکش در پناه
 یکن و اژد شکر چو دریا آب
 پهن پیش تخته ساری تو کوک
 سو میدان بر آواز خواسته
 کر قوسل روانه آهمن
 بجلدی سو کشت جری چو ما
 برت کوه و میدان چمن بربر
 و چمن غم بهت ز بر عالی علم
 گشت کینه و رمچو شیر و بلنگ
 ژ منوک قید خاش سپاه سیا
 کر و جنگ شاه ماچین و چین
 خصوصاً سو فلواد و قلو شس چیت
 لکھون نا و تیر پهن ز خون جگر
 کدن کش پهن گشتی و نلاف
 نرت گو سو در لصف رخا رنگ
 سپاهن چیت شو و تھوتا باده
 و چوک تکت لکت نام فرخنده سام
 سراسر پهن شکر منادی کرک
 به تخته دیو لکھیل سرافراز
 و چیت سام لشکر پهن خوش تمام
 و چیت سام لشکر پهن خوش تمام
 ر توک سام نیروم چو جان دکن
 میدان کرک خیمه خرگاه پهای
 ز بر پیدخت خود شید

روان سام نیروم پیدخت ماه
 چو خورشید و مه بیت بر تخته گاه
 مینوک ایوی ساز و سنبل و جنگ
 لکھیل میان اندر می لاله رنگ
 کرک تکت دوسر شس عیش و ناز
 و لکاک اکس هر گذشت دراز
 نامہ نوشتن سام بنام قلو شس

بد صبحن شنه خرگ شسین
 به تخت فلک کھنو ز فرش زمین
 فلک بر مانند گلشن کردن
 زمین قاف قاف روشن کردن
 پهن سام قاف ز سار و شراب
 بر او رنگ زدیو چو ن قتاب
 سو فلواد تکت قلو شس ناله
 به لفظیم پهن میدان و بیار
 زده پهن گشت گردان آهمن کلاه
 کدت صفت می بیت در پیش شاه
 کرک گرم بهنگامه گشت گوی
 چو گل سام نیروم پهن تازہ دو
 کزن منیش حکم و تخته تل و قلم
 جو اعراف شانه کرده در قلم

دین می اگر چه ده زانک صلاح
 بدیدخت مدخ بعقد نکاح
 مه پست یثو برک امه شادی کرک
 هر دسانه ملکس منادی کرک
 ده دوزی بستر ناز اقبال بخت
 بود دوزی کرک بسته دریا تحت
 ده اسک شهنشاه کاسه غلام
 منوچهر شاه یا یو آری مدام
 هنگه زن ده دوزکته ای شهر یاد
 قسم چوم به انداد کردگار
 منوچهر شهنشاه دند چوم قسم
 بی ماه و تو شیدند چوم قسم
 امی کیست پست چوباد دمالی
 علی چنینی مرزبانی ایستان
 کوی قتل چنینی ته تودانی
 بکن جوی خون واته ایرانی
 ده چوک الی شهنشاه شش به خیر
 قوی کتفه چومسی ته یون در نظر
 به زن تلن گرده هنگام جنگ
 سستی کوه دله بیه خار سنگ
 کدن یام شمشیر فولاد ساس
 گزهن دوزهن شیر ز دست پای

نه تونی نامر که سوی فغفور شاه
 عطار منش منشین هتو لکمن
 لکمون اول نامه نام خدای
 جهان زن کرن از مه و آفتاب
 غنا صحنی ژور سپید اکرن
 مسلسل کرن آب خاکس پهن
 درخشان کرن آفتاب کلاه
 بنی آدم دتو تی زور و تا و
 از ان پس لکمون اول این کلام
 ده زن الی شهنشاه تودان چنین
 نرمیانه سند چومس گرامی پسر
 مرگوه مدتها چومس بود در طراب
 گیم متی عشفه شمع مثل
 بوچومس متی شید گمت
 گمت شود سند به چومس کلس
 نه نوم کوه و میدان تسدی شات
 چهر چانی پریدخت ماه نو چشم
 ز ایران چومسی آ متن خواستگار
 انی رازده هونزاه ده پسر اندر
 به هوراده هونزاه خنس منریجه
 چومسی بخت دولت دین زن
 اگر چه سه گلرخ پریدخت چان
 چه نیکن رازده منش بهت
 ولیکن متن به چومسی دلس

گزهنس تهو و چیت دوز و سیاه
 حریرس پهن منته تم هتو چکن
 کرن بیستون آسمان میم بیای
 زمیش تمی دتو سکونت براب
 تمی ست ستاده بودید اکرن
 مسلط کرن وادنا رس پهن
 دتن دوتنه زینت ز زلف سیاه
 چونه متندی ناده پیله کاخته نادر
 فراوان بون شاه چنین سلام
 بوچومس سام سالار ایران زمین
 چو بدب متی کرشاسپ الا گهر
 بنوت چومس پریدخت آرم خوا
 چوپر واز چومس منتظر بر وصال
 چو دیوانه چومس پیله سودا گمت
 تخته پیچو گزهن کل و چیت بلبل
 کدم سنج و زندان تسدی و خات
 کرم از دل جان منظر چشم
 مگر تیغونه می نش کرک نگار
 بی گوه راه خاصه بر بس اندر
 فراوان گزهی فرزند می
 کرک پادشاهی ملک جهان
 چه خنده لبره معشوق میان
 کرن نعمته ناز می نش بهت
 کرک مهر بانی به گل بلبل

تون بیدونی بوسه از چشم کین
 ستارن کبری نیره سیتن شکاف
 کرن خسته دوی نین از سمنه
 خبردار اسکے شهریار جهان
 کرک یڈنی صلح چھوی اختیار
 لکھون منشین نامہ شیرین و زهر
 کرن حکم فلو ادسای نامہ دار
 دلاور ڈھچوک شیرشکر پناه
 زبانی تہ دن شاه چمن پیام
 سولوا دسرکش تمی لحظه در او
 دبا د ب کچن گوچو باد دمان
 برست پ بہت ڈیڈوانے سٹہ
 فصیح البیان قاصدا ہوشیار
 ہنگہ حکم عالی چھو حاضر کردن
 روان قاصد سیر دل نکتہ دان
 در اول زمین بوسہ آنن بجا
 سپن منشیں حکم نامہ موثر
 موثر منشیں نامہ دُر نشان
 ز سر تابیا نامہ ساروی پڑن
 شہنشہ تہ بوزیت غضبناک گو
 اگرچہ سپن چھو آتش سہ گرم
 دین قاصد سارے دلاور جوان
 دلپس تم مہ چھوم ناو فلو د شیر
 بخاور زمین چھو سرج فرما گذار

کرن خستہ خورشید چرخ برین
 ز مادہ متوک داتہ تاکوہ قاف
 کرن بستہ چرخ برین از کند
 مہ کر می خبر سہل پناہن مہ زان
 تہ نے ڈی کرک وز جگس تیار
 لہر نامہ سامن کرکس پانہ مہر
 ڈھچوک نکتہ دان قافل ہوشیار
 یہ نامہ سہن گزہ بہ نزد یک شاہ
 ڈھ کر پانہ معلوم مست کلام
 ژان گو تھوی گروہ و اسنہ واو
 بدر باشہ واتو در یک زمان
 خبر واتا وک بہ نزد یک شاہ
 چھو آمنت برست کڈن انتظار
 وگرنہ اذین بارگہ پت ورون
 پچن آونزد یک شاہ حجان
 اذان پس کڈن نامہ دکتشا
 چھو کیا لکھو ماتن و ارجہ سوم کر
 کرن دُر فشان ز دُر ج ٹان
 بنزد شہنشاہ حالی کر دین
 سو مضمون چھت تر جگر چاک گو
 مگر کھنہ ظاہر کرن ز شرم
 ڈھ کیا ناو چھوی چھوک روبرو
 بوچھوس سامہ سندوی برادر بشیر
 مہ سیتن چھت کر ہزاران ہزار

مگر سامہ سند چھوس بوکتر غلام
 دپوم تم ڈھ نش و اتنا و ان پیم
 یہ کین شاہ و نین گزہ ہو بفرنگ و عقل
 کرن شاہ سہ شش سراسرہ نقل
 تہ بوزیت نامہ شیشہ گو شہر یار
 کرن فکر یہ کیا چھو تہ پیر کار
 دین دہرم چھو نا بندہ ماہ
 پوری پیکر اسن بوسہ شاہ
 دلاور عجیب زینہ اسن
 ہمال ابرو ماہ جینہ اسن
 ہمایون متن ناو بوسے ہمالے
 کوئی بے نظیر اس در عقل و دای
 سہ تابندہ مہر خ سہ زمینہ چور
 دین فیض روم سہ سہ اس کور
 یہی تن بید خستہ ہنر چ اس
 یخنس کو کسی وچ ہی راج اس
 ہنمت حسن نشن شاہ فغفور چین
 ہنڈی دین متن کہ سہ مر چین
 ڈھ تی کو در دوزہ ہی شہر نشان
 جیل کیا دہ گزہ مایا اندر حجان
 بوکتر حسن جیل کورہ بوکتر اندر
 سبک گوکس کڈن بوکتر اندر

به بوزت شهرنشا چمن شاد کلاه
 کهست بپوشه تختش چمن حججه ماه
 به اندم کردن منشیس کن خطاب
 بجلدی زده که است مطابق بواج
 دیرن قلم نول ز مشک عبیر
 ستون نازده مضمون لکھون برریر

جواب بوزت شهرنشا چمن بنام سام

بنام جهاندار پاک ذات
 کبریا بیده لوح و قلم و دست
 بقسمت اتون ملک سارسی
 دتن دلق پرت کینه جاندارسی
 کس بیکان سارسی نهند که
 گناه بخشون عاجزن هندیاه
 اندل تا اید یاد شاهی چه نت
 سزاوار متسی خدای چه نت
 اذان پس لکھون ایچان پریان
 دیر و خردمند و روشن اوان
 زده گیت به دون چھوک لاق و گدا
 نه گشته تند شمشیر که در غلاف
 کھو زن چھوک که انبیا زنی در گدا
 دین چھوک که بپوشه کلاه سوار

به شاهن اندر زنا حسی لت و زن
 جهانس اندر مند چھاوس متی
 تلون پرده به پرده ساری کر
 کمینس اکس پط سین مستلا
 ز مہن تراوختن خان مان تبار
 زلس رایہ بیو ایہ یاکس پتہ
 ز میانہ سندی پنچو گو سو سام
 اگر چه مہن پہلو ان چھوک لقب
 چھو و کن نمی نامہ لکھوت بقہر
 بہ و تم زده تد بیرکیات کرہ
 یہ نتیجہ اس د لو گتر ہن چھوم عار
 چھو دشمن قوی پوشن چھوم نہ پاک
 دین نہ کہ ایضا سخت و ناج
 یو چھن جانہ خوتہ بر پریشان گتر
 دین چھن ہنگہ زن بو دشمن سو سام
 ولکین سبب سر چھس کیاہ کرہ
 شہن حکم کر آنہ نا و ن وزیر
 کہ سن عم جوان بو بدنام و خوار
 دین سوی زیر آسو دشمن لبام
 پریدخت پط آسو عاشق گمت
 دین شاہ چھن زده دل تھا و شاد
 مگر و نکست چھوم یون شی صواب
 انون اس کڈت سی پریدخت تباہ
 یہ بوزت شهرنشا چمن خوش سین

سراسر قبلیس خفاقت و زن
 کرت خواہ بیو قر کر اوس متی
 گر قار ساری بخواری کر ان
 ان ریت زمینس چمن صد بلا
 سین مرد بیکالسی سیت یار
 کمینس اکس نامہ یاکس پتہ
 سین سی تختش شمشیر سیت رام
 ولکین چھ او فی بذات و نسب
 سخنہای نا خوش متی ہجو زہر
 بو ما امندی شر گتر ہن مہ
 زہ و ن بیت اندر کیا چھو ند بیرکا
 ہنگہ زن دس نتیجہ پچمنہ را
 ہمیشہ بوین علمس چا لو راج
 ز اطوار و حتر پشیمان گتر
 دس سکر کیشیر سند پاٹھ دام
 زہ چھوک مرد زانکا مک مشورہ
 دین نت کہ امیر د و شمن ضمیر
 زہ و ن کیا چھو بیت منز و تد بیرکا
 متس بو ہنگ جھال سو نام
 توئی بو سو ساس منافق گمت
 بجلدی کردن سام نیروم بیاد
 نیرمی لکھو سامسی کن جواب
 کہ و تو پتہ کو م متسر تباہ
 سبھاہ آفرین نت وزیر دین

دول چھوکٹہ دعوی بالانتری
 زہ طعنہ زنی چنین چھوک کران
 تھکن چھوکٹہ شاید مرچ چھوینہ یا
 کھت ابقسٹ چھو مو تن سوا
 مہ کیا ہیم خبر ایچھان پہلوان
 حقیقت پن کر زہ باوت مرش
 مہ سعلشی ناو چالوی پر زماو
 یلہ ناو پوشید تھاوک زہ لوک
 ون لونم زہ چھوک سام خچر گزار
 یہ کت لونم شاد و خرم بوگوس
 وکن زہ شوبیا باین قد و جہ
 یہ بدخت نیہ متن بغا زنگری
 بوچس و بکتش شہر یار جھان
 مگر تھکن کر کرم زہ و ر مہ
 پن و قدر تھاوم بھوش و خرد
 یہ کر زہ کرن شاہ دین پروران
 مگر ایسہ ہمار شمشیر زن
 یہ بدخت بیہ و اتاول شہر
 باین شانان غروسی کرو
 یہ بدخت ماہ لون دیدہ مہ چھم
 شلم ہول ل بڈ برس لول تے
 سعادت مہ چھو منایہ اسے نامور
 مہادک مہ چھوم پو جوشید شاہ
 وکن تو قع مہ چھوم از کر م

مہ چھم سارنی پٹ کئی افسری
 ہنگ چھوکٹہ دان گزھن چھو جان
 زمان زہ مہ کیت کرمت بیاد
 بہت زانگے تھف و نسٹ تیار
 زہ چھوک سام سالار زابلستان
 پن ناو پوشید تھاوت مرش
 و پو م تھم مس خواجہ قبیان چھو ناو
 بو کیاہ زانہ ماسام نیروم زہ گوک
 نرمیانہ گرشا سپند یادگار
 ز فکر پر بدخت بنیم بوگوس
 کرن خانہ شہر یاران سیاہ
 کرت بد یہ کاماہ چھنہ سرسری
 ز تو ران وچین تا حد قیروان
 نیم زورہ کر کینہ ہنر کو ر مہ
 مبادا گزھم نیرو متن نام بد
 بتاواج بن کورہ از خسروان
 کرت جان وکن کرت اک سخن
 کرو وادہ خویشی بکا بن و مہر
 بدیدہ زہ نش پایوسی کرو
 یہ از صد سپر برگزیدہ مہ چھم
 زہ سین کر س خاصہ نیہ والو تے
 زہ آسک مع داماد والا گھر
 بنم نامہ نود سام لشکر پناد
 پر بدخت یہ سوز ہن و خرم

یہ سوزن گمان وادہ پانچن بچین
 اذان پس زہ سین کون مہن سین
 کر س ساز و سامان ساری تیار
 مہنس اندر دوزہ پتو یادگار
 وہ انصاف سام فرخندہ بخت
 نمر کو دیرن پھر بسیار سخت
 دین پادشا مان دوی زمین
 بغاوت نیک و خیر شاہ چین
 توی کو رزن سخت و سیلاب چھوی
 زعم کوہہ ماس یہ گرداب چھوی
 گوڈن کو رزن کینہ اصلا میاد
 ہنگ زن دن زلیں حرن و تباد
 چھو بہتر پتھر پتھر ہرت دت گلش
 ہی سیت لیل پت اکس بیلش
 ہنگ زن نرمیانہ سنڈی پسر
 زہ نے آسہکے لیل نامور
 بو کرہ ہن تنہا آسمان و زمین
 بضررت ذہرے بدخت چین
 جہ خاک ایران بو کرہ ہن بیاد
 اتین غیرت اسے سرور سیر زاد
 وکن زہ نش وادون بیان کر
 دویم چھوک نرمیانہ ستد خاصہ پور

نه کرات کلامس پچن اعتم
 به چھو باچیس اندر برت نه بر
 به گفتار فقو چیتن مه بو
 تسند مکوه نش دی خبردار
 اتش منز لگوی بازون ساز کر
 سوی از ابستان ده پراز کر
 مکوه چیتن اندر بنزدیک
 مکوه یاد دودینه چاه سیاه
 چھو کیه کوم دن یاد واصل ده گوی
 به مطلب ده سوی ته حاصل ده گوی
 بهن کیه چھو باشه تودان چین
 چھو بهتر گره من دن بایران زمین
 دیش سامن ایسور بهو شست
 به تدبیر کره پیومه خاطر پسند
 تگونی نه بو دن بفرهنگ داد
 گره می صلح بهتر جنگ و فتاد
 ذلت نه دین کار مردان چھوته
 پیر نراون آیین مردان چھوته
 گره بهو چیتن اندر باسیت سپاه
 و چھو کت خست پچھو فقو شاه
 نه کت مکوه منز چھو کت پت کچان
 چھو کتس می چو آب دوان

توی گوسن بکن نه نش لاجواب
 اگر چه دلاور نه چھو کت سیل نور
 مگر بو زختن چالو نام و نراور
 به گو برو نه گوه و ن مضمه مضمه
 به ون چیتن اندر بجاه و ششم
 نه مخدوم چھو کت اس پتار چھی
 سپن منشی ز نامه یا ممت خلاص
 انوک عا قلاه قاصدا بهو شمند
 دپوک تسرچ نامه هم اندر زمان
 ز تاج و مکر خلعت و اسب ساز
 سو فلواد ته قاصد تیز گام
 کدن قاصدن نامه شهریار
 مو نه منشین نامه دکتش
 ته بو ذت سپن سامن ناشکیب
 پیر نهون سوی فلواد ای شیار
 دپوس تم ایا بهلوان زمان
 نه چھو کت نه سیدار دل بهو شمند
 و لیکن به می بو نه آوصاف
 خبر چها به کرد نه چرخ برین
 مه چھوم باره اذما و مت به کار
 نه پرت آبه قطر س گره من منجه چھو
 بهنگه دن دئی اژده مال گنج
 نگه پست نهاد چھو نیا نه یاد
 سراسر خطا چیندین شیو چھو

نه سینت کرن جنگ چھوم ناصوب
 بو اسوسنه کمزور مانند مور
 نه بنوم تراوختن جنگ کین فساد
 ون تهاوم نه پتا زول و جانا رضا
 کرد واده شادی مبرک نه غم
 نه مطلوب چھو کت اس طبلدار چھی
 بسر نامه شاهن کرس مهر خاص
 دتوک تسر اتھے نامه دسپند
 گره می بن به نرد جهان بهلوان
 سو فلواد سرکش کرن سرفراز
 دن گره گره همت پی به دیکام
 نهون پیش سالار خنجر گزار
 پیر ون سامن شش سر تاپا
 دین تم به ساری چھو مکوه فریب
 نظر کر نه ون کیه چھو تدبیر کار
 نه دشمن خدا تهاونی درامان
 نه کینه چھو بینه حاجت بند بر نه
 سراسر به نامه چھو مکوه خلاف
 چھو کت باده پت و دمت دکن
 اکی نوع چھو نه گره شش و زکا
 نه میوه گره من پت کس پنجه چھو
 نه گره به خیر و اتنا دی سونج
 نه کر دشمنس بر سخن اعتم
 برت نه به سینت بهند میوه چھو

کر و عیش و عشرت بلا ترس و پاک
 به یامت دین بچو نه باشد تا
 روان سرسبز با جرات و تن
 و دن ته کردن از جگر آه سرد
 خبر چایه چرخ کماندار پیر
 به غفوی و چوئی دشمنان سخت تر
 بهنگه زن دوباره نه نکستی چنین
 چھے نه یون خوشه تراوم یله
 گیس و نی زن در ایوان شاه
 شهنش چو نی سپنت نه پست
 یقینا مه چالوی عداوت کدم
 مه کر بجزه سپنت مره بر وزیر
 بهکوت زرت بیوفانی مه کر
 مه گزده پیش غفوی کت میان بوز
 و پس سامن ایمه خورشید پر
 مه هجوم دلیرا چانه جانک قسم
 میس هر گه زن بوسه کینے
 دمن خاک توران بیا دقا
 مرهن دین فرس گزده نه بر نه بر
 کرن کباه زه چوک فکر ایدل گل
 یکت تراد کباه چوک کرن صغیرا
 زه کرو کیش منکره اندیشه دور
 یله جام خورشید طرم نشین
 شراب شفق طهر از شام گو

چچو آخر ز دنیا گزهرن بی خاک
 پیریدخته لیش ترا و چون آفتاب
 به بوزت پیریدخته دشتان
 دین ساس استهوار بر د
 لطفالی مینا عذابوک مه تیر
 تسرن کچن کن مه گزده الحذر
 و چیکل نج و محنت گزده الحذر
 مه نیت کن ایم در پیته ت کن نه
 اده زابنه و چینه کمال ماه
 خصوصاً چو دشمن سپنت مره
 بلا شک خنجر سرازتن ز دم
 مه لایوم زه مولن فراق تیر
 خدارا مه سپنت جدای مه کر
 به چوئی مکر و حیل خردار روز
 مه کته چومنه پیر از کین زهر
 مه هجوم چانه سرو خراک قسم
 تلوک پست کر خاک پا چینه
 سو غفور بر هم کرن از سبنا
 برابر بنزدان ایران بمن
 مه بر کنه غم و غصه خوش خا دل
 ده ولول برت کاسها شراب
 کرد و نرم دشت لبش سرد
 ز طاق فلک پیویم زمین
 نور و خفاق اندر جهان علم گو

مجلد گرام در خنده پنه
 پنه گرم بهنگامه دود و می
 بهتوک ساز و سفلور و این لایاب
 سوشب کدلتو دسرود و شراب
 و لاساقیه از مه امید چه
 و چمن از سونی جام حیرت چه
 ز حد گویم نیرت سها انتظار
 و غم جام اک زن می خوشگوار
 یاز گشت آمدن سام و
 پیریدخته در شهر چین

سخن سخن استند و صبا کمال
 ز اخلاص شاهان و زن چوئی مثال
 یله صبح روشن دید سپین
 چو دود سپید شید مید سپین
 سپین بهتوک سها انتظار
 کرن تار کن بهتوک سها انتظار
 سبک سامنی کر مکر استه تنگ
 گورس کته بماند غزان پنگ
 دتن حکم تا سر بر سر دوان
 گورن کته بماند غزان پنگ

همراه شاه سام عالی ششم
 یکن اسیر یکتا قدم بر قدم
 بسد جاده و نمکین فرماندهی
 یکن گه در الوان شاه هشتی
 و چیت نم در ایران ایرانیان
 سین در تخت همه پیرین
 به تابد خور سام فیروز تخت
 کشت بر پا بالاکه پیرو تخت
 شهنشاه چین گرامی تاج
 دهن تن بر عالموک بخرج
 طبعهای گوهر کن من تاج
 نسیم زنده دیکاه زنده بشمار
 بیت کن برید خردل لاله
 بهت خاصه زانیا ندر باز
 یکن بیت تن به جیان چین
 نمی شمر وی آسه بودج نشین
 سها نازینه یکن صف لصف
 دن بودنه داین می سازد
 بسد ولوله تا بصبح حرم
 یکن تن چکن محنت و درم
 نیکو رست خورشید جاده
 بهشتی حرمی ندر چوماه

کرک ماه پیکر علم پیشرو
 تلوک شور پر زور لغت راه
 پریدخت مریخ نمکین و جاده
 بت سیمبر ماه خورشید فر
 زگوهر برت گردن گوش او
 رخ نازنین تازه چون گل گمت
 زده پوش گردان سیل افکنان
 نمی موج زن محمود دریا موج
 سوئی چین یکن کی بجاده و ششم
 نیکو خنجر پیش نفور شاه
 همه فوج بهت و التو روشن هر
 زده پوش ساری چه خنجر گدا
 تر حی شکر ایه بیت چمن بخلاف
 به بوزت شهنشاه عالی ششم
 سوزن بر و نطه مس سها ناز
 طلا کار زانیا ندر گدا
 پریدخت کن و نطه اهی کن
 سها ناز نینان خورشید و
 نبرد ایه تمه ساز و سامان کر
 بشیرین بانی غزلها خوش
 تلوک شور لغت راه نی تا مباد
 گرس پیکر است مریخ نژاد
 همه پهلوانان خشان کلاه
 غلامان تر کی مکر بسته تنگ

تنگ جلوه مانند خورشید و یو
 سین ناز و دشت کوه ساری
 لک خاصه زانیا ندر چوماه
 بهت محمود خورشید در مهند
 پریشان کرت لغت سیان و
 دل سام ترس پچو میل گمت
 گردن پل بمانند و نین تنان
 سمت دن کرک تازیانه نرور
 برابر دژ کن در چین علم
 پریدخت تن سام شکر پناه
 نمی موج زن محمود دریا قهر
 کمزن کدات کش سمن ناز
 اکی جسد بر هم کرن کوه قاف
 نبرد او طبل کوس و علم
 جنیب ستمن خاصه بازین ناز
 مرصع نمی کیا ه نه قبه دار
 زگوهر همه شیت ماهی کرن
 به قدس و سیمین بدن شکبوی
 مکتل گریبان و دامان کر
 و تن می بد نبالان ماه و ش
 صدائی ترم گو بسد لاله راه
 برسم کیو مرث و جم کیفیت
 یکن اسیر تارک به بر گرد ماه
 زکن اس و نطه نر خچو زین خندنگ

ز روش منور سوکاشانه گو
 پرینوشه یا منت و چه بیدنگ
 کرن ناله متوجون غصه از فراق
 سراسر بین حال حال کرب
 ازان پس کرک ساز و غمه تیار
 سمت چینی خاصه ستوده تی
 معطر متن سنبل مشکتاب
 کینزان تمی استاده چو سرو
 لبالب پالین اندمی قران
 وزن ساز و ستود ستاره آسو
 همه روز سوز پرستان کرک
 بیت کن بهت م بر تخت شاه
 حجه تاجداران ایران و چین
 دلوک خه ان لصدنگ زیب
 ازان پس لوک ارغوانی شراب
 پیایه کرک نوش طل گران
 بید شاه چین بهنگام شام
 جهان گو کاوه و تیره کیسین
 همی سام و غفورا ازان پس شراب
 سپین مست می چیت سراسر سپاه
 مگر سامی بوند اصلا قرار
 شراباه چمن زن متیامنت آسو
 ز تش پیوس دلیر نازنین
 زیبا دصیا یکره سند مشک آس

حرمخانه همچون صنم خانه گو
 رشن سی پرینوشه و اغوش تنگ
 هرک محنته چشمو کرن اشتیاق
 دلف سینه اذر از خالی کرک
 فرک پالین اندمی خوشگوار
 مگر آسه تمه جنتی حوره تے
 پریشان کرت بلخ زن یو کلاب
 نیون هر طرف داله همچون تندرو
 طرب بیت اشرف و غم پر ان
 گمت بر فلک هر محمود آسو
 چو لاله رخ می پرستان کرک
 تهنوت کج کلر چکیانی کلاه
 کدت صف می گردام گزین
 که یک ساروی لغمت دلفریب
 تو لک لالگون پیاله همچون کلاب
 سپین مست می چیت می سروران
 کرن ماه تابست فایم مقام
 فلک ن دلوک موره سند پرین
 پیایه چمن می سپین مست خواب
 کرک ساروی بستر خوابگاه
 پریشان گمت آسو از بهر یار
 نگار سوار آتبه لیو گمت آسو
 پریدخت گل میکره حسین
 دید چو آب و ان اشک آس

ددن ت ددن تهرت لصد لصد
 کرن جادی از چشمه دبیاب
 دتن رنگ گریه و پیل خون دل
 پیر از ناز گوشت سندی کگل
 ملت عشق کن ناری جوش گو
 سین بخور داز عشق مدبوش گو
 بزور آ و مانند دیو از دست
 گمت پای از کار کارش بست
 به تهنایکن گو سو یار س کنوی
 دبیگاه نه دت سین کاخ کنونی
 ملت دیرن دتس صد تار
 سوی فقر و دیرین گوشت تاب
 ددن جرخ بویا سنان شاه
 بگرد سرائی پریدخت ماه
 کرن دچم بیداری بهر
 نقادان هندوی فلک ساروش
 هر سو مکانه تهره دار
 ددن پاره تو لیت تو گوگرد
 پکن سام دتیره شب همچو ماه
 نه پیر وای یا ننگ نه بهم پاره
 گمت یکره سند چشمه ساروش
 نیردیک فقر پریدخت و آت

مه نش نکت اک یاد تھا واپس
 نیر گار چرخ برین کر حذر
 مه گزشتات کنی چو سون خورشید
 گرس امندس چو نه رخ پچو شاه
 و لو سابقو از دلس مشوق گوم
 به غالب هر فلکی ذوق گوم
 دقم بیالاک و حد تک می برت
 گزشت هن ترک دنیا و عقی که ت
 دد انجاه شاهان مدد و هم یان
 یمنه یا طه خا جو کن چو یان
 بد یلین صبحین کر سداد
 نظمت ثلن گوید فرسوده کا
 بنرد او طوس جبریل بر
 منوذر کن علم ازبال ده
 نقاره دیو بر د بارگاه
 کرک گرم لوبت بدرگاشا
 بنرد او عفور چین از حرم
 کهست بیو عده تختش به یان
 امرو و ذیر اسکی ری بهت
 بخدمت نهین یوسه کر همنست
 گندت صفت لفرش گر اندایه برت
 بمقد و ساری پینه جایه بیست

دتن یار ستره جایه انداز طواف
 دین و نکست کتفه نمبه وصال
 بگر دحرم ساعتگاه گت دتن
 که آ یا چو کت جایه دلداریانو
 چو کس برج روشن کرت نکست
 خبر چمنه سوی نه رخ دلنو از
 صبح آ و لک نیرنی آفتاب
 ازان پس تهر و تهر زشت غراب
 بیک گشت شام تراون نکست
 بگر دحرمخانه جولان دتن
 نه معلوم نش یار کت جایه چوم
 خبر کشته نه از زمانه سس
 دین بومیت ساری اسن نجوا
 نه پروا متش کیت بهندی لیسر
 یکن گو ز کیک گوشه ناگهان
 کرن که یک یاند غزان پلنگ
 بگر سامنی اک ذراه نکست فرین
 کنوئل ثلن و او زن گوس تیر
 کرن حمد تم سوی پروردگار
 بجلدی کدن بنجر تابستاک
 صبح آ و نامت شین کر گشت
 به پر و از گوسوی بجائی کند
 دتن جفت غرابن تفتوی تیرا و
 بنجواب گران بستر سس سو پیو

و چین سی بهت پچو عفتاب
 چو کتشی لسته میانو و اتن محال
 ازان پس دتن سی بزاری دتن
 سو راحت ندرک ماه رخا میانو
 چو کس خانه روشن کرت نکست
 شوکت اسکت ششین بنار
 سه مه وی بیدار گیه از خواب
 کرن بستد سوی گزینج و طاب
 چو عویش کچنه بر واق بلند
 بهو بیل گلر ناله افغان دتن
 سوکت جبرس اندر بهت تر تا چوم
 نه از پاسبانان گمانه تنس
 گمت مست اسن سوز و شراب
 نکاز زمانه گمت به خبر
 کما ندرن اک تخرج کیا فی مکان
 دتن تیر سامن بهت بیدنگ
 با گشت چپ تیر تم زد کرن
 سر اسیمه گوسام روشن ضمیر
 چو کیا بهیم نش لیس خدا آسیدار
 اکی ضرب به سین کرن سی ملاک
 دین ون چو بهتر گزشت هن با گشت
 چو شهابه بن و تقو ز برج بلند
 ثلن و او زن بیس اندر سو تراو
 دلوک مطلقا زن نه در است سو پو

کله دار ساری کمر بسته آ ی
 ملن کو کوالن در آن بارگاه
 چو از دات کستام ژوره لیر
 لیر نه بسوئی حرمانه راه
 به اخیار بوزت شه شاه چین
 دین شاه چین پنه خیر و شر
 ننگ جهان سوزن نام آ سو
 بختی سو بو عاشق ماه و شش
 دین پادشاهن که ایهوشیار
 دین تم که ایشاه عالی ششم
 مگر سام نیروم یهوی بد صفات
 به بوزت شه شاه چین نه در وک
 شاه سحت تر دشمنه پیش آ م
 نخل کر نهرا نذر کهان و جهان
 هنگه زن کرو جنگ لوشو نه نش
 کرویدونه صلح فهو المراء
 به شخصاه چو کم پایه ادنی کمین
 بلایه بیم ناگهانی به متحن
 چه کیه مصلحت بیت اندازی زیر
 کروم سامه سندر نه بدیر دور
 وزیرس به بوزت شه شاه دق سپن
 پس از ساعتی سرتن از کنار
 ژه کت پشگت پیو سوس چو
 مکر فکر کهنه شاد و خرم ژه روز

سپن گرم مجلس بدیوان برای
 خبر و اتناون به نزد یک شاه
 کشت در حرمانه زامت چو شیر
 کمانه پس زامت بگیت ه
 سرباه در غضب گو سپن دلخیزن
 وزیراه تس لوشوی فتنه گر
 بیاطن یهوی دشمن سام آ سو
 توی سامه سندر لیر لیر نه خوش
 بندیر و ن کم چو کرمت به کار
 چو طفت کس سوی اژی حرم
 پریدخته نش آتیه امیت سات
 دین تس وزیرس که ای شاه گوی
 قوی دشمنه گوم پیدایه سام
 به گو نام بدیرت اندر جهان
 کرن جنگ تر سبت طفت چو کس
 گرهس دن پریدخته فرخ نژاد
 دغم پامه شامان روی زمین
 ژلمنه مگر یا ژلم ژو به متحن
 باندیشه کر مشوره دپنیر
 نه نه ژدی کر کرن بوارن به کو
 در اندیشه گو کله بن کن تر سپن
 دین بادشاهس که اسه سربار
 ژه کیه سامه سندر لیر لیر نه خوش
 ز اندیشه سام به بیم ژه روز

مکر دمه گره دم به فرصت بهنا
 دمن خاک دشمن به باد فنا
 ان سام نیروم مجلس حضور
 کرن تسندی شربت به دور
 بوسوزن توی ایتنه فیرت ای
 ژه کیه بیم و اندیشه تس چو نی
 به بوزت سپن شاه فقور شاد
 ان نادر دت سام فرخ نژاد
 مل سیلتن سام لشکر شکن
 مکر بسته گوشه سی کن به کن
 چو شیر زیان دات نزد یک شاه
 کس دت کورث سز بهش کلاه
 نهشت به چین سو به تخت صدر
 بکه پانی به ناون بهت
 باکر ام قنطیسیم حسن کلام
 کرن لیر شاه عزت و احترام
 سراسر ایران کر سی بشین
 سمت ای بر کر دم گزین
 سپن حکم آنک می ارغوان
 سپن می حقیق نازه پیر و جوان
 در آن یار که گرم مجلس سپن
 فرو زنده چون یار به کر گس سپن

مگر چسب بماند که دست سراج
کلس متدس پچهره برن هی نه
ژی متسزی نیره زن موی وال
بچه متس تیر و متسیر و زن محال
چھویت جایه تھا وال قدم سو لین
گر نه من چاه نت جی پی برین
نهایت چھو بد شکل دندان سیل
اک دامر سینن چی او دینیل
سہاہ خد چھو سوی یو نا آسمان
گردن نام دریا چین بو گردن
مینو مت چھویت سرزمین سو دیو
پنت ملکر اندرت سند دی کرلو
چھو از خون آدم مشک سو یو بمان
متس آدس لغت اک چھو کی کران
مہ آسن تہ ہر گسو فیرت آئے
بیکم جہا متس اکس کت آئے
ونی یکاہ ست متس نہنگالہ سند
چھو زھو ہبو برادر لگو کالہ سند
بو بدخت پٹاسوی چھو عاشق نگت
اہوی غم چھو غفور شاہس ملیت
چھو پرت دوہیت ملکر اندرتان
خرانی چھو مچین و چیتس کران

کرن عرض اسے سدر نامدار
چوسرود وان سیر وک شاداس
بلا شک ہ ہزار دہ چھو ک بنی طیر
ژہ ہبو کاغہ دلا و چھو نہ در جھان
مگر کتہ خبر لو بنہ چانی اسی
ژہ تھاوت کھٹ پانہ نام و
ون معلوم گو چھو کٹہ والا گھر
ژہ چھو ک متن اپنے خوست گکا
مبارک چھو ناہر گہی از قبول
سعادت چھو نا ایجھان پہلون
کرونے پر بدخت خورشیدش
ولیکن چھو اک مشکلاہ اک پش
ہنگہ زن ژہ آسان شکل کرک
کری مہربانی ژہ غفور شاہ
دیس سامن امیر و نی کو بیان
پنت شاہ چین کیا زہ در اہراب
متس متس از فضل پروردگار
وزیرن دس ای یل صف کن
دیواہ اک چھو متسی نہنگال نام
چھو تن متسزی چھو کوہ بزرگ
دہن متس دی دوزخاہ آشکار
تسرت چھی نارہ بستہ خن
ژہ اچھو متسزی نارہ ٹاکی زن
زن کیا و سن پانہ زن پنچہ چس

چھو نیو تام باغ جہان برقرار
چو گل سرخ روا از غم آزاد باش
خرد متس ہوشیار و متس ضمیر
بنام ونسب چھو کٹہ عالی نشان
توی کھنہ کر قدر زانی اسی
ون کس اس معلوم چانوی حسب
نرمیانہ سندوی گرامی پس
دین چھو ک گزہم دختر شہریار
کرک ٹی کروہ اندرت عدول
ژہ ہبو آسہ داماد شاہ جھان
سہاہ مال دولت متس شیکش
توی شاہ چین گت سینه ریش
سہاہ شاہ چین ژہ دلخوش کرک
بلا شک نہن ڈی پر بدخت ماہ
مشکل چھو کیا کر تہ متس بیان
چھو کم مشک کن کر متس سوی خراب
سہو مشکل کرن سہل شہریار
ون قصہ اما مکن تھا و کن
رٹ سوی چھو کہسار چین مقام
نٹن تسر و چیت اذ ویر گرگ
نمی آسہ کن سخت تان چھو نار
دون نارہ دہ چون تنور دمان
لہون بو زنہ خونہ طشطہ چھو زن
سہاہ نامور کر متن رنجہ چس

گفت شهر چین مستندی است تبار
 منم عدو کرمیت چھو یا منت کد
 مولی مت سندس حکم لونه تاب
 چھو اک لچھ س شکر دیوسار
 تہند وی وحیت مہیت لولہ
 ہنگہ زن ہمن عالمک بادشاہ
 نٹن مستندی ہمدی وئی زمین
 چھو سیلاب غم تم کلہ پٹ گمت
 مگر ون ژہ اے سرور نامور
 ہنگہ زن پریدخت فرخ نژاد
 ولکن سو بد بخت دیو سیاہ
 پریدخت ہنزیام واژس خبر
 مت سیت پوشن چھو کن مجال
 پمت آسہ اس مستندی ریلہ
 زن نش بکونہ نکارہ کرت
 ژہ ون اے برادر بتدیر وای
 بھاک ہنق ژہ پریدخت خاص
 وزیرن کر س یا معن قصہ یاد
 دین تر زیرس کہ ایہو شمند
 ہنگہ زن خداوندگار جہان
 سودیو ہنگال اژونہ بخت
 بہر یا و متن دند فوٹرس لہنگ
 پھرت پتو متر ہمن گند سو دیو سیاہ
 تھتی پاٹھ دیون کر س قتل عام

چھو زاگن ہمن کر پریدخت ماہ
 دہونے چھو کس ی ژہ سین لڈے
 نو ی اس چھو تر نش گمت لا جواب
 تمی کینہ ورجکے پٹ تیار
 بڈن بادشاہن پیت لزلہ
 کرن جنگ تر سیت پونہ زاہ
 چھو ات فکرہ اندر پیت شاہ چین
 بحیرت چھو گرد اس اندر پیت
 بتدیرات مشکلس چارہ کہ
 ہمن اژی گریہ اس ہواہ خوشیاد
 کری مستندی ادا عالم سیاہ
 کری شہر چین سو نہیر وزیر
 چھو متی نشن زندہ وزن محال
 ون گے دون بلاین اندر متباد
 نہ چانس بکو کھتہ چارہ کرت
 پکو کھتہ کن اس چھو کاسا نو پای
 مگر دیوہ سندہ تر نش کر خلاص
 در اندیشہ گو سام فرخ نژاد
 کرت جیلہ مارٹ سخت بند
 دیم نصرت و فتح زور و توان
 کرن بستہ محکم برنجیر سخت
 تر ہنس نالہ ولانہ تہ پالہنگ
 انژ زندہ نزدیکی فغفور شاہ
 پھرن وزہ بیت عالم جنگ سام

مگر وعدہ دیم شہنشاہ چین
 ژہ سین کروندہ دغا بعد ازین
 بلہ پیام فیرت بختی و ظفر
 مہن نشن کر پریدخت خوش سید
 کرن ان پھن عہد فغفور شاہ
 شہنشاہ چین بکشک و عبیر
 لکھن عہد نامہ بخت زہر
 بلہر و نشا سو کاغذ برک
 بہان پسو اس و الہ کرک
 دپس شاہ چین کہ اے پہلون
 چھو آمر نہ شکر ز زابستان
 مہ کہنہ چھمنہ درکار چھینک سوار
 مہ چھوم بس مددگار پروردگار
 بہن نصرت اژونہ فغفور شاہ
 شتاہان پکن گویا بران سیاہ
 سمست اس فلواد قلو شہر پیش
 بیہ نامور نامداران خویش
 دتن سادی افسرن یار عام
 حقیقت وین سادی ہنق تمام
 ہنگالہ سند قصہ غم یاونک
 سو کاغذ کدت سادی ماونک

یہ بوزت سپین خوش دل پہلوان
 بر رخ ناز و گویون گل ارغوان
 کرن حکم ساری نیادی کرن
 یکہ نیزہ پنج فکر ساری کرن
 شباشب لیران ایران زمین
 ہیتا سپین تہ گرن کرکھ زمین
 مکرستہ یار وینہ زاد دلاہ
 ہر نوع تابا مداد ان پگاہ
 و لو ساقی تو از مہ احسان کرم
 بیک جام فی مشکل آسان کرم
 مہ چھوم جنگ بیک کرم
 کرم از شراب عنایت مدم
 روانہ شدن سام بہ جنگ دہنگ

گہر سنج خابوی تایج ساد
 کڈن چھی پھوی گویہ از گنج راز
 بدہ صبحش ریت شمس سیت سپین
 ز ظلمت عیان بوز صاف سپین
 فروزان سپین چشمہ آفتاب
 جہان گو مصفا چو شندار
 ز خواب گران و تھہ جہان پہلوان
 دہن نال خفتان و بر توان

سپین بوز تھن قصہ شاہ چین
 و یک سامن کت لو ش نامور
 تو ہی چھو برادر تہ عتخو ار میان
 مہ از مشکلاہ سخت در پیش و
 سراسر تیاری کروید رنگ
 تہو دیوہیں اے سرور نامدار
 سو دیوہ چھو بد خو سہا زور مند
 ہنگ جھان سو ز غفور شاہ
 چھ زان تہی چھانسی مارنس
 بتد بیرون حید سازی کرک
 تر شھی جایہ دیوہی گزھن ہر جنگ
 ہنگالہ سند جنگ سان مہ زان
 دیوک سامن البیروان سپاہ
 فرون عھد و ن قول شامان چھو نہ
 ہنگ میان عتخو ار تہ یار چھو
 کروید ریت صبحش تہو شتاب
 ہنگ دل تو ہی پھو نہ یار تہی و ن
 مہ کہنہ چھو منہ حاجت تہندی ننگ
 گزھو تہو تہو سوی ملک ایران زمین
 یہ بوزت سراسر پشیمان سپین
 دیوک سامن البیروانکیت مہ
 چھ ساری بہر خیر و شر جان یار
 دیک تہو گزھن تہو اچھو کن پکو
 چھ یکدل تہو ستن علی کل حال

سو قلواد و قلو ش سہا دلخیزین
 کہ اے گردن سواد فرخندہ فر
 بہر کار تہو چھو مدد کار میان
 ز گرداب غم بوٹھ مہ کھالویہ ناو
 ہنگالہ سی پٹ گزھن چھوم ہنگ
 مہ گزھہ دیون اندر پے کارا
 بنا حق گزھو مارہ اس شمند
 چھ و و تھوی تہ پٹ شمن کینہ خواہ
 لبین چھنہ اما تہ پٹ دسترس
 تہ پٹ و ن ہی ہر د بازی کرک
 گزھہی مارہ ریت جایہ تہی ہر جنگ
 چھ تھن نش منگن دیو نہ جن امان
 کروم عھد ہمراہ غفور شاہ
 دلن و عھدش کار مردان چھو نہ
 یون میانہ بیک یہ ہند ہار چھو
 سراسر سیتن پکو ہر کاب
 ہنگالہ سند زلزلہ پھو پلوان
 خدایں چھو طافت نصرت دنگ
 مہ چھوم بس خدائی جہان و ن
 سو قلو ش تہ قلواد گریبان سپین
 سبحان و بدل اس چھ چانی غلام
 مکرستہ چھی حکمی پٹ تیار
 کرو جنگ تہو شاہ تہ یوتاہ پکو
 مہ رٹ و ن دس منز تہو ساوئی

کلاه کیو مرث لاجن بسر
 ژ بهن نال شمشیر گر شاپه ستر
 نرمیانه سندوی سوگر زگر ان
 بزین کرن باکر بند بند
 انخس منز رٹن نیزه استوا
 گرن کھت سراسر سپا یکقلم
 زلمی بیاہ واتو جوش و خروش
 دلاور جوان خاصہ گندرتی
 دؤن شعلہ بوی جوش زنگار
 کلن پٹ تمی خود آئینہ تاب
 زده پوشش ایرانی سپاهان
 سپن جمع دہ ساس مردان جنگ
 کرک کوچ یکبار ازان سرزمین
 بہ تندی تلک شور و شر ناینے
 سہن ہرہ ژہن ازم گام و دم
 تہوی شور و غوغای طبلک سپن
 سپن تیوت فرہرہ کوی غلغلہ
 پکن رایہ سی شکر نامور
 گرن پٹ تمی شیر غزندہ زن
 بہ تندی گرن کرکہ ہمیز تیز
 شرارہ تہوی و تہوز فولاد نعل
 غبار زمین گو کہست بر فلک
 چو باد دمان پیو ژلن یکجیلو
 پکن گے نوں روزنی نم برور

کرن بستہ تم چون فریدن کر
 کمان دریل ہرنہ شاپہ ستر
 بہتن بونہ کئے زمینی پٹ پران
 کرن کنجکس بستہ پیچان کمند
 دژن جف سپن سوی غرابس سوار
 کرک پیشرو ماہ پیکر علم
 ازان پہلوانان فولاد پوش
 گمت عرق فولادس اندرتے
 دیکن گزہن و زلمہ بشمار
 یون درینٹن ساسہ بد قیاب
 کر بستہ خاور زمینک جوان
 دلاور تمی کینہ و چون پنگ
 چو دریا پکن گے بکھار چہین
 سختی کرک زور کر ناپینہ
 و بہت زہرہ پیو از صدنی نرم
 سہا آوا وای نیوک سپن
 سنن گتبدن پیو تمک فولہ
 ولت خاصہ خفتان زین کر
 ژلن گرتند مرغ پرندہ زن
 زشم خارہ سنگن سپن نیزہ ریز
 سراسر سومبیل سپن کان لعل
 زہمتم زمین گادہ و نو قد ملک
 بہ تحت الثری داند سر آنکند
 دہمہ پی گزہت بر آسہ شور

گریو دتہ کرک بستہ بار و بہ
 لک ناؤن اسپات روزنہ
 مقرر کرک ناوہ ڈبجہ کلان
 جہازن اندر دتہ تمی پہلوان
 ہو املہ تراؤک جہازن بلند
 ژلن گے تمی آہ پٹ بے گزند
 پکن اس اس دس دہن چو باد
 بر ابریکو کسیت باد مراد
 نوں دوزنی بوی جہازن یکین
 دہمہ ات نزدیک کہیں چین
 مگر اس کھتہ جن قلابیں ہر
 ہنو کر ہنگال دیو کس خبر
 دیو ک تن ستمگار سن شہر
 بہت بجزر پہو ک ڈہ اندر حصار
 جزر کھتہ چھتہ و نکین کیا بستہ
 ڈہ چھو ک مدت گو مت جزر کرن
 کر بستہ جگن سہن سپن
 جہازن اندر یا صلاح تمام
 چھ سپن سہن سپن سپن
 تمی ناؤک انداز و جزر گزار
 زده پوشش ساری چھ سہن کلاہ
 کرن جنگ سیت جہازن تباہ

دواہ اک بہن چھو کوہ مقام
 دین پختہ دیوس اس غزنو نام
 یغور اکرن حکم متسی ڈہ لار
 ز دیوان ڈہ نکسیت پنجاہزار
 چو باد دمان کر رفتن شتاب
 رن بام یروم بدیا آب
 کر سن قتل ایرایین سر
 تنقوی بہنو بہن ڈہ یاد پدر
 دشت ڈی ان جی شرم سام بیل
 کرت بستہ محکم برنجیر و غل
 بویانے ہمیں بایی ہند قصاص
 خصوصاً ز بہر بہر بدخت خاص
 دن یتیم کتن ہون اس سلطان
 دن یتیم کتن برار گرس تان
 یہ بوزت سو غزنو س بد بخت دواو
 دین دن سو البرز کوہ لخت دواو
 ز دیوان نین شکار بے شمار
 ہما دن اندر بیت پنجاہ ہزار
 کجیک تا وہ مانند دودمان
 بدریا پکن گے زمان تا زمان
 بدریا کڈن ناگہان باد سخت
 بیکار گوناوہ نے لخت لخت

نمن کن چھت شیر و اژدر نٹ
 کر کتہ ڈہ ولول اس کتہ علاج
 دپوک نم بہ و نتو حقیقت تمام
 پریشان گمت چھو مگر عقل و ہوش
 بہ زانوم چھو نادان سوئی بتیز
 نتہ مہ اینا فیلسی سیت تاب
 گز اوں کرک سارنی قتل عام
 نمود پوکس اسے سرور نامور
 چھو شہور گز شاپا بیتان
 نہ بیانہ ندوی سر سامیل
 چھو عاشق گمت بہر بدخت چین
 گوڈن برگزر گاہ دریا آب
 ازان پس بگنجینہ دژ گو دلیر
 رن توہ ڈنڈہ دیو دسیم
 فوٹرس طلسمات زہین حصا
 کرن قتل دیون بشیر تیز
 سو چانوی برادر مگو کال دیو
 بگر زگران کرنہ دوشوی ملاک
 بہر جا کرن ساسہ بدجن تیاہ
 ون آمت چھو جنگس پٹ دازہ
 یہ بوزت نہنگالہ سی لہر زہراو
 گوڈن باینی ہند مرن سخت گوس
 کرن گریہ نہ نالہ آہ و فغان
 کھنوس خشم نہ پان لگوارہ نے

اکی حمد کہار حسین رن
 کری قتل دیون ہنہ تحت قناج
 ون توہ کہند چھو کتو کوہ سام
 و نو توہ سو چھا دیو جن یا منوش
 نوی لٹ پٹن جان چھو نہ عزیز
 کرمان قطرہ بدریاے آب
 کرک لغتہ سارن کھمت نیم خام
 ڈہ نش اسرف نو ماجرا سر
 سند دی پنچو بیروم پہلوان
 دلاور جو اناہ چھو ضرب المثل
 نوی آواز ملک ایران زمین
 چہل ننگین کرنہ آتش کباب
 اکے ضربہ مارن سو اژدر تہ شیر
 بیک ضرب خنجر کرن نرد و نیم
 کڈت نین گنجینہ بشمار
 و چھت گزہ مت سند جنو کرگز
 سو سانوی لاور قد حال نیو
 بشیر دوشون کرن چاک چاک
 نین ز منیختن سی پر بدخت ماہ
 ڈہ غافل مہ گزہ ون خیر دار و نو
 دپوک نے ن شرس بر جگر نیزہ آو
 ازان پس پر بدختہ ہند غصہ
 سیاہ گوشت و ون اچھن مرن جان
 ز چشم و دہن نار لگو مارہ نے

بدریا نزه ناوه بچک با سپا
 در اندیشه پیونه گذران فال بد
 بهر حال که تم شتابان چو باد
 یون نوره بوسام گردن فراز
 بنا که و چک دوره بر روی آب
 سپن دیشتهن لشکر دیوسار
 دپوس سامن امیر و غفل و هوش
 دپس نوره ملاحن اے نامدار
 ز دیوان چه لشکر یوان بیجا
 خیر چیا ون کیا آسه احوال سا تو
 چھو دیو ننگال دیو بلا
 چھو بهتر گز هوس خشکی روان
 یہ بوزت سپن سام شیر خشنک
 ون چھوک سختی بے اعتبار
 ژہ کتھ و چھو متن چھوینه جنگ گوان
 و چک فن ژہ میانوی لیر از جنگ
 ز دیوان مہ گزھ کتھ ژہ اندیشه ناک
 کرن سام و ملاح بوی گفتگو
 سرا سیمه گوسام عالی حشم
 نگو گزھ شیر و تیر و مکان
 یہ بوزت سپن تم مہیا بجنگ
 کرک ساروی تیر و ترکش تیار
 روان دیو غزنوس مانند ابر
 کرن کر یکا یگر دنیروم نژاد

سپن دیو غزنوس غمگین سٹھا
 خیر چیا بنو آسه کیاہ حال بد
 کمر بسته از ہر جنگ و فساد
 مہتن سیت سی لشکر زمراد
 یون لشکرہ با ہزاران شتاب
 ز مہیت سولاح بے اختیار
 یہ کیاہ گوی ژہ و دینہ کتھ ناو
 نمایان سپن لشکر بے شمار
 جہازن اندر با ہزاران شتاب
 مباداد گر گون گز ہی حال سا تو
 نگہ اند ساروی چھو و کن خدا
 مہ کر جنگ پت فیراے پہلوان
 دپن تن کہ اے مہ بخنی ترنک
 دوبارہ مہ کر این سخن زینہار
 ژہ زانکے اما چھو کن پہلوان
 کرن کتھ کتن مارہ دیو ننگ
 مدد کار میانوی چھو نیرد ان خدای
 سو غزنوس پیو و تھن و برو
 کرن حکم ایرانین کب تسلیم
 مقابل سپن لشکر بد گمان
 کڈت کش مکان بنیر و خندنگ
 یکبارہ دون لشکر کن گو دو چار
 دوان و انو نژد یک سام نہر
 ژہ چھوک متن تیر مانند باد

دپن یورین کم ژہ ای سام بنو
 ژہ پھیا خبر از ننگال دیو
 دلاور چھو و کن یہوی نامور
 کیوشا سندوی گرامی پسر
 کیوشا سندے مار و ہوشنگ شاہ
 سیامک گومت سندے انم تباہ
 سندے پنچو گویہ دیو ننگ
 ژہ اسی پھن آک از ہر جنگ
 چھو بدڈ ز دیوان مغرب زمین
 حکم ننگال زیر تلکین
 مگر کتھ پین ژہ چھوینا کا
 نوی آمتن چھو کتھ سی کارزار
 چھو بہتر ژہ گزھ فیر متن با سپہ
 روانہ نژد متن پھر شاہ
 ملاح مہ گزھ مادہ ایما مور
 سخن گوش کر ہوش کر ہوش کر
 یہ بوزت کرک سامنی زہر خند
 دپن تن کہ ای شیم دیو نژد
 ژہ معلوم پھیا نگو کال دیو
 تنادرسو کتھ یو بدستان دیو
 نگو م تھد دم دار متن بر زمین
 یکدم کریم مادہ دیو نوسین

مگر تیره سیتن سو پشمرده گو
 تو ای آبرسانند سو افسرده گو
 سبک سامنی حکم کر بر سپاه
 کر و تیر باران چو ابر سپاه
 یه یوزت سپین تم بهیا بجنگ
 کدشت کش کمان بر تیر و خندنگ
 کرک ساروی تیر و ترکش تیار
 بیکار دون لشکر گود و چار
 هتک آستن طاس و این بشور
 تنک شور و شر کره تان بشور
 ز غوغای دیوان کوهن پاره گو
 بهیتم فلک مانگ نقاره گو
 ز غریب ن گاه و دم پیوسته گو
 نهنگن بد ریایه شیرن بکوه
 زهر دوطرف بوی خریدار جنگ
 سباه گرم گو روز بازار جنگ
 جهازان اندر جنگ بر پیا سپین
 بجستی سباه تنگ دریا سپین
 گمت کینه وراس ایرانیا
 قیامت کرک اس اندر عیان
 ر حیک چاهانه کمان مانجنگ
 تنک تیره نه همد ترنگا ترنگ

سولس زند جادو کراسی دژم
 مه کشته بر نه پروا گو کاله سند
 زه چینه خبر کهنه لای بد لکام
 مه نش شیر و اثر در این چینه تاب
 کرے یزدنی لغزه اک فبره سیت
 یه یوزت سو غزنوس گو کینه و
 سبک سامنی پشپین گو چو ابر
 تنن گرزه ساس کدن هنر سخت
 تهوی هنر لاین توش و تار و
 مگر سامنی رط کلر پ سپر
 جهان سپه لانس سپین نیکفال
 دینش که ای دیو و اژده سخت
 ون و چیه میان باز و زور و توان
 دیش دیون ای شبتان نژاد
 ای و ن نهنگال بانوش و تار و
 سراسر کری فوج ایران تیار
 یه یوزت بشور آ و سام دلیر
 دوستی تنن گرز خار شکن
 سبک دیو غزنوس دل بر کران
 جهازس سپین مکره سراسر
 مگر دیو غزنوس با صد شتاب
 ژلن بر هوا گو بسانند باد
 روان سامنی کد سو تیر و کمان
 سپین دیو ترسان ز بیم خدنگ

کریم پاره پاره شمس کیت
 زه کیا چوک نکین و ن نهنگال
 دین می چیه سام نریان سام
 یو دشت گز هین دیونی زهراب
 مر ن دیو ساری اکی لغزه سیت
 یه تندی جهازه کدن تیز تر
 کدن جسد مانند غران هنر
 دیکلن زمینس سپین سخت سخت
 سپین زلزله تا بهای و گاه
 سو ضرب گران رد کرن تم ز سر
 بعقل حجاب داور و و اجدال
 که ای ر لداوت لمن نور سخت
 کجا چچو موری گز شکله روان
 مه نش ون مه کر لاف مردی تیار
 نه تهاوی نشانه نه تهاوی تار و
 گز شکله و ن لایه یل ز محو
 دتن دم کرن جسد مانند شیر
 بسختی دتن بر سر اهر من
 جهازس سپین لگو سو گرز گران
 سپین غرق در بارهت دیو تر
 سجدی نبرد اواز قعر آب
 سوئی نهنگال اژون نهاد
 کرن تیر باران تیر و زمان
 ز سیت و داس اندر چون جنگ

بکینه تنهوی تیر باران کرک
 پتم سوت پون بوی از کجان
 برت بودون تیر فولاد بر
 گزیده فل چپ سارل آس
 کرن بوی مئی تیر سیتن شکاف
 کرت پاره برستوانن مین
 سراسر خندگ آن سمت بر هر
 گزهن تن جگر پاره برین دوان
 وچیت گو جلائی وطن گاه و نه
 پنگو کو هن منتره سیت لاج مای
 سرو سینه کی خسته جنگ آون
 جهازن اندر آوسیلان خون
 دلیران زایل چو شیران تر
 و نهک ناون اندر چو شیر ورم
 همی سام دیون بگر زگران
 سرافراز قلو تر شیر تیز
 سپهر ار فولاد قلواد چنگ
 دیون پشگت بوی نمی کینه خوا
 فوژ ملک جهازه در آن گیر دار
 تر دیشیت سو غر نوس دیو حسین
 دیواه اک دین متین عد نام
 کرن حکم منشی زه گزده در زمان
 نهنگاله سی دن سراسر حال
 سو دیو گو نهنگاله سی شرج باد

تپاه سینه دیو ساران کرک
 پون آسوزن دونه از آسمان
 تر ت بوی گزهن دیون اندر جگر
 گزهن دیون سینه عزبال آس
 نرت بوی گزهن از مگر سوی ن
 تر ت بوی گزهن استخوانن مین
 دوستی نمی آس لایان بقهر
 وست کوه زن آبر اندر پوان
 سین گرم بازار هب دانه
 نهنگو تحت التری رکنه مای
 پر و بال گزسته جانان ورن
 سو دریا سین پر زگر داب خون
 کرت رسته بر خون دیوان بگر
 ژهنک هر طرف دیو مارت بهم
 دگن بو چو خاک یک آهنگران
 کرن بو مین دیون دیزه ریزه
 به نیره ژدن بودل خار هسنگ
 بیکدم کر ساس پشره تپاه
 سین غرق دیوان بدر روزگار
 سر اسیمه گونه سین دلخیزین
 و دن بر هو آسوسوی بد لگام
 بجلدی ماست دیو دمان
 دین نصف لشکر گئی پایمال
 دن نش نشن سر بر رویداد

دین تن گئی نصف لشکر ملاک
 به ساسه بد چمی گنت زخماک
 بهنگه زن تنهوی روزه جنگ مقام
 ز لشکر کاهانده تنهوی نه سام
 زه دن کن اس پشون جای کر
 بتد بیر سانوی پچن پاه کر
 به بوزت نهنگال خونخوار گو
 کهنوس خشم نه تن چون بار گو
 دین دیو رعدس که ای بد لگام
 نه آخر بنی آدمی آس سام
 بهو کوتاه دلاور سام دیر
 که غر نوس گو دیشیت از جنگ بر
 آهنگ گزده یا گزده زن چمکو کوه
 سین تن نشن دیو ساری ستوه
 نه چاهه شمشیر متیز چو برق
 نوی تو من اندر سین دیو غرق
 چو نه سام میل دانا نهنگ
 نوی ماره که دیو ساری بچنگ
 دیش دیو دعدن که ایشهر یار
 و نه کیه زه نش کمیت سام سوار
 دیو دس بهانسن اندر چو باد
 مین میو و چو منه مکه شیر داد

ژلان درن تن سو پیران نگ
 پنهان پیر و دست از هوای چو سنگ
 ژلانی درن تن سو پیران نگ
 پنهان پیر و دست از هوای چو سنگ
 سها کره ایرامونه آفرین
 زهی ناوک انداز سام گزین
 بیت کن نهنگان از چشم و تپ
 کن جمع دیوان تر بیاب
 کن حکم کنده دیوس زه لار
 ز دیوان نرک کی پیچاه هزار
 سو غلوس گو عابتر از بیم سام
 زه گره سامی پی انتقام
 دینیم زه دیو یو کی شاه بهلین
 بفرج نهنگال دیو بعین
 گو دن دیو غلوس گرد لغز
 دوم یوس کنده دیو گراز
 می اسس و شوی بتن چو کوه
 علی اسس لار ان دیو گره
 علی لحظه کنده دیو دمان
 یکن در او با شکر بد گمان
 می کینه و راژدها و نهنگ
 بهمازن اندر گره لوان چو نگ

جوانه چو رعنای چو سر بلند
 نهایت چو زیکسین جمال
 وحیت رخ تشیر ز چهی کلان
 یون یام در عرصه کارزار
 هنگه ماده البرزی گرده سخت
 اگر چه تشیر خار اشکاف
 تشیر دشت مه چوم نیکنان
 نهنگ بد ریاسون چوی تیر
 سخن مختصرای سپه دار نیو
 زه کینتره بملدی اس چاره کر
 به بوزت دژم گو نهنگال دیو
 شتابان به نزدیکی غلوس لار
 مه مارن سو بهمت کن صیرتاب
 قسم چوم ز خاک کیوشان دیو
 دلاور چو سسلتن شیر زور
 سراسر سپاهیت سو سام پنگ
 چو عقور چین تنگ کر مت امی
 به سام نریان طها خام دراو
 یو پات سو مارن پکه بے خبر
 می لحظه سوزس نجپا هزار
 به بوزت هم اندر زمان عد دیو
 و دن بر هوایو سو دیو دژم
 پیش نام تن عدی کن نظر
 توتوی کس کدن مل نه گوشه صم

قوی هر کلاه گلر خاه پسند
 جهان پهلوانه عدیم المثل
 تشد گر وحیت قبل ز چهی ژلان
 پیاده گره هین تس وحیت سو
 کر سن با تحت التری تحت تحت
 کدی پاره پاره گره هی کوه قاف
 ز بهیت چو خام گمت آسمان
 پلنگن نصیرا کرن چوی اسیر
 متقل مثل ز چو نه کا ختنه شیر
 تنه دیو ساری گره هین مختصر
 دین دیو عدس که ای گردنیو
 دیس و ز ثابت قدم استوار
 یو اس دم صبح چون آفتاب
 بیاد فداون دمن سام نیو
 چو سام نریان شش چو مور
 دمن دم اژدها و نهنگ
 بازی مدی سوز جنگس نی
 پے جنگ من به مردن او
 زه دپ یو غلوسی غم میر
 ز دیوان نرک شکرانامدار
 یکن گو به نزدیکی غلوس نیو
 و چین دوره یو سام نیروم حشم
 لدن در کمان تیر خارا گذر
 دتن بر هوایر تس کیتسم

تکی کینه در آژ و نا و نهنگ
 سراسر تکی چو ابر سیاه
 سو غر نو س سوک کدن اشطار
 و چن تام کتدار دیوار لعین
 سپن خوش کن جمع یار دیو
 سوئی لشکر سام بل بشتاب
 ز بس شور غریبان اهرمن
 هجی شور و غوغا سپن تار ماه
 پر زدن نام ملاحن آهوشیا
 دس لوره غم ای پهلدار نیو
 دگر بار سوزن پیشکری جنگ
 دین حال کتدار دیو سیاه
 سو دریا سپن پر ز دیوان گرو
 دماه آوغر نو س دیو لعین
 که اے سام کیا چھوک کن پشور
 و چکت میا نو بازوی فیل آرمای
 دس سامن ای دیو بے شرم و نهنگ
 خبر کتدی ناز آهنگ من
 زه آس اندر و زت اسول کشت
 به یامنت دین تیر خاد اگذار
 دتن خم کرت رت تیر خدنگ
 تیر پیر سو غر نو س دیو و دم
 زه دشت سپن خیر کتدار دیو
 که اے زابلی گردنیر و م نژاد

جهان اندر گے دیوان بر جنگ
 دمان آے بر جنگ ایران سپاه
 گمت بوسو عاجز دران کارزار
 یون لوره بشکر سپهنگین
 یکن گے بهمه کتدار دیو
 پیایه بهمه کتدار دیو
 سو دریا سپن سپن سپن
 سراسیمه گو سام لشکر نیا
 به کیا شور و غوغا سپن آشکار
 به دن آ و فوج نهنگال دیو
 همه آژ و ناخوی روی نهنگ
 دوان آ و باشکر زرمخواه
 سپن جمع ساری بهمه بکوه
 کن کر یک سامن سپن سپن
 سراسر موم کی چان زور
 رت هجی مورے کرت برپا
 بمانند رویا به کتاز پنگ
 دگر بار زدی آک بر جنگ من
 مگر و کشت موتن نوک رت
 لدم تمیم بچرم کمان استوار
 لکا و ن س حلقی بیدنگ
 تکی لحظه مردار گو کالعدم
 کن سخت سامن سپن غم غریو
 به سالار دیوان زه کرتن بیا

خبر کتدی بهمه زه اے بدنگان
 به چوم نا و کتدار دیو دمان
 دیو چوم دیون نذر سپهنگین
 به در حکم من دیو نذر سپهنگین
 سپهنگین فوج نهنگال چوم
 نهایت دلاور قوی بال چوم
 به نشت اندر و دیو سپن چمن
 مقابل به کتدار دیو سپن چمن
 و چکت کن زه همت چان شکر نام
 کرک ماده ساری بهم انتقام
 به یوزت سپن سام بل خشمگین
 کن حمله به شکر آن لعین
 به گرز دیدون دوزخ نژاد
 تن تخته جهانه کدن هجی باد
 بیکاره کی جبهه ایران سپاه
 سپن غم و ن پش زس کینه خواه
 جهانه کدن به شکر سپن پیشتر
 مقابل اباشکر سپن پیشتر
 سپن تند دیوان آتش نژاد
 کرک گرم با زار جنگ و فساد
 دیران ایران سپن گرم خن
 کمان لک سخت به کمان تیر

گو دُن دیوئے سیت نهنگ کد
 ز گنجینه دژ سوی خزان کد
 دوم ماده دیو گو کاله سے
 سوم ماده دیو نهنگ کاله سے
 چهارم کیمیدخت فرخ نژاد
 نی ز نهنگ سوی یک شیر زاد
 پنجم فیض انم آخر دیوی نامدار
 چھو دیو نه میان جگر گزار
 کنی زن خزان کد ندید تیغ
 گو کال نه جند مارن به تیغ
 دن آمنت نهنگ کاله سی پان
 بلا شکت مارن دیس کرمان
 مه کفچه چھو منه طقت باین شیر مرد
 لو کفچه پوشند زاه اس دیزد
 چھو بهتر زن میا نو ازین زنگ
 چھو کو سر اندر میا نو ی پناه
 نهنگ کال پنس بعیش مت سام
 چھو وزنت کرن قتل دیو چھو سام
 و چھن چھن نهنگ بیت جایه کفچه چاده
 بنا حق پنن پان کیا ماده دیو
 به یامنت پنن بر سو او گو ژلان
 بگو سر اندر یب گو سوی نهنگ

پیا پی دیون دیکه بر بر غنی
 دیوس کانه یامنت دیون بوس کانه
 اژن سینی سیخ زن پوشتاب
 اکبر بکر تر شسته نیرت گرتان
 وژن بو عتق بان فولا د پیر
 به تیزی ترن دیون متن خنجره
 زهر سو صدائی چکا چک سپن
 در آن تنگ سام فرخ نژاد
 نه دیشست سو کند اردیوسیا
 شدت کدن تیغ الماس رنگ
 کدن ضرب سامن پهن بید تیغ
 سپن دوشه شیر دیو عین
 کران جسد مانند غزنه شیر
 تلن کبک سلم گزده دست گر
 اکی ضرب گو پوشش مند تیار
 در آن لحظه گو پہلو انش یقین
 دلاور دین گو بد یگر طرف
 پس از ساعت دیو در پوشش آو
 شہاہ سخت حیران ترسان سپن
 دلس سیت پالمن پنن زینہار
 مه یوزم صفت امندی اولاً
 چھو و متر خیر موبدن از کتاب
 ز اولاد گرشاسپ خندہ فر
 بہوی از چھن اندر یک سوار

گرتانی متن اس تر تر متی
 دیون بوس نامنت دیون بوس جان
 کرس اس و النجہ دیون کباب
 بیس دگر بوس خنجر اژان
 ژن تو ننه سیت اس گدان بکر
 کرک دیوئی در بدن پنجره
 ز سرتا بہا دیوئی شق سپن
 بہر سو کرن اسو دیون بہاد
 سپن سامی پٹ شہا کینہ خواہ
 دہشت و سامن پهن مید رنگ
 مگر سامنی بر سپر رٹ نہ تیغ
 جہان پہلو ان گو شہاہ خشکین
 رٹن تم کلو گاہ دیو د لیر
 لکا و ن سوکت دار دیوس بہر
 پتہر پیو سوکت دار دیو سیا
 دین مود کت دار دیو لعین
 بہن دیو مارن ژن صفت
 و یک پن دوبارہ مگر ماجہ زانو
 ز بیم دلاور سولرزان سپن
 مه مام دلاور چھو سام سوار
 چھو کت متھن آسمانے بلا
 بہ نزد یک فقور والا جناب
 ز میانہ سندوی گرامی پ
 بلا نکستند دستہ پن درکا

سپین در لخت بیل نامدار
 سپین در لخت بیل نامدار
 چو شیران نر ز ابکت هلووان
 بسختی کرک تیوت جنگ شدید
 دوهر ساری از سحر تا بشام
 ز دیوان سته گشته گی بشمار
 در آن روز از دست سام خدیو
 بیونامدار و بغیر از حساب
 کرک چهارده در آن روز غرق
 طغریاب گوسام خنجر گزارد
 بد کالچن آفتاب حسان
 همه دامن گرچ پر خون سپین
 شاه دیوان جنگ ایران سپاه
 ازان جنگ هم دیوان بپای
 شباهت بجگر خسته و دلخیزین
 ننگار سی دگر زار زار
 به بوزت پیر پیون ننگال دیو
 کھون آسوحسرت نه آسوس
 و لوساقیوان حمایت کرم
 دهم پیاله نمکوی بنام خدا

کرک حمله بر شکر نامدار
 کرک حمله بر شکر دیوسار
 سپین تشنه بر خون آهرمنان
 سپین دیوان اندر قیامت پدید
 کرک بے محابا دیوان قتل عام
 سپین غرق دریا هزاران هزار
 سپین ماره که شست پیشت دیو
 نه هتک دیو مارت بدریا آب
 پیر از دیوساری سپین بوز غرق
 ستایش کرک هم سوی کرک گار
 بدریای مغرب زمین گوینان
 گریبان عالم شفق گون سپین
 سپین خسته مردار خوار و تنباه
 سپین تنگ و عاقر در آن تنگی
 هزیمت کشتن دل بهار چین
 و نک قتلش قهقهه کارزار
 بتندی نرس سحت شور و غریب
 کرک یوسونا مدادان چگاه
 می رخت و حضرت عنایت کرم
 مگر دیو شش کرک دیر پای

آمدن دیوان ننگال بر جنگ سام نیروم

خردمند خاجوی فرخنده عقل
 به صحنش شاه مشرق زمین

تو آریس اندر کرک می چوکل
 نبرد او از طرف کبیر چین

جهان سپین غلبه اوزار مهر
 هزیمت کشتن دل بهار چین
 ننگال جنگی کرک بسته در او
 دیکه ن و هفت کوه البرز آرد
 سراپا زهین نال خفتن جنگ
 مرتب کرک ساز و سامان جنگ
 توده هت اوشه دیو تنیده دیو لعین
 کجور پوشاک هت ارشیا یقین
 کدان دیو ننگال مایه آب
 کھون دیو بوزت از لاف آفتاب
 دین می پیرایوی سوعون کلان
 ز نل ننگال دیو بد نشان
 هزیمت کشتن دل بهار چین
 ننگال ناله هت فلک شور و شر
 دیادیت نل ننگال پیرایه چین
 پیرایه چین گویند خشم و کین
 بتندی نرس سحت شور و غریب
 کرک یوسونا مدادان چگاه
 می رخت و حضرت عنایت کرم
 مگر دیو شش کرک دیر پای
 جهان گویند سپین بسته گردایه
 ز نل ننگال دیو بد نشان
 زهیمت ننگال ننگال ننگال

کرک ساروی خفتن کن پنه
 پنهس آفتن نشانه دجه يا اله
 ان ذورته کن کن کن کن کن
 کمان گوشه دوشوی بر کن بهم
 دتن تیر سیمین نهنگاه سے
 خل گو نه اصلکس و اله سے
 سر اسیمه گو قوش پیلتن
 خدایا ده دجه تن انین اهرمن
 به تنزی ممکن گو نهنگال ست
 دن قوشس نم جاده بدست
 کنکت تن جهاز سر اندر یخو کو
 فو تنک جهاز کو کن تم ستوه
 جهاز سر اندر پیلان کن فرار
 پین غرق دریا علی نامدا
 سو قوش تن کچه نامور شتاب
 شننا و درکت کچه تن دریا
 سو دریا پین پنه نشود و غره
 از اینجا پین گو نهنگال دیو
 کن کن شود مانند پیل و درم
 دین ان دن سام نیروم حشم
 دگر بار ملایح پین پیر حزمین
 و دن آونزدیک سام گزمین

سو دیو شکر و دود سیاه
 سو دریا پین تیره مانند قار
 سیکتره ملایح ترست در جان
 دین پیلان کن کن کن کن کن
 ده وچه و نکس کچه کن کن گویا
 بختی بختی و دیای چمین
 یہ دریا بگر داب جبران پین
 پیر اکندہ گیکه کا ده از بر کن
 سو دیو شکر نهنگال دیو
 یہ دریا تو ی یو جزن گو لغز
 خیر چھا و کن کیا آرسه نقدیو چھا
 دین سامن امیر و ناخوشکلا م
 قسم جوم به بند ان خدایه کن
 نریمان سالارہ سند جوم قسم
 بمن لبته کچه تن دیو لعین
 و مس جاده ملکس به تیره روان
 مہ بر کچه ده اندیشتری پیر
 ازان پین کن کن کن کن کن

پین گو سوی سام ایران سپا
 بکبار چین و آون کن کن کن
 پین آون پیش جهان پیلان
 بد ریای چین و نکس کن کن
 سر اسیمه ملایح ترست در جان
 تنزل پین نام بختی و دین
 کو هن گو کچه تن پیلان پین
 پین مین نهنگال دریا فرار
 بد ریای پین آون با صد غره
 ہو اتیره پنهان پین ماه و بر
 و نیامی یہ یوز تنه تدریو چھا
 کن کن کن کن کن کن کن کن
 قسم جوم بجان منو چهر شاه
 پیر بدخت و لدارہ سند جوم قسم
 یہ پیش منو چهر شاه گزمین
 تماشا کن زانیکه سپهوان
 ده وچه میان مردی بوقت نبرد
 کن کن کن کن کن کن کن کن

مقایس مدن نهنگال دیو با سام نیروم

هماندم نهنگال دیو سیاه
 و چیت تند و جیم و زور توان
 و آن دم سو دیش علی لدر کن
 ممکن پیلان قوشن در زمان

و مان آون با صد هزاران سپا
 سر اسیمه کی زانیکه پیلان
 بجز و بزاری الی الله پر کن
 دن تیر در جوم چھی کمان

دین میں الیرور نہ کیا نام
یہ دیو اہ چھو بندو ست سنگار سخت
اس سیت جنگس چھو نہ کبیتہ تاب
نہ اندامی کہتہ چھو و کن یہ دیو
سو قفسو رحین آسو آمنت تنگ
مردم رخصت الیرور شیر تہ اد
یہ یوزت سپن د غضب سپوان
پر خطہ جنگ ستاد و ان اسے
ژہ بیدل کرت ژہ ہفتہ سار پآ
دقن حکم کیا ملاخ سپر
دماں آؤ نامت نہنگال نہ یو
نہش کن دچیت سامسی لڑ ژہ او
دچین بستندی قد چو کوہ فراز
چو گنبد کلہ نش چو کوہی فراز
چو دہ زخ کشاہ بوستندی تان
نستان نہش آہس موئی بدن
چو گمراہی نہردم کرن یو خروش
سو دیشت سر اسیمہ گو پہلون
زبس زلزلہ ژہ او نش چھو بید
زخون جگر چیشہ جاری ان
کہ مہتا بے عقل نادان بود اس

دنیا می نه یوزت نه میانوی کلام
 اکی مشنه کو مهن کری ملت لخت
 بیک خطه کوه علس و ن خراب
 مقابل امرو جهان ایخده یو
 مس پشه دیو نی گره مهن چنگ
 جهانده کشتن من صحو با و
 دین تر که طالع تیره و ان
 هنگاه سند بیم و ان اے
 کیت دن تلی خطه خوار و تباہ
 کرک بستنه محکم پسند اسیر
 پکن التوزد یک سام خدیو
 دین یا آتبی یہ کیا پیش
 دشم روی بدکل دندان گراد
 بی بونه یوئی کلس پشه شاخ
 زه اچھ تنزی چون کجا و دنان
 جہ خارہ پشت اس سنگین بدن
 گردن اس مانند قلم بجوش
 دلم بوش و دسنه لوش و توان
 سپن جان شیرین شش نا امید
 اذان اس بصدر دوزاری و ش
 کریم کیا چکس پهن میری اس

پیشانی بزمی کام از سبب نهنکال

میں نے جو فیہ تارکات

کریم منع ساروی گزیده

که سپید است عقل و نادان بود
کرم یکاه چو کبوتر میس پست
کریا هم منع ساروی گزیده
مست نشو مولی نایب نکند
آه بوزم نه گفته از جوانی و چهر
بیس در ده بند چو کبوتر
بخر گفته بودینه از زمین بد نژاد
بخره کرم دندگانی بیاد
بدو انگلی و طوطی هفت ناله
درم تمامه دریا ذخیره سی
و غم یکاه منو چهر شاه جهان
دخم یا منه غم ناله ملک جهان
دین هم بیرون کیمین پایدراو
چهارم بلند هم گران مسافران
نه بهر بید است آواره گو
بدست نهنگال سوی باده گو
مگر کرم لغت بدیرونی به خیر
قضا پس بون سوی گزین گو
دشمن کهور پیش در دمان نهنگ
ون کیا فایده کوه چادون کجنگ
دشمن کوه یمن

دلاور بوجوس و نکست دیو
کیوشانه سندوی گرامی پسر
زندان و کوشایب گردید
ژن گمشده چچو دیو
دلاورده ای اندین دوزگار
کرم کشته کیتاه هزاران هزار
شاه بادشاهان شکست
سینت منی بیانه دست تیار
اگر بشیر گردون مسین کرد
په گاو ان زمین خطایی کد
پنگن مژدیش گزین زهراب
پنگن نه بیت چوک کد آب خوان
مژدیش بجز آسوکای دیو
ژده مات گوکال میاوی عزیز
یک ضربت دشت دشت شده دیو
کیوشانه سندوی پسر تم ده نیو
په پهل کد سوخته نه ناده
نخلدی ژده کیه حال بنرا ده
پن مارتن گوک گستان سخت
مریت اک حکیم ژده ای تیره سخت
ژده آسوی خالاه گستان خشتنگ
گوکال هو آس دیو خدنگ

زخانه پی یار جانانه در آس
بصد جهد سوی یار آسم بدست
سراخام بے عقل نادان بوجوس
خدایا ژده چوک نگریدار میا نو
نقدت ژده پیداکرت موژمار
ضعیف ژدی چوک کد ان نو
زگرش بنوس دنت زور و توان
دلاورده کرتن نرین و نیو
مژده زن کرک و دقت عطا
بوجوس جانی فضل مسیه دار
مژدیش و نکست رحم کد آس
و تم نصرت فتح زور و توان
جهانس اندر دوزخ پتو میا نو
و دان بوجو ایں کنوی سام نیو
اکوی دم کد آس دیو کد
سو دیشته ایرانیو و دیزار
دودنی کد کش گران گزری
ننگال پوس بزور و دژم
تمو بیت کد گونه دیوس خال
مژدیش خبر چوک ژده پهلوان
ون کو هم سره چاینی جان نو
مکرموت اسی تی ایجو ان
ونک نام گویا کن میا نو
و دان بوجو ایں کنوی سام نیو

مسافر درین ملک میگانه آس
و چیت منی چینی گوس مجبور مست
سو دیزنه راوم هم از جان گوس
په کار ژدی چوک مددگار میا نو
بصنعت هویداکرت گل ته خار
سپهرن ته ژدی چوک کد ان ستم
مردانگی زنده ستم چو ناد
کرن تاره روین تنن کیت دیو
عجایب چوک کیه ژدی نشن بخدا
زندان غم ون کرم رستگار
ازین دیو آفت رچوم در پناه
په دیو ستمگر کد بے توان
دین سام علی سو با نوش و تاو
ومان آولاران ننگال دیو
سبک سامه سندوی جهازه
غضناک گوسم خنجر گدا
و چیت گزده گزده البرزی
کد ن گزده سینن ده دیکشیم
دین سامس په پهلوی بمثال
ولیر و دلاور بزور و توان
په گزده سینن کد چوک ژده شور
مژدیش اتناونک دوسپه
بخبره کرت بخبر نوش و تاو
مخبر چه ساری مژدیش نره دیو

ژہ وچہ دن گزہک مہش و خلائص
 تنن دن یہ چاوی جہازہ سپہ
 ویکن چو افسوس تی ہیو جوان
 گزہک ایجان میانہ بستہ
 دین سامن ای سلم و اژون حصال
 دین سامن ای دیو و اژون حصال
 کرت بستہ دن رت ای بد نشان
 پریدخت بر خبر و تہ نہت چرید
 وچین تم دلیران ایران زمین
 یہ بوزت دژم گو سودیو تنگ
 روان سامن نیروم سپن کسینہ
 کن دیو اسل اندر تہ مایہ دود
 بیکار شکر ہنھن خاص و عام
 جی تافک و اتنا و ن بید
 دین سامن اے گردنیرم نژاد
 دین سامن اے گردنیرم نژاد
 یہ شکر ہنھن دن جہازہ نے
 گزہی ساری دیرہ ژہ سارن
 ویکن یہ چانی جوانی و چیت
 مکر جنگ پتو فیرادن ژہ چھوی
 پین ملک گزہ دن پریدخت تراو
 ڈاکتہ بجلدی ازین آف خاک
 بہر خطہ و نو می مکر اے جوان
 دلاور بودیو نہنگال چھوس

بھی کتہ کنن دن نھندی قصا
 کر ہی ان می خطہ زیر و زبر
 یارین کل زبیا و زور و توان
 مہ کر جنگ گزہ فیرت از مخو
 خداین مژ تو تم یہ حسن و جمال
 خداین مژ تو تم یہ حسن و جمال
 بخواری منت چین اندر نشان
 منت پیش سالار ایران دیار
 منوچہر دیشت کر م آفرین
 کرن حملہ مسرچن چون پنگ
 تنن گزہ دن لایہ دیوس لیر
 کہشت تاوہ تل او گو یا بنود
 تنن تھ کلسٹ جہازہ تمام
 سرا سیمہ گو پہلونی زورمند
 دن کیا ژہ چھوک دن کرت بیاد
 دن کیا ژہ چھوک دن کرت بیاد
 سختی برتنت کو ہر پک دی
 سلامت ژہ روزی نہ کاٹھ انجوا
 یون حم چھوم پہلوانی و چیت
 کیت و کلس میان لادن ژہ چھو
 مولی تیو نہ مکٹن تند و ژہ نا
 میا دا گزہک میانہ دستہ ملاک
 مسینن ژہ آنکھ تاقی تو ان
 کیو شان پید چھوم قوی ٹل چھوس

کرے دن کن چانو کام ہنگ
 گزہی اسل اندر قبر سخت تنگ
 زمستی گوارا ژہ چھوینہ گزہ مان
 مہ چھوم رحم و الفت ڈی پیلون
 زہیت پین سامن نیروم چھوش
 سو احوال دیشت پین نیروم چھوش
 زہیت پین سامن نیروم چھوش
 سو احوال دیشت مھوس تاووش
 نہایت پین خیرہ دیشت حال
 کرن تکیہ بر باری ذوالجلال
 کرن البقا تم بسوی حسدا
 کہ اے خالق بہت ارض و سما
 بکون مکان ژہ بدکار چھوک
 زمین و زمانک بھدار چھوک
 کران پید چھوک غار اندر گلاب
 رچین چھوک کن منژہ لعل خن
 نگہدار چھوک زل جھان آفرین
 مہ رچہ و نکن از شر دیو لعین
 و دن سامن یل و بسور خند
 روان آتقی بہ و کرس سد
 ہر تم ژہ اسام دلش دھار
 زہن الم خاطر آزا دھار

گند و زوره چون کوه آهن مگر
که و جنگ بکند پوششیران تو
هنگام لب نظرنه فوالمرا د
چوئی مصلحت خرد جنگ و فاد
مبادا بتقدیر بد و دگر
دگر گونه گشته گردش دوزگار
چو آفرزد دنیا مرگ سار و بی
چو دریا مرگس زن سار و بی
که و توه نظرسوی جیشید شاه
سو کوه گویان شک و ملک جاه
بنویکاه کیومرث جانانه سی
پسین بکاه فریدون خرنده سی
سو گرشاسپ کوف گویل دزدان
خصوصاً نه بیان کرد و نفراد
چون گیغی از می مرگ جیام
که و عقل ساری آن روز ایام
مگرون آیین مردان جنگ
که و جسد دیوس پین چون جنگ
بفتح و ظفر چو سوار و آید
چو کیه دوز از فضل یزد و دگار
به یوزت دیران ایرانیان
پسین کینه و ریو شیرازیان

کری خالقش کن یوی اک پناه
به یوزت پین خورش سو سام گزین
روان نرم دل گو سودی و نرم
بحکم جهاندا شرق و غرب
توی غرق آیس اندر گونه سام
کرس خنده دیون که ای سام نیو
دگر بار کفه مآده دودی خیال
ون ما چو یی سینه عشق یان
کیا و نکس چا تو تاج و کلاه
کیا و نکس چا تو گرز گران
دیس سامن ی دیو برگشته
قسم چوم ز خشنده خوشه ماه
قسم چوم بجان پریدخت چین
سینه کردی دند و نوری رنگ
برابرندت حسین اندر کشتان
نیز یوزت پین دیو تر خشمکین
دتن ساسی پت زین خشم و تاب
گران گرده آیس یوزت سخت
روان سام یی کشته شایان آب
دین نامتقن بهیوان فلو شس
که لایسلوانان خنجر گذار
به دیو چو شاه سخت خوار و نرم
شاه جنگ حکم کرتن سعید
قیامت و نکا متقن آسه دور

منش پوشنده کاغذنه اک دشمنه
بیزن حمد سوی جهان آفرین
جهانده بد و یا زهین یکت سلم
سین آیتند گل نرم و چوب
بد و یا تخی رود سالم تمام
و چیتن آن هیا گو نهنگان یو
کر کشن پریدخت پین و ل
ون ما چو یی سینه عشق یان
کیا و نکس چو یی سو فغو شاه
کیا و نکس لاف جنگ و روان
قسم چوم به یزدان کیان غدا
قسم چوم بنار منو چهره شاه
قسم چوم برخا آن نه چین
کرت بسته ار چاک هتی پالنگ
سراسر کیه گم زده نام و نشان
تلقن یکت سلم گرده آهین
سبک سام یی گو نهان زهراب
حفل گونه ساسینا سید بخت
جهانده اندرو تهنوشنایان تبار
بیه کرد و غلوا د گرد نکشس
مردانگی از کرد و کارزار
کرد و بر سر جنگ محکم قدم
نه زاه و چیتن یوزت بیت و زبد
کران ما گزینت دوس منظر ظهور

سپاهان خاور سپین گرم خیز
 کرک حمد مانند شیران نر
 دیون پست است آبی بالاتفاق
 قویل سپین سام فیروز مکت
 دژن تفت بماند غرند شیر
 تهنوی دژنه محکم بزور و توان
 تهنوی دژنه محکم بزور و توان
 سو قلو ش تهنوی دژنه محکم بزور و توان
 کرک جنگ بیا و در آن تنگی ای
 شدت کرک قتل آهر من
 یته پاخت دیون کرک گیر دار
 اکت کن سو سام بل نامور
 کرک بوست هزار دژنه و دژم
 بیت کن سو قلو ش تهنوی دژنه محکم بزور و توان
 تهنوی دژنه محکم بزور و توان
 وین دیون کرک یقه خشم و تاب
 دمان آو مانند فیصل دژم
 دین ناوتش کرک شب بد سیر
 وقت نیون یکبار ازان سرزمین
 تهنوی دژنه محکم بزور و توان
 کرک گوشتاه سخت تهنوی دژنه محکم بزور و توان
 کشت خشم از بس غصبتاک گو
 کرک حکم ایروانین بیدنگ
 یه بوزت دلیران زایل دیار

کرک گرزه بیه نیزه شمشیر تیز
 نرید و ای جان و نرید و ای سر
 بهر سو ملوک طراق و طراق
 نهنگ لای پست کرک حمد سخت
 دژن قم کرک دژنه و دژم
 دژن تهنوی دژنه محکم بزور و توان
 دژن تهنوی دژنه محکم بزور و توان
 دیون پست است آبی بالاتفاق
 سپین دیون اندر قیامت پای
 کرک تاره دیون دژنه و دژم
 کرک تهنوی دژنه محکم بزور و توان
 دژن تهنوی دژنه محکم بزور و توان
 مگر سامنی چورنی اکت و دژم
 ایر جنگ دیون بکت بوئی لیر
 چیت است بوئی قتل دیون کرک
 کرک سرچو اژدر ز دریا آب
 تهنوی دژنه محکم بزور و توان
 دژن تهنوی دژنه محکم بزور و توان
 دژن تهنوی دژنه محکم بزور و توان
 زشادی کرک دیون کن عزو
 کرک فوش کوه فولاده سی
 دژن تهنوی دژنه محکم بزور و توان
 دیون پست کرک حمد همچون نهنگ
 چو شیران سپین گرم در کاند

انک حمد یکبار مانند کوه
 کرک قتل دیون کرک دژنه و دژم
 تهنوی دژنه محکم بزور و توان
 دیون پست است آبی بالاتفاق
 قویل سپین سام فیروز مکت
 دژن تفت بماند غرند شیر
 تهنوی دژنه محکم بزور و توان
 تهنوی دژنه محکم بزور و توان
 سو قلو ش تهنوی دژنه محکم بزور و توان
 کرک جنگ بیا و در آن تنگی ای
 شدت کرک قتل آهر من
 یته پاخت دیون کرک گیر دار
 اکت کن سو سام بل نامور
 کرک بوست هزار دژنه و دژم
 بیت کن سو قلو ش تهنوی دژنه محکم بزور و توان
 تهنوی دژنه محکم بزور و توان
 وین دیون کرک یقه خشم و تاب
 دمان آو مانند فیصل دژم
 دین ناوتش کرک شب بد سیر
 وقت نیون یکبار ازان سرزمین
 تهنوی دژنه محکم بزور و توان
 کرک گوشتاه سخت تهنوی دژنه محکم بزور و توان
 کشت خشم از بس غصبتاک گو
 کرک حکم ایروانین بیدنگ
 یه بوزت دلیران زایل دیار

دیش لودہ دیون غلط پھوی گمان
 تہ زانت نہنگال گو نا نوان
 مریت آسمان تہ طفت چھونہ
 کرن بستہ می کینہ جرات چھونہ
 یہ دن لاف چالوی گزہن کر چھونہ
 وچکون می کتہ کتہ نڈی لوجان
 یہ بامست دین بیان تراون ددب
 ہتن پھالون سم پاون دراب
 سپن عرق آیس اند نامو
 کہ یک نیزہ گوسا سبلا سر
 مگر تن نکھن پٹ سود و دستوار
 کڈن از مکر خنجر
 لگاؤن دیوس بابا ندون
 کتن منز تہوی تھو سپن آرخن
 سبک کر یک کینج دیون از قعراب
 کہ اسے نامور والا جناب
 سبک کر یک کینج دیون از قعراب
 کہ اسے نامور والا جناب
 رانی مہ دم از برکے اسے
 مہ مارم پیاس منو پھر شاہ
 یو چھوس یو دیاہ تہ پھوک کھون بنگ
 تہ سیتن دن من بعد زاہ کر نہ جنگ

دیکھن سو سالار خنجر گزار
 سبک یوتھ و تھو چوکہ بلند
 موثر سامن ولول کتہ دراز
 مژہن دن تنس تیج محکم کرن
 دن بستن شاننی پٹ قرار
 دوستی بنورد درم سخت تر
 زناخن گوارا گتہ ہیا ابر سی
 سپن نہ تنس کار گزہن تخم تیغ
 کڈن ضرب گردن پھن تنس و
 سپن نہنگال دیوس خیال
 پیایہ دن ضرب یوس شہا
 مگر دم تنس اس از کر گدن
 ولکین نہنگال دیون یہ دن
 وسم کتہ کتن کر یہ آن بچنگ
 بازی دین ساسا بنا مدار
 تہ ہیو کا تہ جوانا و چھومہ دیر
 صنوبر جوان سرو آزاد چھوک
 وچیت چان صنوبر یان چھوم عار
 خدا رام پٹ شس دن ایوان
 قسم چھوی بجان پریدخت ماہ
 غلاماہ یو چھوس چا لو خد متگذار
 دیش سامن اید یو واڈونہ راسے
 کرت بستہ رچاک نہت پاود
 گزہن شاد و خرم پریدخت چین

سپن شیردن فیسی پٹ سوار
 کہست شاننی پٹ بل نورند
 کرن بستہ بازوی دیو گزار
 دل جان زاندیشہ تخم کرن
 کڈن تیر شمشیر خارا گزار
 کڈن ضرب شانہ دیو تر
 ویا برقہ سیتن خلل ابر سے
 دگر بارہ کتہ تل کڈن بیدین
 گزہن ہیا کتہ خلل طرس از پر مور
 جہان سپن ان گوسا حمال
 سپن نہ تنس کار گزہن اکھاہ
 نوی لگو نہ تنس ضرب کتہ بردن
 چھوم سیتن نکھن پٹ ہین شہا
 پتھر و اتھن مارہ ہین بیدنگ
 دلاور تہ چھوک گرد خنجر گزار
 بیا زوی قیل و بچنگال شیر
 بقامت خرامند شمشاد چھوک
 گزہن کتہ گزہن میانہ تہ خواہ
 مہ مانم تہ چھوک پٹ جہان پہلوان
 مہ تراوم اتھون تہ ششم گناہ
 کری لو کری ای یل نامدار
 مہ زانوم تہ چھوک جیلہ گزہن غاکی
 منت چیناندر کتان قیل مست
 کر م شاہ چین صد ہزار آفرین

مرخشم گناه کینه و ن میا تو ترا و
 ده تمام زده ممنون احسان مدام
 دمی واریاه تحفه بعل و گهر
 دین سپهوان که امید درون
 ازان پشته تراوت کرت رگ
 دین زده تمئی زده چائی خیال
 زده گویا گمانه یه گو و ن زون
 یه یامنت دین تمام بار دگر
 سپن غرق در بایل زابل
 سبکت دوال کرت سرتون
 لگا و ن سرتون خنجر درون
 کرن در دوال کرت سرتون
 یسختی متن زده چارون دوال
 کرن ناله فریاد شور و فغان
 دمی بعل و زر خالص دگین
 ده نام زده چانوی جهان سپهوان
 زده خوش بکشته و ن بیا چین وین
 کرد مصلحت و ن یه با حمد گر
 هنگاه سی پیل نامدار
 سراسر دیران ایران شتاب
 بهت سام بکوشش یو لعین
 دین یون ای سام والا ترا و
 خنجر کنه و کتام آسمنه چان
 زده گره چینان در بجا و ششم

پریدخت بند زاه عجمی و ن نا و
 بویتو زده چانوی شناخوان مدام
 درختان نمی چچو شمس و قمر
 بخشکی زده کس و ن باب اندرون
 لکب سبانه شمشیر نش زینهار
 یو کھا کشتی زده ای بد خصال
 کرت سرتون ندر زده و ن غرق خون
 زده متن پان ابراهیم یو پتھر
 سجده ی کدن خنجر کا بل
 سندنکه و بول سنجی رتن
 که سوادخ کرن و ن و ن درون
 تخته تخته کنه اندسی زیر بار
 سپن یو عاجز نون بول مال
 مه نام زده تخته پاٹھ اے سپهوان
 همیشه غلامی کرے یاقین
 زده یا کسو اس بخشکی روان
 مرچومنه زده سرتون کرن جنگ وین
 یو ان گزشت سوش نامور
 زده یا مبدان کن گوسوار
 مبدان کھست گی در بیا آب
 پکن گے سرحد کھار چین
 مرچومنه زده سرتون کرن کنه فساد
 پتھر و س کرد مصلحت پان و ن
 میرون پریدخت بند کنه زده غم

یتھے پاٹھ و ن شاه چین کلام
 هنگال یون لزی و ن سلام
 زده ان زمین سپهوان سام
 پریدخت بند یو زخمن نام
 بلا شک کرن سپهوان زده خوش
 پریدخت متن کرن پیشکش
 زده سرتون مر کتھ پھون و ن جنگ وین
 نین سام نیروم پریدخت چین
 ای حیدر گو خوش سھام نو
 پتھر و ن زده و ش هنگال یو
 از اینجا بکھار چین گو روان
 سراسر سرتون زابلک سپهوان
 قلایاه و حیک تحت محکم سها
 یمنی راج آس برا و ن ماه
 نظر سرتون دیون تن کھاری
 گو و ن اهت کران آس و ن سرتون
 زده ایدنا کرت متن استوار
 جهانس اندر آس و ن تھو حصار
 یهوی قلعه جای هنگال آس
 سرتون اندر مال اموال آس
 گزشت متن اندر زاده و ن شمشیر
 هنگال ای سرتون سام دیر

بجادو کر کے نفس دلفریب
 سین ذالک پہلوان کے شکیب
 تہوی بوزن ساز و سنطورے
 سین بے خبر سام فرخندہ پے
 زلفست غارت دل سین
 بھونچ پٹان نیم بسل سین
 بزابل بیانی دیس قلوشت
 خبردار اسے پہلوان ان ذمن
 گر شک تہونہ غافل سنطور ساز
 مبادا وچھک لنگ و محنت داز
 سراسر چھو جادو یہ ساز و سرود
 یہ بوزن گزشت ہوش و
 مگر ہوش کروں خبردار دود
 یہ ہند نغمہ ساز اصلا مہ بوز
 دیس سامن ای قلوشت ہوشیار
 بلا شک تہ چھوک مہا نغمہ ساز دیار
 میر غم گنت کر بوز ہوش چھوس
 ویکن کرت خواب فر گوش چھوس
 مہ لاجم نند عمد اسے پہلوان
 نہنگال دیوس کرو امتی
 سبک کپاہ ہوت دم کرت کیا دود
 کرن کت پٹن یوت ساز و سرود

سکس دلیران زایل دیار
 ٹکن گونہنگال اذ و نہ بخت
 ان سوی بہ نزدیک سام جوان
 سودیو نہنگال بد و زگار
 دین بوزن کتہ کتن سام میل
 کرن تت دوسرے تند بیرون
 الاے سپر ہوش کر ہوش کر
 ز دور زمانہ تہ ہوشیا باش
 مگر تہ محو در عشرت و عیش و ناز
 ولو ساقیو سور بے ہوش چھوم
 تروتانہ دم پیالہ اک نان شراب

کست بیٹھ بر مفرش زنگار
 کرن قلوشت آزادانہ بخت
 سو قلوشت و چیت خوش سین پہلوان
 کرن کوسٹہاہ بکر و حید تیار
 ویکن لین بوزن شپ محل
 پے کشتن سام شیر زن
 نصیحت و فی جان و دل گوش کر
 یہ مجلس بہک بد خبردار باش
 حذر کر تہ از دشمن حیلہ ساز
 یہ دشمن کرت خواب فر گوش چھوم
 گزشت ہوش پیدا اذ لم اضطراب

ضیافت کردن نہنگال دیو و ہراند ختن یا ضیافت

خرد مست استاد خابو خطاب
 یلہ کاپن شاہ شرق دیار
 شب دیو پیرن مہوشتری
 کرک سار مجلس صد گونہ زیب
 نہنگال دیون بہ نزدیک سام
 دتن حکم ہر میل نامدار
 انک ساز و سنطور و سازندران
 تہی جالور سار جادو نگاہ
 فروک تار ہوش سازس اندر
 وزان ساز و سنطور طناز اسس
 سو نغمہ و چیت تہ ہر ہوش گو

ون چھوی یہوی نکتہ اندر کتاب
 مغرب میں بستہ گو در حصار
 بیازی کڈن ہر حناگری
 دیکھن دموا قتا بس فریب
 کرن تازہ ساز و سرودک مقام
 ضیافت کرن خاصہ شان تیار
 پتھر پی وست جالور از ہوا
 بقامت چوسرو و طلعت چوماہ
 سین مست سوز و گدازس اندر
 نون جان دل ساز چ آواز اس
 پرستانکوی ملک ہوش گو

و چو کت خست پش پش و دیو گراز
 دیش قلو ش چوس خردار بوی
 سبک نام چون آب خواب گو
 سو قلو ش نه فلواد شکر تمام
 بخوبی وزن ساز و سنطور آ سو
 انک نوان شاهی بسامان ساز
 تپوک نوان شیس یل نادر
 سپن نام بر خوردن آماده سام
 روان پهلوان دین دیر گوش
 همی چای نو دشمن یی و اژون خصل
 یی بوزت سپن در غضب پهلوان
 ییوی چالو چهار سم آئین بد
 بر دی مه پوشکته ای بد لگام
 ده چینا خمر لای دژم روزگار
 دین دیوان آه پهلوان زمان
 ده جهان آسک لو چوس کتخدا
 دیوا اک منس هر من آسو نام
 دین سامس شیر فولاد چنگ
 کرن دژم چوک چوئی ده بل خال
 دیش پهلوان که امید نژاد
 سبک دیو دون آواز جادوان
 کھوانی سپن دست شکم پاره چاک
 روان سام تھو تھو چو شیر دژم
 ننگ لای شش کین گو چو باد

مه دوزم خبر دارای سرافراز
 یی فلواد هست و ده شیار بوی
 مگردل تنده چو سیما بگو
 سمت بود بیدار در گرد سام
 بر ابرگنت نصف شب پور آ سو
 بزنگ و لطافت ضیافت تمام
 بزترین طبقهای گوهر نگار
 سروش از جهان آفرین است نام
 خبردار کت پهلوان کت شمشیر
 ضیافت کرن تم زهر بلال
 دین دیو سالی دیو تیره روان
 که مہمانی زهر دلو از حسد
 دیت زهره سپن دن مارن ییم
 چو میاوی محافظ خداوندگار
 ده کینا زهره کوی گوی بناحق گمان
 ده نسبت کرا یوت ظلم و جفا
 ییوی آسو حنریه نزدیک سام
 عجیب آدمی چوک ده یی نام و ننگ
 دیت بیت طمس پیو زهر بلال
 کھاک لقمه هرگاه ده چوئی اعتماد
 تلن لقمه اک زهره سپن زخوان
 تنی لحظه گو دیو و اژون ملاک
 تلن گرده کتو گرس کت سلم
 دین متس که ای بد سیر بد نژاد

مه آسم خبر چان ای بد لگام
 ده دانت همی بچیز است سام
 سراسر چو گفتار دیوان دروغ
 دس منز دغا چوک کت منز فروغ
 مہ پالش خطا چوم ده کر ملک یی
 دژون استی نوی خوست اندر کله
 کورت عهد بر صلح بر جنگ آک
 دغا باد بے شرم و بے ننگ آک
 مگر آک نزدیک موتن ده هر
 قوی آنت ایدر برو خک و زهر
 یی بامت دین کت کدن گرده
 سپن لرده منه دقت البرزه سی
 سبک زبان نام یی دژان دین
 ننگال دیو س کت دین
 اکی ضرب سپن دژم دین
 سبک ننگ عاجز سپن دژم
 مگر سام یی دژم دیو دژم
 کرن حکم ایرانین کرن دین
 کر دژم یکبارگی خمر عام
 چیش است دیوان کرد قتل عام
 ازان پس کرن کر یک از بر جوش
 دژم نژد دیو س کت ییون هر

بجای کدن تیغ نیز از کر
 تن ضرب پای آن دیو نه
 کی ضرب سبقت بنام خدا
 نهنگال دیو کدن خود جدا
 سواک خود دشت کهنه دیو کی
 کدن سخت جنگل پهن محلی
 کهنه ششم گو نیز جنگل پهن
 چو فرس سبک پهن پهن
 سبک سام مانند شش پهن
 مقابل آن دیو سرش پهن
 زهر سوکدک گرده مانی گران
 تعجب کدن اس جنگ و دان
 طاق طاق اک اک پیک کدن
 زمین فلک گرده سبتن برگ
 پشم سوت دنگ گرده بر بر
 کس شانی پیک گده بر بر
 افق منز یک گرده سبتن پهن
 چین منز یک گرده سبتن پهن
 زمین سبتن سبتن گده سبتن گده
 کدن نیزه گی پای کو بانه سبت
 به قلم زمین داند سبت و دل
 متن دودن گده گده اصلا خل

بیکار ابرانیو هم گرو ه
 سو قلوشت ته فلواد فیروز جنگ
 کرک گرم گرنه همیزه سبت
 کدک کشت گران گرده گو پالنه
 بشت کدک گرنه طمطراق
 زبسن کر تخن هند چکا چک سبت
 گران اس خفتان و خودن کاف
 بگرز گران چاک گه خاکسی
 بکینه دود نیزه بو بر بر ی
 کبانی کمان بزور خدنگ
 کدن سبت سرافراز سربند
 شقاوت توتوی از نیزه سبت
 سبت چستنه ز نعل سپان سبت
 هوا گرده سبتن سیاه پوش گو
 سو گرده سبتن ناز دانی سیاه
 غبار سبت نذر کر تخن هند شرار
 شمس منز توتوی جنگ خنبار گو
 دلیران ابران شمشیر نیز
 اکت کن کن سام خنجر گزار
 بیت کن سو قلوشت ته فلواد بر
 تهنس جنگل نذر نهنگال دیو
 کدن جسد مانند فیل دژم
 سبت سامنی کشت کدن گرده سی
 سبت نیزه گده سبتن خیال

کرک حمله کبک ر مانند کوه
 گرن کشت نمی چو شیر و پلنگ
 شکم پاره دیون کرک نیزه سبت
 کرک سبت دیون سرو پالنه
 زمین سبت و ن که ایدل فراق
 سو جلوه تهنس چو ابرق سبت
 دژم بو سرو سبت نه پشت ناف
 به نیزه سبت لورزه افلا کسی
 گرنه سبت اس نیزه متن تر تر ی
 بچرخ برین گو صدای ترنگ
 گرنه نال نال حلقه مانی کند
 سوادان دود نیمه ابر زمین سبت
 پیر از گرد گو روی چرخ برین
 سو کهنه کهنه منقوش گو
 سبت تهنس نذر غیب ناکت ماه
 گرنه سبت بوچو وزل بابر بهار
 دیک و ز شمشیر پیدار گو
 دودستی دود بوی کدن نیزه
 دودن چو شیر دژم لار لار
 کدن خون جاری چو بارند ابر
 و چین بو دژم کهنه کهن سام نیو
 دمان آو سامس چن یک قلم
 دژم دیک کلس کوه البرز می
 سر سبت گو سام فرخنده فال

یک تیز شمشیره خار اگزار
 هنگال یون دلس سیت و کن
 پیش شیره سنجک نام به سهل
 یته پائنه سامن بر خا زرد
 که افسوس دشمن مه اسم و دیر
 کرم حیل فغفور کن اسن لو خام
 بازی مه زانم هنگال دیو
 دروغ سود کیر بدست آم نه
 دریغامه حاصل سپین نه مراد
 دریغامه مودس مسافر براه
 دریغامه سکین مادر مرم
 مفتد مه آسوم برو زازل
 بزاری و دان ایجان آفرین
 بو و کن گنت چوس گرفتار و
 پتر پمتن دستگیری کرم
 ده چوک بخت و ن سهم زور و
 دتم قوتای پاکت و دگار
 یه یامنت دین بادل در دناک
 ان حمله جولان دتن بر زمین
 بسختی کدان دتن کلس صر سخت
 اکی صریه متولین کدت نا و لوش
 بجلدی موژ و سپلوان کمت
 هنگال جن یام در هوش و
 کرن زور چون فیل شفته مست

چو شیران سپین تیز و رکازار
 مه آبا عزینه آسوناد و پین
 کرم زو پین ماره از دوی حیل
 و ن بادل خود بزاری و درود
 بدست هنگال کرن اسیر
 کرم کیا مه بوزم شند و کلام
 بسختی لگوس و ن چنگال دیو
 یه اسم مطلبت کتفه درام نه
 بناحق کرم جان شیرین بباد
 خبر کس نیم بر منو چهر شاه
 سه یکین پیرانه سرکیاه کرم
 بدست هنگال جاد و اجل
 ده چوک خالق آسمان زمین
 ده چوک عاجزن هندی اویار
 عطا از کرم شیرنه وری کرم
 و گرنه مه بهو کیت اسن جوان
 کرن دیو بدخت مردار و خوار
 دتن بر زبان نام یزدان پاک
 دوستی دتن گرنه آهینین
 پتر پیمو هنگال و از و نه بخت
 سپین بخیر کهنه دود هوش
 کرن بسته چنگال دیو نژند
 سپین در بدن پید تر و ترو
 دتن بتر نه محکم نه بخیر سخت

دگر بار سامن سوگر دگر ان
 دتن تخت چو غایک آهنگران
 دتن دیکس زوره سپین بر
 بیکار دیر مرده گو دیو
 د فو لاد و بخیر ته غل انک
 سر پائنه س نال و چک دهنک
 فو دمس غی فیل دتن ان لنگ
 بگردن دهنک نال دتن لنگ
 سها سامیل خورم و شاد گو
 زدنک هنگال که آداد گو
 کدان نم بزاری و بخیر و نین
 پرن حمد عید سوی بیه نیاز
 ازان پس کرن پنجه شیرنگی
 کرن حمله دیو ن پهن جنگی
 بیکار ایرو اینو سر
 کدک گرزو شیر و تیز و تیز
 سراسر انک دیو جن زیر تیغ
 کرک خون جادی پو یارنده میغ
 دین خون دیوان پو تالاب گو
 کو بهین پو کت خون سیلاب گو
 بشیر دیون کدان چید اس
 دتن متر این کله زن اله اس

کرک با هرن تنه بیه گوهرن
 لدک کا تن تنه هرن شرن
 هرن گال دیوس کرک بند سحت
 لدک ناده اندرسو شویده
 متس سیت تخته دیوان نر
 بیجا بهاذن لدک سرسیر
 بتاداج کیتراهیری پیکران
 مژده آسک انخروان جهان
 ز دوم و ذایران خاور زمین
 هم از خج و هم کاشغر هم چین
 می آسک ری گرفتاده بند
 بچنگال دیوان مژده مستمند
 از ان بند ساری کرک تکه خلاص
 روانه کرک سوی دایه خلاص
 تنلوک خیمه خگاه دخت و طعام
 بهاذن اندرسیت شکرتام
 و لوساقیو مدتهاه دور کو
 و قاز کرک و عدون بلور کو
 نهایت نوم بجز تنک و نعدا
 دقم و ن زمینانه و صلاک شراب
 و لوساقیو و عده گوپور و ن
 دقم جام کرک بر سرور و ن

دک تنک خون خنجر تیزه نه
 گران گزده دیک سر لایان پس
 تنلوک شو محشر گران گزده سیت
 نرن تنه کلن کهنه بوته شمار
 سها حسته افکار و ابتر سپین
 ازان جمله بد بد چهل دیوان
 تنه حال بامت میو و چپو خراب
 ز تنک و تن مال و اهل و عیال
 منظر سپین سام فرخنده رای
 دتن سجد نه کله تراون بخاک
 بقدرت مده تو تهم نه ورتوان
 زه بخش مده سرفقت میل دور
 زه بخش هر وقت زور میل
 دشت دی لهر شیر سده و توان
 زه دزخم مین دشمن پط ظفر
 درین عاجری دی کرت یوری
 پتیر پیش سربدی دت
 به چپوم فضل چالوی مده ایخدا
 ازان پس کرک پیلوان خطاب
 به بوزت دلیران ایران تمام
 کرک نت حصارس متولور و پار
 جواهر نه یا فو ت و نگیمن
 تمی سیره میم آسه از سیم و زر
 لدن ز کیمین ناو ن اسباب مال

جگر گاه دیوان و رک نزه فی
 گزده هرن آب بو استخوان متس
 گزده هرن کهنه بو یه دیوانی زی سیت
 گمت لوی متن توده چون کوهر
 سها کشته مردار بے سر سپین
 رکمت کرک سته مسم سرسیر
 دیک ن چپو پتیر دتن نین عذا
 شش با دتن گزده سر سیم حال
 کرک حمد بید بسوی خدای
 براری دن ایخدا وند پاک
 به دیو ستمگر کرک م بیروان
 چه گیاه مان قطر سید ریای شور
 چه گیاه مان قطر سید ریای نیل
 نته ری کرک یا اذ در س سیت مان
 کرک خوار می دیو جاد و سیر
 سرافراز کرک خسر رین دای
 ضعیفس کرک و رمت دی دت
 یکینه کرک شکرت چالوی ادا
 کرک و سرب جای دیوان خراب
 سمت گی بیکارگی خالص عام
 کدک مال و زبے حساب شمار
 سها نت حصارل ندر بو دین
 کدک نه بهاذن لدک سرسیر
 تمی چیز میم لوی عیدم المثل

ولایت بدین سام درین بجه هنگال دیو گرفتاره کرده

سنگوی خاجوی روشن ضمیر
یکه صحنس یا هزاران شکوه
برندس اندر نو کس چون ملک
سبک سام نیروم به ایران سپا
عکس گلگون و رنگین بهار
جهان بخوبی کرک هطام
بقال نکو آک باد مرا و
بدیانتاشائے تازه سپین
هوا مال پشکن و فن چون عقیاب
هنگال حین نه چهل دیو نر
ژلن گه جهازه چو باد دمان
سک باد و بیگار و آسپازین
سراپرده برپا کرک تا بماه
زبس خمیه طلست که جواب اس
سوخ گاه بمیدان رنگین کرک
مفرش کرک فرش رنگین بیای
همه پهلوانان باندازه سیٹ
کرک تازه سبکامه ساز و مے
بیایه چون بیاله بوی خوشگوار
ژلت پیوستن رجانان بین
که آیا چو کت یار دلخواه میا تو
خبر چینه نم با بوشرا و نس

ون چپوی بیوی نکتہ دلپذیر
نبرد را و خورشید خشان زکوه
پکن گو بدریای چارم فلک
جهان اندرونه شکین و جاه
کرک استاده هزاران هزار
سوی چین پکن گی با احتشام
جهانه کدک یک سلم چو باد
سودریا چین رنگ غلظتین
ژلن آیه تل گاوه چون اضطراب
جهان لدت نیک با حمد کر
نتخته بجه کتن نیره تیر از کمان
ژنگ خمیه خرگاه بصحرائے چین
ژنگا رنگ سرخ و سفید و سیا
درخشان چو خورشید هتاس
بفرسنگها فرش دین کرک
بر آن تخت کهنه سام فرخنداری
رخ افروختن چو گل تازه سیٹ
هنگ ساز و این ز سخط و لونه
رخ سم گو سرخ چون لاله زار
دتن ناله از دل بتن نی و نن
چھوکت بر سر اندر بیت ماه میا تو
ز دل چون سخن با کدت تراوش

در یغالتلم یوت رنج و سفر
سین یاده سز کهنه چینه خبر
در یغاسا فرو چھوس یله یوا
پریشان و جبران گت تن سوا
در یغاسه یاده سز کهنه چینه خبر
می لعل جوم تن سوا چن حرام
خوشی از کتن کهنه چینه بکار
مه چیم تل خوشی یام ویش سوار
از ان پس دین منشیس ای دیر
بجلدی قلم تول ز مشک و غیر
حریرس پهن مار مشک سیاه
ظفر نامه لکمه سوی فغفور شاه
سبک منشین تل قلم سیدنگ
کرک موشکافی ز مشک خندنگ
گوژن لکھون نام پروردگار
بقتدرتی که جهان آشکار
تی آسمان بسندی کرک
زمینس که بسیت بندی کرک
کرک تار کو بسیت زیبا فلک
خی پیده کرکین و اس و ملک
مقدردی کرک پروردگار
عم و شادی و دلق و موت و ابل

هنگه زن بنکته ده دن سینه صفت
 مسیتن کرت بیت نه عهدن خلایق
 به کینتر شاه مسیتن کرت عهد قول
 بجایانزه کانه شاه دنی یتهو دول
 بجکدی بیه بد ختر گلزار
 برسم عروسانه کردن تیار
 چو کھی شرم دای شهنشاهین
 نه بشن بیه بد ختر مره حسین
 یو یامنت اژه جیش اندیکاه
 حواله مره کردن بیه بد خت ماه
 مولی یتهو نه ات متر کرک که نه تار
 و کر نه مسیتن پی سخت دیو
 بوجوس مسیتن خطره نه قرار
 چو سیاه دل چوم گنت به قرار
 نه شپس شاه سخت بیتا چوس
 به ریشان گنت خوار و بجا چوس
 به کینتر شاه ده دهنم ته نام بر
 کرم جنگ غم دلت دیو نه
 و لیکن ده کرون پن دهنه دور
 نه کرون درنگی گز نه چوم دور
 منو پهر شاه آیه در نظر
 دین آیه کتو گو سو خنر گذار

دشمن مشت خاکس تمی جسم و جان
 هنگه زن سویر مهر بانی ارشی
 ارشی بر غصبت و نی سوی خدا
 خداوند عالم چو سوی لاشریک
 چه اس بنده محتاج ساریامش
 لکھون تو پست ای شهنشاهین
 مسیتن کرت بازه پاھن عهد
 بو متی شین سوز خنر هر جنگ
 گذان زان خنر دشمن کینه خواه
 دهنم ذات پاکن زندان نجات
 دوباره کرت جیده نه مکرو دیو
 و لیکن مره بویا پروردگار
 منظر کوس رستم پٹ تمی
 خدا این دهنم دشمن پٹ ظفر
 دهنم دیو ساری شمشیر تیز
 پیر از خون همه دشت میدان کرم
 نه تنقی یو مارم در آن سر زمین
 بخوبی مهنم دیو نه مقت م
 سو دیو نهنگال اک کهو ژر ت
 انم سوی کرت بسته خوار ویل
 تمی سیت آغم چیل دیو نه
 سٹھا مال دولت آغم بے شمار
 بفتح ظفر شاد و خورم بو آس
 مگر ای شهنشاه عالی چشم

کدن لعل از سنگ گوهرز کان
 کد اس اس اکس پاوشاهی دنی
 بیکدم کری پاوشاهس گدا
 شهنشاه ملک جهان سوی یک
 بلا شک متگن شو به یار می ترس
 بوین میانه طرفه ده پٹ آفرین
 بیا طن نه بو زهری هر چو شهد
 متس نش نه بهر اکشیر و پنگ
 گرفتار کر خنر بزدان چاه
 ده ما آخی رویه اصلاسه بات
 دیت ماره ساس نهنگال دیو
 چو کیه بهیم تنس خد آیه یار
 دلاور بو کرش جن پٹ تمی
 کرم ماره اک لچه ز دیوان ز
 کرم گزده سیتن کوهن یز زیز
 سو کوه سرخ مانند مرجان کرم
 برت آو دریا ته کهسار چین
 کد مرنج و بنیاد دیوان تمام
 بزنجیر فولاد محکم رط
 فو تر مس کتو سیت زندان بیل
 گرفتار ارچاک هنت سر سر
 ز لعل و کهر ساسه بد او نه بل
 بفضل خدا واره بهیم بو اس
 بزر پٹ ده ون کر نه محکم تمام

پریخت و لول بسان ساز
مستق کرن منشیس سوی پری
دی هر یوتا دیکال در
خبردار کاغذ پتونه دالی ز راه
چو کھی صاف نیت تصادق کلام
لکنت منشیس نامه پیمان کرن
دیک قاصدین نامه لار و چو باد
وثر نامه کر میر بن تن نگاه
سین منشیس حکم فقور شاه

لذن خاصه اپنا ندر بنا ز
متس جینین یو چو من شتری
جواهر نیا قوت غسل و گهر
ژده زان سو چوی دشمن کینه خوا
مه کر تار و ن مختصر و استلام
مستی ز سام نریمان کردن
پتون پیش فقور و الاثر اد
موثر منشیس نامه نامدار
وثر نامه کر میر بن تن نگاه

جیلہ ساختن فقور شاه بر اسام و کر جین سام در جنگل

سونامہ پرت شاه چین گوزر
ذخیرت سوگت ز پانسن کھتہ
نجوت و ذیرس پتہ ز من مشورہ
دلاور سین دشمن کینہ خواہ
وکتا متقن جیلہ ز اندازہ شیش
مگو کالتہ ژند مارن بہ تیغ
امس سیت تیزو جن بسرا و تہ
پہندی خوتہ تیر دلاور چو کس
ون کس جیلہ انس کر کیلہ جواہ
اگر چہ دلاور چو این شیر زاد
ژہ کر مشورہ و ن بتدبیر رای
و ذیرس نہ بوزت سہا غم سین
در اندیشہ گو پیو چون خر بگل

سین ز در گتت انس تغیر
بنت مشکلاہ آ و ون کیا بنے
سین کوم دشوار و ن کیاہ کرہ
امس پو شند در حجان کاغذ اکھاہ
کرستہ اسٹچ اکھا گونہ پیش
ہنگال آن رت بیدار لیخ
مقابل امس ہیو اکھا آ و نہ
یتہس نامدار سن بر چو کس
چو بہتر امس و ن گزہن با صواب
چو آ خر بہ لو کر با صل و نژاد
و گزہ چہنہ روز زن سان جاہے
ز سیت اندر کن سہاہ دم سین
ژہ سین کلا بن کن تبالا دل

دس سیت اک ساعتہ کر نہ و ن
کرن بختہ کنت دوزہ خلوت چو یک
گراہ اک گزہخت سر تن از کار
کرن غم نظر بر مین و ببار
دین یاد شاہس کہ ایشاہ چین
دین چاہو فرمان بروی زمین
مہر نوکر و ن کھتہ غم و غفہ نژاد
عجب مشورہ خاصہ در دل مہ آو
منادی ژہ کر چینس پگا
چہ بیمار گیمزہ بیدخت ماہ
منادی ژہ کر شہر چینس پگا
چہ بیمار گیمزہ بیدخت ماہ
بہ نہ دیک یلہ و انتہ سام گزین
کر و شہرہ مویر کیا یکتہ چین
تکو گریہ کوی شود و شرتابماہ
ون مرد و زن جاہا کے سیاہ
چہ خلق نیرن و دن نہ دیون
شہنشاہ شکرتہ پیر و جوان
غنی ماتک جاہا ری و ن
سیاہ پوش تالوت بر سر عن
و دن نہ کڈن مرد و زن دشمن
نکن لوک ہر طرف ہای ہوی

لک مرکب نال و اسباب خست
سوی چین پکن کی بفر خنده بخت
کرک یار او تن هزاران هزار
پیانی پکن کے قطران قطار
تنگال جن تہ پہل بد گمان
گندت بنکے پیرہ کر خن مان
کرک کوچ یکبارہ کی ہر گروہ
پکن کے بدشت و بیابان کوہ
تو لک تیوت از راه چین بخار
در آن گردید شیدگی کو وفار
کوہن بادہ بادہ ز جولان کرک
کتن ریزہ از نعل پسان کرک
پکن بوی سواران فولاد پوش
یو دیکو جو شان بچوش و خوش
دین الغرض سام خن و خوش
پکن و ات نزدیک چین دیار
تنگ ریزہ تن تیوت تقار منے
ذہبیت چین یا کہ سار منے
تتھے پاٹھ بونای ترک و زان
ذسوزش دل ترک و چین و زان
چین از دم گاد دم ز لزلہ
بل چین چین بیو بیو دیوار

یکہ توره از دہ یون اسام
سویانی پر زھک توره کی چال
کہنت سہ سرتابہ گفتگوی
تلی گزہر چانہ باور اس
ویا سوی پن پان تار تھنے
موافق بیوی بیو نہ بدیر خصل
بہ کہنتہ جیلہ اسی نہ بکا
یہ بوزت شہنشاہ چین و چین
مخی لخطہ سوی خربہ نظیر
چہ شہر چین دیک شہر ہار
یتھے پاٹھ گویام ہفتہ متام
ددا نشیب زار ما چین چین
بحکم خدا کو قضائی کرت
خبردار کہتہ تیوتہ شادی کری
سراسر چہ خلق ماتم بین
دم صبح دم با مداد ان پگاہ
ولو ساقیو جام عرفان صفا
مہ و مکن می بخودی چھوم دوا
خستہ خردمند خا جو بنام
یکہ آسمان دم صبح گاہ
نبرد او لش تانندانی آفتاب
سپن سام نیروم غراس سوا
زہ خود و ختقان سراپا و لک
تجک تم علیک ز رین طراز

و دن دیشہ ساری چہ خاص عام
دین تس پر بدخت مویات کال
کرن دین تابلوت تس و وری
زلت گاش در شہر خاور اس
ویا چھو دیوار نہ مینون بنے
امی جیلہ تن نش گزہ ہو اس خلاص
مہ و لومی زہ چھوی فن چین اختیار
سہا آفرین تس زیر س دین
تھوک و زہ اندہ سرائے وزیر
پر بدخت گیہ سخت بیجا زار
خبر تمام و اشک پگہ و اتہ سام
منادی کرک ہر طرف چینین
پر بدخت گیسہ گہانی مرت
مولی تیوتہ کا شہر خوشی لبری
سیاہ جامہ ساری فن علم بین
گزہن خلق حاضر بہار شاہ
دخم سوی کرم بخود از جسم ذات
ژہنن تزلوت علم ہمہ با ہوا
کرن سی چہ اخبار اس اند کلام
یزندان تھون دور شدہ ماہ
ز گریہ کرن لوی علم پر آب
کمر بستہ و تیوتہ ایک نامدار
سراپردہ و خیمہ خرگاہ تلک
گودن کہتہ دلیران گردن فراز

نبرد را و غفور چین با سپاه
 سپاه پوشش تابوت آنک سر
 تپوک مرده توت منز کیتز سیاه
 سراسر نبرد ای پیر و جو ان
 امیر و وزیر و کرک جامه چاک
 یکن تختی نکه دقتن تاجدار
 و دن چینی خاصه ستوده نه
 کرک شور و شر کرک و تی تالک
 وزیر و یکن سام مل بشتاب
 گمت لوله سیتن سهاه بقرار
 خبر کت لوسینه ز چرخ برین
 یکن بوجاه و شسم بے خبر
 لون پوره نابوت لوی رزار
 و چین محشره سخت بر پا گمت
 همه خلق چینک و دن نه دیوان
 دن و مرد هر سو کران های بوی
 کرن لوجه تکه چینی سته ره
 و دن سر بره نه سو غفور شاه
 کلدار تاجن لدن بس خاک
 بر سو گز مان داد و بیداد سو
 سو محشر و چیت بوزن ناله زار
 در اندیشه گی زالمک بملوان
 نمود بولوکات روی حکم آله
 توی خلق ساری چه نام هتن

ولت سر سیر جامه های سیاه
 و دن خلق ساری کرن سر سیر
 بهی کیا چه یعنی پریدخت ماه
 دن و مرد هر سو و دن تروان
 دتک تاج بر بر ملک سو خاک
 چکن دخت پت ژاژن منته مار
 کری گوره بهی کت که دور نه
 تعجب کرن جن سو سو ملک
 زهر پریدخت در اضطراب
 دین بول و چین کر رشن در کنار
 یکت باده پت بول بهت درین
 سخن مختصر و است هر بس نبر
 بون توره بوسام خنجر گذار
 بهی بر فلک شور و غوغا گمت
 ولت ماتک جامه پیر و جو ان
 دن روی کت که نه ژاژن اسر
 و دن لوک بد نبره نه اندره
 و دن ناله ساری امیر و سپاه
 قبا پوش جامن کران بس چاک
 کرن پرست اکها بانگ فریاد سو
 سر اسیمه گوسام خنجر گذار
 بر ژاژن چکنین کیا چشور فغان
 پریدخت مویه حن غفور شاه
 کرن ناله زاری چه نام هتن

چه تابوت اندر بهی ناله نین
 کرن دن متی بزمی زمین
 به کت یا سخن و اسامس بگوش
 دیک نیر سخن دن ژاژن جان بوش
 لکوس تیز دن بر جگر بے خبر
 پت بول و بخت سر پیر از تیر
 پین خشک حن سته چاک
 ایمن دن اندر گوس عالم سپاه
 هتن تم کرن گریه نه آه افغان
 دن ناله از بازی آسمان
 و دن طلعه ای نگون بخت من
 گیم کت سو دلیر پریدخت من
 فتن فقر من چرخ مکاره سی
 بیت و پت دهن تم باده سی
 بیت گیم عمر ساری تنیه
 سو دام تکیا گوم اسوس و آه
 دریغ سو دلبره دلدار میا لوه
 دریغ سو یار و فادار میا لوه
 دس ناله تاسوس سر پین
 بیم ساله بوی لاله دلبر پین
 به جو تبیل دس دن بول پین اندر
 بده گوزد ناله گلزار میا لوه

سمت کی کرک سامی زاده یار
 ویکسید نه غدرت بی شمار
 ویکسید نه غدرت بی شمار
 پهلوانی بیستندم وجود و جفا
 ز ماد چوینت در جهان زانوی
 چو نه دینار دزد نه آمووی
 جهان را ندید جادوانی چوینت
 کرن کینه نیست نه گانی چوینت
 نه کاخ دود نه دوزخ کاخ در جهان
 مرگ ری آفر کمان و جهان
 منش کل خشت و اومت و قضا
 چو نه چاه اتون بغیر از دها
 چو بهتر کرن در بلا صبر و تاب
 بنا حق نه کردند گانی خراب
 ده ات و منش پیکان و رانی سین
 پشیمان بر احوال باطنی سین
 دیکسامن غمگاران من
 همه نیک خواهان و یاران من
 به کشته راه مقصود استم نه بود
 وکن کیا چویم ز دنیا ملکیت شود
 سو جان جهان از جهان گوینان
 مرگ کیا چویم غرض و نیکار جهان

تشت دشمن خبر کم تیر داره
 مد اچوم یمن فدا جان کرکس
 قوم قمره سینست تیر گوم تیر
 بین هند و اهرمه کیهان بکار
 بازی گرم گرم بازار عشق
 زمین ستن پاره پاره گزین
 ملک آسمان هندی سر بسر
 جفا کار بسمار چو بیوف
 گردن در ازل قنمت بدما سو
 گرم مند بن شام قم مهر خن
 مرگست غمگاری گرم
 کرسنا بوتت مرگزارس طواف
 چون حسنک پیاله بر بر تبر
 وکن سام بو خون دل ناره نه
 سوتابوت خالی لبه سینه چاک
 تلی پین سامی بے خلاف
 وچین بسوتت مقبرس کن بدرد
 منس بر دبر جگر خون سین
 گیس باخت عفتل و فرز انگی
 دتن ناجسی دیتن غم مگر
 سرا پایر منه وکن نه دیوان
 سو فلوشت نه فلواد ایران سپاه
 وچیکت یام سامس آواره گی
 تنک کر بیکه ی شورتنا آسمان

سو سرد خرامنده رفتار میا نو
 جدا گویش سوی قداوار میا نو
 مرت گو سوار و کماندار میا نو
 سپن رایگان دد شهوار میا نو
 دغانی کرت تل خریدار میا نو
 وچین یام قم سین افکار میا نو
 وکن بو ز من ناله تزار میا نو
 اساک فر راه آونا عار میا نو
 توی گو کدر آفر کار میا نو
 سین تیره خورشید آوار میا نو
 ستم گوم یام سو غمخوار میا نو
 دشمنکست مزارس اندر یار میا نو
 دکن ناله کتو گو سو کو که چار میا نو
 ژن جان نه پان بو ماره نه
 کرک فن سرناس اندر سنجاک
 بنیر لحد و لیرن تراو داف
 وکن سرخ اش شتر نه خسار دزد
 پتھر پیوست دست و چوبن سین
 کرن چاک جامن ز دیوانگی
 ژمن تراو تن گز نه تیر تیر
 چو دیوانه گو سوی لصحرار و ان
 وکن نه کرن اس فوسق آه
 کرک یاره جامن بیکاره گی
 نراری دتک ناله آه فغان

گزه توه بسوی وطن برگروه
 دلاسا و پند و نصیحت ستهاره
 و چو کتایم دیوانه سام جوان
 روان سام مانند ابره بار
 زدن گوسو دشمن نه میده اننی
 پریشان در خانه خاده رس
 دل واده نه سر برهنه ز لان
 پست داغ نشاله رخساره سی
 دهن کریمه مانند شوریدگان
 قدس خم پین تن بار ستم
 پریشان گیسو محزون سین
 و سخن نه پون ی بکن نیم جان
 و نه نه پون ی بکن نیم جان
 و چین الغرض جنگلاه و لکشای
 هر نوع خرگوش مانگل ماته گور
 عجب ناگه چشمه و چین آب سرد
 در آغوش چشمتی پست قرار
 زن آس آه و دهن سین سین
 که یون گانه چون حیان بو غذا
 دهن دهن متن مرغزارن آسو
 سمیت بوی متن هر نه وحشی یون
 برن آس دیره نه محبت سس
 و لوسا قیو و سس الفراق
 ازان می گزه هم جان پر مرده حی

چو میانوی وطن دهن بیابان کوه
 کریمه هسته یوز کنه غم اک کتفاه
 سین نا امید از جهان سپهوان
 و دهن ته دهن یوز کدن انتظار
 و چین جنگلن نه کهنه تنی
 برهنه که یون یاده یاده رس
 بهر خطه چون سمع و دهن دکلان
 گمت یاده نش سین افکاره سی
 کدن آه دل چون ستم دیدگان
 ز بس کریمه گوشت چین کاش کم
 سوا احوال تنه دگرگون سین
 نه آرام خواب نه آرام جان
 نه آرام خواب نه آیت نه نان
 ستهاه تنه اندر نه یوز دلبای
 سمیت بوی علف زارن اندر بوز
 دهن استت چشمته لا جور د
 کدن صحبت حیان اختیار
 متن کهنه قیرن متن سین سین
 چون آبا ز چشمته دلفرا
 روکن ته دهن خون مارن آسو
 بهر نوع آس سس سس دوان
 کدن بوی مدارا و الفت سس
 دهن می زمینانه اشتیاق
 مگر تنه آرا دهن سس بوزه پنه

سام پر چشمته لا جور دشت
 شد پرید حشمته رخانه وزیر
 دریا خانه یوز چشمته عاشق
 شدن قمر تاشن پرید بوش

سنگو سستاد فرخنده رای
 و دن چو ی یوی مرده دکتای
 بهر سامن از بازی روزگار
 بجنگل دهن و شبین متن قرار
 نهایت سو فغفور چین شاد گ
 ز اندیشه سام آزاد گ
 پرید حشمته میکریمه نظیر
 کهنه آس اندر سرائی وزیر
 سس سس اندر گرفتار آس
 چو هتای دن در شب تار آس
 پیر آس چون ماه کتان بچاه
 بیتقه پایم مضطر مگر آس ماه
 پرید بوش بوش سس سس
 و دهن ته دیون آس در مضطراب
 و دهن ته دیون آس در مضطراب

میش گز خوش طبع سو دیوانه گو
 چو بیل منت نه چو پله وانه گو
 گر فساد گو عشقه زالس اندر
 چو دیوانه گو مست عالس اندر
 بجان ویدل پیو سودا ضرب
 سو آباد دلست سو گز خواب
 سبکتر برینوش در خنده فر
 بهمید خسته نش گیه زهر خبر
 د ماه اک متس کره تعیش حال
 تنه دایه سی ماه برنج جمال
 قمر تاش بولت کدان انتظار
 ستاده چو سرو انبی گلزار
 بکن واد یامت بیت سیمبر
 به نزد قمر تاش شودیده سر
 چوان چو پله وانه شید اپین
 برادی متس شعر ویس دین
 که ای سرو گلزار حسن جمال
 چو بیل بول کره متس اکنده حال
 کمرس رخ چان دیوانه لوی
 دذت پیوس مانند پروانه لوی
 و حجت چان کاکل بدیشان بولکس
 و چیم چانه بیه چشمه گریان بولکس

شبان سه میگیر اسس یون
 نهنگ جھان سوز لب بوزیر
 خردمند هشیار دل لوجوان
 همایون رخا گلن دلربای
 لکان ابراه هر نه چشمه بناد
 دلاور جوانا به چنگال شیر
 شکر خنده خوشخوی شیرین کلام
 شبهه که برینوش خورشید جابه
 پر ستاده کهنه خاصه بیتن متس
 یکن آسه سی ماه گر دلفراز
 کدت کش سه ابرو کمان کوشنی
 شوین کاره پت سبکتان بتند
 چو آهوی بیمار چشم دوله
 کرت سرمه صیقل مژه تیره نه
 کرن شکرین خنده سی لپند
 لباس گر انما به لاگت به بر
 بعد ناز سوی سرور مهورشان
 در آن شب قمر تاش گردنقرا از
 گمت اس از گرمی باده مست
 بنا که پیش مهر خس کن نظر
 اکی جلوه تر غارت دل سپین
 سر اسیمه گور و تی تابان چیت
 لکوس ضرب بروی شمشیر سیت
 سنت بر جگرش مژه تیر گه

خبر اسس نش جبینس یون
 متس سو سچوا کتوی به نظیر
 تند قد خرامنده سرور دوان
 ملک صو رتخاه مهور شاه خوشنمای
 صنوبر دلا داسو گر دلفراز
 بهمت قویدل برودی دلبر
 متس شمس ویس قمر تاش نام
 پیر بدخته نش بولون چچو ماه
 یکن شمع بهمت آسه سیتن متس
 مسلسل کرت زلف مشکین طراز
 دوان جلوه متس رخ دوشنی
 چکن مشک گیسوی ریحان بتند
 یون درینط با دم ته پیر زله
 گز همن ترهقه عشاق دلگیر نه
 بعینه چکن اس ناید ته قند
 ز بهمت نال شامانه لعل و گهر
 یکن اس چون سرو دامن کشان
 یکن بولچو سرو خرامان بناد
 مغیر متس دست گل بدست
 و چین سی برینوش خورشید فر
 زوس متس سندس نیم بیل سپین
 پراکنده گوموی بیچان و حجت
 سپین چنند مژگانچی زیره سیت
 گلو گیرش زلف زنجیر گه

ز شمشیر ابرو و لگوم ضرب سخت
 دلتوت بنجر تیر مرثکان برت
 نگار آذنه پش عاشق زار گو س
 خدا را مر پش گم کر ای نگار
 بچشم محبت مر کن کر نظر
 نگار کن من عارض من و لبرن
 کن تن قمر ناشسی کن نظر
 تند سرو قامت قیامت جیت
 چو سرو سبزی پای تن گو بگل
 گیس نال ز بنجر اما بجایان
 اثر گوس سنگین دلس از نگاه
 موثر ز منقلب چو تنگ شکر
 دین تن قمر ناشسی ای لعل الهوس
 آذنه آسکنه کنه مرد میدان عشق
 محبت جدا عشق با زی جدا
 درین بحر کیتاه زدنکشان
 آذنه چو کت الهوس عشقه تن بنجر
 بیرامت دین تمام چون سروناد
 حر محاسن اندر گزشت بیت بیت ماه
 پیت ز لعل اندر چو مرغ طبعان
 سین عشقه نارس سها بخت تن
 کلس منز جنون پای در گل متن
 ز سودای آن مریخ بیشال
 فراموش تن خودن و خواب گو

بیک زخم سینس گم گم لخت لخت
 دلس گیم نیم پاره پاره کرت
 ز بنجر عشقت گرفتار گو س
 آذنه و چه کنه کنن میان دلی فکار
 مگر گزشت سنگدل الحذر الحذر
 قمر طلعن مشتری پیکر ن
 جوانه و چین رشک شمس قمر
 ز طوبی جبینیت علامت و جیت
 لگوس تیر عشقن نهانی بدل
 لگوس بر جگر نیراما نهان
 سین شیفته سی پر نیوش ماه
 چکن قند و ناید ز خرمای تر
 مگر گزشت لار عشقن آیینس لگوس
 آذنه زانکه کنه ساز و سامان عشق
 چهریت مشکلس چاره سازی خدا
 سین غرق لبو بکنه نام و نشان
 مگر گزشت در بدر گزشت پین کوم کر
 یکن آیه سی ماه مشکین طراز
 قمر ناش تراون پریشان براه
 گم گم سخت پشمرده ز نیم جان
 پریشان سین عقل نه هوش تن
 سو احوال گو سخت مشکلس
 ودن شمع زن بوکن چین بلال
 دل جان شند در تن و ناب گو

نه کار آذنه تنس محرم کار آذنه
 نه تن تن عشق کا گفته عجز آذنه
 آذنه تن دلس مر سو سو دگداد
 دن نه بنر کینه سین سو دگداد
 نهایت پریشان دلی دوا گو
 بغایت سها سخت لچاره گو
 نه زان و تن کینه سین سو حال
 نه تنون پین کن امید وصال
 سر اسیمه گو مدتهاه اک خراب
 کلن یو شرب روز در صراط
 دلس ساقیوس یامی جا نفزا
 چو لیل دلدل در دندان دوا
 به چاوم فانی ام در خیال
 ازان پس بقانی نیم بی تو وال
 رسید در تنون پر بر حشر
 نه دسام بودن دوا بره و
 بهم بدخت در تنون پر

ز آخدا آن سام فرخنده هوش
 عجایب بهوی نکته و تم بگو ش

سو چھوی ناگی پٹ کڈن بنگار
گنت چانه خیطره بخت نزار
بجلدی ڈه وده ای نه شوخ تنگ
پرن میانی پٹ ڈه کهن بدنگ
بلنت برهوا چھو ماه مت سام
دمنت و انتاوت به نزدیکی سام
پرونت پریدخت گیه شادمان
پرن متسندن پٹ کره اندرمان
هماندم سبکتره رضوان پری
وفن درایه چون ماه بختری
ڈلن برهوا نم ذه فرخ بیر
مگر بے خبر از فتاوت شد
خبر کهنه یو یکت نه دور فلک
کرن آسه پر و از چھون ملک
دیواه اک دژم آسو ابره بنام
یکوه فناوت سندوی مقام
سها سهاگین دیو بدخت آسو
جو البرز متستد بدن سخت آسو
نه نش تیر یون نه تیغ و تیر
نه نش گرده خنجر گزهن کارگر
وفن برهوا یو ابره سیاه
بیکدم کرن طی زماهی بیا

یله سام نیروم دران مرغزار
عجب ناگه چشمه چو خوشبید لوز
پرن آسن چمن پهن گاه گاه
و دن نه یون یو لیدر اضطراب
دونا اک پین سوی منی حاله آسو
بناگه پری سیکراه اک چو حور
پری آس لیکن چو ماه تمام
و چمن سام نیروم سر سیمه حال
دین سامس اشیر شکر پناه
پریدخت چمن نده سی گلزار
دیس سامن ای چاکرت مشتری
کلاماه کرن چکته کی المات
پرویی دن پریدات چکته ملک
دیس نه یو چمن دخت نسیم شاه
مه چوم نا و رضوان پری رجھان
نه چکته در خانه کر مژا سیر
بو آس مگر و دن خبر نش هنی
ونی کیا به چه گیتسه حیانی و شات
شد حال دیشتم دم دل سها
ژه و چھو مک گیس و سها سها
دماه اکته بیت جایه به یالینین
بهت و دتت سام فرخ تره او
وفن برهوا پین اندسه و اثر
دین نش که ای خواهر مهربان

رشت شین سیت سوی قرار
دو کن جلوه بوتنت و نش منز دور
یون یاد آس پریدخت ماه
کرن چشمه یو چھو چشمه پر آب
بهت شپسی پٹ و دن ناله آسو
و پین اندهوا آیه نش نش دور
بهی آیه بر چشمه نزدیکی سام
ز جو ر فلک گلمتن چون هلال
در یغاژه کیا گوی به حال تنباه
بناحق پین پان کرخت نه خوار
مگر خنچ حور چک یا پری
چکتن چکته نه پرن مرد سبجات
وطن چانو چھا در زمین یا فلک
پر سناسن اندر چھو پین بادشاه
پریدخت چمن میان و سها
بتدیر نفقور و مکر و زیر
یو لحظه آس نش و نه کنه
کرن گریه نه ناله سی و نه تران
ژه دمارن یو در آس دم صبحگاه
و چیت حال چالوی یون چوم مار
دنی و دن یو آنت پریدخت چمن
سه رضوان پری درایه تنباده
پریدخت دیمین مگر آره کاش
یو سامر و چیت آسی این زمان

جهان از اندر بولت سندی مغرب
 و چمن بوشب روز سو دیکت
 قریب پاریت حید کم کم سو آسو
 یون زاه بوسند بدست آن گکا
 قصار در آن روز دیو سیاه
 و چمن ناگهان غم سوئی مره جبین
 دمان آو پشه کن می مانند ابر
 کران همچو سیم رخ جنگل دراز
 ثلث نین چون چو زده در یک نفس
 کران قهر رنواهن از خشم و تپ
 لکته آتخ زاه مره سحیب
 اذان پس کلس سیت سی ماهری
 پریدخت یا ممت سو دیو سیاه
 بحس و ن چنگال دیو بلا
 پریشان گمت سام خنجر گذار
 وین کس گزخت سی پریست ماه
 بویینه کن مر و ن چنگال دیو
 یوروزس گر قار اندر عذاب
 گیس نشن تا قیامت جدا
 خدایا زده چو ک واقف حال میا نو
 خلاصی دم ژدی افضل کرم
 گزختن خبر سام ای کردگار
 یتھے پاٹھ بدل پریدخت جبین
 وین یون ایاه خورشید جاہ

برهنوا ان پیری سو عاشق بودیو
 سو رهنوا ان پیری کرد آسن بدست
 یون تروده زگت مادم سو سو
 توی یو سودیو لعین دلفکار
 و فن آسو تر ماران رهنوا ان ماه
 ترلن برهوا با پریدخت جبین
 دتن دم بیکارگی چون هر بر
 رتن برهوا تم زده طوس ناز
 بکوه قاتحاون اندر نفس
 یو کر غنچ پشانشان خوار و خراب
 ون وچه کیا کری فن آه کجیب
 تهنون بسته کر فن بر خیر موی
 و چو تن سپن خشک مانت کاه
 گیس ون پر سنج و الم مبتلا
 کدان آسون گس سپن استر
 لچی در دم ابر مائے سیاه
 مر حم شمس پش چمن سام نو
 سو چو مبه خبر تشنه گوشت آب
 بر کانه چو مننه واقف بغیر زخدا
 زده معلوم چو ی کیا چو احوال میا نو
 ز چنگالین ابر مائے درم
 اذین بند و زندان کرم سنگار
 و دن آسو سوئی جهان فرین
 زده دیش چهران گمت مروت

مبر غم زده خوش دزدای گلزار
 و دن تر جبین مهند یو چو س شهر
 ز سفلات تاملر ز مهرب زمین
 سر اسر مده چوم دیو زید رنگین
 چو نه کاخته دیو اه می رجهان
 بر ابر مده سیتن بر دور و توان
 دن می رشتن شیر تراژ دما
 یو چو س نامور در جهان ابر ما
 و دیو ان مره هم صد هزار ان سیاه
 ذرا نداه کوی شهر هم تحت گاه
 سپن شاه دو خورم زده ای ماه و ش
 یہ کینتر اه گزشتی تی کوی پیش
 یتھے پاٹھ دیو دژم دزدگار
 مدارا کن یو تشنه ش
 سحاه عذر خواهی کرن بله شمار
 یتھے پاٹھ دیو دژم دزدگار
 سحاه عذر خواهی بشیرین کلام
 کرن یو سوشاید ایما بدام
 وین سوشکرت شد آسو نه هر
 من کت نشد هر یو لعین قهر
 یون در صلاحیت سیه است زاه
 اذان از دما اس تسان ماه

دین و ن چو بهتر زن از دیا
 بود مانند آن گزینت هم خنجر گذار
 پرید خسته بهتری خبر روی
 پرینوش خوش شید بیکر همس
 کردن نت دوسر یو یو قیل قال
 کندن شیب اندیشه در خیال
 قضا داد آن شب پریت ماه
 پین عین ناگه ز دست کوی شاه
 در آن داوری گی امرو و دیر
 پریشان بی دختری نظر
 سبکتر قرناش از عقل رای
 کردن عرص ایشا کشتار کثای
 هنگام حکم عالی دیم شهریار
 بی لحظ و ن لاده در هر دیار
 خبر و ن گزینت آن از هر مکان
 پین یکا بهس عینس و کان
 دلت حکم شاه منهن بید رنگ
 قرناشی کر کر بسته تنگ
 پین بر سمنه تنگ دور سواد
 پین در او مانند باد بهار
 گرس چو پیش کردن قیحه تیر
 بماند صرصر پین گرم خیر

کلابش شن دیو چون خار آسو
 سهاه اس گرج مترش نفور
 شب روز از بهر سام گزین
 وزین سو بهت ام جرش سار
 گمت غافل ز گردش آسمان
 بهت ناگی پت بیکهفته آسو
 چنین دین یون و ن لخت و چنان
 دین پس ایسام کیا خام دراک
 خیر چیا کستام بو غول راه
 مهیت جایه پران و ن کیا آم سو
 بیت کن پرینوش بهر خبر
 بیت کن پرینوش بهر خبر
 سیاه خالند کن و اژ ماه
 پرید خسته بهند کهنه چنین نشان
 تنگ شور بر پاپین گیر دار
 نیک سی خیر پیش نفور شاه
 در اندیشه گو سخت نفو چنین
 تنگ در حرم سخت شور فغان
 دیک شاه چنین به هجوم خیال
 شبانه تر چهر کثرت سی نگار
 اس پوشه کس کیا چوات مشور
 وزین سو قرناش از بهر یار
 نه آرام نشن لونه خور و ن خواب
 کردن بوسو اندیشه فکر و قیاس

شب روز مشتاق دید آسو
 تنهی تینه کتن غازین نش چو خور
 و د ن تنه دیون اس اندو کلین
 و چنین بر هوا چشمه در انتظار
 دگر بار چیس نرج در کن
 چو دیوانه شید ز خود رفته
 که آیا و سخم کر مه از آسمان
 به آسم تجم بیاک یاقی مزاک
 نخی برم نقش داره نه منونک کجابه
 دگر بار گو و حشین سید و د
 پرید خسته نش آیه بهر خبر
 پرید خسته نش آیه روز دگر
 و چنین هر طرف اندران جایگاه
 پرینوش و د و د سین چو نشان
 کثرت کم چه نیر مه کلفزار
 پین عین ناگه پریدخت ماه
 که آیا تر کم چه سوی امه چنین
 سراسر پین جمع بیر و جوان
 چو آمت یوی سام از و ن خیال
 کرد و کیا پین سخت مشکل به کار
 خدا زانه کت کن نین کیا کره
 پریشان گمت بو سها و لفقار
 نه نش جمع خاطر نه صبر و ن تاب
 از انچه در دل به تدبیر اس

برابر قمر تاش فرخ نثر ۱ د
 سونسلواد و قلو شتر لشکر نپاه
 گمت سو در سر سام گزین
 نیک نام اک پاسبان خبر
 شتابان یکن آو مانند شیر
 چومر حکم آن سجد من حضور
 بمو حکم دلو مسیح در وازه بان
 سبکتر قمر تاش زاد آ و
 زمین بوسه عظیم و عجز و کلام
 قمر تاش خوش گوشتن و ن و پ
 مرصع کرک کر سیاه اک پاسبان
 انکس ان الوان تبکین و جاه
 پیر هوس نام فلواد کن شیر زاد
 وطن چانوکس ملک چاه چوئی نه نا
 دیش تم بچومر آمت از شهر چین
 هنگ جهان سوز دشمن گداز
 جهان سوز در چومر قمر تاش نام
 ز خانه پریدخت فغفور چین
 بیوی هفته اک گوهر سوچان
 در آخر پیر شاه چین یقین
 مه ناولون و لول سو خنجر گذار
 دیش توره فلواد کن ای نامور
 کجا سام نیروم تنش گه سه ماه
 برابر توره دت گه چمن تنش آ

سوی قوج ایران یکن گو چوباد
 بهت اس با سروران سپاه
 سر اسیمه از دور رخ برین
 جوانه خرامنده فرخنده فر
 چو ستاده بیرون سو کرد و لیر
 و گرنه کرن سوی در وازه دو
 یکن گوته آن دلا و جوان
 بنزدیک قلو شتر ته فلواد آ و
 کرن تم به نزد یک ن نیکم
 سپن تم زده تر خوش تر کن و
 کسیت سیوت پت سو فرخنده
 ضیافت کیهک خوشن باین شاه
 زه کت آ کن کجا چو چانوی داد
 یکن نام و پیغام ساروی شاه باو
 وطن در چومر شهر حنیک ملین
 پنجهت سوز چومر ای سرافراز
 بو چومر آمتن و چمن پیش هام
 سپن ناگهان غیبی م جبین
 لبین کا خه اک چومر سوز نام نشان
 نثر آ سه سامن پیرید چین
 بنین کتو پیرید خنجر گلزار
 ون کیه زه چوک سوز و خنجر
 چو عفا گمت گم سو شکر نپاه
 هوکن نام و پیغام از هر کس

چو نه کا خه لبین پت سوز چمن
 خبر چمنس کیه پین گو بهان
 پریدخت گو موشتن تیوت کال
 زه بهو ده کجا چوک ون این حال
 کجا سام نیروم کجا آن پیری
 مگر چوک زه بهان ون سرری
 دیش تم قمر تاش ای سرافراز
 ون چومر سوز بهان چومر سوز
 وکی ون پریدخت بهن حال لغز
 کتو بوزای مرید سیدار مغز
 خبر بهت توی آسمو این زمان
 پریدخت چین زنده چومر یگان
 بیازی کرد حید فغفور سوز
 بیو تم جهان سوز دست سوز
 سه فغفور کیه خنجر اندر کسیت
 سو فغفور چین در او نام دت
 سو تالوت کر پیش سوز افتاد
 دیکتس بونی سوز فرخ نثر زاد
 جی بایه فر آ سو سام گزین
 بلا شکست سوز و تپت یقین
 ذلت آ سو فر شاه نام سوز
 چو ناصیف سوی نامور سام سوز

من بیتی پس قمر تاش چین
 دموون جهان بوی ازمین
 گزیده جو جنگل ته کبکستان
 و چین مرغزاران بیابانی
 هنگامه زن زنده دیشته از صحرای
 یو چین اندر لبش سرور
 ازان پس بیتی شکست نام
 جو چین واده پاه استقام
 یو آوه درین سرزمین بک
 مچوم پس قمر تاش و فصل
 هنگامه کال دیو واده درین بید
 گزیده حکم یقوت غافل دیو زنده
 گزیده یقوت دیو ستمگر دانا
 جهانش اکبر موده یقوت ادا
 ولساقیو از بیتیاب چو س
 پنهانی گزیده چو سیما چو س
 خدا داد تم بر عهده فصل فام
 دلم شاید آرام سیما خام
 قمر تاش و قلاود دینال سام رفتند
 و پدیدت در یاقوت سام

سپین شاد و خورم سو فخور چین
 یقوت مرس دن مده گونگ و عار
 و لیکن پرید ختر گلستان
 یهوی ظن چو سارن بشاه و
 یه کت بوز تهن گو به دل شاد
 یه بوزت دلیران زایل دیار
 دیک ساره وی سی خست چین
 و لیکن سبب کیه چو یو کونه و
 سو فلواد قلاوش پریشان سپین
 سمت کرکه تد بیر با همدگر
 خدا زانه کت ملس اندر سو رود
 گزیده یوید و چین اندر جنگ
 هنگامه آبه ناسبت فرخنده سام
 چو کس نشین سینه نام پنهانی
 دموهر گهی ون تغافل زکار
 جهان اندر سام بد نام گو
 جهان اندر سام بد نام گو
 سراسر کن حیف پیرو جو ان
 بهی کرک گشته تا بایر ان زمین
 چو کیه بیت اندر شور کیه کرد
 تو ساره وی کجه و چکنه طریق
 از انجمله فلواد شکرت کن
 کرن فلو شس عرص اینا مدار
 کنوی ز نو پیکه نیره دینال سام

دین آسو سام نریمان کین
 توی حیده کر کر م سوی فرار
 سپین غیب ناگز ز خویش و تبار
 نر آبه سامن پریدخت ماه
 توی آس لارن توی نشو چو باد
 شکست سپین چو خورم بهار
 نر آبه سامن کدت با یقین
 یمن ترن رتن بیاستند و راه
 زکر دار فخور حیران سپین
 کر و کیه چنه سامه ستر کجه خبر
 خبر کجه چنه یاسو زنده سو رود
 سو دشمن قوی او مانام جنگ
 بنا کام چنه سو تن نهفت م
 لیل و ن کس نش سو پیغام وی
 گزیده یو واد و سواد دین و زکار
 یهوی شهره در عام و در خاص یو
 یهوی شهره در خاص و در عام یو
 چه کم پایه ایر انکی پس لوان
 دین زانک پس لوان بوی کین
 و گرنه یهوی شهر گزیده است
 سراسر سپین لقتن کر غزلق
 سپین استاده در آن انجمن
 موافق بهی آو تد بیر کار
 همس نام و پیغام از هر مقام

سو خا جوق لب است تا د کلام
 یه صحن کشتو گلها در شرق
 مرغ و لعل خلعت ز رنگار
 قمر تاش فلوات فرخنده راه
 سراسر ملک سار سندی سلاح
 روان در زمان قمر زه خنجر گداز
 جنیب هتک سار سندی غراب
 هتک فلوشش خست اندر زمان
 بیابان اندر کوهن گی روان
 گه جگن منراژان نه نایه اس
 گه بوی اژان لاله زار اندر
 گهی مرغزاران گز همن نه نایه
 گهی چنین منراژان کوچه شیر
 گهی شهرنی و چین منراژان
 گهی بومین پت کبستاننی
 شاه تیس راه دور و دراز
 نه کونه جنگلاه بیت نه گی قمر جوان
 هر خانه دیرن ته غارن و چک
 لیوکت کونه سار سندی و نشان
 بیت کن سفلوشش لجرای چین
 سین متس هنر گال دیوس خبر
 نرگو سونیرت چو شیراز کنم
 دلاور سولودر میان سپاه
 سین میشه خالی ز شیر زبان

د و ن چو ی سیتی یا یطه داد کلام
 کرین نورین اندر سیم سار غرق
 زین کل شش صحن گوسوار
 هتیا سین نه مکر بسته درای
 سوختان و شیر و گرز و کلاه
 سین و ن تگا و رمتدن سوار
 تزن گی تمی صحو پیران عتاب
 کدک گریماند تیر از کمان
 و چو نشان از جهان پهلوان
 و چین مایه سین بهر جایه اس
 گره آس ماکل بهر سار اندر
 گهی چشمه سارن همن پاره نی
 مین سینت آس سار هم دیر
 گهی گامنی دن و دن کویش
 و چین اس عارن بیاباننی
 کدک ته چین کوئی سرافراز
 نه کانه ملک بیت نه گی قمر روان
 بیابان و کوهن ته ناران و چک
 و دن دیون کوئی خوفشان
 بهت آس و باشکر سهرمگین
 سو فلواتیل سرور نامور
 پنه جستجوئی سهره اسام
 سو گوون متن منراژان ز غم
 گز ملک و ن کرک راه ایرانیان

روان کینه در گو سو دیو دژم
 زین بند و ارچک زین کتک
 نرگو گزده آهمن چو آشفته قیل
 چکن گو گزده آهمن چو آشفته قیل
 اندر ژاد در شکر نامور
 تن گزده سیتن متن گزده
 روان فلوشش و چو سو دیو
 تن گزده آهمن زین خشم کین
 کرن حله دیوس چین چون پنگ
 کدک گزده کوی پت سار
 از ان هنر پکته گزده دیوس
 دن یک سلم فلوشش نامور
 کرن دیوس سار سرور ارجمند
 هتون بیتنه کزمتن زنجیر بند
 دلاور سولودر سار
 دیوان آس دیوس چین کینه خواه
 قوی پهلوان آس فلوات نام
 ز فلوات هنر کدک از نیام
 هنر گال دیوس دین ای پید
 نه دانست سین سام کیل پید
 دیران ایران کت ماره شری
 پیشکر کت سار آواره شری

همه مال و زر گنج همی سام
بناداج بنوشاه چین تمام
سوقلوش سپهر لشکر پناه
لدا کشته کمر حق بتا یکجاه
سوی شهر چین گو سو فغفور چین
بکسار چین گو سو فغفور چین
یتیم پناه چو ی دم پرغ بند
گی چو ی دوان گاه بند
یتیم پناه چو ی دم پرغ بند
گله چو ی دمانی دوان گاه بند
په دینود چو ی دهره انگین
گله هر شیرین گله هر دین
وزین سو مژ تاش و غلوا شیر
کرن جستجوی ذبالا و ذیر
و چین اس سامن ملک جهان
گله آشکارا گله در دهستان
هر کو بهار و هر مرغزار
و چو ک شهر و گاهن بیل و آهار
سپاه دست یوی پریشان گیت
و چغانی ملتس آس جیران گیت
نشانه لبو کینه علی گلی حال
سپاه تنگ گنه دم فخر حصا ل

و چک ن نجر شده ای ندرن
یه یامت دین نامتهن بید ریغ
پچین سو دیوزمانس پچین
روان کینه و رگو سو دیو لعین
ژن میرین سوی کچنگال تیز
تمی لحظه فولادیل گو هلاک
بیکبار دیون دین خشم و کین
ژن تیز ژن تم مین و بسیار
ز چنگ ننگال ایران سپاه
گرس کهنه سو فغفور چین تپا
پکن ات نزدیک یوسپاه
نه دیشیت سپین خوش فغفور
دین لیس که ایشا دیوان گروه
مه اسوم بهوی مقصد مدعا
گریران سپین سام و آرون
یه حیم چان منت یون شاگوس
شب روز از بیم سام جوان
بواز شر دشمن ده بچرا و قوس
میرط مهربانی کرت بیگان
یه بو زت سپین خوش بدوزگار
مگرد و کچنگال از هر طرف
کرن کشته اکثر سپاه به شمار
رشت نیک اکثر نجر و بند
روان شا چین دین حکم سخت

کری پاره پاره گشتک و قون
ننگال دیوس کدن ضرب تیغ
کرن خشم درویش پانسی پچین
ژن سوی جوان مرد خاورین
کرن استخوانن متس دیزدیز
سپین غرق خون گوسن کچنگال
کرن حمله بر فوج ایران زمین
کرن خسته یارن تمی بشمار
خبر و آنا وک نیردیک شاه
ان سیت لشکر چو دریا آب
و چین گو ملت فوج ایران تپاه
ننگال دیوس کرن آفرین
شهنشاه دیوان ده چو ک باشکوه
کرت میا نو دلخوش نه چو می جا
همه فوج دشمن سپین پایمال
ذیم وزان دیشا زاد گوس
نند رکشته اسمته هرگز دیوان
ژه ممنون احسان کرت و قوس
سلامت ده روز اینج دیوان
کرن حمله ایرانین پت دوبار
سپاهان ایران کرن تم تلف
سپین خسته انتر سگاه نامدار
گرفقار باقلوش از جانب
بغارت سپین خیمه آباب خست

سرانجام دیو نمک ناک بلند
 دو فرسنگ لای آن کوها
 و چوک گلشنه اک فراز دراز
 کرک نام تن گشتن منزه گزر
 روان گنبدس کن پکن گی چو باد
 اندر دای تن گنبدس سو
 و چوک پیر مرداه نهایت زریه
 رشت گوشه از مردمان جهان
 سبکتر قمر تاش و فلادنی
 کرک پایوسی بجز و تمام
 کرک پایوسی بجز و تمام
 سحاه خوش قمر تاش و فلادگو
 دین تمام فلادنی ای مرد پیر
 مجر دژ هیت جایه کیا چوک کن
 کھون کیا ژه چوک سر کوها
 دین بدن ای سرافراز مرد
 به دنیا چو آخر سرائی فت
 سنگ زن فرا هم کرک گنج وال
 زنگه سلیح از موتن را به
 چو بهتر دینا روزن حید
 دین توره فلادنی ای با خرد
 دین تم که ای مرد حسب متیر
 گو دن بهتر استن چو شیرینان
 تریم چیز چو ی و دن از هر صند

و چمن تن کوها کحت تلمی بچند
 کبست گی تلمی هر دو حنجر گزار
 پیرنگ گها ننگین طراز
 کرک نام اک گنبد در نظر
 دیک سپه مایت سو فوخ نژاد
 و چک کرک تن اندر بستجو
 مجر دژ هیت تن اندر گوشه گیر
 خدای پرستش کن در نهان
 ملوک سرین تندن پا دنی
 باک راه و تقسیم کرهس سلام
 باک راه و تقسیم کرهس سلام
 سوزا هدته دیشتن تن شادگو
 خردمند و انا و روشن ضمیر
 رفیقاه ژه کنه چینه از هم زمان
 دن کونه چوک شهر اندر قرار
 معلوم گو در جهان گرم سرد
 چو ساروی نمک فانی بنا
 گز نمک تراوت آخر برنج و وال
 همی بخیر پاتمه شب خون دیه
 و مادم کن یاد نام خدا
 مرون در جهان کیا چو از نیک بد
 چه بهتر دنیای دن چار چیز
 دویم چیز چو ی پند دن در جهان
 چهارم توکل کن با صبور

و لیکن بدنیایچه بد روزگار
 نه گزشت الخذر کرد آن هر چهار
 در اول بکسی کن در عطا
 دویم شکر این دهن آن یکه
 دین کرد فلادنی ای نیکو
 دن چوک ژه برحق بلا شک بد
 سراسر نصیحت چو چاوی کلام
 بلا شک چه اس چان کتر غلام
 دیک زنا بدن ای دومرد جوان
 کک چو گز هوک کن ایدروان
 مین کوها دن اندر کتو گز هوک
 بیابان غادن اندر کتو گز هوک
 دین یوز فلادنی ای دهنای
 بلا شک ژه چوک خاصه مرد خدا
 چه ایوان زمیست اندر بیکار
 مین مکن اندر گز هین داسان
 سحاه مدتهاه داتو دیت اس
 چو اک مشکلاه پیش کمت اس
 برادره کیم درین روزگار
 سپه دار سالار حنجر گزار
 قوی پهلوانا به یو پیشال
 صنوبر جوانا بحسن و جمال

برابر گشته بود توه در آن کاروان
 متن نش لبوسامه سندی لشان
 خدا مقصدش انا و و حتی
 بلا شکت داد و نه تا و و حتی
 دویم چو بهر دهن از بریت ماه
 سهج دوم ایامه سیاه
 چو اک بادشاه سها نادر
 دین تن چو تسلیم فرمانگذار
 سو چو ی بادشاه پست نام
 متن ختره اک چو عنوان بنام
 قضا دایه و از بر چینه سار
 به نزدیک سام ل نادر
 و چن سام گوشت خراب و تاه
 دون ناله بهر برید حوت ماه
 دین سام ابرو شیر زاد
 بناحق پین پان کر حق خراب
 بهر بد حوت چن نه ده چو بی بمان
 لاون و انا و ن ده نش دین
 و دن دایه عنوان بده ی ی ی
 و چینه دود بر چینه سام گزین
 سه عنوان بهر بد حوت نش و ایشام
 دین نش متن و ن به نزدیک سام

یهوی آواز ملک ایست ان زمین
 دست شاه چین سها لشن اذ ا
 کھے سوی لدن ریاه خانه تنگ
 در آخر چیم حیدر شکل کرک
 سیاه پوش سخته کدک در مزار
 به بوزت سر اسیمه گو نامور
 برهنه دن گو سو فرخ نتراد
 پس از چند روزی پریت ماه
 بماند عتقا سین هم نهان
 و ن جنگل اس چو کارن تنی
 بهر ملک شهرن ته میدا ننی
 کونه لبونه اصلا تهنه ی نشان
 آباد و ویران پکت پی تکت
 زه نش و ن تو ی ای اس با امید
 سها غمزده اس چو خوش دل نه کر
 به بوزت سو عا بدیر از شرم گو
 سین در اقب کشف مکال
 دین نام فلو اوسای نامور
 ازین جانی نام گرد لفر از
 ازین جای تا سام گرد لفر از
 سو چو بر سر شیشه لاجورد
 و سو توه دین کن ازین سگلاخ
 سو جنگل کدک اک بیابان و چو
 چو اک کاروانه بهریت اندر

سین عاشق دختر شاه چین
 بیازی و مکر و فریب و غا
 بگی دیون اندر سوزن بهر جنگ
 تنی سیت تس نیم بمل کرک
 دیک تن موی کیایت گلزار
 ژن جامه تراون کلاه و مکر
 بکوه و بیابان مبانند باد
 سین غنیت نا که ز مشکوی شا
 نشانه تهنه و چونه اندر جان
 چو سارن مین کو سارن تنی
 و چیت آی آباد و ویرا ننی
 خبر کخته چینه کیا ه متن گو و کان
 تنگ ای کو به بیابان پکت
 بهرنگه زن خیر چو مکر نامید
 ز بهر خدا حل شکل ده کر
 متن بیست ندرل هتا نرم گو
 اکس لخنس اندر کرک کشف حال
 چو می نش متن دوشونی هنر
 یکن گو بده روز راه دراز
 یکن چوه بده روز راه دراز
 پریشان حیران لبه رخ و در
 پیویر و نه اک جنگلاه اک فراخ
 تر و نازه سر سبز میدان چو
 میت و ر آمت بهریت تن اندر

پرن پٹ تو جن سنی بت گلخدار
 یون آسه دوشوئی می سام مل
 دیواہ اک دیوان مغرب مین
 دین ابر مانا و ستر رجھان
 تو جن بر ہوا تم زہ فرخ نژاد
 سین سنی پریدخت ضوان ماہ
 چھو پایان کوه فناک حصار
 سوا زچار غنصر چھو کرمت بنا
 حصاراہ چھو ذین سراسر طسم
 ہمہ گنج جمشید فر مانگذار
 سو گنجینہ جمشید ہن تمام
 ولکن گزہن تو چھو ساسر ور
 متن آہ موکلاوت از ابر مانا
 و تو توہ گزہن از بخاروان
 یہ لو زت سو فلواد و لشاد گو
 کرکت و تہت بوشہ پائی
 دھین کن کن گے کہت ناسی
 نہایت چھوک جنگلا اک داز
 سو جنگل کڈت کی صنوبر جوان
 و چھو اک کاروانہ پیر از خواستہ
 سیکتر و ان تم نہ فرختہ پی
 کرک خواجہ سوداگرن دارہ قدر
 دیک تم و نیو توہ ز نام و نژاد
 دیس تم رہ فلواد گر دشمن

و دن درایہ مانند باد بہار
 مگر آسہ تہ بے خیر از ازل
 سنگر چھو بد خوشہاہ سہلکین
 یہوئی و چھوکن و دن ناگہان
 یکوہ فنا و اتنا و ن چو ہا د
 گر فنا و دست دیو سیاہ
 طلسم جمشید فر مانگذار
 چھو شہور سوی چار غنصر بنا
 نگہبان چھو نت دیو ناپاک سم
 چھو ذین حصار سراسر ریشمار
 کرت فنا و مت چھو س سام
 زہر پریدخت و ضوان خور
 کڈت آہ گنجینہ بے ہیا
 تو کل کرت بر خدائی جہان
 قمر تاش از محنت آزاد گو
 بجدی کن کی از اینجا چو تیر
 گزہت پی اندر جنگت ناسی
 بجنگل و دھین کی شیب و فراز
 تر و تازہ میداس اندر روان
 کرت خمیدہ خرگاہ آراستہ
 سونی خمیدہ خواجہ سالار گے
 بحر مت می بہرہ و ان لصد
 دین ملک کن گزہن ہر اد
 کرای ہریان خواجہ انجمن

نہایت چھو اک سرگذشتہ دراز
 اسی آ متن پیش لیسر فراز
 و نوبی اس ہنگہ گوش تھا و کن ہوش
 و ن دت لولہ نازن دس سخت جوش
 چھو ایرانکوی ملک سانی مقام
 مہ فلواد سنی قمر تاش نام
 گرامی برادر مہ آسوم کلان
 دیر و دلا و رجھان پہلوان
 ستم ہای دوران ستم پیش
 کڈت و از ملک ماہی خویش
 چھو متی و چھو س جھان اندر
 کرن جہنم پیرت مکان اندر
 ہر خانہ گامن دیارن و چھو
 ہر دشت کوہن تہ نازن و چھو
 کوئی ملت وی لیونہ نام و نشان
 و کت جنگل آہ متی و چھو
 بنام خدا ایند ذوالجلال
 تو ہی و چھو کہتہ باین خط و خال
 ہنگہ چھو سو و چھو مت می تھا کڈت
 چھو اس و دیار ملک مت دت
 گزہن ہوا اس زاد از درد و غم
 خداوند خلافت چھو م قسم

دماہ اک کرک چشمے پٹ قرار
 ہر سو و چین دیدہ درانتظار
 تنگت بوی پیت تم زنج دراز
 و دکن خالقش کن بجز و نیاز
 خداوند گار چہ چائی امید
 بقدرت بیابن کن چو کت
 چہ اس و نکس خواہ و مضطر گمت
 بر اکنہ ہر بار و بار گمت
 نہایت چہ لا چاندہ و حزن
 تہ کر چاندہ ساوای بہان وین
 و دکن بوی تہ چشمہ اس کی آب
 سین یا بہمن گری آفتاب
 بیکارگی و شبان بے شمار
 ز جنگل و ستای چندن قطار
 نمی ہرنہ تہ دوس خرگوش و گور
 سمیت ای تن چشمہ پٹ تہ پور
 چک تریش لگ مارہ فی ذمالہ تہ
 خرامان نیک گلشن ڈالہ تہ
 سو ام نریمان بہرہ دوان
 لون ذمالہ بارہم ہوان
 قدس خم گمت تن ز جو فلک
 سو ڈیشت و دن جن و اہر و ملک

دیں سخن ای سرور نامور
 نہ و چھوکانہ جوانہ باین خط و خال
 بجنگل پھو اک مرغزار و محب
 تمکاب پاکیزہ شیرین و مرد
 چہ مرغزار و حشی ہزاران ہزار
 چہ نہ تہو مکانہ جہان نذر
 و چین تازہ سرسبز سزار اس
 بیکارگی آہ خرگوش و گور
 پئے آگے بر سر چشمہ سار
 بیکار گزشتن کرک استدا
 از انجلہ کرکچا سین دلربا
 دویم کرچہ تہ کرکچا تہ ستر
 پکن کی متن و چین منز و لیر
 برہنہ متن آہون سینت سینت
 گمت و چین سینت و حشی نھال
 و چین یا بہمن اس میانہ باد
 برابر گزہ ہو تہ ران مرغزار
 یہ بوزت سے فلواد بیتاب گو
 ہنگ و حفت از خواجہ کاروان
 سخن مختصر تم زہ حنجر گزار
 و چھوک گشتنا اک چو خلدیرین
 دون جلوہ گلہائے رنگین بہار
 نت اندر غیب ناگہ چشمہ پر آب
 روان تم زہ فرخ جوان شیر مرد

جہان تہ اس فیرونا سرسبز
 نگراک گمانہ چہو اندر خیال
 نت اندر چہو اک چشمہ سار اعجب
 چہو شہور سوی چشمہ لا جورد
 لون تریشہ خیطہ بران چشمہ سار
 شمس اس استت مکان نذر
 تماشا کرن سیر گلزار اس
 سہا ہرنہ تہ دوس ناگل تہ پور
 کرک تریش حیات اک دماہ اک قرار
 کدک بن بٹ آواز پیت اک خدا
 سہ بوزت پریشان سین عجل و را
 چہ پیشک آواز انسانہ ستر
 و چھوم اک جاناہ بماند شیر
 دنت خم کرت سو دون سینت
 بعینہ چہو حشی بھو خط و خال
 بجنگل تہ لن گوسو و حشی نہاد
 مگر آہ سووی تہند غمگسار
 سہا مضطرب چو سیم گور
 دزک حفت گورن گی لہزار و ان
 پکن کی گزشت پنی در آفر غزا
 ہراز گل چو صحرائی تاتار چین
 لون ہر طرف مشک چین تار
 دون جلوہ چون چشمہ آفتاب
 گزشت بہت بیٹ بر چشمہ لا جورد

پست لاله رخساری مرغ
بدن تن گشت تا و سستی سیما
سینت تن بر سر و سبیل
گشت کهر با جسم بادم تن
بر همنه کهورن خاوه سینت باز
بر همنه کهورن پاره پاره ز خار
نه تن عقل نه هوش و فرز انگی
چو دیوانه آشفته مجنون گشت
بنا که سوئی چشمه از بهر آب
کرن انظار آسوفلاد شیر
کرن انظار آسوفلاد شیر
شتابان سو فلواد بی اختیار
روان سانس کرمتش کن نظر
تجن دو جنگل زین گوچه باد
کرن کر یک تن ایجان پهلوان
ژده پتو فیرای سرور نامور
سه چرخ زنده بر پاچه حیران گشت
درینا که از مکر غفور شاه
یکت یا تهن از در گوش شاه
یکت یا تهن از در گوش سام
سبکتز سو فلواد گو بید رنگ
کرن ناله متون لبیک اشتیاق
دین تن که ای پهلوان ستمثال
ژده اند و چین چپونه که رنگ بو

گمزیه من چون پر زانغ تن
سرا پا گشت خشک همچون گیاه
سو نر و یک گشت بجه زوال
نه تن عقل نه شکل دم تن
چو سوسن سینت است گلزار
چو سوسن سینت است گلزار
نه تن نه و ر قوت نه مرد انگی
تنش و شین سینت از و گشت
چکن گو کرت جسم بریل دواب
و چین پر زه نا و ن سام دیر
و چین پر زه نا و ن سام دیر
یکن گو سوئی سام حنجر گذار
و چین وی منسواد فرخنده فر
پتی گو منسواد حنجر گذار
ژلک کو حیا میا نو چو نیا گشتان
و لوی آس بر بدخته هنری خبر
بر حق ژده آواره ویران گشت
کرت ژدی بین پان غار و تابه
بین تام استاده کرن سلام
بین تام استاده کرن سلام
رشن سام نیر دم در اغوش تنگ
دین ناله اندل بدیده فراق
یه کیا چپوی منی منی کیا گوی
چو مجنون گشت چپو که دیوانه سو

جوانی زین کر مری چپو باد
گشت چپو که ژده دیوانه و حشی آنها
درینا ژده کتو گوی سو زور توان
کرت کیا همن نورن ای پهلوان
درینا سو قد سرو آ زاد چالو
درینا سو بازوی فولاد چالو
درینا ژده کتو گوی سو سینت
درینا کری کیا ژده چشم بدن
درینا سو سرخی شیر گیر
درینا سو چالوی رخ دیلند
ژده کیا چپوی گشت رنگ گشتاری
یه کیا گوی ژده ات لاله رخساری
بنا حق بین پان کر غن غراب
تنت بلوت بهوده رنج و عذاب
به دید حن چپو زنده دشارد و
ژده هم ترا و ن از غم آزاد رود
دین سامن ای بار دلدار من
ژده چپو که برادره عتوار من
کرن کیا چپو هم بلوت خنده فراق
گر برم و نه ای برادره آک
یو چپو من با گشت لبور فیک
ژده ترا دن چپو هم بر حرارت فیک

دولم دن بوژماندن گزشت
 کرم سوی دلاوریه مشکل بر حل
 پکن گوس دوزج ایران سپاه
 یکم سیت فلواتشکر پناه
 بکمد الداسه یار واصل سین
 اسے چالو دیدار حاصل سین
 جھاناہ دشت ای اس سر بر
 بکوه و بیابان و دشت کمر
 و چک دن ژہ زندہ سین بحر
 بوین خاقتس کن ہزاران پاس
 ہنگ زن دہن می پرینوش باہ
 بوٹاوی پریدخت خورشید جاہ
 سوچی زندہ بز پامہ بیغم ژہ روز
 مبر فکر کہ شاد و خورم ژہ روز
 دپس سامن امیر دینکو صفات
 بلا شک چھکن چھوک ژہ آبجیات
 اگر زندہ دیش پریدخت چین
 تم چھوس کران از جھان آفرین
 دس خاک فقور بر باد سخت
 ژہ بخشی تند ملک تاج تخت
 دمن خاک فقور بر باد سخت
 ژہ بخشی تند ملک تاج تخت

سیتن ژہ کیا چھوی غرض کن جان
 زدیامہ و تم نہایت جہت
 مہ چھوم دن گمت از جھان
 در یغاسو دلدار و دلبر کج
 سو جان جھان گو نہان پر خاک
 مہ چھوم دور گو مت قرار و کیب
 دپس توره فلواتن ای نامور
 ہنگ کہتہ چھوی کذب بہتان
 چھوانت قمر تاش فرخندہ فر
 روان سسی پید گو توش و تاو
 پکن گو قمر تاش شیرین کلام
 دپس سامن امیر دسرخ لقا
 مہ دن چھوک کتکو ایتارہ چین
 دپس تم کہ ایام و الاثر ادا
 دپس تم کہ ایام و الاثر ادا
 چھو چالو می چین اندر میا تو مقام
 چھو چین اندر خاصہ میا تو مقام
 وزیر جھان سوزند چھوس سپر
 مہ گو بد تھاہ اک پریشاں گمت
 کرس بستہ تمہ زلف بیچا سیت
 ز غمرہ گمت نیم سبل مہ چھوم
 ژہ کرنک بدخت خوار و خراب
 ژہ نیونے پریدخت صبر و فرا
 سنت عشقہ تب چھوم گمت یوس

ژن گزشتہ بیک خدایہ روان
 چھو آخریہ دنیاے دوان بیوفی
 رٹم انس با رتہ آہوان
 پریدخت خورشید بیک کج
 کرن چھوم پن پان تپت ملک
 ژہ چھوک دن کرن جیلہ کور و فرب
 قسم چھوک مہ از داد و داد گر
 قسم چھوم مہ چالو ای مل صف کن
 وئی سوی پریدختہ ہنری خبر
 بران شہہ فلوات سسی لبت و
 کرن سسی پای کوس و سلام
 خداوند علم ژہ دینی بقا
 ژہ کیاہ چھی خبر از پریدخت چین
 بوین چالو دشمن خراب و تباہ
 بوین چالو دشمن خراب و تباہ
 مہ ساری دن چھی قمر تاش نام
 مہ ساری دن چھی قمر تاش نام
 چھو بدخواہ چالو می میا تو ی پدا
 پرینوش پٹ عاشق از جھان گمت
 گمت حستہ چھوس تیر مرگہ دشت
 چھو محنون و داسی گمت از جھان
 مہ نیونے پرینوش آرام و خواہ
 بو کرنس پرینوشہ بی اختیار
 مہ زالو مہ کہتہ چارہ ات مشکلم

کرت ملک چینگوی بادشاه
 بیوزت قمر تاش و شاد گو
 وین ساس السیر و نامور
 شهنشاه چین کروی مکرو قند
 وزیر جهانوز و اژون خصال
 بتد بیر گری یهوی مکرو ریو
 متو دیو کر سنا سو ملعون ملک
 دوباره یی حید سازی کرک
 سه تقاوک سایه خاش اندر بهان
 امی حید کر مک خرابت قرار
 زکر دار فغفور و مکرو وزیر
 ثلث اکنت پت کرت اعتماد
 دون لاف و کین چپو فغفور شاه
 سو کم پایه کنه آمنه در خیال
 از ان پیشه بوز ایجهان پهلوان
 ز ابوان شاهی مه و لغزب
 ز بهر پرید ختر به نظر سیر
 در آخر من گو گمانه سه ماه
 به یامنت به بوز متی لحظه در اس
 ز حال پرید خت فرخنده فر
 تمی لحظه فسلواد گردن قرار
 بآباد و ویران بهی جهان
 زه زانند ن ته کارن شاه کال
 سرانجام اسوات ای شیر زاد

دعی نری پرینوش خورشید
 ز منکر پرینوش آزاد گو
 ونی ون پرید خت هنری خبر
 سوهرنج تهوک سیاه خانه بند
 بهو بدخواه چانوی علی کل حال
 زه دیو یی گره هنر ننگال دیو
 ولیکن زه از فضل حق واره اک
 پرید خت مرنج منادی کرک
 سو تالوت خالی کرک در جهان
 سگاه خام بولک ای یل نادر
 سگاه سحر آسوک ای شیر گیر
 دوت ننگ ناموس وای بیاد
 دین سام یل بولکین پایگاه
 نوی حید کر کر اتم نرن و ال
 پرید خت مه غیب گیه ناگهان
 فقرا را سپین همچو عنقا غیب
 سپین چین اندر سگاه دارو گیر
 نمر آسه سامن بلا اشتباه
 به نزد یکت سلوش ته فلو داس
 مین شش غم ماجر اسر بر
 بهراه من در ادای سرفراز
 زه زانندک ایسی آشکار و نهان
 سها چانه خاطره تبه حال گو
 اکس کس بهار س سچین همچو باد

سنگ ناهاده اک ناهل کمال
 محی ون خبر ساری اینجو خصال
 دین سام یل بهو یعدن رنج دود
 بهت بر سر چشمره لا جور د
 بهو یعدن اران مد اتم رهنه
 پرید خت بهت گیه مرشتری
 سه رهنه ان پری ته پریدت ماه
 گرفتار گیه غم زده در نیم راه
 دوا اک دین و دوش ایبر ها
 نشتن نشی جن ته به اژون
 گمت سو عشق سو رهنه ای
 بهت اژون ماه تا با شکی
 بهوی یل و شید و ز شایان
 بهر سو و جهان آسودان
 فقرا را چین بر بهوان گمان
 دین ته نین دوشی اندر ان
 محی و انان بکوه منت
 لزان پیچرس منز برنج عی
 گرفتار گیه غم زده طر دوش ناز
 محی تا ابدای یل سرفراز
 حقیقت یی چهی مه کر دین
 سراسر زه نش کر مفصل بیان

نیا ابره با شود و تسبیح پاره سی
 پیت پان زان بولتر ناره سی
 ای غیرت ملک برجم کرن
 بطوفان خون عرق عالم کرن
 لدن پیغمبر س زنده دیو سیاه
 هنگ زنده دیش برید حیات ماه
 هنگ زن ایو تو ایو با صفت
 می چوم عزم رفتن بکوه فنا
 اگر چه پس بر من انتقام
 پس نه می چوم نام مردی حرام
 ان بوی کدلت سی بت نه بین
 ازان پس چوم جنگ فغفور چین
 منو دیو پس المیر و نکیت نام
 چه تا چاک اس کترینه غلام
 ده بیت کن گزیده تو یکو این چشم
 من کر چین ابرو و دست ساز چشم
 روان نامور سام فرخ لقب
 سپن خوش کدک چشمی پست
 سراپا نام دنیا چو نابا ایدار
 گهی گنج بخشی گهی زهر مار
 بعالم گل از خار کر چو ی جدا
 مع العسر یسر کلام خدا

پریدخت چینی نده و نوحی صاف
 روان سام بوزت غضیناک گو
 ترس خم در اندم سپن سوی لبر
 سپن پیده تن تا و نوش تو ان
 تن خشک فبورتن رنگ آب
 سراپا بدن تس چو گنار گو
 سٹھا گو قمر تاش و فلواد گو
 سٹھا گو قمر تاش و فلواد شاد
 چو حیوان گز هرن از اکل و نوش
 در اندم و لن سوی سلاح و لب
 دین نام دوشون متن یارنی
 منش آیه اک صورتها همچو ماه
 چو عنوان پری نام آن چین
 مه دیو نم سه چینی زنده در خانه بند
 چه وس میان سی مه رخ نازنین
 چه وس میان سی مه رخ گلزار
 پرن پش بوان تن تکت زبان
 به یامت دین نام گیه بر هوا
 بیک هفته بر دوس کدن نطرا
 خیالاه نه خواب بوس سر سری
 بلا شکست لچر پریدخت ماه
 نه تراوت بوان تا ابد رعدا
 خصوصاً نه عنوان پری نازنین
 کرن حیث گردان خنجر گذار

نثر ابرین چینی بلا اختلاف
 در آن لحظه سوی چیت چلاک گو
 سٹھوس غم دتن دم بماند شیر
 تناور سو گو همچو پیر و جوان
 رخ سوسن رخ اس رنگ گلاب
 ترس داغ نه لاله رخسار گو
 مه بیت جایه پیوسته یاد پیو
 مه بیت جایه پیوسته بیت یاد
 گز هرن آدمی تازه از سمع گوش
 پلین یاد رضوان فرخ لقب
 مه بیت جایه گو مدتهاه پرانی
 پری پیکراه دخت سلیم شاه
 نمی ون خبر از پریدخت چین
 به فغفور چین کردی مکرو قد
 بوان انا و ن ژنش مر چین
 بوان انا و ن ژنش سی نگا
 ده بیت جایه به پراره نی بگل
 دهن همچو طوس نسخ لقا
 سه ماه دو هفته و چمنه دوبار
 و گرنه کبار رفت رضوان پری
 بچنگال آن ابر تائے سیاه
 مران میا لوبه تر ازین خورد و خور
 گز قنار لچ بگیسه دلوزین
 متن نرا دتن بن چو ننگ و نا

زاخار خاجوی شیرین کلام
 ازان پس سفر بزم ویم اس پیش
 و لیکن زمین قصہ بزار گوس
 بوتنگ ش بہت بہت دریا جرت
 بنی کروتن شربے سیم و زر
 نہ سیم و نہ زر نہ خریدار شعر
 بہ از غیرت شعر کشمیر یا ن
 دویم جلد و نہ نش فراغت چہنہ
 مہ ط خوردہ ای ہوشمند گزین
 نظر کر بفر دوسئی پاکہ ناد
 و نہ بیت اک در ثنائی خدای
 چو کیا دور از فضل ت قدیر
 و لو ساقیوتش نہ چہوسن بہر آب
 نعر ہم سفر چہوسن و منزل ہوا

و ہم سامہ سندی سفر اک تمام
 لکھن عسجدی چھوٹی راخار جوش
 بنا حق درین کار بغیرت پیوس
 گرم کیاہ بہ ہیو وہ اوقات صرف
 زانڈیشہ نا کہون خون جگر
 بنا حق گرم گرم بازار شعر
 گرم سامہ سند جلد اول بیان
 و لیکن غرض چوم مہ روی و نہ
 ازین قصہ سام و ہروی چین
 کرن صرف شہنما عمری راز
 کرن ذات پاکن بفر دوس جاکہ
 کری غفوسہو و خط فی امیر
 یون در نظر آب اس شراب
 یے زاد رہ دم می خوشگوار

بسم اللہ الرحمن الرحیم
 شروع جلد دوم

چہو در آغاز این داستان
 ثنائی خدا از لب داستان
 بنام خداوند حق و حمد
 چہو پیش چون سو فردا حد
 منزہ چہو از صد جنس و مثال
 مہرا چہو از عیب و نقص و زوال
 چہو سوی از ازل چہوینہ نش ابتدا
 چہو سوی تا ابد چہوینہ نش انتہا
 کرن پیشہ عالم بیک امر کن
 چہو پایندہ سوی ماسوی لم کن
 معنی کرن ہفت گیند پانے
 مرتب تھون ہفت کسند بجا
 کرن جلوہ گاہ ملک آسمان
 یہ غیر اتھون مسکن از زمین
 ستارہ ہون آسمان بچین
 منفش کرن از گلین زمین
 نمودار تھاوون یہ صفت عجیب
 کھے روز روشن گھے تیز و شب

سام نامہ جلد دوم تمام شد

حب فرمایش

غلام محمد نور محمد جبران کنت

بھاراج نمبر گنج بازار سرنگر کشمیر

ہائے بازار امیر اکدل مہری نگر

نیستان در گوه جنگل و تاک
بیابان و صحرا و دریا و ملک
شب روز بیغم بچین اسب قلم
پکت تیوت کرکه بکین اسب قلم
چو باد دمان قلم زده در قندیل
ژلن تکرته گری سهاه ملک طی
سخت محضر لعل بدایج دراز
اکس دشترا ندر گرهعت فراز
دوران دشت و پهلوانه دیر
بمازوی قیل و چنگال شیر
قوی بیگانه سل شدادیان
بقامت بلند اسب چون عادیان
نظمیت شدمیه دیو و پلنگ
بتاراج نالان کمر بستہ تنگ
بهر ملک بیمنت شوم
دلاور سهاه صاحب در اسب
تیر و پوششی کافه دلاور اسب
نه بود و نه کن کافه بر اسب
تن و در جوانه بتوش و بتا و
جهان پهلوان اسب شالور ناو
بهر ملک بیمنت شوم
دلاور سهاه صاحب در اسب

یکیشرا چو در آسمان زمین
چشمی اسب کمر بندگی
پس از حمد داد و ذوالکبریا
محمد علیه الصلوٰۃ و السلام
امام رسل خاتم المرسلین
ترجمت چو قوس خالصت بر
باوصاف لولاک و الاقدار
بیک خطه و شهر سوار براق
کهست و فرشت تمکین و جاه
به بخار بقادوسه زمین ساری
فراوان لام و تحیت ز ما
پس از حمد و تحیت ای وندیش

عبودیتک داغ چو کبر جبین
یدرگاه او در سرانگشت گ
تجیات بر سرور انبیا
سراییل و جبریل مت غلام
بر وقت به تخت ندکی نشین
گر انما به تاج لمرک بر
ز معراج اسرا چو قوس افتخار
کرت آطلی راه سبع طباق
سپین عرش عظم تند جایگاه
سوی دار ایمان چو سوی سهاه
بر او باد بر آل او دایما
شوق صد سام نیروم بگوش

رفتن سام و لود و دشت تراش
جنگ بزه بایت نامی
پیریدخت و رضوان پیری

خردمند سوی عسجدی بر خطاب
بیه صحنش شاه عالم سرور
ز نورش فلک نقره ناب گو
روان نام بردار سام دیر
قمر تراش و سلواد هر دو بهم
بنوک زاهدس حصت اند زمان
سپین بیکل آن هر ششیر زبان
کر و نیز متوسن همیز تیز
پریشان کرک با دصر صر ز دم

گزارش کردن می چو اندر کباب
نبرد را و از کشور نیم روز
جهان بر سر چون زار انداب گو
دلاور غرابین بطن کهنو چو شیر
سمندس بطن کهنو چو شیر دژم
از انجا بچین گه چو باد دمان
دو منزل بکوه فنا گه روان
سپین و اوزن بر هوا گرم خیز
کوهستان سپین سنگ مرمر

سخن مختصر بعد از سخن در آن
در آن دشت بوی پهلوانان
توی همیگاه شادادیان
نخن تنندی بیمه بوی و پلنگ
هر ملک موت تستد شور آسو
نه بوی پوشنی کانه دلاور من
تناور جوانان بتوش تو آن
دین العزض سام فرخنده نام
و چو ک سرزمینا چو خورم بهار
سپاه آن تخت بهمت افراخت
بصحر اگرک سپ سرکش یله
سپن یام فارغ زنان و کباب
قمر تاشم فلواد بیدار و دود
سپن نیم شب یام کم با زیاد
بقامت سو بالا بلالی عظیم
سو فلوادیل گو سرا سیمه حال
بلا یاه چه اک ناگهانی بوی آن
تخت سام پیومت چو زخواب
کرک اس تم پالوان اضطراب
که ای خیر مروان بے شرم و پاک
ونیو کیازده توه آده در هر کس
نخن میان لرزه چو البرز کوه
بنیا کینه بیت بلکس اندر اژدها
مکرش دره چو توه توی در نهان

اکس شتر اندر گز هفت پفران
 بیا زوی قیل و بچنگال شیر
 تقامت بلند آسود چون دیان
 تاراج نالان کمر بسته تنگ
 دلاور سها صاحب در آسود
 نه بوز و نه کرن کاغذ بر پر منس
 جهان پهلوان آسود شاپور ناو
 در آن سرزمین آلوده گام شام
 همه دشت و صحرا متوک لاله زار
 کرک بستر خواب پذیر درخت
 سهاه سبز بلو اندران مرحله
 سبک ساهم نیروم سپین خواب
 دُون پیره کرد پیرانه رود
 دمان آو شاپور عادی آباد
 ز بهیت متن دُون سپین لایم
 دین بش فرناشرا نچو خضال
 خیر کیا چه از گردش آسمان
 امیرن پیردن کر چو شرط ادب
 کرک کرکی شاپورن اجتم و تاب
 کنک چو گز هو دن بهنیدم بلا
 مگر بنجر آسود از قهر من
 پیمت میان گرز و چو جهان شکوه
 مگر بر کس بکار بسته دُون
 بهت چو نیو زوره مال جهان

[illegible]

ز جنگ و جدل آگه گفته بود
نه از ضرب خنجر نه از خنجر
سلاح و سلب تراوی که خنجر بود
کرک بسته از هر کشتی که
بیکبار ده گیاه نه ششیر دهم
کرک بسته دوی زمین اندوخت
بنایت کرک کیت بزرگ و زحل
کران از هنر اسلحه و بدل
مقامت بمانند و وینست
نه گو سام غالب شاپور است
بگردن کرت دست و بازو بهم
دوال کرک دست پشت خم
کرک بسته شاپور دوردانی
صفت و بیازی بدو دانی
لکد کو بیست و یک عاودن
ستم فرست و آتش خنجر برین
برابر و زوشت و شمشیر
کرک بسته کشتی بیکبار
نه گو کاغذ و اندره غالبند
ز کشتی پیشان سپین و نه شمشیر
سراجم از من سونی کردگار
و دن از دل و جان لصد صفا

کرک باوان از هنرهای جنگ
سپین غالب خنجر شاپور
کرک بسته محکم بر خنجر و غل
هنر شور و شروال و ساس بگوش
کرک بسته نظر اک جواهر و چین
بقامت سها تخته و نخل لبند
روان سام گو هنر هنر پرت
وینست که امیر و آژ و نه بخت
روان سام گو هنر هنر پرت
وینست که امیر و آژ و نه بخت
مگر و چپین چپوینه جنگال شیر
گمت خنجر چپوینه ایغول راه
زه چپوی کپاه غرض و نام نژاد
و چپوینه نه بازوی لبر میا
مگر مرگ و انوی زه ای بدگان
یه یوزت سو شاپور چون ناگو
کرک بسته ساس چپین چون هنر
سپین کینه و زخم زه خنجر گذار
زهر سونک گزده آهین کیت
کدن گزده یک کشت کدت بخلاف
پیاپی و نک ضرب گز گران
زمین ستن کرک زهر و زهر
بشدت زهنگ گزده تراوت جنگ
کرک تیوت شدت شمشیر تیر

سها چله مانند فیل و پلنگ
کرک زهر سونک و فرخ نژاد
سو تهاون گندت باقر تاشیل
سپین تمام بیدار از خوابش
سها سها کین پهلوانه و چین
تن و ر قوی بیکبار زور مند
کرک حمله نش پرت چو غرنده ابر
گندت کپازده یاران من بخت
کرک حمله نش پرت چو غرنده ابر
گندت کپازده یاران من بخت
توی وین پرت گمت چپوینه
کران شور چپوینه باغریان راه
کرک کپازده پیر و ده جنگ و فساد
ژلک و نه دشت گران گزده
توی آک جنگ من این زمان
کشت و شمشیر سها چپوینه
سها سام استاده گو چون هنر
چو باز و دنده چو چوشتندار
ژلک اک کس پرت زهر و طرف
یون اک کس ناره تری اس
بشدن چو خایک آهنگران
سپین و متن تار مویش خنجر
کجک تیر شمشیر مثل هنر
دل سنگ خارا سپین و پیر و نه

مگر اک شیدا روز مہمان مسیا نو
روان گو سو شاپور فرخندہ بخت
یل نامور سام فرخ تزا د
ہر نوع شاپورن از مال و زر
ضیافت کرن خدمت آن بیک
تہکت پی سمیت تم رہہ خنجر گزار
ولو ساقیوتار و ن تاجیت

کرن شاد و خورم دل و جان مہ
ولا ورنہ موذرت این از درخت
یکن گو سوئی شہر شاپور عاد
تہون پیش سالار فرختہ فر
ٹہاہ خوش سین سام فرختہ را
کمرک ترن دوہن شہر سواندہ قرار
می ناب تھاوت کرت شیشہ بند

نماہ شیشہ
جلد دوم

از آن می بہ اک قطرہ چشم مجہر
کہ تابش کند شیشہ مکر و سحر

جلد چہارم
جلد سوم

جس کتاب کی ضرورت ہوتی اور با رعایت ہم

طلب کریں

غلام محمد محمد برکات

مہاراج رنجیپور

سری گنگو

ماشاء اللہ لا قوت الا باللہ

الحمد والمنة کہ اندرین زبان سعادت اقتران قصہ عظیم الشان شجاعت نامہ
سام نریمان در عبارت انگیزی نوع انسان مستحق ہے

۱۵۹۶۸

سامانامہ کستری

حصہ سویم
مصنف سید امیر شاہ صاحب کستری

حب فرمایش

غلام محمد نور محمد تاجران کتب

مہاراج زبیر گنج بازار۔ سرینگر۔ کشمیر

(شلاخ) نائیمہ بازار۔ امیر اکدل سرینگر۔ کشمیر

کتاب ہذا تحریر علی پرے ولد محمد پرساکن و نیمر طبع شد۔ لہ خان ولد مہدہ خان نوشہرہ۔ کاتب محمد حسن خانی
در طبع

(شیام آفسٹ لیتھو پریس دہلی)

قیمت ۸۔

اعلان ۱۔ اس کتاب کے چار حصے چھپ کر تیار ہیں۔ قیمت فی حصہ ۸۔ غلام محمد نور محمد

نوروز روزگار هر روزگار است
 که در این روزگار هر روزگار است
 که در این روزگار هر روزگار است
 که در این روزگار هر روزگار است

روشن شد سام فلواتم تراش و نشاپور عا و بر خنک و جنگ

<p>روان سام فلواتم تراش و نشاپور عا و بر خنک و جنگ</p>	<p>روان سام فلواتم تراش و نشاپور عا و بر خنک و جنگ</p>
--	--

روان سام فلواتم تراش و نشاپور عا و بر خنک و جنگ

روان سام فلواتم تراش و نشاپور عا و بر خنک و جنگ

[illegible]

چو دلم غم که نام دشت
بوی پود هوں سیم دشت
جهان بیگوان هم فخر
نیمایه سندی سیم
چو بوی جنگ یاره دوا
یک پیتن سیم دوا

دین کرد پشاور از این قومی میوه صفتی که بعضی
کن و غیره می گویند که بعضی دیگر می گویند
که این قوم از پیشین است و از زمان پیشین
که در این کشور بوده اند و از زمان پیشین

[illegible]

جگر گذار ز من خواه شاه
 میان من و چشمه سکان و عیال
 سحر زنده مارم که انور ننگ
 کوه چوین ز جگر پدید آید
 کوه چوین ز جگر پدید آید
 کوه چوین ز جگر پدید آید

رشت میو شاپورنی کهنه سویم
مخوژر جلد فرخار نوشن کمند
کشان نهو کنه دیک سقلاب شاه
کرن حکم دژ خیمس اندزن
بیت کن جهان پهلوان دلیر
ز شاپور دیو هُشن نه نام و نشان
کرن حکم فلواد س ای شیرزاد
بیت که تمکس آو گوکت کنوی
روان گو سو فلواد این خبر
که شاپور عادی گرفتار گو
یه بوزت سپن هم در اضطراب
زمان در زمان پهلوان دلیر
چو شیرین زاد در بارگاه
دلیرانه بر فرش نهادن قدم
و چپن تم بنزدیک شاد دلیر

پیشتر بود و نیست عاقبت چنانچه بود
فرمان پادشاه من از فرمان پادشاهان
زین پادشاهان است و زین پادشاهان
بسیار است و منی شکر کرد یک عالم
دو طاعت در میان پادشاهان
سخنی پادشاهان و پادشاهان
گفتن پادشاهان و پادشاهان

دن حکایت گویند در دوزخ
 مؤثر است بر کس که بدین
 دن و غفلت است که از یک
 سودیست پس گویند که از
 دن حکایت گویند در دوزخ

روان فخران شمس
کین عذر غواهی نیز دایم
الیا عجایب کین هوا
نقش ملکوت آراسته
گرفتند بوی خوش جانان
فرا داد و ستد

سودا پور عادی ز هر خبر از اینج
دیوان شاه سلطان از بهر حسن و بی
صیقلیت که در این خواجه و بی
سپین فایز از خودی و بی
پیشانی که در این خواجه و بی
پیشانی که در این خواجه و بی

دوم صبح بیدار شویم
اول با باد
و چنان که می شود
در میان کوه و دریا
بسیار خوش گذشت
از این سفر بسیار
خوش بودیم و از هر طرف
علاقه مندانی را دیدیم

دین عاق جنگس کلم ای هوشیار
 به سام ز میان عالی چشم
 دلاور جوانه چھو آتش نهاد
 و نه لارن جهو برابر با چھو
 گمت همچو شیر زیان کینه خوا
 هنگه زن مهن ابرس اقم فصل
 جهانش اندر تھا و نه کا خسته دیو
 بافزون جاد و به نروید و قد
 روان عاق جنگس در آن داوی
 بجاد و کران شیشه نیل قام
 بناکه در آن شیشه تنگ تار
 روان پهلوان سام از کار گو
 نظر بند تھا و ک کرت ناگهان
 بهر سو پین شیشه بندی مهن
 چپ دست شیشه لو پیش و پس

چو فرزند خاص پیمان بن
زده چرخ خبر کنه نه ز سر
بکار و زده که خن که قمار مع دلیر
دن و فخر آنس که ای بد لکام
سوئی هر گران کوین پر محو
پروا کن پسین کیم آباد
ظلم گویند شایع عباد
انگیزات کردی اصل حق
روح زمان زور می از گزوف

ہنگہ زن یہ بوزی منو چہر شاہ
 دیوس قہرمان کہ ای نابکا
 یہ سم نہ میان چھو دشمن اسی
 یہ لارن چھو بر جنگ شدت
 بہر حال دشمن چھو مارن صواب
 یہ بوزت سوشاپور گو بد گمان
 تلن چوب ہتھونک کرین فراد
 دمان اولارن سوفرخارن
 سوشاپور عادی سپن کینہ
 اکی ضرر کڈنس مہتا ویش
 دویم آو سقلا بیاہ اک دون
 سخن مختصر اچھن زن بدہا
 سر سیمہ گو شاہ بیدادگر
 زہ کر چارہ کثیر شاہ بجا و دگری
 روان عاق جنگی بان لوش تا

گهی بر عداوت پکن که مهر
 چو بادون ستماه چو دندان شیر
 وون گشت زنگت خوشتر شکا
 چو فریض از فیل یابین گرا
 امی نوعه رفتار چو پیش و تنه ات
 گهی طرز صلح و گهی طرز جنگ
 حذر کرزه از گردش آسمان
 با فسون جاد و سپین شیشه بند
 سر سپرد و یوانه مد هوش کو
 نته نیره فانوس اندر چراغ
 نه جانی سکونت نه رفتن نه تاب
 و آن شیشه گوشت گنج ان برگ کا
 گمت مبتلا مختصر لوز آسو
 سفر سوی کوفه خشتیبار
 سه رضوان پستی پریدخت

بهر کمال
سایه سندی
کامین بیا که خواجه نامور
خیز از آسودن و خنده فر
شمس با در جهان و زرب
شمار شمس
پرو می شود و خفته و لیدر
شمس است

[illegible]

فصل اول در بیان فضائل و مناقب ائمه و اولاد ائمه و فضائل و مناقب ائمه و اولاد ائمه و فضائل و مناقب ائمه و اولاد ائمه

تاجی کو پہنایا کہ تیرے
 چہو متی کہ پہنایا کہ تیرے
 پیدخت روضہ ان کہ پہنایا کہ تیرے
 زیاران تو ان کہ پہنایا کہ تیرے
 زہ کسین مس کہ پہنایا کہ تیرے
 باقی زہ کہ تیرے کہ تیرے
 چو چو چو چو چو چو چو چو چو
 چو چو چو چو چو چو چو چو چو

۱۰
محبت میں جو کچھ دوستوں کے ساتھ
کے لیے ہے وہ سب ان کے لیے ہے
جو کہ ان کے لیے ہے وہ سب ان کے لیے ہے
جو کہ ان کے لیے ہے وہ سب ان کے لیے ہے

میں سے منع از نامہ بامنت و
حق مختصر ہے

نامه نوشتن تسلیم شاه بنام قهرمان شاه

[illegible]

زه چنگی چنگی زه چنگی چنگی
 زه چنگی چنگی زه چنگی چنگی
 زه چنگی چنگی زه چنگی چنگی
 زه چنگی چنگی زه چنگی چنگی

بهمان لحظه فرسنگ آتش نهاد
 دتن نامه تن خدمت آن بجای
 پرت نامه گوهرمان چشمکین
 دتن لاف کس گو سو تسلیم شاه
 چو کیه قدرت مند بر بر سبک
 بویا زانه کس گو نرمیان سام
 چو کیه طاقت سام زایل تراو
 کر یا جنگ یوت مرد با ابر ما
 دین نام فرسنگس ای هوشیار
 دین تم مه چوم ناو فرسنگ شیر
 بوچوس غاصه تسلیم شاه غلام
 تکی بادشاهین تو هم حکم خاص
 توی اس لارن چو باد و مان
 مگر عاق جنگین یہ بوزن کلام
 چو کیه چا نوطاقت زه کیه چو خیال

بر قهرمان پیو گرفت همچو باد
 برک نامه ساوی ز ستر پای
 چو آتش سپین تند چین بر چین
 مریه ط نامه سوزن بے رسم راه
 برین پ مریه چاکر نفسی چه کیت
 چه مرد دست سام نرمیان کدام
 بیوی لاره بر جنگ شداد
 ژلن سین شش شیر و نراژو
 زه کیه ناو چو کیه کس کس
 دلاور بوچوس پهلوان لیر
 کمر بسته در خدمت او مدام
 کرین سام نیروم ز جاد و خلاص
 زه نش نامه همت ای شه قهرمان
 کرین کر یک فرسنگس بد گام
 زه موکلاوین سام انک محال

زه چنگی چنگی زه چنگی چنگی
 زه چنگی چنگی زه چنگی چنگی
 زه چنگی چنگی زه چنگی چنگی
 زه چنگی چنگی زه چنگی چنگی

زه چنگی چنگی زه چنگی چنگی
 زه چنگی چنگی زه چنگی چنگی
 زه چنگی چنگی زه چنگی چنگی
 زه چنگی چنگی زه چنگی چنگی

زه چنگی چنگی زه چنگی چنگی
 زه چنگی چنگی زه چنگی چنگی
 زه چنگی چنگی زه چنگی چنگی
 زه چنگی چنگی زه چنگی چنگی

بنا هر مین است
که گفتین درین بخت مثل
ببین قهرمان را می پست
بفرز و یک فرزند
روان را هم از فتن
پای از نایبش قدم
دو کس قهرمان که ای
عین بخت که فتن

چو لازم بین جانور و فرشتگان
و پند و اندیش و عین و جسم
چو لازم است این دو در دین
و پند و اندیش و عین و جسم
چو لازم است این دو در دین
و پند و اندیش و عین و جسم

دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے
 دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے
 دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے
 دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے

دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے
 دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے
 دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے
 دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے

دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے
 دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے
 دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے
 دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے

دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے
 دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے
 دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے
 دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے

چہو بہتر کین برو نہ زہانی یاد
 توے اک قدم برو نہ کڈن بوی پیش
 کین بونہ برو نہ سام لشکر سپاہ
 سپن بد گمان سام فیروز جنگ
 بزور آوری برو نہ کڈن کنہ قدم
 بنا کہ سو گوت چہیں منبر بگور
 رش شیر مالش سپن چاک چاک
 پتو پانہ گو چاہیں اندر سو شاہ
 چہو بد خواری بد بین برو نہ یاد
 کشاکش پایدے بیس کشک کشک
 سپن کشتہ پانے ز کردار خویش
 ہزار لہن شا خالقس کن وین
 رحمت لہجت و نکس در پناہ
 زہ کن جیاب شمار و قیاس
 شہنشاہ انقلاب مردار گو

مسافر چہ بیگانه اس در دیار
 خبر اس شاہ حسن کردار خویش
 کرن بوسٹھا غدر و جیلہ سوت
 ز رفتن گمت قہر مان پای لنگ
 رٹن سوی شہنشاہ بزور دژم
 زہن کھار تہن فرشتہ سی پڑوا
 یوانی سپن سوی ہنگر ملاک
 کھن کھن کھن سامسی کتو سوچا
 نصیحت دنی اک کتھای جان
 یکیشا وک تی زہ آخر لونک
 پلہ زن شہنشاہ وارونہ کیش
 وچیت سام مل در تعجب سپن
 بہان اور الجشہ دن چہک گنہ
 بون حمد و شکر و ثنا و سپاس
 تھی لحظہ ملکس یہاں بار گو

دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے
 دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے
 دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے
 دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے دے تو کونکے

بناحق سپین قید رضوان خاں
 زده خوش روز بر تخت فرماندهی
 محافظه چھوم پاک پروردگار
 ہنگہ نصرت حق میہ اسم نصیب
 ولو ساقیو چھوس سکندر امثال
 دتم بحر عرفانوں آب حیات

ز چنگال ملعون کرن سنی خلاص
خبردار در حکیم شامی منتهی
یہ شاپور قلواد و حکیم سرگزار
بفتح و ظفر و اتہ بوی غنقرب
پریشان گمت بہر آب نہ لال
چو خضر پیر علیہ الصلوٰۃ

از تعلات آموخته شد و به درسی پند و جنان او کرد

ز اخبار آن سامنم خجسته گذار
یله صبحن از جلوه افتاب
بهانش سپین و زرخشان محیط
روان سامنل کوسنس گوسوا
کدک گورمباند پیران خدک
کهی کحت کهستانه فی تا فلک
کدک از کهستان و خارا شرار

و نئی چھو سوی بجد نامدا
 سپن شیشہ ظلمت خراب
 منور سپن چار حد ببط
 سو فلواد و شاپور خنجر گزا
 زلن کے تھی چون بخت و کلنگ
 رگی در زمین گی و شست و بک
 نوک از سیا یاں دریا عباب

[illegible]

<p>ز چنگال ملعون گران سنی خلاص خبردار در حکیم شاهنشاهی یه شاه پور فلواد خلیج سر گزار بفتح و ظفر واته یور غنقرب پریشان گمت بهر آب لال چو خضر پیر علیه الصلوٰة</p>	<p>بناحق سپین قید رضوان خالص زده خوش اوز بر تخت فرماندهی حافظ مه چوم پاک پروردگار هنگه نصرت حق می آید نصیب ولو ساقیو چوس کنند امثال دقم بحر عرفان ک آب حیات</p>
---	--

۱۵

چو که به پیشگاه فرزند صفت
بیا ماه تابنده زن به خلاف
سوی چشم و چمن رخ خضر گنار
بهر دهر و دل که در ماه اک قمار
حصار و دهر که کوکبی پر و قمار
ای که به عشق نه چاکم بن و دمار
وین وین که شایسته کس و دمار
کنند وین که شایسته کس و دمار

[illegible]

هستی معنی ساری زمین و آسمان

یگانہ خداوند قاطع بذات
خدا سوی چو جمع پیدہ کہ جانناست
سوت او چو وی اک فیضیہ بعین
و پس را من ای و یونانک دین
مہا سبتن زہدیک پیش نشد کونہ
چو ہوئی کسہ جاک

جلد ۱۶
جلد ۱۷
جلد ۱۸
جلد ۱۹
جلد ۲۰
جلد ۲۱
جلد ۲۲
جلد ۲۳
جلد ۲۴
جلد ۲۵
جلد ۲۶
جلد ۲۷
جلد ۲۸
جلد ۲۹
جلد ۳۰
جلد ۳۱
جلد ۳۲
جلد ۳۳
جلد ۳۴
جلد ۳۵
جلد ۳۶
جلد ۳۷
جلد ۳۸
جلد ۳۹
جلد ۴۰
جلد ۴۱
جلد ۴۲
جلد ۴۳
جلد ۴۴
جلد ۴۵
جلد ۴۶
جلد ۴۷
جلد ۴۸
جلد ۴۹
جلد ۵۰
جلد ۵۱
جلد ۵۲
جلد ۵۳
جلد ۵۴
جلد ۵۵
جلد ۵۶
جلد ۵۷
جلد ۵۸
جلد ۵۹
جلد ۶۰
جلد ۶۱
جلد ۶۲
جلد ۶۳
جلد ۶۴
جلد ۶۵
جلد ۶۶
جلد ۶۷
جلد ۶۸
جلد ۶۹
جلد ۷۰
جلد ۷۱
جلد ۷۲
جلد ۷۳
جلد ۷۴
جلد ۷۵
جلد ۷۶
جلد ۷۷
جلد ۷۸
جلد ۷۹
جلد ۸۰
جلد ۸۱
جلد ۸۲
جلد ۸۳
جلد ۸۴
جلد ۸۵
جلد ۸۶
جلد ۸۷
جلد ۸۸
جلد ۸۹
جلد ۹۰
جلد ۹۱
جلد ۹۲
جلد ۹۳
جلد ۹۴
جلد ۹۵
جلد ۹۶
جلد ۹۷
جلد ۹۸
جلد ۹۹
جلد ۱۰۰

این کتاب یادمان
که در این کتاب یادمان
که در این کتاب یادمان

رن آسود یون سو فلواد پویش
 دمان همچو فیل و پلنگ و ہنر
 کرن قتل مارن تمن صنف لصف
 ہمہ سر زمین سرخ و گلگون پس
 ہنن ایرہ بودیو آہر منن
 کدک گرد دیون ہی زبان
 پیائے یون آس بسیار دیو
 یوان لشکرہ بیاک سپہ کش
 تمن ترن بن پ جهان تنگ آس
 کرن بیہ نہ کہنہ جگس اندر دنگ
 کرک جملہ دیوان خراب و تباہ
 رن تے بیون از دنگ و شتاب
 کرن التجا تم سوئی بے نیاز
 و تم فتح رشکر دیو سار
 تھکس ن سہماخت لاچار گوس

تیھے پاٹ فلواد میلاد ہوش
 غرزن آس ترشوی چو غرزدہ ابر
 رن آس دیون زہر و طرف
 کہستان میدان پراز خون پس
 پس سخت بیلاب خون موجزن
 تر یو ندارد چو باد دمان
 دیون کرکے بوسخت ہمار دیو
 اگرچہ مرن بے ہزاران سزار
 برابرہ ورسہ شب جنگ آس
 دون اد تم بیہ دلاور جنگ
 گمت شہر بر خون نمی کینہ خوا
 مرن دیو بے بے شمار و حساب
 سپن سام عاجز دران ترک تاز
 دون تم سوئی پاک پروردگار
 گیم کند شمشیر از کار گوس

رن آسود یون سو فلواد پویش
 دمان همچو فیل و پلنگ و ہنر
 کرن قتل مارن تمن صنف لصف
 ہمہ سر زمین سرخ و گلگون پس
 ہنن ایرہ بودیو آہر منن
 کدک گرد دیون ہی زبان
 پیائے یون آس بسیار دیو
 یوان لشکرہ بیاک سپہ کش
 تمن ترن بن پ جهان تنگ آس
 کرن بیہ نہ کہنہ جگس اندر دنگ
 کرک جملہ دیوان خراب و تباہ
 رن تے بیون از دنگ و شتاب
 کرن التجا تم سوئی بے نیاز
 و تم فتح رشکر دیو سار
 تھکس ن سہماخت لاچار گوس

رن آسود یون سو فلواد پویش
 دمان همچو فیل و پلنگ و ہنر
 کرن قتل مارن تمن صنف لصف
 ہمہ سر زمین سرخ و گلگون پس
 ہنن ایرہ بودیو آہر منن
 کدک گرد دیون ہی زبان
 پیائے یون آس بسیار دیو
 یوان لشکرہ بیاک سپہ کش
 تمن ترن بن پ جهان تنگ آس
 کرن بیہ نہ کہنہ جگس اندر دنگ
 کرک جملہ دیوان خراب و تباہ
 رن تے بیون از دنگ و شتاب
 کرن التجا تم سوئی بے نیاز
 و تم فتح رشکر دیو سار
 تھکس ن سہماخت لاچار گوس

رن آسود یون سو فلواد پویش
 دمان همچو فیل و پلنگ و ہنر
 کرن قتل مارن تمن صنف لصف
 ہمہ سر زمین سرخ و گلگون پس
 ہنن ایرہ بودیو آہر منن
 کدک گرد دیون ہی زبان
 پیائے یون آس بسیار دیو
 یوان لشکرہ بیاک سپہ کش
 تمن ترن بن پ جهان تنگ آس
 کرن بیہ نہ کہنہ جگس اندر دنگ
 کرک جملہ دیوان خراب و تباہ
 رن تے بیون از دنگ و شتاب
 کرن التجا تم سوئی بے نیاز
 و تم فتح رشکر دیو سار
 تھکس ن سہماخت لاچار گوس

رن آسود یون سو فلواد پویش
 دمان همچو فیل و پلنگ و ہنر
 کرن قتل مارن تمن صنف لصف
 ہمہ سر زمین سرخ و گلگون پس
 ہنن ایرہ بودیو آہر منن
 کدک گرد دیون ہی زبان
 پیائے یون آس بسیار دیو
 یوان لشکرہ بیاک سپہ کش
 تمن ترن بن پ جهان تنگ آس
 کرن بیہ نہ کہنہ جگس اندر دنگ
 کرک جملہ دیوان خراب و تباہ
 رن تے بیون از دنگ و شتاب
 کرن التجا تم سوئی بے نیاز
 و تم فتح رشکر دیو سار
 تھکس ن سہماخت لاچار گوس

کدی جان مطب فدا دنگار ای نامدار
 پیکار است کسین فدا دنگار ای نامدار
 دپوس دیون ای سام فرخنده
 می پیده کرمیت چھیت جانور
 روان سام بوزت سونا خوشکلام
 هتن بزبان نام پروردگار
 لگاؤن اکوی ضرب رهداره سی
 دیم ضرب کڈلسن بکیار سخت
 رسترا قدم در بدن گوس جاک
 روان پهلوان سام دلشاد گو
 سوشاپور و فلواد و سام سوا
 تن و جامه اسپ سلاح بند
 وڈن آوسوی جانواران هوا
 دپوس سامن ای مرغ فرخ ریر
 پین ناومی ون بختی خدا
 دپوس تم بوجھسنه سو سیمرخ قاف
 بوجھوس بند بارگاه الہ

چھیم جانور پیش شداد شاه
 زیاقوت جرنک همه بال و پر
 سپن در غضب همچو آتش تمام
 کڈن یک قلم تیغ خارگذار
 ژٹن کلتش اک سیما ماری
 ددیمه سپن لٹس برابر ز لخت
 سپن دیور ہدار بلعون ہلاک
 برخ چون گل تازہ شمشاد گو
 پچن آے بر شمشاد خوشگوار
 چھلوک آہ بیتن ہمہ خون گرد
 پچن گوسوی سام فرزند زوار
 زہ ہیو و جھمتون چھمنہ کاخ جانور
 مگر جھوک رشہ سیمرخ یا جھوک ہما
 مہ چوم ناو فرنگ جن بخلاف
 مگر چھوس غلاماہ رت سلیم شاه

دپوس دیون ای سام فرخنده
 می پیده کرمیت چھیت جانور
 روان سام بوزت سونا خوشکلام
 هتن بزبان نام پروردگار
 لگاؤن اکوی ضرب رهداره سی
 دیم ضرب کڈلسن بکیار سخت
 رسترا قدم در بدن گوس جاک
 روان پهلوان سام دلشاد گو
 سوشاپور و فلواد و سام سوا
 تن و جامه اسپ سلاح بند
 وڈن آوسوی جانواران هوا
 دپوس سامن ای مرغ فرخ ریر
 پین ناومی ون بختی خدا
 دپوس تم بوجھسنه سو سیمرخ قاف
 بوجھوس بند بارگاه الہ

کدی جان مطب فدا دنگار ای نامدار
 پیکار است کسین فدا دنگار ای نامدار
 دپوس دیون ای سام فرخنده
 می پیده کرمیت چھیت جانور
 روان سام بوزت سونا خوشکلام
 هتن بزبان نام پروردگار
 لگاؤن اکوی ضرب رهداره سی
 دیم ضرب کڈلسن بکیار سخت
 رسترا قدم در بدن گوس جاک
 روان پهلوان سام دلشاد گو
 سوشاپور و فلواد و سام سوا
 تن و جامه اسپ سلاح بند
 وڈن آوسوی جانواران هوا
 دپوس سامن ای مرغ فرخ ریر
 پین ناومی ون بختی خدا
 دپوس تم بوجھسنه سو سیمرخ قاف
 بوجھوس بند بارگاه الہ

زده که با کمال و کمال
 دیوین با من ای پیر با عقل و کمال
 زده و چو قدرت پاک از دست خدا
 در من کنه کنن خوار شد دعا
 کن کنه کنن زار و درخ بباد
 دیوین بوزه کمال و کمال
 در من بوزه کمال و کمال
 دیوین بوزه کمال و کمال

[illegible]

ز راندا ب شهرس کنوی و ت مراد
 بو الغام بخشی به مال و زر
 گز هک بد سوی شهر شد اذناه
 چه خلقت جزیریس اندر به شما
 بسن تن اندر جمله سگساریان
 چه سگاره نسل شکر اه بچسب
 جزیره دویم چو پی جو دو دسیا
 همه یاد داند و دیو و جان
 تن کا خنده مرده و چکو کنه بنام
 بهر تسلیم شه تن اندر شهر بار
 پیری شکر اه چسب دریا قهر
 ان کر چو شد ادسی در خیال
 چو اک دزه کو بس اندر یز زار
 تن اندر چه انسان زن سال و ماه
 نمو کل چیت مالکان عذاب

این دو خط کبیر زن در کمال
 این دو خط کبیر زن در کمال

و چون از جانب برآید و در میان
 و چون از جانب برآید و در میان
 و چون از جانب برآید و در میان
 و چون از جانب برآید و در میان

بشیر دلوں کرک قتل عام
 وچھوون یہ گرز گرانسنگ من
 رخ شاہ سگسار تیرہ کرن
 سرا سیمہ گو کنبہ ووش ہو
 وچھن اک جاناہ چوسر روان
 بگردش خط سنبیل لاله زار
 کرن کر یک سگسارنی کن جشم
 میس چہ شخص کس کرد ریزہ ریزہ
 دمان آی تم آدمی خوارگان
 بشاپور سام پلنگس سچین
 زگرد سیا آسمان گوسیم
 سپین مست ساری چو فیلان
 دلاور زہ منزاگ یکجا وک
 بخون تشنه مانند شیران سین
 دمان ترا و سگسارن اندر پک

[illegible]

نظارہ و جھوپڑ
ساری سب سے
کے لئے کوئی نہ پناہ
وین کے لئے پناہ
دیں دین دین
میر دم درپاں
تسے اتنے سب
دماں بچو

۲۲
 زنی است که در این دنیا
 به کمال رسیده است
 و در این دنیا
 به کمال رسیده است
 و در این دنیا
 به کمال رسیده است

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دليلا على قدرته العظمى
وعلو شأنه الجليل

دین داری و دلخواه بدست
فنون سازب خادوش آید
سوی یحیی پور آید

بجای شریعت است

[illegible]

بنام جهان داور بے مثال
 اول تا ابد حکم جاری تسند
 بنی آدم از عقل دانا کرن
 سرسرفرازان چو بر راه
 از ان پس لکھو نامہ می گوشتہ شاہ
 چو پور زمینان پل زمستان
 چو از تخم طلسمور تے دیوبند
 زہ آونی مہ زانن یہ سام گزین
 گرفتار کر تھن یہو سے نامدا
 ہنگہ چو کشتہ دانا سخن گوش کہ
 دل و جان بوجہوس سامہ شہد غلام
 سونبل کرت بستہ سوزن بہشت
 وگرنہ یکے باتامی سپاہ
 کڑی گردنیمہ تنن از نہد
 ز نیمہ تنان زندہ تھان نہ کاخ

خداوند ذوالعزہ و ذوالجلال
 بیباکی ہون ناو ساری تسند
 بنور و بقوت توانا کرن
 چھ محتاج ساری بدر گاہ
 یہ سام سرفراز شکر پناہ
 ز اولاد گشتا سپ گردنفران
 بجاد و زہ رلو تھن یہو ہی ورنند
 یہو ہی گو سپہدار ایران زمین
 یہ کر جان گوشتے کوتا می شہریار
 مہ کر مے خبر ہوش کر ہوش کر
 چو بہتر بجلدی زہ تراون سام
 نتھے اس ضامنہ و زو زہ نش
 کری ہچو شب روز روشن سپاہ
 دمن شہر علانوی سراسر سیاد
 بغیر از دم تیغ تراون نہ کاخ

بنام جهان داور بے مثال
 اول تا ابد حکم جاری تسند
 بنی آدم از عقل دانا کرن
 سرسرفرازان چو بر راه
 از ان پس لکھو نامہ می گوشتہ شاہ
 چو پور زمینان پل زمستان
 چو از تخم طلسمور تے دیوبند
 زہ آونی مہ زانن یہ سام گزین
 گرفتار کر تھن یہو سے نامدا
 ہنگہ چو کشتہ دانا سخن گوش کہ
 دل و جان بوجہوس سامہ شہد غلام
 سونبل کرت بستہ سوزن بہشت
 وگرنہ یکے باتامی سپاہ
 کڑی گردنیمہ تنن از نہد
 ز نیمہ تنان زندہ تھان نہ کاخ

بنام جهان داور بے مثال
 اول تا ابد حکم جاری تسند
 بنی آدم از عقل دانا کرن
 سرسرفرازان چو بر راه
 از ان پس لکھو نامہ می گوشتہ شاہ
 چو پور زمینان پل زمستان
 چو از تخم طلسمور تے دیوبند
 زہ آونی مہ زانن یہ سام گزین
 گرفتار کر تھن یہو سے نامدا
 ہنگہ چو کشتہ دانا سخن گوش کہ
 دل و جان بوجہوس سامہ شہد غلام
 سونبل کرت بستہ سوزن بہشت
 وگرنہ یکے باتامی سپاہ
 کڑی گردنیمہ تنن از نہد
 ز نیمہ تنان زندہ تھان نہ کاخ

بنام جهان داور بے مثال
 اول تا ابد حکم جاری تسند
 بنی آدم از عقل دانا کرن
 سرسرفرازان چو بر راه
 از ان پس لکھو نامہ می گوشتہ شاہ
 چو پور زمینان پل زمستان
 چو از تخم طلسمور تے دیوبند
 زہ آونی مہ زانن یہ سام گزین
 گرفتار کر تھن یہو سے نامدا
 ہنگہ چو کشتہ دانا سخن گوش کہ
 دل و جان بوجہوس سامہ شہد غلام
 سونبل کرت بستہ سوزن بہشت
 وگرنہ یکے باتامی سپاہ
 کڑی گردنیمہ تنن از نہد
 ز نیمہ تنان زندہ تھان نہ کاخ

بنام جهان داور بے مثال
 اول تا ابد حکم جاری تسند
 بنی آدم از عقل دانا کرن
 سرسرفرازان چو بر راه
 از ان پس لکھو نامہ می گوشتہ شاہ
 چو پور زمینان پل زمستان
 چو از تخم طلسمور تے دیوبند
 زہ آونی مہ زانن یہ سام گزین
 گرفتار کر تھن یہو سے نامدا
 ہنگہ چو کشتہ دانا سخن گوش کہ
 دل و جان بوجہوس سامہ شہد غلام
 سونبل کرت بستہ سوزن بہشت
 وگرنہ یکے باتامی سپاہ
 کڑی گردنیمہ تنن از نہد
 ز نیمہ تنان زندہ تھان نہ کاخ

[illegible]

مومنت آسید تو تمام سام دلیبر
ژالت شال به چوب دن بر زمین
بمذیراک مشوره و پذیر
پژدهن چوم مشمسق تذیرکا
چوم بهتر زیر کس تند مشوره
و تحت آوند یک شمشه دان
گرفتار گوسم فرخنده فر
ودن سوی مپوار بهرام گزین
گژدهن کرخوسوسم زریان
مه منظور چوم حکم جانی لبر
ان سام موکلات اندران
ون پیش تسلیم شه رویداو
همان لحظه تخم اندران داوری
بیکدم بین جمع در بارگاه
چومور و بلخ لشکراه بشما

گر که باز از خاک
 پین گریخته شین
 لبها چاک و زین
 سواران و بیست
 یون از هوا تیر
 دون زن نیانسی مار

۳۱
بین تو و دیو طوفان لوح
بغیر از کس که سر دیشم دروغ
بسی بنشین اندران داودی
دلاورین بلا یکم پاری
کودک بنمایان بفرست
پس آن سپاسین پسین
هکس اس تمیمه تن از هر طرف
چون زین صفی صفت

از آن دانی محنت در مایه که
این تنگ عالم از تنگه که
نیست از آن از تنگه که
پس از آن از تنگه که
از آن دانی محنت در مایه که

روان شمس پدید می آید
 دین بی بی است که در این
 سوخته و کشته شده است
 در این دین بی بی است که در این
 سوخته و کشته شده است

پدید می آید
 دین بی بی است که در این
 سوخته و کشته شده است
 در این دین بی بی است که در این
 سوخته و کشته شده است

پدید می آید
 دین بی بی است که در این
 سوخته و کشته شده است
 در این دین بی بی است که در این
 سوخته و کشته شده است

وز نیوی پری پیکر حور زاده
 به تن سیت خنجر بهمانند آب
 و چمن و اژدهای بلبل گلخدا
 پای پری کرن سحر و افسون پران
 گشت ساهمس از سحر درس ملال
 ز حبس نفس تسحر جان سپاری بخش
 نه در سخن بخش و دمت در چراغ
 مگر آسبده باقی بخش کینه نفس
 شمس پیکر اژدها چون قلاب
 روان تنبلن کر بخش کن نظر
 اکی جلوه بخش پش سودا پوانه گو
 و چلهانی بخش کن سودا هوش گو
 ز بس عشق و دوسنه کهنه صبر تاب
 پیکر گوتمش شمس نشسته چو ابر
 نثرن تسحر عشق باز می کر

سه شمس پری درایه مانند باد
 پرواز گیه بر هوا چون عقاب
 بنزدیک تنبل در آن کوه سار
 بجاد و عذاب سو ساهمس کران
 بنزدیک تسحر انا و دمت وال
 به آخرین دم شماری بخش
 گشت خشک و در آهش سحر باغ
 پیرایه و هوس جانور در فقس
 تنبلن تسحر تنبلن کلاب
 و چمن نازینا بخش کن نظر
 تسحر شمع رویش سودا پوانه گو
 تسحر سحر از عشق مد هوش گو
 کرن همچو سگ تسحر هوس طشتاب
 نه تسحر عقل نه هوش با کجل نه صبر
 بدست بدستان درازی کر

روان شمس پدید می آید
 دین بی بی است که در این
 سوخته و کشته شده است
 در این دین بی بی است که در این
 سوخته و کشته شده است

[illegible]

به نور چشمه جگر
سپهر چرخ ای سیمای
چرخ چرخ جان و رخسار
چرخ چرخ جان و رخسار
چرخ چرخ جان و رخسار

زنی که در سن است
تختی که در سن است
کوتاه و بلند
پوشش و لباس
رنگ و بوی
مهر و نعل

رژه سپینوک از ان چشم بندی خلک
 همه سحر و نو طرم متمسک با حس
 از ان پس ده سپینوک خلاص این بند
 قوی یقین و گرشاک شتر راضی نش
 سپهها آفرین مر حباتش دین
 لجم زندگی جایه سیتن و با
 جزاک استادی شمس مهریان
 ز لیل بر هوا درایه ماتند باد
 بیکدم و ن پیش تسلیم شاه

یک صبح نوک دُوب لبها بر نهاده
 یک جلوه قرص صبا لون روز
 روان سا ایل هر سه خنجر گزیده
 چهاره کدوک با پیران شش

کوکین نفی ملکانه اندر کرم
بصد و لوله بود خورشید
فرزاد حق در اوت است
که ای در جهان پیکار ان

[illegible]

و ان خوار و شست سوختار
چون تخت اندوهی نشان
پدید رفت مندی نشان

و چون که بگویم که در این
کتاب که بگویم که در این
کتاب که بگویم که در این

دلِ ساقِ فرہنگ از دست گو
چو لاله برکِ پیاله مانے گلاب
بصد قسم با جد لطافت اندک
انزِ رستم هممان نوازی بجا
ہنایت سپین خوشی لیلِ نادر
کرون تسی محبت بحدِ مہم
نقشِ گرامی شوکت بوبند
کرنِ گریہ تہ نالہ بادِ رود آہ
کجا حسنِ متند کجا آن جمال
گم غرق مضطرب بیابانِ غم
بیتِ جان تن درت تاب نش
سو گلزارِ سیراب متند ذرا
پراز گردِ تم تازہ سبیل گمت
جیشِ لدنِ چینِ سختی و دن
کرنِ ساسِ انِ خشم و دہرِ غلاب

وَنَاسٍ مِّنْهُمْ يَمُوتُونَ مَوْتًا سَرِيعًا وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِن مَّعْنٰى

[illegible]

پیکر دریا می شود که در تنش
 مرقع شده عکس عالم شود
 هفتاد و یک ساله که در تنش
 پیکر دریا می شود که در تنش
 مرقع شده عکس عالم شود
 هفتاد و یک ساله که در تنش

پیکر دریا می شود که در تنش
 مرقع شده عکس عالم شود
 هفتاد و یک ساله که در تنش
 پیکر دریا می شود که در تنش
 مرقع شده عکس عالم شود
 هفتاد و یک ساله که در تنش

رضا مندرزه نشین دل و جان بگو
 ده رخصت می و ن چیم که حسن بمان
 سه عنوان پرستج پریدخت چنین
 گذشت ابرو باد و یو آن لمان
 بسختی تهن تا ابد در عذاب
 دیوس شاه تسلیم کنی نامدا
 غرض چو هم می باش که بعد
 کسویت شبس و راه آرام و خواب
 و لو سابقه و هم بهشتی شراب
 از آن باده کجیه عا و شیطا سگست

سبها جانو نمین حسان بگو
 پری جنگ آن ابرو می و مان
 آن موکلاوت ز دیو لعین
 بر ندان ایران من بمان
 هنگه زنده و لیکن مرده آفتاب
 زه رستوی می که نه چینه و توار
 بجای سیت سیت ز بهر مدد
 دم صبح نیرو بود در یای آب
 کرین ایس چو ناز حکتتم خواب
 گریختن نفس شداد مغر و است

سیدن سام در ملک شاد شاه

همان سجده آفتاب سخن
 به جنس از گلشن چایمی
 کرین عالم از جلوه ناز و لوز

کرین چو می تیجه پاریاد سخن
 ز باد و سحر چلو گل طاروی
 مرصفا چو گلزار گلستان دور

پیکر دریا می شود که در تنش
 مرقع شده عکس عالم شود
 هفتاد و یک ساله که در تنش
 پیکر دریا می شود که در تنش
 مرقع شده عکس عالم شود
 هفتاد و یک ساله که در تنش

پیکر دریا می شود که در تنش
 مرقع شده عکس عالم شود
 هفتاد و یک ساله که در تنش
 پیکر دریا می شود که در تنش
 مرقع شده عکس عالم شود
 هفتاد و یک ساله که در تنش

از اینجا بخش کی مکن گے سوا
 و چھن پر زائش زبان زمین
 و دن شعلہ چون تار دار البوا
 زہیت کرن جانور بے گریہ
 کرن التجا سوئی پروردگار
 ازین نار سوزان رچھوم دریا
 یہ نار جہنم دمن و دن بباد
 ہی سہی ٹپ سین بد گمان
 وخت آو سس چھن بشکو
 چو دوزخ تی کن چھن آسونا
 کہ ای زالی کرد پر خاش و کین
 بو چس زان از تخم شید چھن
 چھوکیا چانو مطلب گشت پاک و ناک
 پین بان تراوت ترہ پانے نبار
 روان دن بود و نوس دین مرزوم

از اینجا خشت کی بکن گه سوا
 و چکن پر ز آتش زمان زمین
 و درون شعله چون ناردار البوا
 ز مهیت کرن جانور بے گریه
 کرن البقا سوی پروردگار
 ازین نارسوزان رچھوم دریا
 یہ نارد جهنم دمن و ان سواد

۱۳۹

هو و یوسف بن علی نایب
و دیگران چون هر یک که پیش
پیش می آمدند و چون به کوه رسید
کن کریم را یکی از بزرگان
بر سر کوه از دره کوه بسیار
جنگل ایستاد و از جاده و آن دو نفر را
کشتن کرد و پیشتر لاریان بود
دو تن نارماران بودند

زه چنگی بل پش
 سو پش کور و خلغ او پش
 زه چنگی بل پش
 سو پش کور و خلغ او پش
 زه چنگی بل پش
 سو پش کور و خلغ او پش

[illegible][illegible]

این دو
مختار و دین طو
یک مختار و دین طو
دوره اش بین پیر
سیدین سرین نایب
پیشیم

سر اسیم کو سع خف

روان نام فولاد پشاور عادی
سوی باز درخ پو باد

این دو
مختار و دین طوطا
دوره اش بین یک روز
یکیم که آن ماه سوزان خراب
بیاورفایا پیش از آن
که در کرمه نیش بپزند
از لطف پیران پاک
و زین جبار دانسته

سپین در نجیب ای محلی
از ان جنین و خاصه زین محلی
سر اسب از انکار
جکیرت از ان صنع
دکاه اکس
سپین در نجیب ای محلی
از ان جنین و خاصه زین محلی
سر اسب از انکار
جکیرت از ان صنع
دکاه اکس

نه نت و دمت کینه ز نام و نژاد
همه بود مت از کران تا کران
سپهر آفرین پهلوانش دین
سپهر درخت بر ازان داوری
کرک نغمه انوک می خوشگوار
چوان آسوی سم لشکر سپاه
گوارا کرک می سبزه و ساز
سپهر ساری آماده بر عزم راه
ز را ندایه سی کن و سپهر
جهاز من نذر بیخ فرخ نژاد
ز هنوک فها لوط باد و صحر در
بدریای خضر گر بزا گریز
یکن و اتو در حد باغ ارم
سواره سپهر سامی و غراب
بپاده سوشا پور خنجر گدا

بجای غیر برای بدگشت
از حق گویدین باغ بهشت
از آن عین سلسله که ای بدگشت
تا می چرخد از بدگشت

[illegible]

بهر خط پارس به من برگرد
که آن اسد صورت صفای درنگ
دین نامش از این زمانه پاک
عین جانیست دو دهن در خاک
پسوی اسد شداده زنده است
ز پیش تر کنش رشتن بر و فیل
چون چرخ عجب می شود باد زمان
در هر یک از اینها

کرد و توه به واقف اصل فریاد
 چرخ اس دختران شهان جهان
 نین زوره کد طعن خویش قبا
 کرین باغ زندان محنت ای
 گرفتار تهاون درین سرباغ
 سیه ها گو جگر سوخته دلخیز
 مه آزاد کر موز جور سپهر
 کد ت صفیه یحجه نیرد یک سام
 خبر و اتنا و ک که فریاد و دا
 دمان آو با فوج تسلیم شه
 کرین کشته جادو کران شه
 کدن ساری از بیخ زمین درخت
 کرین خون جاری در جهان چو آب
 بجوش آو چون کوره آتشین
 ز گوش و دهن مار تلخ کز دهن

و اما این که می گویند می بینیم که در این کتاب
چون که در این کتاب می بینیم که در این کتاب

کتابخانه
مجلس
تبریز

فروزان چو آئینه در آب و تاب
 دوانت اندر جلوه شمس و قمر
 همان طوق زرین کن تم بهر
 بافتون و جادو و حسن و جمال
 سپین بر سر فیل عادی سوار
 بکن رای ساری بس خشم و کین
 تنادور تمی همچو البرز کوه
 بکن و ات نزدیک باغ ارم
 چوان می بر آواز ریشگر ان
 که زرینه بال آو باوش و تاد
 دمان تے گزیند همچو ابر سیاه
 می نشین زده کس که سوزینه بال
 بنا موس جبریل شد ادغام
 تھون کس سیہ کار دیوس یہ نام
 چو باد دمان آوزرینہ بال

ست
کاف خاوه جا اوتناه اسکار
کرنا سب کسین خداوند بار وری
مشتن که زاده شد از او حجت خداوند بار وری
که یان زده کرد علی بن ابی طالب

۴۵

وَمَنْ أَدْرَاكَ مَنْ يَفِي بَعْدَ
بِكُلِّ مَعْدُومٍ سَبَّحْ بِحَمْدِ
مُقَاتِلِ السَّيِّئِينَ الْكَافِرِينَ
سُوءُ بُلُوغِهِمْ جَنَّتْ بِأَعْيُنِ
وَحَيْكَامِهِمْ كَرَاهِيَةُ الْبُشْرَى
بَعْدَ بَعْدٍ فِي الْبُشْرَى الْبُشْرَى
بَعْدَ بَعْدٍ فِي الْبُشْرَى الْبُشْرَى
بَعْدَ بَعْدٍ فِي الْبُشْرَى الْبُشْرَى

[illegible]

من کلماتی که در این کتاب مذکور است

کتاب جنگی و کتب نظامی و کتب ادبی و کتب فقهی و کتب تاریخی و کتب علمی و کتب پزشکی و کتب صنایع و کتب تجارت و کتب ادب و کتب شعر و کتب منطق و کتب اخلاق و کتب تربیتی و کتب نجوم و کتب ریاضی و کتب طب و کتب داروشناسی و کتب کشاورزی و کتب باغبانی و کتب دامپزشکی و کتب شیپور و کتب صنایع دستی و کتب معماری و کتب مهندسی و کتب نجوم و کتب ریاضی و کتب طب و کتب داروشناسی و کتب کشاورزی و کتب باغبانی و کتب دامپزشکی و کتب شیپور و کتب صنایع دستی و کتب معماری و کتب مهندسی

بقامت چو کوه بلایاه پدید
 گشت آسویت شکارش
 یو کوره بعد از چهل روز او
 و چمن تم سو شاد در محکم
 دین تمام نخوس که ای جان جان
 ز تخم ز میان گریش پسم
 سر اسکر کن جنتش لوره پار
 کن پاره زیننه بابس بر تیغ
 دپوس تم شدیدن که ای شهریار
 زه روزینه خلقن اندر اعتقاد
 زه به پانه بے غم بفرخنده جا
 سر سام نیروم رت و ن این
 نه تسلیم تھان نه مت سند ملاو
 یہ بوزت سہما شاد شداد کو
 شدید دلاور دران داوری

شمع سہمکین ناو آسوس شدید
 از نیال اسس اسلا خبر
 یوانی بنزدیک شداد زاد
 خدائی متس مہترن غم بہت
 مہ گو دشمنانہ پیدہ اندر جان
 چہو آمت مہ پٹ بر سر انتقام
 کن کشتہ بہ ہم سو جو زندہ نا
 رتن سلسہ بد پہلو ان بد یغ
 مہ کر سر پین در جہان سہکا
 گرھی ننگ ناموس ساروی باد
 بومارن گرفت دشمن کینہ خواہ
 بدر گاہ عالی او زان تھن
 رست نامد من تا بہ ایران باد
 ز فکر و ز غم خاطر آزاد کو
 گو آمادہ از بہر جنگ آموری

کتاب جنگی و کتب نظامی و کتب ادبی و کتب فقهی و کتب تاریخی و کتب علمی و کتب پزشکی و کتب صنایع و کتب تجارت و کتب ادب و کتب شعر و کتب منطق و کتب اخلاق و کتب تربیتی و کتب نجوم و کتب ریاضی و کتب طب و کتب داروشناسی و کتب کشاورزی و کتب باغبانی و کتب دامپزشکی و کتب شیپور و کتب صنایع دستی و کتب معماری و کتب مهندسی

کتاب جنگی و کتب نظامی و کتب ادبی و کتب فقهی و کتب تاریخی و کتب علمی و کتب پزشکی و کتب صنایع و کتب تجارت و کتب ادب و کتب شعر و کتب منطق و کتب اخلاق و کتب تربیتی و کتب نجوم و کتب ریاضی و کتب طب و کتب داروشناسی و کتب کشاورزی و کتب باغبانی و کتب دامپزشکی و کتب شیپور و کتب صنایع دستی و کتب معماری و کتب مهندسی

کتاب جنگی و کتب نظامی و کتب ادبی و کتب فقهی و کتب تاریخی و کتب علمی و کتب پزشکی و کتب صنایع و کتب تجارت و کتب ادب و کتب شعر و کتب منطق و کتب اخلاق و کتب تربیتی و کتب نجوم و کتب ریاضی و کتب طب و کتب داروشناسی و کتب کشاورزی و کتب باغبانی و کتب دامپزشکی و کتب شیپور و کتب صنایع دستی و کتب معماری و کتب مهندسی

خبر چه بود که این را می بیند
 چه می اندر سوی این عالم کار
 بدایه چه که از این عالم کار
 بدایه چه که از این عالم کار

نمیشد و چون دید
 زمین و آسمان را
 زده و نیکو
 خداوند عالم مددگار پیوسته

چو پدید آمدن شاه
 چو پدید آمدن شاه
 چو پدید آمدن شاه
 چو پدید آمدن شاه

ز غل سمندان زمین خسته گو
 ز آشفتن زنده فیلان کین
 سپین لرزه از ناله گاوم
 زمین ز خمره منکالان
 ز کربای ترکی تھوی تو فروش
 بجاه و چشم فوج عادی ترا
 ز شهر زاندا با صد شتاب
 دنگ خمیه خرگاه ببحرای جنگ
 فراوان علم یسے یک طراز
 کدک صف بے جنگ کین آوری
 شدید خیمش لصد خشم
 هتون دیو شخشان بر مینه
 هت کدک صف بے کارزار
 بیت کن بیت بوجهان پهلوان
 روان آهی آیه نزدیک سام

زمانک سواران هوا بسته گو
 پش آس غرق آبس اندر زمین
 بتل گو ز آواز روئینه خم
 صدای ترم گو بهفت آسمان
 دلیران تر کن کدک نیون پوش
 وزن بچو آتش گرزن بمجواب
 پکن کی خوشان چو دریای آب
 رین ته چخن گو گذرگاه تنگ
 کرک استاده بلند دراز
 فلک بونین از چنان داری
 چو کوهی کرن قلبس اندر مقام
 صف میمنه گو چو رویش ته
 دران دشت پاسبین گیرودار
 بهمهرا سلیم روشن روان
 ز لشکر بت او میدان تمام

روان در زمانه
 دیو و پری
 چو پدید آمدن شاه
 چو پدید آمدن شاه

[illegible]

بگردش تھون آسمان بلند
 رنگازنگ اظہار خلقت کن
 این پیدہ جسم سازد در میان موت
 بی آدمین عقل بخواران بکما
 کن دیو شوریدہ تے پیروز
 خدای جہان شوبہ سوی لا یراں
 خدای زمین و زمان شوبہ سوی
 ازل تا ابد سوی چھو قایم بذات
 لکھن بعد از ان ای شدید الحین
 چھو گمرہ سپہنت سو چانووی پد
 بطل چھو لاف خدائی دولان
 یتیمہ پتھر پیو منن بو ذلیل
 خداین توں مال و زر بے شمار
 در آخر سو گمرہ و طاغی سپین
 سپین مست گمرس گوسن ز شہاب

بصنعتی که زمین بای بند
 جدا گانه پرت کینه صورت کرن
 دیان زبان و سخن چشم گوش
 بیگانه تجو و چین کتو چکو پرو و کا
 تیر زان نه تخم کس چکو آخر خدا
 همیشه چکو پس تا در و ذوالجلال
 خداوندیافت آسمان شوبه سوی
 نه و هر میدا کرن و متد رات
 که ای پور شد اونا پاک دین
 گشت فیرت از حضرت داوگر
 جیا از خدا چه سنده اصحاب یوان
 تولیت گادرو انوز دریا
 بحکمت کرن عاقل شهریا
 خداوند گارس سوعا هی سین
 خدای جهان کربنه یا انش خطاب

مطلای معبر از عطر و خلاص
خون صفت نصف دوگانه و در کبریا
بنی ساری از زلف خالص عیان
که گمانیه کجاست هر چه در دست عین
مرضع زلف و کبریا خوش عین
بیت کسوت پیر و تشدید عین
بماند دیو درم (سحرهایین)

پکن و ات در بارگاه شید
 بهت صف کدت لشکراه بشیار
 نمی کوه پیکر همه دیو چهر
 نه دشت بود و آد حیران بین
 ز بهیت کرن یاد نردان پاک
 نگهبان بنزد شیدمان
 دیوک نش که ای شهر یار قد
 چرخ دوشوی نمی از دلیران جنگ
 دیکه حکم حاضر بامان کروک
 روان تم شیدین تن حکم با
 و چیک لشکراه با هزاران شکوه
 بهر خیمه عالی علم با پیا
 نه گرد دلاور بماند شیر
 پکن و ات در بارگاه شید
 زه فرسنگ آسوخرگاه شاه

[illegible][illegible]

سوزش آید از این سپید خشمگین
 چو بوی معقل سیم ز میان سحر
 همی بجای ادب لکهن میون نام
 خداوند اقلیم و شهر و بلاد
 تندبده ساری کهان مهان
 زلن می چو تاشو ما و پلنگ
 رن کینه منروت با نخت تاج
 بوی نیر و تیر چو بجنگ جدال
 دمان او بر جنگ شداد شاه
 بهمراه شد او فریان گدا
 زه هلا خبر حیدر از جنگ سیم
 از نشت چو بر آسمان زمین
 سنگن الا مان ساری نش بجنگ
 برابر متش پهلوانه چکونه
 کرن سیم نیروم جهان پهلوان

سوزش آید از این سپید خشمگین
 چو بوی معقل سیم ز میان سحر
 همی بجای ادب لکهن میون نام
 خداوند اقلیم و شهر و بلاد
 تندبده ساری کهان مهان
 زلن می چو تاشو ما و پلنگ
 رن کینه منروت با نخت تاج
 بوی نیر و تیر چو بجنگ جدال
 دمان او بر جنگ شداد شاه
 بهمراه شد او فریان گدا
 زه هلا خبر حیدر از جنگ سیم
 از نشت چو بر آسمان زمین
 سنگن الا مان ساری نش بجنگ
 برابر متش پهلوانه چکونه
 کرن سیم نیروم جهان پهلوان

سوزش آید از این سپید خشمگین
 چو بوی معقل سیم ز میان سحر
 همی بجای ادب لکهن میون نام
 خداوند اقلیم و شهر و بلاد
 تندبده ساری کهان مهان
 زلن می چو تاشو ما و پلنگ
 رن کینه منروت با نخت تاج
 بوی نیر و تیر چو بجنگ جدال
 دمان او بر جنگ شداد شاه
 بهمراه شد او فریان گدا
 زه هلا خبر حیدر از جنگ سیم
 از نشت چو بر آسمان زمین
 سنگن الا مان ساری نش بجنگ
 برابر متش پهلوانه چکونه
 کرن سیم نیروم جهان پهلوان

سوزش آید از این سپید خشمگین
 چو بوی معقل سیم ز میان سحر
 همی بجای ادب لکهن میون نام
 خداوند اقلیم و شهر و بلاد
 تندبده ساری کهان مهان
 زلن می چو تاشو ما و پلنگ
 رن کینه منروت با نخت تاج
 بوی نیر و تیر چو بجنگ جدال
 دمان او بر جنگ شداد شاه
 بهمراه شد او فریان گدا
 زه هلا خبر حیدر از جنگ سیم
 از نشت چو بر آسمان زمین
 سنگن الا مان ساری نش بجنگ
 برابر متش پهلوانه چکونه
 کرن سیم نیروم جهان پهلوان

سوزش آید از این سپید خشمگین
 چو بوی معقل سیم ز میان سحر
 همی بجای ادب لکهن میون نام
 خداوند اقلیم و شهر و بلاد
 تندبده ساری کهان مهان
 زلن می چو تاشو ما و پلنگ
 رن کینه منروت با نخت تاج
 بوی نیر و تیر چو بجنگ جدال
 دمان او بر جنگ شداد شاه
 بهمراه شد او فریان گدا
 زه هلا خبر حیدر از جنگ سیم
 از نشت چو بر آسمان زمین
 سنگن الا مان ساری نش بجنگ
 برابر متش پهلوانه چکونه
 کرن سیم نیروم جهان پهلوان

سین و تنگن در وادی خند و
روان پر مرد و داه زور و
نسیخ و...

۵۳

نه شربت کاغذیاد سنا
نه واقف توک مع حق
سونا بود مع او که
طکستش اندر سون
پرو می رسم پیروی
پیش اسم هر کس قدم
هر کس که پیغمبر
تند گزینان

بنی پیر مرد راه بخدمت حضور
 خبر وزارت گرفته کینه بدل
 گشایست حصا در اندر مستند
 کین گریه تیره زاری از تیره بخت
 و چنین ناله چینه روی خوش شیدا
 بیت و آنه سخن بزمین شام چوین
 به نشو و اده کرم سخن گزار
 برین یا متحن بهیو سودر اضطراب
 خبر کینه نه در سرش از روزگار
 سودر دانه کو عیب کو یا نبود
 و چنین به یکسین از دما اک سیاه
 نه تهنواژ و راه آسوا ندر بهار
 لمن متونه فلوا و من اندر قمار
 ته و ایش سو فلوا و ایل خیره گو
 همی در دم از دما می و مان

[illegible]

کدو دان فوشتن در دامن
 ای بخت منم سپیدی
 کدو دان فوشتن در دامن
 ای بخت منم سپیدی
 کدو دان فوشتن در دامن
 ای بخت منم سپیدی

کدو دان فوشتن در دامن
 ای بخت منم سپیدی
 کدو دان فوشتن در دامن
 ای بخت منم سپیدی

کدو دان فوشتن در دامن
 ای بخت منم سپیدی
 کدو دان فوشتن در دامن
 ای بخت منم سپیدی

سوخته رنگ جینی هم اندر زبان
 دین ساس ای سرور شیر کیر
 سپهر طلسمات زمین حصا
 بر ندان عادی سوشا پوریل
 روان همیل گو به نوزت درم
 سپهر فلاد و غمگین سها
 و پس نام رجهان ای نامور
 چو جیشدش سوسو زمین حصا
 چو تتر منزه گنج جیشدش
 بجادو کردن تطلسمات سحر
 دیو اه اک چو بدخوسها بد کام
 ستمکاره جادو گراه بدیر
 چو تتر منزه رنوان بی نظیر
 مه تختیمیس اندر و چو ماسکا
 سو یوغزننگان ته کرین تبا

بکن او مانند باد و وزان
 سو فلواد و شاپوریل کو اسیر
 گرفتار فلواد و خنجر گز
 خوک بسته کر تهن زنجیر و غل
 مسخوس نجرات خوردن زانده و غم
 و دین ته کرین منونه افسوس آه
 زه از بهر فلواد کینه غم مبر
 بنا کر صفتن محکم و استوار
 سه شمشیر گز و کمر با کلاه
 ته دلشیت به بیت چو لوزان بهر
 دین چس غزننگان جادو بنام
 حصا رس چو نگران سوی دیوز
 بدست غزننگان جادو اسیر
 زه هنو ترک طلسمات زمین حصا
 کدک گنج اسب جیشدش

کدو دان فوشتن در دامن
 ای بخت منم سپیدی
 کدو دان فوشتن در دامن
 ای بخت منم سپیدی

و چھن شور و شر در نہایت پدید
 بہا منہ دیو چو یک کویہ لخت
 بہت اس گرد شد بد لعین
 چو شیران گزن فیل زن بچان
 ان بن بستہ کو تھن نریخ و غل
 فرٹ کیا ہ از حکم شداد سر
 گر انہایہ از قوم شداد ہا
 زبید انشی گوک یزدان پرست
 کرک سجد شد اوسی شس سلام
 جہا نس اند زری کرت شہر بار
 تھے سر کرے ریزہ ریزہ تیغ
 کرن کیا ہ یہودہ چوک انہکام
 کرن سجدہ متسی چھہ شاہ گدای
 چھو کس عا نو شد او ناپاک دین
 حجل گو بہا و میان سپاہ

این تفهیم که ای مردم دنیا
 بجز بخت و قدر و کلام و راهی
 نیست که در این دین و راهی
 محفوظ و پایداری و راهی
 در این دین و راهی
 محفوظ و پایداری و راهی
 در این دین و راهی
 محفوظ و پایداری و راهی

[illegible][illegible]

پہلو کا نام و جانوی جس کی یاد رکھو اگر یہ بیجا ہو جائے
گوشت کھاؤ نہ روغن غصہ ان کو ہواں

[illegible]

بهر که گویند این فیض را
 در دامن عالمی است که در
 سواد کس و گویا یک دنیا
 بوزن آن نه کاغذ است
 خدا یا بنی آدم از نیکوای جهان
 می پدید آید که در میان خاک و باد
 همین بنده هست نه چو شکر او

[illegible]

دیوس با من ای شوم بیدین
 حکیم منوچهر شاه گزین
 شد بدو اسو شد او شور و سخت
 کرک و شونی رخ پو فیلان
 و من خاک مغرب بیا و فت
 کرم و نور خورشید لوره پا
 سر سمر گرم گشته جادوگران
 یو همان چالو امت است و
 زه سین بن بیت لویه از و نه را
 اکی مشته کرم مس سمن بگون
 به بوزت درم کوسه پور شد
 سبکت و خوشی شش و بوزم
 وین با من بزرگ بدو جان
 چو شد او عادی جهان ک
 بهی قدس و نور فرسخ دراز

لودھچوس نامور سام نیر و م نژاد
 لودھچوس آنتن ازی جنگ و کین
 کرک بستہ دوشوی نر بجیر سخت
 پیادہ داسپہ مک پیش نہا
 زرا نذاب پرائن نہ پنج و بنا
 نہ تھوس جنت نہ تھوس سونا
 کج حستہ حورہ مہ پیکر ان
 زہ اسوک نیوک کتھا بے ثغولہ
 زمستی مہ تھد و تھونہ تراون نہ ی
 ہمی جان تر لوس نیرت زراہ کن
 سر اسیمہ گے پہاوانان غاد
 و تخت آداس چٹن بک قلم
 دین پیرک لودھچوس پہاوانان
 مہ زندہ مت نہ چھ شاہ و گردا
 ت نہ کلاہوی آسماش خراز

دین جان
کی کاره ساری خانه
پشت و پیش از این که
روان به زمین

چو نتواند چو چوین لایمان
 در میان دین و دنیا
 چو نتواند چو چوین لایمان
 در میان دین و دنیا
 چو نتواند چو چوین لایمان
 در میان دین و دنیا

لگاؤن متش بر کمر ضرب بخت
 خوشنخاش مردار گو در جهان
 هم اندر زبان بچو کو همه تمام
 نهایت دلاور در مروتی آسو
 دمان آو ساس چکن با چو ابر
 یک ضرب شمشیر فولاد ساسی
 سو کفرنگ مردار گو به روان
 یک بار لشکر هزاران هزار
 بر آن لشکر عادیان سام شیر
 بهر سو گر فتن آسو چون گرد باد
 این حمله چون شیر از هر طرف
 یک لحظه اک همت تیره پهلوان
 نه دلیشت شد بدس این منظر اب
 فرسوسین گرفته به نزد یک سام
 روان آو ساس شمشیر می ریزد

دویچه سپین لش بر بزم رخت
 سپین خشک دلیشت شد بدس
 دویم عادیاه در او کفرنگ تمام
 بهر سوی دین خوشنخاشه سدا آسو
 سپین سام ل کینه در چون نهر
 زه پر کاله کرس سرتا پیای
 سپین شور در لشکر عادیان
 و هفت آیه بر پاسبین کارزار
 سپین کینه در چون پلنگ دلیر
 کرن عادیان گزیه سینن بیاد
 رن بو متن دشمن منصف
 کرن مار از عادیان بیروان
 سپین خشک دلیشت شد بدس
 کرس عذر خواهی بجز تمام
 کرن عرض ساس که امی بنظر

چو نتواند چو چوین لایمان
 در میان دین و دنیا
 چو نتواند چو چوین لایمان
 در میان دین و دنیا
 چو نتواند چو چوین لایمان
 در میان دین و دنیا

دین و دنیا
 چو نتواند چو چوین لایمان
 در میان دین و دنیا
 چو نتواند چو چوین لایمان
 در میان دین و دنیا
 چو نتواند چو چوین لایمان
 در میان دین و دنیا

دین و دنیا
 چو نتواند چو چوین لایمان
 در میان دین و دنیا
 چو نتواند چو چوین لایمان
 در میان دین و دنیا
 چو نتواند چو چوین لایمان
 در میان دین و دنیا

گنجینه یوسف در اندیشه یوسف
 دیکین بوازیر و
 بفرجیات سید علی یوسف
 مستن و دونه یوسف
 یوسف یوسف یوسف
 ز فواد علی یوسف
 یوسف یوسف یوسف
 یوسف یوسف یوسف
 یوسف یوسف یوسف

۵۸
و پیکان نوره در میان ایام نور
بودن لاله گلستان
بهار خاندن سوره گلستان
بسیار طلسمات گویا بود
و لوسا قیو منظره
مهر آرزو چو آرزو
مهر آرزو چو آرزو
طبیعت به چو طبیعت
و قمر به چو قمر

فصل در بیان
معنی و اصطلاح
کلمه

فروان پیران جهان

49

و گزینان سرشار
کر که زنده بیدار
سجده بر خاک
در آواک
چون کوه تخت
دورای سحر
خواب و بیدار
نیمه شب
بوی گلزار

پلنگینه چراه ولت چون نهر
گران گریزی از سنگ آهن ربای
ای لغه آهن ربای سپر
شد بدس منتن خجسته اندر زمان
ز گوش و دهن نار مارن سودر او
بهیبت کرن کر یک ساسن طبع
گفت چو کشته گستاخ بی رحم راه
گر میون زره بوزنت چهینه ناد
به چوم ناد و لجلاج دیو دمان
به خطه پائش به نیرنگ و ریو
گهی چوس گر خن غلام اندر زمان
همین دم ز بند جلیبان بوی
منتن رشت بی سلاح و کلاه
دوس ساسن ای دیو و اژده را
چو کس عا پوشد او برشته سخت

گزن همچو گلر لارن چاره
رشت بو اخص منرسو اژده را
رشت آسو محکم بدست دگر
بمستی کدو نوره فیله مان
چو باد خروشان سوی مام او
که ای هم زایل دل درمند
تو ساک بر خاک شد اوستا
و گرنه زه کیا آسوی تو شوق تاو
منگن یو جن می نشن الامان
گهی آدمی چوس کرن گاه یو
گهی چوس چشمان مردم نهان
ز رخشم جگس مقابل بود اس
کرت بسته نزد یک شد اوستا
بو چوس زان آخره چهک اوستا
خدای جهان سوی پسند عرش و تخت

و چنان که این احوال را در هر روز
شماره و در هر روز در هر روز
این را می گویند که این را می گویند
روحانی را می گویند که این را می گویند
که در هر روز در هر روز در هر روز
نیز در هر روز در هر روز در هر روز
نه ساری در هر روز در هر روز

کتابت فی سنه ۱۰۸۰
مطابق سنه ۱۶۷۰
از انچه در کتاب
حرف و خط
چندین خط
ان

سید بلال شریف

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

وینج کر مقرر ہوئے ہیں کیا یہ اس کے لئے اور اس کے لئے ہے

نفس نیکو از خیالات و طلسمات شراب و خالی
نفس نیکو از خیالات و طلسمات شراب و خالی
نفس نیکو از خیالات و طلسمات شراب و خالی
نفس نیکو از خیالات و طلسمات شراب و خالی

چو در این شهر بزمی نشیند
 چو در این شهر بزمی نشیند
 چو در این شهر بزمی نشیند
 چو در این شهر بزمی نشیند

یله صبحن از چاه مشرق دیار
 همه تا مغرب جنوبی شمال
 شدیدن زمان تا زمان بیدنگ
 بیکارگی از گران تا گران
 دمان آیی بر جنگ تسلیم شاه
 نیک نام تسلیم شایس خبر
 گمان گوشه دیدن می سامینو
 ان لشکره همچو دریای آب
 سرسویان و بامان و عا
 یه بوزت سوت تسلیم گو کینه خواه
 کدن لشکر از بهر جنگ شد
 مقابل کدک صف هر دو طرف
 شهنشاہ تسلیم در طلب گاه
 صف همینس همچو فولاد کوه
 کزن در صف میسر نامدار

سپن یوسف از دلو مهر آشکا
 سراسر منور کزن از جمال
 کزن حکم نیرن سپه بر جنگ
 سپا آیی در جنبش از سر گران
 همان گونهان در غبار سپه
 که ای شهریار جهان نامور
 شما تر لو از بیم جلاج دیو
 زه پش و جنگس لغو هر غراب
 برت یه لشکر بے شما
 کزن حکم نیرن سراسر سپه
 زمین برت کر سپن ناپدید
 یه جنگ نامه گجه صف نصف
 چپ است تهاون پستان سپه
 سور حمان تھون با هزاران شکوه
 سرافراز فر هنگ خنجر گزار

کجای از مدبکاه
 نبرد و از مدبکاه
 دمان از مدبکاه
 کجای از مدبکاه
 دمان از مدبکاه
 کجای از مدبکاه
 دمان از مدبکاه

زه وون که از مدبکاه
 دمان از مدبکاه
 کجای از مدبکاه
 دمان از مدبکاه
 کجای از مدبکاه
 دمان از مدبکاه
 کجای از مدبکاه
 دمان از مدبکاه

زه وون که از مدبکاه
 دمان از مدبکاه
 کجای از مدبکاه
 دمان از مدبکاه
 کجای از مدبکاه
 دمان از مدبکاه
 کجای از مدبکاه
 دمان از مدبکاه

[illegible]

در باره
چهارمین فصل از کتاب
که در بیان فضیلت و شرافت
و عظمی و جلال آنست که
از طرف حق تعالی بر او
نازل شده است

در این شهر و بلاد و در این شهر و بلاد
 در این شهر و بلاد و در این شهر و بلاد
 در این شهر و بلاد و در این شهر و بلاد
 در این شهر و بلاد و در این شهر و بلاد

دوش شاه تسلیم ای نابکار
 کین بنده گمراه گوشت خراب
 بر چوین بنده ایند و ذوالجلال
 کردن آفریده زمین و زمان
 گران سجده منتی خدایس رطا
 چو سانوی خدا سو جهان آفرین
 نین سامه شد از چو مرز و بوم
 سو گوشت چو اندر طلسمی حصا
 بدست آن جمشید ستر تیغ تیز
 نه خدای شه زنده نه شداد عاد
 به لوزت در زم گوشت دیدمان
 تلن تهدیه تسلیم ازونه رای
 بخنجر ز لوس سر درین بارگاه
 دمان او در خیم دیو درم
 سبکتر سو جلاج گو عذر خواه

چو کس جان پوشد او بدر روزگار
 چو ملعون سزا دارنار و عذاب
 همیشه چو لیس قادر لایزال
 همه انجم دماه و مهر آسمان
 چو غلام بیس بر خدای گواه
 چو اک نده نه سزا هم گزین
 ز لب سوی شه تشای بخت شوم
 پی تیغ جمشید خنجر گذار
 نمی بیت تا جس کی ریزه ریزه
 دبی ملک شداد ساروی بهاد
 گران حکم در خیمس اندر زمان
 بخواری لادن این تراش خا
 بهوی کلین پیش شداد شاه
 تلن هتونه تسلیم عالی حشم
 گران معرض پیش شدید سپاه

در این شهر و بلاد و در این شهر و بلاد
 در این شهر و بلاد و در این شهر و بلاد
 در این شهر و بلاد و در این شهر و بلاد
 در این شهر و بلاد و در این شهر و بلاد

در این شهر و بلاد و در این شهر و بلاد
 در این شهر و بلاد و در این شهر و بلاد
 در این شهر و بلاد و در این شهر و بلاد
 در این شهر و بلاد و در این شهر و بلاد

در این شهر و بلاد و در این شهر و بلاد
 در این شهر و بلاد و در این شهر و بلاد
 در این شهر و بلاد و در این شهر و بلاد
 در این شهر و بلاد و در این شهر و بلاد

فروزنده ناراه و چوک شعله ن
 بنزدیک آتش بکن گے چو باد
 سیر سر ز ریز ز نقاش حین
 دین شمس ای مہر خ مہر با
 دین شمس ای سام عالی حشم
 اتاندر دہاکت چو باد و پر
 یون بس آکھا تس چو باد و کتب
 تنی بد چو کرت فلاد و سیر
 ازان پس از و گنبدس منزہم
 چو ات جایہ فلاد و فرخندہ
 روان سام بوزت چو شیر زبان
 بکن و الو نزدیک گنبد و سام
 روان پیر دہاکت دروازہ درا
 بتعظیم ساس کرن تم سلام
 کر خن بر بس پٹ زہ چوک ہر خنک

ده ایات
سپیدی سپین غیب اندر جهات
یک سانی اندران جایگاه
بیک و کن بستر خوابگاه
شسته پی که در دایم هم
دین پیمان چو ماه نهم
دین مایل خواب گران
نهمه به کیمانی گران

سراسر به بهتان و نین نجی خلاف
ازان پس شاه مادی سوخت و او
به زانین سراسر چه افسون چرا
اکی ضرب مارن هوید بید رنگ
آشاده سپین سوی طلسمی حصا
بدست آید راسن چون نازنده ماه
تیه دشت جهان بیدوان خیره گو
ز هدیت جهانس سپین نزل
و چن اک کو پاز آتش تمام
یهوی جلوه مارن بماند شید
عجب سرخ متقار پایش چونیل
دژن دم بیکاره گی ناره سی
سو کو ناره کوی غیب کو کادم
سپین در تحبیل نامور
زه چوک یا آلهی نگین یار

دین غم دیوانه است بپای
قدم بر زمین که کجاست
بهنایت شاد و بین چون پیکر
بسی کلمه است در این پیکر
کلیسای هندوستان
و این است نذران
بیار و کشتن
عاشاق در خانه کلان
بهر

پدیدار جهان به جهان به تسلیم شاه
 که ای شمس بدردن بدستگاه
 کن که یک به یک به دستگاه
 اخص نمر

دوم حضرت ابی بن کعبه

سپین ماره سوی دیو ناپود
دانشگاه تهران

۷۰

و جواب
آن
وزنده باغاه
رنگ
چین
شاه
باج

[illegible]

نمی چایه خاطره مخوم در نهان
 دویم چیش مشیره فولا دسای
 کرت جمع تمام گرامایه گنج
 مخوم چایه حیطره نرین حصا
 زه فو طرک طلسمات با سر
 بهی داد و بیداد ثری نشو
 رشن شور و رنگ تمسند زه مال
 تمس ناوسه مرغ چپوی نامور
 گوشتن ای سیرک زه تمسند
 کروس حل مشکل بفرخنده
 چپوی چپوی کفون بجه تمسند
 بشمشیر من ترس که چاک چاک
 بی چاین اولادن آخر بکار
 نهایت دلاور جهان پهلوان
 برابرتش آینه در شمار

بدن گوی پنهان بود در یک
که گوشت است از کله پیوست بر ماه
بضرب دگر که کله کمر خفا
بکفر از نفس است که کمر خفا
عین این بود که گوشت
فولاد

بمانند و چون به این
حصار رسیده و چون به این
سر آمد و چون به این

۵۲
لماه اعجب آینه نیر خدای
هون سامسی و نخلنی بید زنگ
پن مسای دیوان زبان
نبتیه عمر طبعی و حکم
پنن بلبلان و باب
چرخ گلستان ملک

کتابخانه

چندین سال پیش که در غیب
و چو که نشانه است که در غیب
می بود که در غیب
و چو که نشانه است که در غیب

از این کتاب که در این کتابخانه است

دپس توره شمسین بوسری
 بجلی شه و تھو تل کمان خدنگ
 سک سامنی تل سوتیر کمان
 سوار دراکلی تیر غلطان سین
 سین اژدائی طلسمے ہمان
 نہ دوو نہ کری نہ خوش نہ نا
 سر اطلسمات تلے قصہ نہ
 دل ہم ایل گونا زہ چون بہار
 بقصر اندرون ز او سام لیر
 وچین خاصہ تختہ اژدہ ناب
 ہمان شکل ظہورت شہر بار
 تمس و فکنی لوحا از سیم خام
 اگر انما یہ شمشیر شیدت
 وچین لکھت اے سام فرخندہ بخت
 ازین تیغ عالم رٹک سر بر

طلسمات کرمیت بشکل پری
 بزین تیر بر اژدها بیدنگ
 دشن تیر تش از دین بیجان
 لگوین حمکاری و بیجان بدین
 بیکبارگی گو منور جهان
 نمایان بین صاف زین حصا
 نمایان بین ساس اند نظر
 شاتم دین سوئی پروردگار
 تماشا و چمن سوئی بالا وزیر
 سر سر مرصع ز لعل خوشاب
 عجب مژن تن پچمن زرنگار
 نصیحت لکعت تن پچمن بهرام
 و چمن تختی پش فرزان چو
 خنوم چانه خیطه و نیم شیر دخت
 همه دیو اژدها در خاک سر بسیر

پیشانی که در زنده باد
پیشانی که در زنده باد
پیشانی که در زنده باد
پیشانی که در زنده باد

ریت کش کلات در دماغ
 یکبار کره ناله کلام صد او
 سین بون ن جان کس نه تراو
 رن باد طوفان سیه ماه سیه کلین
 کر نین سنن شجر از زمین

از خیال حیران بین سلام بنو
چشم دهنش کس از مدار غدیو
میں صو در تنش و وطن صوی واد
یہ ساروی طلسمات صوی واد
بیکر صی که نظر صوی واد
وچین صی که نظر صوی واد
که ای صی که نظر صوی واد
سند صی که نظر صوی واد
برہمان صی که نظر صوی واد

این بر این طوطی که در این
رشته که این به صورت
و این به صورت که در این
رشته که این به صورت
و این به صورت که در این

هر چه فکرت در دهن تو
 بنزدان دیوان گشت
 دگر که بخت بد
 در دهن تو گشت
 دگر که بخت بد
 در دهن تو گشت

[illegible]

از ان سبب که در این
وقت است و چون
است و چون

[illegible]

سر سیمه گو سام دُشست سودا
بنگاه دیووک دوره از آسمان
نهایت سحّا بد قوی بال سخت
چو کوی دُن آسوسوی جانور
تند پره ز دُن فرسخن پدرا
همه صورت مرغهای جهان
و تخن لوت بند پیر و نش سودا
بیک جانور دوره دخت بر زمین
یوانی کرن تم دعا و سلام
هزار آفرین چووی زه اری نامو
کرت خواریم دشت ان خدا
بوچس آفرین ز شی نش امیدو
و چت جانور نور تخن سوی کلام
دپوس سامن امیرغ گردون شکوه
جهانس اندر کیا وزن بھی زه ناو

بهادار من زده واکتنت بلکنار
 دیوس من کمال من دیوس
 بهادار من زده واکتنت بلکنار
 دیوس من کمال من دیوس

بهادار من زده واکتنت بلکنار
 دیوس من کمال من دیوس
 بهادار من زده واکتنت بلکنار
 دیوس من کمال من دیوس

کلنگان در ساند چو سوس تمام
 به چویم وکنسج گومت نیاز
 بنا که سوار قمیم عنقریب
 بهنگه زن زه مارک تمس از دوس
 همیشه لو آس زه خدمتگذا
 اگر چه پتس ارقس یک قصه
 گزشت حکایت دوزخ نیرنه هر سه کا
 رضا مند سپنی جهان آفرین
 دیوس سامن ای مرغ فرخنده
 بومارن سوار قمیم بنام خدای
 دیوس لق ره سیمین ای نیکام
 پرن میاننی پت زه بهر بگیان
 سپین نام آماده شام دلیر
 کروک داریاه تس دعا و سلام
 زه نیرت خرابی سپین در سپاه

چو سوس دره زندان ارقم تمام
 بوتهها متس ته اوت ایس افکار
 کجیم کچه سی تے کریم بے نصیب
 کری نوکری چا پنی چاکر س
 می چا پنی اولادون آخر کار
 سو فلو اولاد و عنوان کریم خلاص
 کری پرت اکھا در جهان آفرین
 کرک میون دل خوشش های امداد
 مه کردن زه اندیشه کنه غم مه به
 کریم ریزه ریزه ز سر تا پای
 کردت میانو دل خوشش ازین خوشکام
 بوتو و اتادات می در زمان
 پکن اولاد پور فرنگ شیه
 دیوس نام فرنگش ای نیک نام
 شدید رت نیوس تسلیم شاه

بهادار من زده واکتنت بلکنار
 دیوس من کمال من دیوس
 بهادار من زده واکتنت بلکنار
 دیوس من کمال من دیوس

بهادار من زده واکتنت بلکنار
 دیوس من کمال من دیوس
 بهادار من زده واکتنت بلکنار
 دیوس من کمال من دیوس

دانش گنجینه
کتابخانه
کتابخانه
کتابخانه

<p>دو آن آسوی بن کن سوشاپور عباد زلن گو چو تیر روان گرم خیز پکن آسوی وایه چون شیر مست کشت آسوی سیم غری طپ چو شیر وون بر هوا اس مانند باد رژن راه یک بقعه در یک زمان همگل بهار آسوی غنبر سرشت چقر دره سه سیم رخ گردن گهای ز باد شکوفه گمت به نقاب زمین سر معطر گمت بود ماغ گل ارخوان تازه رنگین گمت گمت سنبه نامنه فقه خیز اخن بمنزله لب برت پالیه آسو چمن یاپر از غنبر و یاسمین بهوی باغ پایان کهسار آسو</p>	<p>وون آسوی سیم رخ چکن چوباد غرابس کن سخت بهمینر تیز آباد ویران بهالاد پست بیتکن جهان بهلوان دلیر به تیزی سه سیم رخ کوهی نژاد سخن مختصر همچو باد ومان دشت کلنگان چو خرم بهشت دشت کلنگان چو ظلمت همای ریاحین و سبل سمن گلاب گمت گرم ازار گلهای باغ شقایق خریدار نسیم گمت گلستان سپنت همه خطر ریزه می سرخ پیا برت لاله آسو چوسندس گمت سبفرش زمین سراسر همه دشت گلزار آسو</p>
--	--

دو آن آسوی بن کن سوشاپور عباد
زلن گو چو تیر روان گرم خیز
پکن آسوی وایه چون شیر مست
کشت آسوی سیم غری طپ چو شیر
وون بر هوا اس مانند باد
رژن راه یک بقعه در یک زمان
همگل بهار آسوی غنبر سرشت
چقر دره سه سیم رخ گردن گهای
ز باد شکوفه گمت به نقاب
زمین سر معطر گمت بود ماغ
گل ارخوان تازه رنگین گمت
گمت سنبه نامنه فقه خیز
اخن بمنزله لب برت پالیه آسو
چمن یاپر از غنبر و یاسمین
بهوی باغ پایان کهسار آسو

دو آن آسوی بن کن سوشاپور عباد
زلن گو چو تیر روان گرم خیز
پکن آسوی وایه چون شیر مست
کشت آسوی سیم غری طپ چو شیر
وون بر هوا اس مانند باد
رژن راه یک بقعه در یک زمان
همگل بهار آسوی غنبر سرشت
چقر دره سه سیم رخ گردن گهای
ز باد شکوفه گمت به نقاب
زمین سر معطر گمت بود ماغ
گل ارخوان تازه رنگین گمت
گمت سنبه نامنه فقه خیز
اخن بمنزله لب برت پالیه آسو
چمن یاپر از غنبر و یاسمین
بهوی باغ پایان کهسار آسو

دو آن آسوی بن کن سوشاپور عباد
زلن گو چو تیر روان گرم خیز
پکن آسوی وایه چون شیر مست
کشت آسوی سیم غری طپ چو شیر
وون بر هوا اس مانند باد
رژن راه یک بقعه در یک زمان
همگل بهار آسوی غنبر سرشت
چقر دره سه سیم رخ گردن گهای
ز باد شکوفه گمت به نقاب
زمین سر معطر گمت بود ماغ
گل ارخوان تازه رنگین گمت
گمت سنبه نامنه فقه خیز
اخن بمنزله لب برت پالیه آسو
چمن یاپر از غنبر و یاسمین
بهوی باغ پایان کهسار آسو

رومان و یونانی و قسوی
نہین آری و از نمان
چہی

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

کھتوس خشم تراوت بچا سپه
ژ چس همچو مرغی جنگال باز
بجنگال ابره گرفتار و بند
چو آمت پی جنگ شد اوش
رئس ارقمن بر هوا ناگهان
وچین پانه چوک ای یل شیرگیر
تند حال کیا آسده ای نامو
ژئ بند وز بخیر و شون بز
ازان بند زندان کریم خلاص
ز چین ری دهند از دوشم شام
سپن ساری آزاد از روی بخت
پراز دود گو آسمان زمین
ژمت جانورگی ز سیدان بول
سپن تیره تار ساروی جهان
دپوس تادم و عنوان ای نامدار

کی دیو از دلم برآید
 و چون از او بگریزد
 روان سانی بیاورد
 وین مرغ غریب
 و چون از او بگریزد
 وین مرغ غریب
 و چون از او بگریزد
 وین مرغ غریب

از ان پس که وی را پاره از تیغ
گره زدن و نچین پاره
از تیغ
که زخمی
مس سست صلح
و پس نوره
نشته نیک
که گویند

درین حال از قیوم و ابد
و زمان و برونش از بس که بیست خفاه
نہیں یار کو کہ در یک عالم
بجایند و من زارہ کون
کران کریم گدازند و مان
رہ کن زن من بدست زن
بخار زن از دمان فراخ

کهن و قهر سیم غش ای بد زانو
بمالا و پنهان و سر زانو
مکنید زمین بهشت و دین و جان
همی مرگ و الهی زده و شکن و جان
کهن و نوزائیت گشت پیران

زینست که در میان دین و دنیا
 و چون در میان دین و دنیا
 و چون در میان دین و دنیا
 و چون در میان دین و دنیا

زه پت آیه انوار دین بید رنگ
 بومادس که در کتب تکلیف دین مار
 زه پانس همی مرگ انوی سر
 گرانمایه اولاد جمشید شاه
 دلاور سپه دار سام دیر
 توبت آودن بر سر انتقام
 کری ن رستار با غرق خون
 و چپن اک جوانه چو طوبی خرم
 خطا عارض سنبل مشک ناب
 همی از خدش کھوژن آسمان
 مه انو فکرت اسک انجان شیر
 بر پت اک احنکس شاه ای نامدار
 کرت بخت یون زه زیروز
 دین چوک لارن کثرت ابرار
 چمنست دمس شیر سندا پت دم

گو دین بجه کهنه بیان رنگ
 یه کس مرد انو حقن دژم روزگار
 دپوس توره سیم غن ای بداه
 که پور نر میان لشکر پناه
 چو از تخم گرشپ کوزنگ شیر
 طاسات موژرن سراسر تمام
 همی لحظه از تیغ الماس گون
 سبک یونی کر نظر سویم
 شکفته چمن رخ نسین کتاب
 بهریت کیمت ابرون دین کمان
 دپوس رخن ای جوان دیر
 که از لکر سیخ بد روزگار
 مگر کهنه چپینا زه میانی خبر
 گموت چوک بیهیچو سرازو ما
 بواسوس و چمن کرسنه ابرام

زینست که در میان دین و دنیا
 و چون در میان دین و دنیا
 و چون در میان دین و دنیا
 و چون در میان دین و دنیا

زینست که در میان دین و دنیا
 و چون در میان دین و دنیا
 و چون در میان دین و دنیا
 و چون در میان دین و دنیا

زینست که در میان دین و دنیا
 و چون در میان دین و دنیا
 و چون در میان دین و دنیا
 و چون در میان دین و دنیا

مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

الحمد لله والمنته کہ اندرین زمان سعاد و اقتران دستما عظیم الشان
شجاعت نامہ سام زریان و عبرت انگیزی بنی نوع انسان الموسوم بہ

۱۵۹۶۸

ساک نامہ کشمیری

مساک نامہ کشمیری - جلد چہارم - جلد چہارم
مصنفہ سید امیر شاہ صاحب کبری کشمیری
حسب فرمایش

غلام محمد نور محمد تاجران کتب

مہاراج زبیر گنجانہ - سرنگر - کشمیر

(شاخ) مالیمہ بازار - امیر اکل - سرنگر کشمیر

در مطبع

کتاب ہذا تجرکی علی پرے لہ محمد پر ساکن و نیم طبع شد قیمت فی جلد ۸ رو شیا م آفیت و تقو و رسم

غلام محمد نور محمد تاجران کتب

اعلان :- اس کتاب کے چار حصے چھپ کر تیار ہیں۔ قیمت فی جلد ۸ رو

زانکه زین کوه بماند و در این دوزخ
 زانکه زین کوه بماند و در این دوزخ
 زانکه زین کوه بماند و در این دوزخ
 زانکه زین کوه بماند و در این دوزخ

حصه چهارم

بگریزه تلوک اک اکس طمطراق
 دکن بے سروشانه پشت و کمر
 نطن بر فلک اسو بهرام پیر
 کڈن ناربی زخم گو پالہ سیت
 سو سہیت چھت سہ سہول اس م
 اکھن اس دوشوی سہر اسمیہ حال
 نگاؤن کلسٹ پمتس کر زعوب
 سپن تنگ یوس جہانی فملخ
 سپن سامہ پروم خوفیروزہ بخت
 کجا شیر لوشن اس اژدہا
 زہ کر کھس لو وکن بکرم ایر
 کرن حیلہ چوک مکرو دستان ریو
 قسم چوم منو چہرہ فرخندہ
 برن چاند خونہ سر اسر زمین

میدان مقابل سپن تمزہ طاق
 دتوک ضرب بیوایہ بر یکدگر
 تلوک تیوت گزین بندہ می ازو
 کر وک پاره سنگن کد مالہ سیت
 دتاک اک اکس ضربہاے دزم
 تمس ون کرھن بونہ اصل خیال
 سر انجام سامن بہ نیروی رب
 فوٹرسن اکی ضربہ سیتنہ شاخ
 ہی لیزہ لست در بدن زاوخت
 چہو کیاہ نامھن آسمانی بلا
 دین سامس ای پہلو انی دلیر
 دپوس سامن ای شوم مکارہ دیو
 قسم چوم بہ نردان خداوند
 بنجھرت ہیر بن ای لعین

بکون دیناں اس م
 دتس بلو دتس بلو دتس بلو
 سپن یا مھن سپن یا مھن
 چاد باد دمان او دمع سوار

دژن خف رتن ارمنش
 دژن خف رتن ارمنش
 دژن خف رتن ارمنش
 دژن خف رتن ارمنش

دین دین دین دین دین دین
 دین دین دین دین دین دین
 دین دین دین دین دین دین
 دین دین دین دین دین دین

۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

[illegible]

زلفش در آسای جهان پهلوان
 نظر مند باز و دانا و توان
 زبخواه همواره بجای غم
 بکشد اندر یاد خود
 حاکم چنانچه جان شورش
 بواجبانه بی پایان
 رفاقت

دنی و آخرت و نصرت خداوند بندگان
سنگار بارگاه کعبه
بنمایند صورت پدید یافت چنین
پهن سین پایش بایران زمین
ره بالا که هک ساری بر زمین

او یکین چو یمن جان

در وقت می ایستد و در میان راه می رود

چهارم فافه سوم که نامش چوم هم به چشمه امین است

دوماه الی
نیمانی نیدر ایچ پیوسون
چاکمان جان بکتراد واز
بهرین گردن و یاران
نظر از چشمین نیالور
شمالور عادی چندی
و این شهر را که در آن
پیشتر نام کران پوپم
خوار خوار کیست
که در آن شهر است
در آن شهر است

و چون بستم که بر بد بماند
سر پای منم نعل ز پای کوی
روان نسیم چو نسیم در غل
زین نسیم سه ز یکم از د

۸
سوتاپو وادی کی
کشتی پر تیرا
سود و سود و سود
بیک ضربت بیک
سجایا بیک و ویک
گر که زاد و گد

در آن باب
و حسن
و حسن

اے ملکین! اے بہت نامدار و بابر پریان
 اے ان ایف بہت بدین و بدین و بدین
 بہت بے شک و تردید و تردید و تردید
 اے ان ایف بہت و تردید و تردید و تردید
 اے ان ایف بہت و تردید و تردید و تردید

همی زلمتن آسوک از جنگ من
 مه بوزم طلسمات جبر شاه
 زه وچه بیم دلیران خنجر گزاف
 یو بوز به او سامم جوان
 دلس سامن ای شوم بدخت لو
 بوا سوس گمت در طلسمات جهم
 طلسمات فوژم بزین حصا
 شتمان بوون اوش از خشم کین
 ازان پس شد بدس بشمشیر
 بخواری کرن کشته شد اعدا
 اکاه زنده تها و کنه از عاویان
 دیواک متس آسو الواج نام
 صد و صفت س آسو بالاسو عا
 پین پیلو انس پچین کینه ور
 اجازت مه ملایه ون پچو شیر

دگر یازری اک بر جنگ من
 زه فوژت سر اسرکرت تم تباہ
 همی چانه خاطره کڈن انتظار
 توے رونجه امت هم بیم پلوان
 زه بد سختی نش زلیا سام نو
 کریم کشته ارقم سود و دزم
 کڈم گنج جیشید فرمان گدا
 زه مارت کوون ای حدیث لحن
 ژلس سرکرم سهره بن زه ریز
 دمن ملک مغرب سر سرباد
 نه کانه دواژ درنه شیران
 یو ہے جسمه کن بو جو کو ہی تمام
 بہت بوشدیدس نشن بدتر ا
 شدیدس کرن عرض ای نامو
 کرت بسته آنن یہ سام دلیر

پندین اجازت دین یان
 حدیث سیدان دار و دیوان
 پندین اجازت دین یان
 حدیث سیدان دار و دیوان
 پندین اجازت دین یان
 حدیث سیدان دار و دیوان

پندین اجازت دین یان
 حدیث سیدان دار و دیوان
 پندین اجازت دین یان
 حدیث سیدان دار و دیوان
 پندین اجازت دین یان
 حدیث سیدان دار و دیوان

پندین اجازت دین یان
 حدیث سیدان دار و دیوان
 پندین اجازت دین یان
 حدیث سیدان دار و دیوان
 پندین اجازت دین یان
 حدیث سیدان دار و دیوان

پندین اجازت دین یان
 حدیث سیدان دار و دیوان
 پندین اجازت دین یان
 حدیث سیدان دار و دیوان
 پندین اجازت دین یان
 حدیث سیدان دار و دیوان

و چون از دین و دنیا و هر چه در این عالم است
 و چون از دین و دنیا و هر چه در این عالم است
 و چون از دین و دنیا و هر چه در این عالم است
 و چون از دین و دنیا و هر چه در این عالم است

دل و تن نه جهان بهلو نسج چو میل
 بهمن نه رن تخم کمرگاه دیو
 تلن دیو الواج بالائے سر
 و زان پس بسختی و تن بر زمین
 رن نه تنه تنه بر بر قدم
 کدن کش و دستی کرن زور سخت
 زه پر کاله کرن حس جدا یکدگر
 ممتس کن و چمن اس ساری پیا
 ز بهیت متن سخت ماتم سپن
 غرابس کرن سخت بهمن تیر
 برون از خبار زمین آسمان
 پکن و اتو نزد شدیدا
 تمی در قفس سخت کرمت اسیر
 نگهبان شومس کرن یزه یزه
 کدن شاه رحمان ازلن بند سخت

کرن زور از بس چو آشفته فیل
 روان سامنی نام گیهان خدیو
 ان زور یکبار چون شیر نه
 بیکدست گردان کرن سوی لعین
 کتنوس پ ما نند شیر زخم
 زچین زنگه شون و شاخ و خت
 برابر زه فرج و کمر تا سر
 سو الواج و بنومرده بر خاک راه
 نه دشت متن عادی م سپن
 یکبار گو سامیل گرم خیر
 به نندی بکن گو چو باد و مان
 چو شیر دژم زاو در بارگاه
 و چمن شاه سلیم رحمان زیه
 کتنوس خشم از بس کدن تیغ تیر
 سوندان فوطیک یزوی سخت

و چون از دین و دنیا و هر چه در این عالم است
 و چون از دین و دنیا و هر چه در این عالم است
 و چون از دین و دنیا و هر چه در این عالم است
 و چون از دین و دنیا و هر چه در این عالم است

و چون از دین و دنیا و هر چه در این عالم است
 و چون از دین و دنیا و هر چه در این عالم است
 و چون از دین و دنیا و هر چه در این عالم است
 و چون از دین و دنیا و هر چه در این عالم است

درخت نازنین عادی سوار
 زان سپهر پهلوانان عادی سوار
 درخت نازنین عادی سوار
 زان سپهر پهلوانان عادی سوار

همان چرب گوینده گفتار شعر
 یله صبحن از جلوه آفتاب
 ولت خلعت ز ریشه نشا بهر
 جهان سرسبز ز انوار گو
 گهست یوکه تختن چو دیو سیاه
 سپن جمع ساری دلیران عالم
 سر سیمه گیت پی جنگ نام
 روان منشایس کشیدین خطاب
 سبک منشاین نامه کریشک
 که ای نامور عوج لشکر پناه
 دلاور زه جهوک بیه خداوند زو
 تر سن چانه لرزه زمین زمان
 گلن چانه بهمیه چیه فیل و هنگ
 زاریران زمین آو سام دلیر
 تیس بیت ساری پرستان سپاه

کرن بی چو در نامه اظهار شعر
 ستاره سپن بهیو مایه دراب
 ز قعر زمین کهنه باو ج سپهر
 شدید ستمگار بیدار گو
 خروشان جوشان سپن بارگاه
 دران انجمنگاه جنگ فساد
 باز نشسته در مانده گیت تمام
 زه لکه عوج جس پهن اشتاب
 لکهن نامه عوج جس پهن تند تیز
 زه جهوک شاه مغرب تمکین و جاه
 چه ساری دلاور زه نشن بهیو مو
 زه سیتن برابر جهونه آسمان
 زلن زری چیت از دما و پلنگ
 نثار چو فیل دلاور چو شیر
 همان نام بردار تسلیم شاه

درخت نازنین عادی سوار
 زان سپهر پهلوانان عادی سوار
 درخت نازنین عادی سوار
 زان سپهر پهلوانان عادی سوار

درخت نازنین عادی سوار
 زان سپهر پهلوانان عادی سوار
 درخت نازنین عادی سوار
 زان سپهر پهلوانان عادی سوار

درخت نازنین عادی سوار
 زان سپهر پهلوانان عادی سوار
 درخت نازنین عادی سوار
 زان سپهر پهلوانان عادی سوار

دین نامہ در دست یوسف خان
 پیر نامہ پیران پیران
 دین نامہ در دست یوسف خان
 پیر نامہ پیران پیران

اگر کسی بنی تمی لحظه بقیل و قال
 کرت نیت پچھن مہر شدا و شاہ
 یہ نامہ نہ جو جس شن ہجو باو
 انون سیت پانس پلنگ ریان
 شتابان سو کو سوی عوج بلند
 کرن بو بد ریائی قلزم شکا
 کرن آفتاب شن بو کباب
 کھون تی کن بو بیمہ استخوان
 یہوی کارش صبح تے شام آسو
 اگر شن آسو نہ زانختہ صلا سو سیر
 مگر ختم کھت آسماش سو آسو
 زمین آسو از رفتن آستوہ
 چہو نامتشنہ تالہ پٹ آسمان
 یک نیم فرسنگ آسو سحر
 زہ فرسنگ ست و فرسنگ پانچ

پرک یا متھن نامہ بوزک حال
 پرک نامہ یا مت زمشک سیا
 دین قہقہا مس کہ ای شیر
 کروں ماجرا پانہ ساروی بیان
 روان در زمان قہقہا مثرند
 در آن روز عوج قزم روزگا
 نہنگن کڈن بو سواز قہراب
 نون سرخچہ بو ماہیان کلان
 سو دریا گر شن تر کوٹن نام سو
 نہنگن تہ گاڈان کھن سوئی دلیر
 بیالا بلا لش زماش سو آسو
 پکن آسو مانند البرز کوہ
 یون در نظر دورہ بو بے گمان
 چو کوہے تمس آسو جسک بحر
 برابر رن زور فرسنگ جا

پیر نامہ پیران پیران
 دین نامہ در دست یوسف خان
 پیر نامہ پیران پیران
 دین نامہ در دست یوسف خان

دین نامہ در دست یوسف خان
 پیر نامہ پیران پیران
 دین نامہ در دست یوسف خان
 پیر نامہ پیران پیران

از آن پس بین این سازه سازه و مقام
که در یک نیمه است و در میان
از آن پس بین این سازه سازه و مقام
که در یک نیمه است و در میان

خون با سواران فولادون
 پیکر پشیمان فولادون
 خون با سواران فولادون
 پیکر پشیمان فولادون
 خون با سواران فولادون
 پیکر پشیمان فولادون
 خون با سواران فولادون
 پیکر پشیمان فولادون

بیدان با شکر همکین
 پیکر در ساری بجوش و خروش
 سوگاو زمین ز لوزیم هلاک
 فلک بسته گو در میان غبار
 هنگان ز بهیت نهان گمیل
 سوگاو فلک نیم سبل سین
 تیرت گو کوهن با چو ضرب بلند
 پلنگ کجنگل میت آمو شور
 گز هن بوستن آسمان فراز
 ز گرد زمین آسمان گوسیه
 ژمن آس کوهن ز فولاد سم
 زمینس سین استخوان یزیر
 سر سر جهان بو گو میت پر برق
 زابوه لشکر زمین آیه تنگ
 سین آسمان تار و جنبان من

پیکر در او همراه عوج لعین
 پس پیش گردان فولادون
 ز بار گردان خم سین پشت خاک
 زمین خسته گیه از باخوم سوا
 تلوک شور تارن از پشت اقل
 دو نیم از دم کاو و دم دل سین
 ترقوی نعره مانع تر مم کو بلند
 سیخ هر تے توت و این برود
 ز پس کره یابین صدای دراز
 چو دریائے آتش پیکر گسپه
 عراقی سمند با پیچیده دم
 زرق رفته فیضان قیر
 گمت عرق آهین ز دم تافرق
 پیکر در اساری بصحرای جنگ
 مرتب کیک صف بیدان کین

خون با سواران فولادون
 پیکر پشیمان فولادون
 خون با سواران فولادون
 پیکر پشیمان فولادون
 خون با سواران فولادون
 پیکر پشیمان فولادون
 خون با سواران فولادون
 پیکر پشیمان فولادون

خون با سواران فولادون
 پیکر پشیمان فولادون
 خون با سواران فولادون
 پیکر پشیمان فولادون
 خون با سواران فولادون
 پیکر پشیمان فولادون
 خون با سواران فولادون
 پیکر پشیمان فولادون

پامت دپون تامر مانند شیر
 پکن گو برا بر مبدان جنگ
 غزالین پهن بو سو غران هر
 گران سنگ سوی گرز خار شکن
 گرانمایه شیر شمشیر شاه
 دین سوی پر یزاد همراه سام
 پیاده سو شا پور لشکر پناه
 بهیت کرین عادی غره سخت
 گت چوه تناه کار و گمراه همه
 که سام سپه دار ایران زمین
 چو کس کینه طاقت یو بدنگ
 و چو دین سو تندر گران سنگ گرز
 شدیدن کرین نوره کریمای خشک
 پیاده سو شا پور گرد دلیر
 بی خطیرین همه نوش و تاو

این تخم بچولان غراب دلیر
 گورس پک کھست مثال پلنگ
 و دین همچو باد و گرزین همچو آب
 نکھسرت رت بویل پیلان
 حمایل کرت با سلاح و کلاه
 پکن در ادوشوی بفر تمام
 پکن گو بنزد شدید سیاه
 که ای تیره رویان برشته تخت
 فرومایه عقل و دله همه
 همی دراو جنگس میدان کین
 کھیو لوند هتن توه بهنگام جنگ
 گرز هتن کتھکن بو دین مال پر
 یہ بہتر کردن او پانے جنگ
 پکن دراو بر نہہ و نہہ غزالین چو شیر
 نہ روزن نشانه نہ روزن نہ تاو

پکن گو برا بر مبدان جنگ
 غزالین پهن بو سو غران هر
 گران سنگ سوی گرز خار شکن
 گرانمایه شیر شمشیر شاه
 دین سوی پر یزاد همراه سام
 پیاده سو شا پور لشکر پناه
 بهیت کرین عادی غره سخت
 گت چوه تناه کار و گمراه همه
 که سام سپه دار ایران زمین
 چو کس کینه طاقت یو بدنگ
 و چو دین سو تندر گران سنگ گرز
 شدیدن کرین نوره کریمای خشک
 پیاده سو شا پور گرد دلیر
 بی خطیرین همه نوش و تاو

پکن گو برا بر مبدان جنگ
 غزالین پهن بو سو غران هر
 گران سنگ سوی گرز خار شکن
 گرانمایه شیر شمشیر شاه
 دین سوی پر یزاد همراه سام
 پیاده سو شا پور لشکر پناه
 بهیت کرین عادی غره سخت
 گت چوه تناه کار و گمراه همه
 که سام سپه دار ایران زمین
 چو کس کینه طاقت یو بدنگ
 و چو دین سو تندر گران سنگ گرز
 شدیدن کرین نوره کریمای خشک
 پیاده سو شا پور گرد دلیر
 بی خطیرین همه نوش و تاو

پکن گو برا بر مبدان جنگ
 غزالین پهن بو سو غران هر
 گران سنگ سوی گرز خار شکن
 گرانمایه شیر شمشیر شاه
 دین سوی پر یزاد همراه سام
 پیاده سو شا پور لشکر پناه
 بهیت کرین عادی غره سخت
 گت چوه تناه کار و گمراه همه
 که سام سپه دار ایران زمین
 چو کس کینه طاقت یو بدنگ
 و چو دین سو تندر گران سنگ گرز
 شدیدن کرین نوره کریمای خشک
 پیاده سو شا پور گرد دلیر
 بی خطیرین همه نوش و تاو

پکن گو برا بر مبدان جنگ
 غزالین پهن بو سو غران هر
 گران سنگ سوی گرز خار شکن
 گرانمایه شیر شمشیر شاه
 دین سوی پر یزاد همراه سام
 پیاده سو شا پور لشکر پناه
 بهیت کرین عادی غره سخت
 گت چوه تناه کار و گمراه همه
 که سام سپه دار ایران زمین
 چو کس کینه طاقت یو بدنگ
 و چو دین سو تندر گران سنگ گرز
 شدیدن کرین نوره کریمای خشک
 پیاده سو شا پور گرد دلیر
 بی خطیرین همه نوش و تاو

به زانوی این چو جگر
 در آن دیو جگر
 برنی دین و سامان
 به چو جگر
 نصیب است زانوی
 زانوی
 به کو جگر
 زانوی
 به کو جگر
 زانوی

۱۸
دلی پادشاهی تہذیب جہی
وہی ناوجہ بہین عذر
نہیں وختہ اک بیکار
وہی ناوجہ بہین عذر
وہی ناوجہ بہین عذر
وہی ناوجہ بہین عذر

جنگ وین بطلقت چو
کری خوار شد و شکست
نزدیک شد و شکست

چهارمین و طلعت پادشاهی شاه جهان
که در یک شصت و نه سالگی به دنیا آمد
و در یک سالگی خاصه دایم پدرش از او جدا شد
و چون بزرگوار گردید و بیست و پنج سالگی رسید
پدرش را که سجد کرده بود بر او روایت نمود

روان مع نغمه و موزون
چو بیدار شد دلش از خواب
بماند در دشت عادیان
بدست کسی که نشسته بر زبان
بود پیشتر بدین روزگار
چو بهر هم می آمدند و می رفتند
روان مع نغمه و موزون

یوزان نه کهنه در زمان زمین
 چو اک بزه نموند شدادشوم
 بن میان لرزه چو چون بر گلگاه
 اگر عوجی هبوطاران هزاره
 کهنه چو مننه پر و عوج لعین
 کن خوار عوج ستمگر تیغ
 دین یوساران مغرب بیاد
 به بوزت سولجلاج گوشه شکیب
 دین ساس و کن به کر تو ش و تاو
 پین سام نیروم به بوزت درم
 به شیره یامیت کدان از علاف
 سبک یون از بهر دفع ضرر
 که من ضرب سامن تهنوی سدید
 کرد یو لاجل جن از تیغ تیر
 یک منور شیره گور سنگار

بازوی که کشید پیراهن و پین
بباله بکین و پین و پین
لوازه بکین و پین و پین
خطا عارضه بکین و پین
رج بکین و پین و پین
تفاسد بکین و پین و پین

[illegible]

کرین الامان شیرداز درمیش
 نهنگن بو دیشته گز هوش به آب
 چهره دیو مهابت دین میون ناد
 عمو زاده چهره خاصه شاد و مسند
 برابریه کانه شاه دلاور چونه
 منت بسته کر هوش ز بخیر و بند
 کرک سجد نفس نش سوخشی گناه
 سپین کینه دوزخ ز گفتار دیو
 کرین رست سوی بر سر دیو نه
 دتن بهلوانش ببت بیگمان
 دگر بار گو کینه درد دیو نه
 فوئس نیره گو نیره سیاحت
 سبکتز کردن تیغ تیر از دودان
 ریش به دقح سامن کیانی سپر
 خلل گونه از برق رخشان بهیغ

۲۱

بیتین پیر همدار سام چندر
مقابل شاد و پیروزان جنگ
دین حال کو داه بین اسکا
پن دیں آسمان وزین درویدار
شکشا کوه اک دور بار
بین ظلم از کرده بحسار
غریبان تنی ناز زبان یار
سخت نکون دشمن وقت

دین کی طرف سے جو کچھ دیا گیا ہے اس کی بابت شک نہ کرو
 اگرچہ یہ کچھ دیر پہلے ہی دیا گیا ہے لیکن یہ سب کچھ
 ان کے لئے ہے جو ان کی طرف سے دیا گیا ہے
 ان کے لئے جو ان کی طرف سے دیا گیا ہے
 ان کے لئے جو ان کی طرف سے دیا گیا ہے

دین کی طرف سے جو کچھ دیا گیا ہے اس کی بابت شک نہ کرو
 اگرچہ یہ کچھ دیر پہلے ہی دیا گیا ہے لیکن یہ سب کچھ
 ان کے لئے ہے جو ان کی طرف سے دیا گیا ہے
 ان کے لئے جو ان کی طرف سے دیا گیا ہے
 ان کے لئے جو ان کی طرف سے دیا گیا ہے

چھ کھم بھم دلیران جنگ اوران
 یکان کو سوی لشکر نو چو باد
 نمی صف شکن فیلتن شیر زور
 ز مغرب یون با هزاران سپاہ
 شہنشاہ طعنه بھی این زمان
 گیسر جنت اک دلس منزیدید
 زہ چہوی مر جاگ دکن بکار
 بوکہنہ چو سہ نہ مت بہر شد
 درین سر زمین با سپاہ تمام
 سو شاد کس گوشیدید احین
 سہا خشاک مہوت اندوہ مخم
 ہمہ جہر الش نشن کر نہ یاد
 شہنشاہ طعنه سونو شاد شد
 پئے جنگ بابا سلاج تمام
 دراندیشہ پیوستہ کو دحرین

گزشتہ کتب چہ این لشکر بکران
 روان قہقہام لعین بد نژاد
 وچین لشکر اہ اکت دریای شود
 شہنشاہ طعنه ہمیں جا
 سپن قہقہاس بدل این گمان
 زہرید و او پیش شد
 دین شاہ طعنه کہ ای شہر
 روان شاہ طعنه دپوس ای ملید
 بوچپوس آمتن بہر اداد سام
 علامہ بوچپوس سامہ کتہ
 یہ بوزت سپن قہقہام ڈرند
 مکن گوشیدید نشن ہچو باد
 دین تل مالشکر کینہ خواہ
 یہوی آواز بہر اداد سام
 یہ بوزت غمین گوشیدید احین

دین کی طرف سے جو کچھ دیا گیا ہے اس کی بابت شک نہ کرو
 اگرچہ یہ کچھ دیر پہلے ہی دیا گیا ہے لیکن یہ سب کچھ
 ان کے لئے ہے جو ان کی طرف سے دیا گیا ہے
 ان کے لئے جو ان کی طرف سے دیا گیا ہے
 ان کے لئے جو ان کی طرف سے دیا گیا ہے

دین کی طرف سے جو کچھ دیا گیا ہے اس کی بابت شک نہ کرو
 اگرچہ یہ کچھ دیر پہلے ہی دیا گیا ہے لیکن یہ سب کچھ
 ان کے لئے ہے جو ان کی طرف سے دیا گیا ہے
 ان کے لئے جو ان کی طرف سے دیا گیا ہے
 ان کے لئے جو ان کی طرف سے دیا گیا ہے

زبان من غوغایی کز لب و زبانه
خوشتر از چرخ و زهره

عجب

کر زنده حال پست پستان
چون چرخ از چرخین بایان

په آمت پئے جنگ شداد شاه
زه و تکه نیر بال شکر بے شمای
یه پامت و چوم تم بتیاب گوس
کر جمع کت کز چو دریای آب
یه بوزات پین خوش سورم گرین
کرک خیمه بر پا بصر او کوه
لوکانه فر شاه بجز گاه شاه
انک خوان الوان بجاه و ششم
کرک گرم هنگام رشت گران
تلوک تازہ سازند و سوز و شام
پین محو در لغمه مجلس تمام
پیت بولفس کر پریدخت ماه
سه رنو ان پری ستمسه ماه چهر
درین فکریورم نیروم خواب
دلو ساقیوست مه که و نکیش

بمغرب زمین با پرستان سپاه
پئے یاری می هم خنجر گذار
نمی لحظه بیدار از خواب گوس
زه نش آسن با صد هزاران شتاب
کران شاه طبعش هزار آفرین
ژرک تخم غلم پائے گردون بکوه
کر وک تے پین گرم سئی بارگاه
می تازه ساز و نئے و زردم
نشان آسمه نازک پری پیکر
بروک پالین اندر مئے دلنوا
نمن کن کن بونہ و اختیام
ز فرقت که طین از جگر اسواه
دلا سا کران اس ساسن مهر
چو سیما بگوشت بیوه و تاب
نمے اک مروت مه که نکیش

بجای جلوه عالم و کائنات
نمایان سین کوه و دشت گران
سپاه از دو سو و تکه ز خواب
پیش روی گران جنگ و ان
جبهه پیش عین بکوه
اکبر سو عوج عین بکوه
بجواب گران و تکه حواله بکوه

۲۳

کران و کائنات
بجای جلوه عالم و کائنات
نمایان سین کوه و دشت گران
سپاه از دو سو و تکه ز خواب
پیش روی گران جنگ و ان
جبهه پیش عین بکوه
اکبر سو عوج عین بکوه
بجواب گران و تکه حواله بکوه

کران و کائنات
بجای جلوه عالم و کائنات
نمایان سین کوه و دشت گران
سپاه از دو سو و تکه ز خواب
پیش روی گران جنگ و ان
جبهه پیش عین بکوه
اکبر سو عوج عین بکوه
بجواب گران و تکه حواله بکوه

[illegible]

وہ کیا کار گر گو مہ پٹ چانو تیر
لڈن در کمان سخت پیران خدنگ
اثر گو نہ عوج لعینس پای
تلون نیزہ سخت خارا لذر
روان کینہ در گو سو عوج و لیر
رٹن خم دم پ گردن خسرا
ازان پس اٹھس منز رٹن نامو
نیزہ ستمگر شد بد سیاه
سو فلواد کسرس سین ناتوان
کر دک بستہ فلواد و فیرز جنگ
تجھے پاٹ چہوی گردن چرخ پیر
تلوک شور تقارہ با تا بسا
وچین آسوا حوال فلواد شیر
سوا حوال دشت ہراسان سین
بہر جنگ سی چوک گہداریا نو

کر سن خندہ عوجن دپوس ای حقیر
 دگر بار فلوا دنی بید رنگ
 بصد حمد لاین مو عو حسین بای
 بیوم بار فلوا دگو کینہ در
 کرن حمد عو حسن چھن پنجو شہ
 کرن پنخہ فلوا دسی کرن دراز
 کرن سخت گردان سوما لای سر
 دژن سوی برت در صف قلب گاہ
 سراسر گوں ریزہ گے استخوان
 سبک عادیو حمدہ کر بید رنگ
 رشت نیو کن ندانس اندر پیر
 سہم شاد گے عادیانی سپہا
 یل نامبر وار مہم دلیر
 سرا سیمہ گو سخت حیران ہیں
 دین یا الہی زہ چھوک یار مینا نو

[illegible]

روان سارنگی
سگورن تنکایین
بیکاور این سان لپک جاب
زنج غریبان کو مید ان جاب
دو بکر عوج جهان پر کج
بنو کون کن یک دانی که دیں
دلاد نیکانه شایب والا کر

کتابخانه
موزه و مرکز اسناد
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

۲۴
Srinagar

میدان مقابل بین قریه میل
چونده شیردو غلہ نشہ
روان بانی
بجی دین بولوریں
سکری
بگڑتی بینا
بجی بولوریں
سکری
بگڑتی بینا
بجی بولوریں
سکری
بگڑتی بینا

این حق میران را بیکدیگر
عزیزان از آن غریب جدا کرد

روان کبینه در سام مثل پلنگ
 شکسته پهن نیزه بر پای غوج
 روان بر زمین بوچه نیزه روان
 گس ضربکاری بر انوی دپای
 مگر زانوسان سو غوج رحیم
 بیکار تو سن کرن گرم خیر
 گردن تیغ جبهه فر مانگزار
 روان قهقهه من چو فیل دمان
 کرن حمله یکبار ه کی بیدار
 کرو تیره باران بیکار سخت
 کماندار جنگ آوران شمشیر آ
 سپن شور جنگ آوران تابماه
 توجک بیکدم شکر بے حساب
 کروک منع سمن که ای سردان
 بهوتوه پینه جایه بے بیم و باک

تلن نیزه و رنس کهورین بد رنگ
 مگر ضرب لک سخت در پای غوج
 افس من ز رت کهور کو طه لکه وان
 ز بس ضرب متو تم کرن دای وان
 همی نیم کشته سپن دل دیم
 کرن حمله بر شکر غوج نیز
 رتن شرنه شکر پیدین ویا
 کرن حمله بر شکر بد گمان
 لد و در گمان مای چاچی خندگ
 همی هم گردس کروخت سخت
 و تخت کی بر سام خنجر گزار
 بشور آو نو شاد و تسلیم شاه
 کروک حمله مانند سیلاب
 مہ نیرو پے جنگ جنگ آوران
 مہ پهم بس بدو کار نردان پاک

روان کبینه در سام مثل پلنگ
 شکسته پهن نیزه بر پای غوج
 روان بر زمین بوچه نیزه روان
 گس ضربکاری بر انوی دپای
 مگر زانوسان سو غوج رحیم
 بیکار تو سن کرن گرم خیر
 گردن تیغ جبهه فر مانگزار
 روان قهقهه من چو فیل دمان
 کرن حمله یکبار ه کی بیدار
 کرو تیره باران بیکار سخت
 کماندار جنگ آوران شمشیر آ
 سپن شور جنگ آوران تابماه
 توجک بیکدم شکر بے حساب
 کروک منع سمن که ای سردان
 بهوتوه پینه جایه بے بیم و باک

سنوی زانودان غوصه کارزار
 نه خاوان پیاده نه خاوان
 گمشت شنه بر خون چو شیران
 گردن بود مار ازین عادیان
 دین حال و خوال غباراه ز راه
 بیک کور و ساری جهان کو بیام

۲۹
 کماندهان بند کوی
 عفتی از شمشیر تار پین
 میان پین تار پین
 دین جنگ ازین تار پین
 بود پین آوران و ان پین
 پین و کور کور پین
 کور کور کور پین

تاریکی او بال شمشیر
 بفرج زاناداب پین
 کماندهان بند کوی
 عفتی از شمشیر تار پین
 میان پین تار پین
 دین جنگ ازین تار پین
 بود پین آوران و ان پین
 پین و کور کور پین
 کور کور کور پین

[illegible]

این شهر در چشم شاه
سر بر جان جنگل پستین
فتح دوم زار خواران
فتح دوم کمان بر دست
فتح دوم از ان خدای
دو چو نوح

نمیش و شمشاد اک چو امان دلیر
ز ایران زمین پهلوان دانا
منقرب زین را و نماند شکر
وین باو چو حسن کرد نیکو
چو بی انودر ملک شاد و شاه
کران ملک ساروی خراب و تباہ
مزاران نمی نامداران عاود
شیرین و گریه کنان غم بیاد

این کتاب از کتب قدسی است که در کتابخانه
 مبارک حضرت امام علی (ع) موجود است و
 در این کتاب از کتب قدسی است که در کتابخانه
 مبارک حضرت امام علی (ع) موجود است و

کریم کشته سو عوج کلان
 گمت سوی چو درانده از رخ و در
 نوته ز می نشانی مادر مهربان
 سو عوج دلاورته شدا دشا
 درنگی سه که و تھو بجلدی تره لای
 هنگه زن واک نه توت پشته تاب
 به بوزت سه خاتوره بد نشاد
 این سیت جادو گر ان به بهر
 اکوی منزله منزلت دن کران
 فدان سو سوشاد و عادی چوکو
 کردل حکم انوک سو فدا دیل
 سوشاد و ماحون و چیت همچو کا
 روان نام نیر و ان پشته نیر بان
 که ای کروکار زمین و زمان
 ملایک ته آدم چنین دیو سار

پس چالو سه مادر مهربان
 چو گوشت شمس قو رنگ نار سرد
 بو گزینش پنجو جان ایدر روان
 چو لاچاره و نکی گمت هم سه
 کرک چاره کیشراه بتد بیرکا
 مبادا اگر شعی کام ساری خوب
 تھی لحظه و زه درایه مانند با
 زگوشت و دمان هم چکلن آسنا
 زلن اس لارن چو مرغ پیران
 بهت آسود در زم دیوان گرد
 همه بسته کریمت برنجیر و غل
 سپن خشک فلواد شکریه
 ستایش کران بر خدای جهان
 کرت آفریده زمین آسمان
 کرت پیده ای صانع کردگار

این کتاب از کتب قدسی است که در کتابخانه
 مبارک حضرت امام علی (ع) موجود است و
 در این کتاب از کتب قدسی است که در کتابخانه
 مبارک حضرت امام علی (ع) موجود است و

در این کتاب از کتب قدسی است که در کتابخانه
 مبارک حضرت امام علی (ع) موجود است و
 در این کتاب از کتب قدسی است که در کتابخانه
 مبارک حضرت امام علی (ع) موجود است و

این کتاب از کتب قدسی است که در کتابخانه
 مبارک حضرت امام علی (ع) موجود است و
 در این کتاب از کتب قدسی است که در کتابخانه
 مبارک حضرت امام علی (ع) موجود است و

در میان این دو عالم
 یک عالم است و یک عالم
 در میان این دو عالم
 یک عالم است و یک عالم
 در میان این دو عالم
 یک عالم است و یک عالم

همه از نزد
 امی مادر علیج خاتونه نام
 بیگاه داشته بود وی ازین بدو گلام
 کردن از علیج شداد بگویم خبر
 چون در پیشگاهش رسیدن
 چوین حال فرمود
 ای نامور

روان است فلان پسر
نمونه ای که در میان
کلیه این بزرگان
وین و آن چون چنان
که در کتب معتبره
در بیان سالار ایران

و تو هم ساری دنیا را می بینی
 که در پییده می باشی
 بدین راه را می بینی
 پس به حق می بینی
 و تو هم ساری دنیا را می بینی
 که در پییده می باشی
 بدین راه را می بینی
 پس به حق می بینی

بفرمودن حضرت که از آن تن را از
 سوزن ببرد و هم نشود و شد
 سه خانه مانند این عاد
 بکین و از آن یک سیاه
 و چون بوی گویا و بوی
 و در آن نه در آن نه
 و در آن نه در آن نه

و دین ملحد ایجان من پور
 سرگرمی چشمتان من پور
 مده و نغمه و لول زوال
 بون آنه تن بدسکال
 دلاورده اسک خداوند
 زورن جوهر
 زورن جوهر

سر کی زبرد
 زده با این دگر
 میمون سودا
 میمون سودا

ہمان مخبر رازِ مائے بہان
یہ صبحِ شمس از گریبانِ شرق
ہمہ رو برو بالادِ سیا و سفید
وہلِ مائے عادی بخوش آسخت

و فن چو می خبر باز از جهان
نمایان سپین و سلطان شرق
سپین و شش از نور خورشید
نلوک یواز است خواب خست

دلا سکر زیکم اسکر
 زہ بابا این دیکری و دان چہرین
 راجہ بھون سو دل کج کرے سنگار
 بوسا من کرے سہ خاں و سہ خان
 بہ بوزت سہ خان و سہ خان
 دلا سا کرے سہ خان و سہ خان
 دلا سکر زیکم اسکر

تاریخ طاهری پیدایید
مهمه یو ساران جنج سگه
خوژان و خوژان پو با سگه
کوت شاد اندر صف قبله
پس مغرب و شمس جلیا یار
پاکتی ایامین دین عالم
کیم میدان کیم من ایام
کیم مقابل پس اددو
کیم شاد کیم شاد

ژہ آسوک خدائی جہان شہر بار
 جہانس اندر بے عجایب سپین
 مہ پیداکرم در جہان بندہ سام
 پہوئی روی گردان سپین کنہ خوا
 نہ چھوس کنہ جیامیانو نہ شرم ننگ
 نتہ آسہم کر متوی بے روان
 مگر چوم یون رحمہ الصافیہ
 کہ ای شاہ بندن ہندو کر زہ پان
 مہ مارک ہمہ بندگان از عذاب
 یکہ نیرہ جنگیں بوجون شیر نہ
 کرن عام از دشمن شوم پاک
 یک ہفتہ تھا دن معطل یہ کار
 یک ہفتہ عوجس کرن چیم علاج
 کرن کتھکنن سام نیروم نباہ
 مہ کہ جنگ توتو تھکن ای خدیو

لبحر اکڈن لشکر نامور
 کردن قلب محکم بحد متام
 تھون میمنش با سپاہ پری
 تھون میسر با ہزاران سپاہ
 ہمی روز محشر ہوید اسپن
 ز بس لرزہ دم فوط پین کوہ قاف
 پئے قطع پشت و سر دست پائے
 و ن سینن از تشنگی اس راز
 یتہ لا الہی یت سو مرغ دور
 زلن گے ز گویال فیلان جنگ
 زلن بے کلد کوہ سینن زمین
 متامت بمانند زلن اژدہا
 سینن گردہ ہند شمیم اسما
 نہ پیش نہ پس نہ یار و مین
 غرابس بھٹن کھتو چو شیر

سپاہین وہ کت نام کر قتل عام
دلوں نوره شدادوں ای ارجمند
بی لحظہ مارن سوسام دلیر
روان تم شدیدن گرامی سلاح
حمائل کرن تیغ الماس رنگ
پس پشت تراون شہد متین سپر
نکھسٹ تلن گرزہ نہ صد منی
پین کوہ زن زندہ فیلس سوا
کرن کریک ساسن سخت من
خبردار گزٹھ و نکس بے گمان
چپ است و نکشہ و چپہ پیش و پس
کرت مارہ بجم نامداران عاد
کراوزمت پہوینہ نام شد
نتہ نیزہ سیٹن تولت بخلاف
لادن دن کمائی یہ پیران خدنگ

سوخته کدورت برون زور و توان
 دین سوزی که در دلش زور و توان
 سوخته کدورت برون زور و توان
 دین سوزی که در دلش زور و توان

سوخته کدورت برون زور و توان
 دین سوزی که در دلش زور و توان
 سوخته کدورت برون زور و توان
 دین سوزی که در دلش زور و توان

ز هنوک ترا و هن گزده آمین
 دلوک ضرب شمشیر مانند برق
 بشیر بازی سپن گرم خیر
 سپن نه متن که نهته حاصل ز تیغ
 یه نیزه تخی گرم حیران سپن
 بسختی دنگ نیزه باهمدگر
 الفای نیزه سپن همچو دال
 ز هنوک نیزه ترا و تن همی دران
 کمانی کمان تلوک شور سخت
 هرت جانوارن پروبال گه
 یوان تیر از هر دو جانب رون
 تمی تیر ترا و ک جگر دوزی
 سپن نه متن کارگر کانه تیر
 شدید دگر بار گرز گران
 تنهوی سخت لاین زبس زور و توان

کجک تیر شمشیر از خشم و کین
 شراره و هن و چو خورشید شرق
 کرک خود و خفتاننی ریزه ریزه
 کدوک نیزه جان ستان بیدریغ
 ستاره ز سپت گرزان سپن
 همی باره گه خار سنگین جگر
 متن گونه از نیزه ماکنه خیال
 لدک نیزه در چرم های کمان
 کروک اک کس تیر باران سخت
 سپر های آهن چو عزال گه
 زین خود و خفتان و برکتوان
 ز فولاد بر آتش افروز گه
 سر سیمه گی از چنان دارو گه
 تلن بخت دین بر سر پهلوان
 همی گا و ترح نیرت از زیر گاو

سوخته کدورت برون زور و توان
 دین سوزی که در دلش زور و توان
 سوخته کدورت برون زور و توان
 دین سوزی که در دلش زور و توان

چو بیاید به عمارت دایان / چون بیاید به عمارت دایان / چون بیاید به عمارت دایان
 چو بیاید به عمارت دایان / چون بیاید به عمارت دایان / چون بیاید به عمارت دایان
 چو بیاید به عمارت دایان / چون بیاید به عمارت دایان / چون بیاید به عمارت دایان

پتھر پیو سو شدا د بلعون بجاک
 سین ماتم اندر سپامان عا
 تھے پاٹ چھوی رحم دور فلک
 مہ گرتھ غره بر زور و تاؤ توان
 خیالات باطل بست چھی بسر
 یہ نیامی دن جس توک خانہ چھوی
 یہ دنیای فانی تعلق مہ تھاو
 گرتھن بس اکھا کشت از کبر و جا
 خیالات پندار چون خواب چھوی
 سزائیں نین پان بد در شما
 یکہ زن شدید بعین بد حاصل
 نہ دیکھت سو شدا د پھوش گو
 پس از ساعتے آوایت پھوش
 خدائی مٹھس کھنتہ رود سنہ
 سپاہن دین کیا چھوا ز کریم سود

زھن تاج تراوت کرن جا جاک
 و دن تے روں بی ہمہ یوزاد
 مہ گرتھ امین اصلا ز جور فلک
 کری اک مو با عاجزو بیروان
 نہ روزن خیالو نہ روزن منہ
 پتو حسرتو ک چوڑہ پیمانہ چھوی
 ز سریم خیالات باطل زہ تراو
 چو شیطان پتھر لچن چھی کلاہ
 سنگتر کرن کسر تل آب چھوی
 چھو بد اک خدای جہان کردگا
 سین رنجتھ در اس ساروی خیال
 زو حشت زمانے سو پھوش گو
 و چھین سخت تلوت سپا خروں
 سہما پیو مٹھس سامہ سنجت داب
 ولاور شدید سپہدار مو

چو بیاید به عمارت دایان / چون بیاید به عمارت دایان / چون بیاید به عمارت دایان
 چو بیاید به عمارت دایان / چون بیاید به عمارت دایان / چون بیاید به عمارت دایان
 چو بیاید به عمارت دایان / چون بیاید به عمارت دایان / چون بیاید به عمارت دایان

چو بیاید به عمارت دایان / چون بیاید به عمارت دایان / چون بیاید به عمارت دایان
 چو بیاید به عمارت دایان / چون بیاید به عمارت دایان / چون بیاید به عمارت دایان
 چو بیاید به عمارت دایان / چون بیاید به عمارت دایان / چون بیاید به عمارت دایان

چو بیاید به عمارت دایان / چون بیاید به عمارت دایان / چون بیاید به عمارت دایان
 چو بیاید به عمارت دایان / چون بیاید به عمارت دایان / چون بیاید به عمارت دایان
 چو بیاید به عمارت دایان / چون بیاید به عمارت دایان / چون بیاید به عمارت دایان

نه نوشتاد طبعه نه تهاون سوع و تهاون پیرم بباد
کهین از این پس مع نیز دم بباد زده دلکھاوت دای خداوند عباد
چو کونست سوشتاد کوکرت به کونست سوشتاد کوکرت
نسلکی دلکھوت

کون بوقت نصیب آب گوار بود
بدرگاه شایسته ناز سخت
سوی کوه زل از دم آتش پین
سوختن دود و سیم و کزین
آه تا هوای نازیک در میان
سویان

یکی در آتش بپزید
و یکی در آب پخت
تا به زردی رسیدند
و چکن اسفناوردن را
بهمین گوشت میزدند
و چکن بگوشت میزدند
بنام که سوخته اند
دین و سمن ای که در

چو از بحر خالوره بدید
 چشمش زن همچو مار زعفر
 چو دیده کوه روزن نهان
 گشت خون زاله سار و بهار
 دیو پس بپاید این که ای یوشیا
 میامون نه خالوره بدید
 روان بپاید این که ای یوشیا
 بگشت از دور مار و مار

روان بگویند از دور مآون سه جا بنشاند و روی
به بوی از دور مآون سه جا بنشاند و روی
به بوی از دور مآون سه جا بنشاند و روی
به بوی از دور مآون سه جا بنشاند و روی

[illegible]

بهی نیست متنز و چو کشتی در آ
 دهن متنز و گنج زن بکوش
 چو دو کنگره نس لب نازنین
 به متنز چون درخت کلاں
 بهت در پس کوه چون کوه لخت
 سپین بخت لرزان سورم گزین
 کن لغره خاتورس ای دیو پهر
 مگر کینه و نوازه نش ناو میون
 بو پوس هم نیرم جهان پهلون
 دوس توره خاتورن ای نامور
 رنماه بو چمن همچو شیر نره
 به نش شیر و اثر در گرشن نه رما
 سپین سامرل کینه و رکف لم
 به خاتوره و بهر همه همچو قیل و مان
 کلاون کلس سامرل از خشم کین

تھی دند متسند مثل گراز
 برابر با نند فیلان زه گوش
 زه چشمه چود و مشعل آتشین
 همه شیر و از دره دیش ثیلان
 کرین سحر و افسون پین آسخت
 و چچین سخت بینارده سہمگین
 زه کس چھوکت بیت بہر افسون سحر
 زه گو بنا کنش نوشتہ نادھون
 زه ہیو دیو کیتاہ کرم ہیران
 بو چھوس ما در غوج فرخندہ فر
 بیکدم جہانش تلوک پٹ کرہ
 کجاشیر ٹھہرن مہ نش ازوما
 بجلدی کڈن تیز شمشیر جم
 تلون کر زہ آہن بکف در زمان
 نتھوی سخت لہزان پین زہین

افضل خدا ايند و دو جهان

۴۷

دگر بار من که کن شیخ به
کدن ضربش بود ازین یک چشم
سه خنجره پیچیده بود
نن ناله فریاد
دین راس ای که در دست
بو که حسن دین که در
که چهره دین در
و مایه که در

و یا پیر محمد عفتاره پسندین
که شکاید به ظاهر اندر جهان
مخفی بهی در ملک بر فلک
و یارن ز شک در ملک بر فلک
منه زن بدیر بازه پسندین
منه زن بدیر بازه پسندین
منه زن بدیر بازه پسندین

منشأ
دن چو پیرم
جنگل مع با عروج
سپهرین سرهین سپهرین جهان
بختی روزگار و شب کوخشان جهان
صبح بخشنده روشن روزگار
چرخ در او بانیع

دولشکر چو دیوانگاو هوت و نوب
 راسان جنگی کروک تنگ تنگ
 بشور آیه لشکر چو دریائی نار
 جهان گو پر از از دحام سیه
 سواران جنگ آوران خیل خیل
 غریوان پین کوش تندر خروس
 تھوی از دم گاد دم شور گو
 زنگ ترم پو کجھن شکر سکوه
 شدت پین بانگ سپودو
 کدک تیر خر مہرن آواز سخت
 ز جوشید گره نامی دمان
 زمین آیه از زنده فیلان ستوه
 پین از سواران آتش نہاد
 سو شداو بال شکر بے شمار
 پین تیر شکر بہان جملہ خاک

ولوک خود و خندان بس طراب
 مرتب کرک ساز فیلان جنگ
 پین جنگ جو یان سمندن سوا
 پین شور و غوغا زہای مہاہ
 پین درای ساری میدان چو میل
 ستن آسمان پین خستہ کوس
 زلن دم کشان عقرب و نمور گو
 پریشان پین مغر سرمای کوه
 جہانس گمان گو پین نفج صو
 سہن اژدرن زہ کو تخت تخت
 پین زلزلہ در زمین و زمان
 پتھر پیچہ سنگیں کمرای کوه
 زمینس ستو فرش ساری باد
 بمیدان پین دراو نو لچھ سوا
 برت آیه کھسار دشت و مناک

صفیہ بخت از کمان چو باد
 صفیہ بخت از کمان چو باد
 صفیہ بخت از کمان چو باد
 صفیہ بخت از کمان چو باد

صفیہ بخت از کمان چو باد
 صفیہ بخت از کمان چو باد
 صفیہ بخت از کمان چو باد
 صفیہ بخت از کمان چو باد

صفیہ بخت از کمان چو باد
 صفیہ بخت از کمان چو باد
 صفیہ بخت از کمان چو باد
 صفیہ بخت از کمان چو باد

صفیہ بخت از کمان چو باد
 صفیہ بخت از کمان چو باد
 صفیہ بخت از کمان چو باد
 صفیہ بخت از کمان چو باد

[illegible]

بوجنگس قشے در سالی بدگام
 همی مادر عوج که هختن ملاک
 بر دهنده زه پروای عوج کلان
 کرس خنده سمن که ای بد شراد
 زه پالسی ده دوش و اتوی سر
 به بورت سهریلان بشور او سخت
 این جمله از بس بر فدا و توان
 سپن لمره امدر زمین و خیال
 روان به دور کویل سرفراز
 لگادان مویزه سهریلانی
 این زور یکبار از خشم و کین
 کرس نیزه هشتاد و شش عم بلند
 از آن پس تلرغ و غر لیس چو باد
 دهن سوی سهریلان مانند فیل
 بیکار دوشوے سپن چاک چاک

بهی دهن زه خاتوره سید تقم
 بی گرزه سپن دواوی خاک
 کرس تیره جان چمن منجر جان
 کرس چوک شه از مادر عوج یاد
 دوان موئن انونک من نشین بخر
 تلن گرز اسپن چو یک کوه سخت
 کدن لمره دب بر سهریلان
 کرسام گرس سپن نه خیال
 تلن نیزه این اکوی ترک تاز
 ترت نیزه گو عاده نادانی
 تلن نیزه سی پط عاده لعین
 ورت بر سهر نیزه عاده ترند
 برابری نزدیک شد ادعا
 اکس عادیس پط برت همچو بیل
 سپن سوی سهریلان دیم هت ملاک

کرس سپن دواوی خاک
 کرس تیره جان چمن منجر جان
 کرس چوک شه از مادر عوج یاد
 دوان موئن انونک من نشین بخر
 تلن گرز اسپن چو یک کوه سخت
 کدن لمره دب بر سهریلان
 کرسام گرس سپن نه خیال
 تلن نیزه این اکوی ترک تاز
 ترت نیزه گو عاده نادانی
 تلن نیزه سی پط عاده لعین
 ورت بر سهر نیزه عاده ترند
 برابری نزدیک شد ادعا
 اکس عادیس پط برت همچو بیل
 سپن سوی سهریلان دیم هت ملاک

کرس سپن دواوی خاک
 کرس تیره جان چمن منجر جان
 کرس چوک شه از مادر عوج یاد
 دوان موئن انونک من نشین بخر
 تلن گرز اسپن چو یک کوه سخت
 کدن لمره دب بر سهریلان
 کرسام گرس سپن نه خیال
 تلن نیزه این اکوی ترک تاز
 ترت نیزه گو عاده نادانی
 تلن نیزه سی پط عاده لعین
 ورت بر سهر نیزه عاده ترند
 برابری نزدیک شد ادعا
 اکس عادیس پط برت همچو بیل
 سپن سوی سهریلان دیم هت ملاک

کرس سپن دواوی خاک
 کرس تیره جان چمن منجر جان
 کرس چوک شه از مادر عوج یاد
 دوان موئن انونک من نشین بخر
 تلن گرز اسپن چو یک کوه سخت
 کدن لمره دب بر سهریلان
 کرسام گرس سپن نه خیال
 تلن نیزه این اکوی ترک تاز
 ترت نیزه گو عاده نادانی
 تلن نیزه سی پط عاده لعین
 ورت بر سهر نیزه عاده ترند
 برابری نزدیک شد ادعا
 اکس عادیس پط برت همچو بیل
 سپن سوی سهریلان دیم هت ملاک

[illegible]

دوران سحر که در آن
دین بجهت سحر از میان

انکسیت پیر
 نمیت پیر
 کلاه و کمر
 خنجر و شمشیر
 کلاه و کمر
 خنجر و شمشیر
 کلاه و کمر
 خنجر و شمشیر

چہو اک بندہ میو لوی منو چہرنا
کریا بندگی لسن خداوندگار
یہی گرزہ سینتہ دمت چن بجا
ہمیں دم سختی کڈے جان سوم
چو انش چوتہ زخرو شان پس
و تھت آس مسن بھٹن ہجو کوہ
مقابل باتش پس ہجو باد
ہمیں اک اکس پ ستین ان پس
ز بس لرزہ کوہن پس چاک چاک
قضا و قدر بو کرن زہر خند
و چین از دو صواب خفا در آن
تلن گرزہ مس کڈن ضربت
دن زن برت سامی کوہ قاف
بفضل خدا داور ذوالجلال
سو گرزہ ز میان کرن تخم بلند

بود و نیکن خدا چهوس تمکین و جابه
 به نش بند به سر آسه خواهند و آ
 زه ای بدیر گریه زایل نژاد
 خرابی کرت در همه مرز و بوم
 بی یامت دین نام جوشان سپین
 تلن سوی گران گریه گردون شکوه
 روان ساهل گریه نیرم نژاد

چو اک بند به بولوی منوهر نژاد
 گریه یا بندگی لش خداوندگار
 می گریه سپین دمت دین بهار
 بهمین دم بسختی کد حان نوم
 چو التش چو تند خرد و شان سپین
 و تخت آس مسن چلن به چو کوه
 مقابل با لش سپین به چو باد

۵۵
بیکار شداد و کد
پور اغان بهت بی با هم
سکرمی که در دست بودم
کی خبر از ملک نه می رسید
از آن پس یخ و دھوئیل منجم
کردن زنده شد او اندر گنج
من پیش چشم پورس ای در جواه

زمان ای چو بس ز نس خشم و زار
 بسایمان طبعه بود ریای بر
 بکوش ز نیلای ساری از هم
 کوی شادمانه بلبلان و گل
 شادی نثاران شکر و گل
 به بدین

[illegible]

از ان پس که کن حکم فوراً جواب داد
یکبار ساری از ادای او قصاص
طعم نغمه گویان غم خلاص
نمن من این انصاف و عمار
سکن و چغت سم فخر کز بار

سپن آسمان تار و جھناب زمین
چو دریا سپن خون جنگ آوران
سپن لریزه در آسمان و زمین
یتیم زن شفق بر رخ آفتاب
چو خار مفیضان بگلبرگ زر
دون ضرب تنقار بی چون ملک
اثرن و اجن اندر مگر نار اس
دو نیمه گز هن آسواسپن و اس
یرن دست و پا اس در خون و خاک
چو درای قلزم دون آسوموج
کران بے چو راست دشمن تباہ
گفت کینه در بچو شیر و ملنگ
بهر سو لو جک گرد دست دادین
بہان عاویں پگت تنگ آمو
سپن مارہ عادی ہزاران ہزار

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

تھی کتھ کنن چھتہ کرنک شہ خوا
 بان سلطنت کی فانی گئی
 کی جانو شدید شکر گجا
 گرفتار کر ملک فرین بند سخت
 بصد رنج و سختی کد می وں
 ہنگامہ تڑپت میا نواک موی سر
 چو کہ غم مہید لگس دیکھند
 بجوش آو مانند آتش ز تاب
 ہم اندر زمان دار بر پاڑہ کر
 سلجنتی لدن دارس این نڈر او
 کرن تیر بادان مس بید رنگ
 کرن دار بر پالمند و دراز
 لدوکن ندہ دارس سع و اثر و بخت
 لدک در کمان تیر آمادہ گے
 سیا ابر پیدا گوازا سمان

زوایان
 گمونت پوت سنگ بین
 گمونت پوت مغرب بین
 گمونت پوت ملک ونگین
 گمونت پوت کلاه ونگین
 گمونت پوت سنگ بین
 گمونت پوت مغرب بین
 گمونت پوت ملک ونگین
 گمونت پوت کلاه ونگین

۵۷

از طبع فریدون در پیش پشته
از نه اسبک ای دل از جواهر
بی طغیان که دست سر ازین جدا
بود چه بسا کدن دارن این کشتن
چو بخت دین نام مانن سرفراز
سر سر جوهر کو کیمانه سرفراز
این دل مر مر مر مر مر مر مر
سینه کینه مر مر مر مر مر مر
ن بدین مر مر مر مر مر مر

این حال که میگوید که من
پسندیده ام و این را میگویم

[illegible]

غنیمت است که در این کلاه دیده از اوقات پیش
 این که در این کلاه دیده از اوقات پیش
 این که در این کلاه دیده از اوقات پیش

همه کوه چون کاهواره گشته
 یک نفخ گزیده سادی عالم باد
 سه گزده غرق با قومه گزده خيال
 دلی مرگ مهلت بدیبا اگر
 امیرا کرت صرفی عمر دراز
 کنون فارغ از جنگ اولوک
 سپن بر سمند بلاغت سوار
 زهنوت و اتناوت سورم گزین
 کردن سام نیروم بدیدار بار
 سه گلرخ نه موکلاون از خدایم
 وه کوتاه منیر تھاوک اندر غدا
 ولوساقیو دام ریجان شربت
 دم سوی کرد از نشا اول و سرور

زبر جد فلک پاره گزین
 ون کیه شوبه نیاس گزین
 یون پرت کما سن چو آخر زوال
 غنیمت شه چھے فکر عقیقه زه کر
 بناختی پے سام گزین و نفر از
 زاندیش عوج آزاد گوک
 پے جنگ ابرو دواسپه هلاک
 شتابان بنزد پیدخت چین
 چو بلبل بگل دیدن آهید و آ
 سها کر متس پٹ زمان ستم
 کردن سام نیروم متس گزین
 مصفا چو گلگون شراب بهشت
 مه پیوم و کنس بریم صنوان

رسیدن سام در شهر زمان

سواد و سواد
 سواد و سواد
 سواد و سواد

این که در این کلاه دیده از اوقات پیش
 این که در این کلاه دیده از اوقات پیش
 این که در این کلاه دیده از اوقات پیش

این که در این کلاه دیده از اوقات پیش
 این که در این کلاه دیده از اوقات پیش
 این که در این کلاه دیده از اوقات پیش

این چهره را که در آن جا نگاه
 کنی در آن چشم که در آن جا نگاه
 کنی در آن چشم که در آن جا نگاه
 کنی در آن چشم که در آن جا نگاه

چه وراستش است پیش تو زور
 بکنی منش است که گفت که کن
 دین پیش است چمن کن
 منع کن پیش باطل اندر کن
 ۴۰
 اگر زین صفت که در دیده
 در آن چشم که در آن جا نگاه
 کنی در آن چشم که در آن جا نگاه
 کنی در آن چشم که در آن جا نگاه

و هم شب سحر آسوتا ریک
 سر سیمه کی خسته گردن کن
 نظر ترا و ساس در آتشاهی حال
 دیون نام شاپورس اس هو شیا
 دیش هم که ای ضرور است که
 چه و پیا ان کوه شهره کلا
 چمن ت شهر سر انده رناتی تمام
 ز شوهر من کینه هر شرم کمان
 ز مان در آن شهر بچه پادشاه
 زمان نهتری لشکر راه بشما
 سر اسیر تنی سر سیمین بدن
 نهایت تنی جنگس اندر دلیر
 در آن شهر مرداه مذکر جهنم
 دین تس شمس سناه حورا نام
 کلاه اک عجایب بر چشمه سار

سه ت آس در شوار بار یک تر
 کروکیا یکو کتو کنوی به نشان
 و چمن دور تاین سونا نوس آل
 به که روشنای چمن تاین جوان
 چه و اک چشمه سارا به نزدیک کوه
 دین در جهان نت چمن شهر زبان
 تمن منسر چمن نه کا خسته مرداه بنام
 نه کینه مرد ت شهر سر اندر زبان
 ز مان وزیر و ز مان سیم
 دلاور سحر دار و خنجر گزار
 تنی گلزاران و من پیکران
 دلاور ستیزه چون موده شیر
 تمن کینه زدن غیر دختر جهنم
 بصورت چمن زیبا چوماه تمام
 چو طوبای حنت گمت شکا

به خط هر وقت که در آن جا نگاه
 کنی در آن چشم که در آن جا نگاه
 کنی در آن چشم که در آن جا نگاه
 کنی در آن چشم که در آن جا نگاه

روان چاه پر گشته
شیرین زبانی ده کبیر
سه تورا و چهار پیر
لگات الله بهشت نیاید باز
اوه زاده خلاصی بکنند بجان
ورین شهر درک بهی جاودان

۴۱

کتابخانه
مکتبہ
پیشین
نظر
دین

گر زهن که حیوان شهر سرانند صواب
دیس سامن ای یار فرخنده ر
بلا شکگر شو شهر حورا و جھو
اگر چه و چکواس من بدنها
سپن سامن بر ص ازه بخاردان
مقابل اگر که راه فانوس نار
بیابان بکن بوسمه ریگ گردا
بکن آس انش شمس رنج دنا
و چوکل شور زشتهایر موناکی
چکمن نار باد سموم آسو سخت
در آن راه عاجز بین اسمیل
بنامه گلیس نام که کجها بگوشت
پیرت سخت دشوار و خواری جھی
دین ره چونه کا خفته همراه پیکان
زه چشمه چیده ظاهر در اشای راه

از این راه که می بینید
دور از هر کس و هر چه است
و در آنجا که می بینید
که همه را به خود کشیده است

وَنَکُونُوا لَکُمْ حُجْرًا مَّحْبُوسًا

بنا که بر آن چشمه ناب و ان
 سو دشت گون بولشیمان سپهر
 نهایت مصفا چو آب گلاب
 پتھر و تھوئی هر سه لشکر پناه
 چهلک تھو کرک سایه سی تل قرا
 سپین غیب کو سراز دشت تنگ
 که حیران سپین کنند لا حور
 سمندن کھست همچو گردان جنگ
 دلت همچو مردان سلاح و کلاه
 کوپن پٹ دوان جلوه طاووس
 سر ایا سه از عالم نور آس
 تیغے سخنکشن بر فلک آفتاب
 قیامت علامت از آن قد قیام
 زردیش کت پناه و خور منقعل
 چھکن قند و ناب در تنگ دهن

سواران و سپاهیان
و کشته شدگان
و کشته شدگان
و کشته شدگان

دین سید علی حسینی
نویسنده و تصنیف کرده

چهارم در بیان
دین سید علی حسینی

نویسنده و تصنیف کرده
چهارم در بیان

دوس ساهمن ای هرخ مهربان
سوکته پات زخم بود و مخصوص زاه
دیس تم که اسے نامدار نرین
گرین پیدہ بکل زمانے مدام
ہنگہ کا ختہ مرداد دلاور جوان
چہ سارن یون دورہ اسے بوی مرد
یتھے پات اسے آہ از چان بوی
چہ جانی دشات تکلس شہر بار
درین خال حواشہ از بس شتاب
روان سائل شاہ خوا دچیت
وچین سیکراہ اک جوشید
تسند سامنی چہ سوار بر وکان
دین کیا چہ بد پاک پروردگار
روان شاہ حوا جو ماہ تمام
کرن خند شیرین چو قند نبات

خبر بیان کہ دن مسر زمان
در عمر زاه چھونہ وچتر ماہ
چہنہ کا ختہ مرداد رین زمین
رت شہر چوی از زانہا تمام
بنا کہ چویت شہر اندریون
چہ لارن وچھونا ساروی مرد
سین چا تو پیدا بدل آرزو
کرت خاصہ ہراور رورت تیار
یکس از چشمہ چون آفتاب
سین خیرہ ماہ دلاور وچیت
سہ سیکر وچیت سندھن اس
پس باو سنہ شہر سبکجان
بقدرت یہ صورت کرن اشکا
گرفت بچہ بیو بہ نزدیکام
دپوک ن چیکر سامس اجات

پس سہ چوک ختہ
بنا کہ چویت شہر
چہ لارن وچھونا
سین چا تو پیدا
کرت خاصہ ہراور
یکس از چشمہ
سین خیرہ ماہ
سہ سیکر وچیت
پس باو سنہ شہر
بقدرت یہ صورت
گرفت بچہ بیو
دپوک ن چیکر

دین سید علی حسینی
نویسنده و تصنیف کرده
چهارم در بیان
دین سید علی حسینی

دین سید علی حسینی
نویسنده و تصنیف کرده
چهارم در بیان
دین سید علی حسینی

کوهت صفی بنده بدیدار کرم
 مانتای رام ز پیمان گران
 گوید که دانه ها بجمع رخساره می
 ۹۲
 حسن بان ز پودن چاک
 نمن ز پیمان چاک
 کن نونه سر ز پیمان چاک
 نمن چاک ز پیمان چاک
 نمن یون نونه ز پیمان چاک
 چاک ز پیمان چاک
 و کین ز پیمان چاک
 نمن یون ز پیمان چاک
 نمن ز پیمان چاک
 نمن ز پیمان چاک

45

[illegible]

بلا شك
چون که این
پیدا شد
که این

کوی راه کوه فداور پیدایان کوه
 در نظر راه فداور پیدایان کوه
 کوی راه کوه فداور پیدایان کوه
 در نظر راه فداور پیدایان کوه

مه چوم پور شرط محبت کرن
 مه شو بیا کرن عیش و آرام خواب
 مه چها وار بهنش بهمه ماه
 متسرست کرن عیش چهاون بها
 کرک بدوئے عهد کرت و وفا
 ان موکه لاوت ز دیو لعین
 زه سین کرن چوم نشاط و سرور
 تسلی سین نش ز سام گزین
 ز بهر پریدخت در صراط

مه کرکینه سین چو الفت کرن
 سه اسم گرفتار بند عذاب
 سه چیم درد مازد مای سیاه
 تیه کر شرط یاری گواهی گله خدا
 توئے گا بلو و نو بصدق و صفا
 ولیکن گوون سی بت مه چین
 ازان پس مه واتن زه نش چیم ضرور
 به بوزت سه حور امین د لحین
 دین گفتگو سامیل کو خواب

روانه شدن بطرف کوه فداور پیدایان کوه
 فنا و کشته شدن ثاپور عا د از دست ابرما

ز تاریخ پیشین کرن چپی عیان
 سپین آشکارا به یاقوت زرد
 جهان گو ممانند رخشان بلور

همان پاری گوی دیرین زبان
 یله صحن از حق لاجورد
 نمایان سین روی علم زرد پور

کوی راه کوه فداور پیدایان کوه
 در نظر راه فداور پیدایان کوه
 کوی راه کوه فداور پیدایان کوه
 در نظر راه فداور پیدایان کوه

مگر اگر منصف زحل و کواکب
چنین بگویند که در خانه زند
لیکن در انوار کوه بهار
یون در نظرش چو نیکین

[illegible]

[illegible]

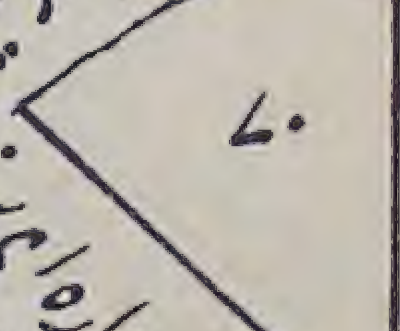
دِ تَن تَحْمُ دُ لَنَک چو مست اژدها
بہا لین آن اژدہای سپہا
یہ کس لوثہ سیتن کران گفتگو
گمتر جیک اڈ اسی سودائی ہام
مشت چہونہ گوشت نام جون
پریدختہ و لون نہ اصلا جوا
ز بس ہایت لڑہ بیہوش روز
وچین تخم سوشاپور پر عاش کر
کران سخت شاپوری پشغریو
ژہ بیوایت ہایہ کیہ کر نہ اک
چہو مادے ابرہ یہ کوہ فنا
زاواز من پر چہو مارن غصہ
چہونہ زہر شیر و پانگس مہ نش
توے اک لارن بہا ندر موش
کڑے جان بایں کمرے زہرینہ

دین حال بیدار گوا بر ما
 روان آید و لول پریدخت ماه
 دین دیون از خشم ای ماه رو
 وین کس آسوی طبری سام
 و نو چمک زه در بند سام چون
 ریس ابرین که نخس ط عتاب
 ز هفت کله نیکن سه خاموش روز
 روان ناگهان ابرین کر نظر
 بجوش آو مانند قلزم سودیو
 که اے بد گهر مرد بے بیم پاک
 مگر زاه کشن منزه گوشت چھن
 گشتن میانہ لزه چھو گریان سحاب
 کجا اثر درن تہ نہنگن مہ نش
 مگر نام گریہ زہ گویا بگوش
 زین جان تن دین بچنگال تیر

بگوشتش نه پندارم
بگوشتش نه پندارم
بگوشتش نه پندارم

تا مگویند که این شهر را که در این زمان
 از آن فغان و غوغای بزرگ و آوارگی
 از آن فغان و غوغای بزرگ و آوارگی
 از آن فغان و غوغای بزرگ و آوارگی

بدست دوزخ آمده بدست
 بدست دوزخ آمده بدست
 بدست دوزخ آمده بدست

پست جایی که در آن
 پست جایی که در آن
 پست جایی که در آن

تو جن اک کناه اکت چو یک کوخت
 سبک گردن پورنی کر گریز
 پنج لاج سه سنگ گران بر زمین
 تلن چوب سنگین بر و در دژم
 از آن هنر یوس سپین نه خبر
 دژن و اریاه ضرب یوس
 بخش ابر مس کینه سپین نه خیال
 تلن چو کوه پاره اک خار و سنگ
 کرین نیت شب پور عادی نجاک
 تنه پات چو یوس رسم قنار صرخ
 زشت و چینه کم و تراون بخاک
 در اول تلن تهر دژن و تنه یک
 تلن پس اکھا تهر چو سردر بهان
 کلدار کم کم کرین پایمال
 بنای جهان چو یوس قنای تمام

لکاون سه شب پورن روی سخت
 تخن و طعنه بیتان سپین گرم خبر
 سوش پور عادی سپین چشمکین
 کد آن ابر مس و تها کو یک قلم
 دگر بارن شب پور کو کینه و در
 تنه تنه کینه دژن زن گنبد
 سپین کینه و ردیو و ازون خصال
 دژن گرد عادی برت بیدرنگ
 بیکدم سپین سوی دلا در ملاک
 همه خون مارن چو گردار جرخ
 رشت نم کرین شیر کم کم ملاک
 و تنه با هم تها کرین پست چو
 کرین زیر پاتس چو اندر زمان
 کمین سر و ازون دژن گوشمال
 بناحق مگر گریخت سو دای تمام

بجان و انو بالی بچین
 بجان و انو بالی بچین
 بجان و انو بالی بچین

پند و اندرز
از زبان
پادشاه
در روز
چهارشنبه
در ماه
فروردین
در سال
۱۰۰۰

پنجه کلاه تراون بجز و نیاز
منجن باری از حضرت و الجلال
روشن از خدا اسد پوشش گویش
پنجه پا چپوی امرزدان پاک
محافظ چو چنانوی جهان آفرین
شهر خوش بین گوشت و لبس
پن و آتو بر قلعه ابرما
بسن ت اندر آس دیوان تمام
و چمن تم شتابان یون همچو شیر
گزهک کتودین قلعه نامور
یون یوراز هدایت ابرما
ترسن تشو چیت آسمانک ملک
شاور قوی پهلواناه گزین
سپین ترسید جسم یکسای خاک
توی لک لاران بدریائی خون

کسارت کرن گو بجائی من ساز
سایش کرن تم سوئی لایزال
دن تیوت از گریه و دهنه یون
ای سامیل کهنه مبرزیم پاک
غمت ره از جادوان لعین
نخستین سام خنجر گدار
تابان سو گو همچو نر از دما
صدار و چین تهدیه ماه از رخام
دیده دامن سو سام دلیر
کریک سامس کای خیره سر
هونه کاخه ز شیران از اردما
تس و چیت چچی زین فلک
برونجه آواک عادیاه همکین
سنگ کور ابرین سوی هلاک
چو کله دیوانه یا چپوی خون

دلاور و پهلوان
چهارشنبه
در روز
چهارشنبه
در ماه
فروردین
در سال
۱۰۰۰

دلاور و پهلوان
چهارشنبه
در روز
چهارشنبه
در ماه
فروردین
در سال
۱۰۰۰

پند و اندرز
از زبان
پادشاه
در روز
چهارشنبه
در ماه
فروردین
در سال
۱۰۰۰

بلايه و دين سر و حيله
آيه و دين سر و حيله
بلايه و دين سر و حيله
آيه و دين سر و حيله
بلايه و دين سر و حيله
آيه و دين سر و حيله
بلايه و دين سر و حيله
آيه و دين سر و حيله
بلايه و دين سر و حيله
آيه و دين سر و حيله

شاد و
 چشمتان چشمتان
 دلکشان سوی که
 کز هر کس که از دلم
 بر تو میسر کجا ای
 کجا دلو از من که ای
 فتنه کننده روزگار
 خست می روی وضو ان پری
 که پدید می آید غازی
 اینست زاری بگری

کھون بوهر روزہ گاموش
بودن بج گشتن کھوتن زین
کرن سارچہ دے جم ماک
بجدری مع نشون کیا پی مراد
بہن میانہ ہمہ چہ میان نہنگ
گت خم فلک شتہن میانہ
ژہ چھینا خبر کنتہ از ابریا
ودان نیرہ از ہدیت ہرن
درن ملک مغربہ کیا کرنہ اک
گشتک کتو کری ون ژہ زیر فرہ
بوت نہ کس مارم اندر جان
مہ نش کیا ون چوں سنہا سخت
ژہ ہمہ کیت مارم فرومایہ لو
کر دم کیا متش زند جاو و کرس
کر دم کھ کنن کتہ فراد خوا

[illegible]

کوه خا صکر پست کشند
زینان یل هم کرای
چون هم کرای
روزه چو در این واره
که کن دن به کن
دمن خانه جباری
نزد آن بیک

کجایان که در این عالم
 دگر بار زده دکنه لاف گوان
 می بیند نه جنگس بر آنگه زام
 زده سیاتین نه برون می هم ای لعین
 ز دیوان می نشن کجا کرن چو زده
 به مانند جوزه نهنگال آسو
 دگر بار زده دکنه لاف گوان
 می بیند نه جنگس بر آنگه زام
 زده سیاتین نه برون می هم ای لعین
 ز دیوان می نشن کجا کرن چو زده
 به مانند جوزه نهنگال آسو

گر انمایه تخم کیومرثی
 دلاور جهان و همه زورمند
 می هم زور و قوت زیور دگا
 زده سیاتین نه برون می هم ای لعین
 ز دیوان می نشن کجا کرن چو زده
 به مانند جوزه نهنگال آسو
 دگر بار زده دکنه لاف گوان
 می بیند نه جنگس بر آنگه زام
 زده سیاتین نه برون می هم ای لعین
 ز دیوان می نشن کجا کرن چو زده
 به مانند جوزه نهنگال آسو

نسب میانو نسل طومورثی
 چچه اجداد میانی همه دیوسند
 تهنیدی بوچوس در جهان یادگار
 کریم کشته دیوان مغرب نهین
 دس دیوان اے گرد زابل زرا
 به نشن میچو پشه مگو کال آسو
 و جهک دن زده میا تا دوش تو ان
 بیک سنگ مارم سو پوی غلام
 به بوزت بینم فرخ تراد
 سح کینه افسوس گریان بین
 روان دیو ابره سپین کینه خوا
 تلون گر زمانند یک کوه خست
 سکا منی ضرب رگوبیر
 دونه بین سی سپر خاک چاک
 همی لریه پیو برتن پهلوان

کجایان که در این عالم
 دگر بار زده دکنه لاف گوان
 می بیند نه جنگس بر آنگه زام
 زده سیاتین نه برون می هم ای لعین
 ز دیوان می نشن کجا کرن چو زده
 به مانند جوزه نهنگال آسو
 دگر بار زده دکنه لاف گوان
 می بیند نه جنگس بر آنگه زام
 زده سیاتین نه برون می هم ای لعین
 ز دیوان می نشن کجا کرن چو زده
 به مانند جوزه نهنگال آسو

کجایان که در این عالم
 دگر بار زده دکنه لاف گوان
 می بیند نه جنگس بر آنگه زام
 زده سیاتین نه برون می هم ای لعین
 ز دیوان می نشن کجا کرن چو زده
 به مانند جوزه نهنگال آسو
 دگر بار زده دکنه لاف گوان
 می بیند نه جنگس بر آنگه زام
 زده سیاتین نه برون می هم ای لعین
 ز دیوان می نشن کجا کرن چو زده
 به مانند جوزه نهنگال آسو

زین کو بران کوه بمانند باد
 دینت آنه بسیم غش اندر و فضا
 و لیکن زینک بر سر خاک
 مقابل بین نه و لکه راه
 دانه کاهنه ضحی
 دانه کاهنه ضحی

و گرسو کین گزشتا بنده تیز
 دست آبی کوه از کراں تا کراں
 سپین کینه در سخت برابر
 گهی گزیه سیتن گهی پستان
 کرک یاره خفتان و خود سپر
 گزین آسوسام دلا در چوهر
 بگز و سنا و بشیر و شیر
 نه ابره سپین پست در کار
 سپین تنگ از جنگ نر اثر دلا
 دلا در زه چوک مرد جنگ آناه
 جهان بیلواناه دلا در زه چوک
 بقدر سربل خط لاله زار
 زه چو می فکفس در جوانی کمال
 گر شکنه گز همن در جوانی تنه
 دے تاج زر گنج و لعل و گهر

کائنات را در این عالم خلق کرده و در این عالم
 کائنات را در این عالم خلق کرده و در این عالم
 کائنات را در این عالم خلق کرده و در این عالم
 کائنات را در این عالم خلق کرده و در این عالم

کائنات را در این عالم خلق کرده و در این عالم
 کائنات را در این عالم خلق کرده و در این عالم
 کائنات را در این عالم خلق کرده و در این عالم
 کائنات را در این عالم خلق کرده و در این عالم

کائنات را در این عالم خلق کرده و در این عالم
 کائنات را در این عالم خلق کرده و در این عالم
 کائنات را در این عالم خلق کرده و در این عالم
 کائنات را در این عالم خلق کرده و در این عالم

چنانکه گویا در این جهان پهلوان
 گداور زه ناکم متشن پهلوان
 سبک یو ملعون زلن گو بگو
 دین یو دای نامور شاهر
 دپوک تخم کرم سام نیروم سره
 قوی پهلوانه هویدا کموت
 نهایت چو محکم دلاور جنگ
 مه زاه و چمن چمن یوت کانه
 سحها چمن در اندیشه و خطرا
 از انجمله دیواه بغایت در
 سها بوسو بطینت بدگام
 تمی دپونس ای ابره نامور
 کموت کینه چو کتوت اندیشه
 روان ابرین حکم کر بر سپاه
 شتابان تمی دیوگی باشتاب

لدون در کمان تخم خدنگ وان
 سپین نه متشن کارگر کاخ خدنگ
 کپن و اتو نزد یک دیوان گروه
 زه دن کتخو دلاور چپوسام سوا
 دلاور جوانه چو شیر زه
 بلایاه چو کینه نام پیدا کموت
 چونه از برابر متشن کانه پلنگ
 بازوی قیل و چنگال شیر
 مه از گره تخم کام ساری خراب
 قوی جسم و بدردی مثل کر از
 غرنکان جادو متشن آسونام
 زسام زرمیان زه کینه تخم مبر
 بومشب کرن سام نیروم هلاک
 که اینون می نش پر دخت ماه
 انکاسی پر دخت فروخ تاب

کائنات را در این عالم خلق کرده و در این عالم
 کائنات را در این عالم خلق کرده و در این عالم
 کائنات را در این عالم خلق کرده و در این عالم
 کائنات را در این عالم خلق کرده و در این عالم

هست که گویند این بخت
 بوسه بچین دو بار
 زمر کی بچین دو بار
 کن عجز و زاری بوی خدای
 منجین یاری از حضرت دادگر
 خدایار و دوست و دشمن
 ۷۱

از ان پس کس کفیل در
 کین و آن در حصای بید
 و چرخ در کین کین
 از تحت زین جمع دیوان
 نزاران گشت و نیر
 گشت از و خفت ماه
 بهشت ابر با پید
 بهشت از و خفت ماه

بیت ابی یوسف یمنی
سوی که در میان
سوی که در میان
سوی که در میان

این کتاب در بیان حقایق و معانی است
 و در بیان اسرار و رموز است
 و در بیان اسرار و رموز است
 و در بیان اسرار و رموز است

شکسته گشت سنبیل مشکدا
 آهین دن لچتر زیر قان غم
 شکر لب تند خشک گوشت
 گستر خشک ماهی تنه خاصه است
 گستر چشمه خشک از تنه قناب دل
 تنه سر کرین تمه نظر ناگهان
 کرین زوره تمه حوره دیدار یا
 سپین ندسی مرده از یک نگاه
 لب تشنه می پوشش قند و نبات
 روان در زمان سامنی کر نظر
 بیکریدن حبلوه آفتاب
 دل غمزه گوشتش شاد
 تنه پاپ دل گوشت برید ناب
 ز شادی کدن لغزه یکبار سخت
 بوی پوس سام سالار شکر نیا

پریشان و زولیده نه تار تار
 سهری سرفوشت بار ستم
 ز بس تار و تنه و انت جان لب
 جبین پر شکر اروان شگست
 هر آن سس از چشمه نوباد دل
 و چمن سام مل نادر بهمان
 و چمن دوره تمه ور خسار یا
 بلا نس تمی لحظه گوشت کل ماه
 نه و اتو پنه مردس آب جیات
 و چمن ماه انور بیت سیمبر
 نگفته سپین سامیل چون کتاب
 پرن حمد و اوس بوون بر مراد
 نیتجه برگ نیلوفر سبزه چو آب
 که ای دیو ساران از دونه سخت
 کمر بسته پیش منو چهر شاه

بوی ساری سب
 بوی ساری سب
 بوی ساری سب
 بوی ساری سب

این کتاب در بیان حقایق و معانی است
 و در بیان اسرار و رموز است
 و در بیان اسرار و رموز است
 و در بیان اسرار و رموز است

این کتاب در بیان حقایق و معانی است
 و در بیان اسرار و رموز است
 و در بیان اسرار و رموز است
 و در بیان اسرار و رموز است

در این روز که در ماه رمضان است و در این روز که در ماه رمضان است
 در این روز که در ماه رمضان است و در این روز که در ماه رمضان است
 در این روز که در ماه رمضان است و در این روز که در ماه رمضان است
 در این روز که در ماه رمضان است و در این روز که در ماه رمضان است

کرین حمله بر هر دو دیو دلیر
 تلن تلن در تن تم برت بر زمین
 سپین زه و دوشوے فو یک استخوان
 زه دیو در زم گے بکدم ملاک
 سپین سخت طیران زکر دارم
 کردک حمله برام فیروزه بخت
 در زم سیکل و سیمکین باشکوه
 بهوی در او سیمسقال جنگ
 بنگه زن به مارک چوک بهوان
 فشن تی من آسمان و زمین
 انن و التحن از فلک مهر و ماه
 گرا نمایه از تخمه مهتراس
 به غرب زمین آو بر کارزار
 نته نرم کرین بهمانند موم
 و بهک کن کری کپاره ای بگال

از ان پس سوخت و خویماند شیر
 رشن دیو دوشوے بسیار و کین
 نتخته سخت لاین بر و توان
 سرابی و شون سپین جاک پاک
 ته ویشیت نمی دیو ساران تمام
 تلوک شور و غوغا بیک بخت
 از انجمله دیو اه هتن نهجو کوه
 ژلن تن و تپت بی نهنگ و تلنگ
 کن کر کیا ای سام ز ابلستان
 چو از بیت من بهنگام کین
 گر نیم خوش کن روز روشن سیاه
 بو چو کل نامور در جهان بلخاس
 بیه چالو گر شب خنجر کذا
 بواسوس نه حاضر در آن مرز بوم
 زه دن اک ای سام و از دن خال

در این روز که در ماه رمضان است و در این روز که در ماه رمضان است
 در این روز که در ماه رمضان است و در این روز که در ماه رمضان است
 در این روز که در ماه رمضان است و در این روز که در ماه رمضان است
 در این روز که در ماه رمضان است و در این روز که در ماه رمضان است

در این روز که در ماه رمضان است و در این روز که در ماه رمضان است
 در این روز که در ماه رمضان است و در این روز که در ماه رمضان است
 در این روز که در ماه رمضان است و در این روز که در ماه رمضان است
 در این روز که در ماه رمضان است و در این روز که در ماه رمضان است

چین بوی احوال خشت
 زین بوی جان بوی خشت
 دین بوی جان بوی خشت
 دین بوی جان بوی خشت

شدت دیک اکس گرزها
 ز گرزها تمن دون اثر گونه کهنه
 زهنگ گرزها زادت تلوک نیزه ها
 دیک اکس پست سنا مانع تیر
 زس ضرب تم نیزه ها خم سپین
 کجک نیزه شمشیره باریق و
 کدن بے زور دژم ضرب سخت
 کس پاره خفتان از ضرب تیغ
 تمن گونه از تیغ مانع خیال
 سرانجام گو گیسنه در سام نیو
 تلن هقد یکبارگی دیو تر
 بسختی دژن سوی برت بر زمین
 سبک سامیل هقدو پتھر بید رنگ
 دژن کله ترسند بزور دم
 یکبار مردار گو ملخنا سر

دیک پشت و شانه سر بر زنا
 تمن ضرب کاخ کارگر گونه کهنه
 ویک خاره سنگن کرک نیزه ها
 همی از فلک کرستار و گریز
 دلا نیزه بر جنگ محکم سپین
 تلوک سخت بر یکدگر گیر و د
 سپین کوه سارن جگر سخت
 سپر و خودن کرک نیزه رنه
 سپین هر دو جنگی سر سیمه خال
 دژن هفت ن تم کمر بند دیو
 نته زن سید ارباب لای سر
 تخته پاٹ تھو لوزه گود زمین
 کھتوس سینسی پت چون ایلانک
 و تخت پراو نسن تن تیره قام
 سبک سامنی کر نهران سپا

چین بوی احوال خشت
 زین بوی جان بوی خشت
 دین بوی جان بوی خشت
 دین بوی جان بوی خشت

دیک اکس گرزها
 ز گرزها تمن دون اثر گونه کهنه
 زهنگ گرزها زادت تلوک نیزه ها
 دیک اکس پست سنا مانع تیر
 زس ضرب تم نیزه ها خم سپین
 کجک نیزه شمشیره باریق و
 کدن بے زور دژم ضرب سخت
 کس پاره خفتان از ضرب تیغ
 تمن گونه از تیغ مانع خیال
 سرانجام گو گیسنه در سام نیو
 تلن هقد یکبارگی دیو تر
 بسختی دژن سوی برت بر زمین
 سبک سامیل هقدو پتھر بید رنگ
 دژن کله ترسند بزور دم
 یکبار مردار گو ملخنا سر

دیک اکس گرزها
 ز گرزها تمن دون اثر گونه کهنه
 زهنگ گرزها زادت تلوک نیزه ها
 دیک اکس پست سنا مانع تیر
 زس ضرب تم نیزه ها خم سپین
 کجک نیزه شمشیره باریق و
 کدن بے زور دژم ضرب سخت
 کس پاره خفتان از ضرب تیغ
 تمن گونه از تیغ مانع خیال
 سرانجام گو گیسنه در سام نیو
 تلن هقد یکبارگی دیو تر
 بسختی دژن سوی برت بر زمین
 سبک سامیل هقدو پتھر بید رنگ
 دژن کله ترسند بزور دم
 یکبار مردار گو ملخنا سر

[illegible]

۱۴۲
دوستان دیون ای رسم نادران و قمار
زده کینه بیگانه اصلایین از قمار
به پیغمبر و جمع زنی و بیگانه
که قمارخانه من در بویانی و نه
قمارخانه بیگانه زنی و بیگانه
بویانی است که در کمال بیگانه
ممنون زنده در کمال بیگانه
که قمارخانه من در کمال بیگانه

لگاؤں پہے برتن ابرما
 دیم ضربا من کدیں بدینغ
 سین کینہ در دیو دارون خصال
 رتن تخم شمشیر سام گزین
 سپن سخت حیران جهان بدول
 دو دستی تلن گرزہ کاوہ
 دیو کد ان دست یحییہ گردان سپر
 کہ گویا کد ان لورہ بگنبد
 کد ت نیون سوی گرزہ از دستم
 سپن از نظر غیب گرز گران
 کدین گریہ سوئی جهان آفرین
 دتن تیر دانت دیوس در زمان
 بکوش آوہ چون از دمای سپا
 ہمتن زورہ از دست سام دلیر
 سپن پیدہ ساس شمشیر اضطراب

[illegible]

[illegible]

بنام خداوند بالادریه
کلسی سو فرون بهانده
سپین زلزله در سر اسیرین
رشن تنگاره بهمانند مو
کرین بسته محکم سودیون زند
حواله سو فر هنگ چنیس کن
بوان گزشتن پریدخت چیر
وچت حال ابره پین تخم قرار
پکن زاو در قلعه ابره
همه سنگ مرمر نقش و نگار
عجب صفحه کد مت سنگ بلور
مطلع مرصع ز لعل خوشاب
گمزه خشک لاغر سپهدار
گمزه خسته سنی بهر خ سیمر
پتر آس وایت بقرب زوال

[illegible]

از ان در ویدن پین
مخبر کن منزل دوان
سپهر دیبایان چو آب روان
سپهر دیبایان چو آب روان
سپهر دیبایان چو آب روان
سپهر دیبایان چو آب روان

وای جان سبک ما بیک
 خجسته چمن با چمن

خجسته چمن با چمن
 خجسته چمن با چمن

سوتیلمه و نوشاد فرمان گدا
 پیچ خوشنجام و ازک روان
 ان خاصه لبر پدیدت چمن
 ازین مژده نوشاد و تسلیم شاه
 سپین شاد ساری لفر خنده را
 بجاه و حشم و ات نزدیک سام
 سپاه پور اسر کر س آفرین
 کرک بر سران بت گل عذار
 در ایوان شاهی بصد احترام
 کرک شاد دیا نه ریس خوری
 رز اندلس اندر عیش تمام
 بهشت و او عیش از بت دلنواز
 چون بو شراب و کھون بوباب
 و لوساقیو او دل وقت نوش
 چهوم و کنس شتهای تمام

و چمن آس تم دیده در انتظار
 بفتح و ظفر او سم جوان
 بخواری انن ابرای لعین
 بندر ای باطل و کوس سپاه
 مبارک مبارک کران بر و نهانی
 کرک ناله مقتو تن مهر تمام
 و تک بوسه بر پای سام کزین
 طبع ما پر از لعل و گوهر نگار
 بفرش گرامی کھست بویحه سام
 و توک و ادعشت بروی زری
 بیک هفته کرم کردن متقام
 ز سوز پرستان سنطو و سا
 گهی نیم گاهی آرام خوب
 زمستی چو خجسته امت بکوش
 سوی آن مصفا می سرخ فام

جبهان گویا بند قطره
 سرین شاد و خوشام و خنده
 سبک و عیش لادن زین
 چمن با چمن و این دیار

دن زده طبعش
 کون سوی شاد و دانه
 دن شش بهشت
 کون کون شش
 کاه و شش
 کون کون شش

کون کون شش
 کون کون شش
 کون کون شش

کون در او نه آن چنان که در این عالم
 کون در او نه آن چنان که در این عالم
 کون در او نه آن چنان که در این عالم
 کون در او نه آن چنان که در این عالم

پکن کے چو چو شند دریای آب
 ژلن کے زمزل بمنزل روان
 سبکتر پدخت و فلواد سام
 بد بگر جہازہ و ژم ابرما
 وڈن کے سر سر پستان پیم
 سبک سام گردن شتابان شتاب
 جہازہ شب روز لیل و نهار
 مع القصہ سام ل از بعد ماہ
 خبر و اثر تسلیم شتابان روان
 سبکتر شہنشاہ فرزند فر
 رشن سام بیدرم چو جان کنا
 ز قندہ ما شور و طقوتابا
 پیردخت مهرخ تمکین و جاہ
 کمر بستہ شمسہ نہ رضوان ری
 ستادہ سوت تسلیم و شتابان

بکوه و بیابان شتابان شتاب
 گزشت پے بدریای انحضروان
 جہاز ساندربٹ با شتاب
 بہت آسوت منز جو مست ازوما
 متن منز شون آسوت تسلیم شہ
 کدک تخم جہازہ چو این عقاب
 ژلن بوی بدریای بباد بچار
 پرستان گزشت پو تمکین و جاہ
 ہی و اتو سام جہان پہلوان
 بر در او باشکر نامور
 رز و لعل و گوہر گون تس تار
 بشادی پکن کے درایوان شہ
 نیک در صحنہ نہ مانند ماہ
 چو حوران ستادہ بخد متگری
 کمر بستہ در خدمت پہلوان

کون در او نه آن چنان که در این عالم
 کون در او نه آن چنان که در این عالم
 کون در او نه آن چنان که در این عالم
 کون در او نه آن چنان که در این عالم

۸۸

کون در او نه آن چنان که در این عالم
 کون در او نه آن چنان که در این عالم
 کون در او نه آن چنان که در این عالم
 کون در او نه آن چنان که در این عالم

خصلت باطنی و غلبه سینه از دل و دماغ
 و غلبه سینه از دل و دماغ و غلبه سینه از دل و دماغ
 و غلبه سینه از دل و دماغ و غلبه سینه از دل و دماغ
 و غلبه سینه از دل و دماغ و غلبه سینه از دل و دماغ

سمیت پکن کے چارہ چوہا
 جہازن ترھی ترزاوک عنان
 از انجا پکن کے بیل و تھا
 سخن مختصر بعد یکا تمام
 تلوک بار و بنگاہ و سب وخت
 شب و زخم پے روار و کران
 مع القصہ باجاء و با احتشام
 سبکتر قمر تاش سبب اجار و تو
 قمر تاش ازین مشرودہ دان پین
 دین حکم ساری امیر و سپاہ
 نبرد اے افوراجبہ و جسم
 تلوک تیوت نقارہ فی ثور سخت
 مکن گو قمر تاش بے خستیا
 سپاہی ساری سمیت خاص و عام
 ز نقارہ ماشور و تھوتا بس

بدریائی اخضر ببا و مراد
 زھنوکت پت کرت ملک نیمہ تنان
 کرک ملک سگسارین اندر گزرا
 کنارین پھین و اتو فرخندہ سم
 گورن کھت سراسر فرخندہ بخت
 سہا ملک پکن شکر ملک بیکران
 پکن و اتو در ملک سقلاب سام
 کہ فرخندہ سام سپہدار و اتو
 چوکل تازہ چون غنچہ خندان پین
 سپین جمع اگے بر ہتہ سارین
 ہتن سبت نقارہ طبل و علم
 زبس لرزہ کوہن سپین بخت بخت
 رٹن سام فلواد اندر کنار
 دتوک بوسہ بریائی فرخندہ سام
 بشادی پکن کے دریاوان شاہ

و غلبه سینه از دل و دماغ
 و غلبه سینه از دل و دماغ
 و غلبه سینه از دل و دماغ
 و غلبه سینه از دل و دماغ

و غلبه سینه از دل و دماغ
 و غلبه سینه از دل و دماغ
 و غلبه سینه از دل و دماغ
 و غلبه سینه از دل و دماغ

و غلبه سینه از دل و دماغ
 و غلبه سینه از دل و دماغ
 و غلبه سینه از دل و دماغ
 و غلبه سینه از دل و دماغ

کلاه بزرگ و بزرگوار
 پند و اندرز و نصیحت
 دکان دکان و دکان
 شتابان و زنجیر
 کلاه بزرگ و بزرگوار
 پند و اندرز و نصیحت
 دکان دکان و دکان
 شتابان و زنجیر

کد آن گشت ت جایه فریاد بوم
 سوی چین پکن گی تی فوج فوج
 و دُن همچو فوج مله نای زر
 غبارس اندر گو جهان بے نشان
 سپن آسمان او طهم افلاکسی
 ز تابنده دم دم پلنگ سپن
 کرن آسوگا و زمین الامان
 زمزل بمنزل کرن بے شب
 آباد و ویران لصبی او کو
 مرتب کروک همچو شمشیر
 سومیدان سپن همچو دریای نیل
 دلوک بر سر قلب خرگاه سام
 ستون های زمین بر شیم طناب
 کرک خمیه بر پا چو خشنده ماه
 سو صحرائی چین گو چو باغ ارم

بهن آس بیت جایه در مرز بوم
 گمت جوش لشکر چو دریای موج
 سپاه پری بیهوا سرسبز
 ز نعل سمندران آتش نشان
 و تھت کو سم فرشت خاکی
 ز فولاد سم پاره سنگن سپن
 شتابان پکن گی چو باد دهن
 بکوہ بیابان از خشک آب
 سہامدلس بے پکن بشکوہ
 سراپردہ های مرصع بزر
 طنائن کرک بستہ سپان قیل
 باندازه رٹو نامدار و مرقم
 درخشندہ سوی خمیه چون آفتاب
 ز دیگر طرف بہر تسلیم شاه
 ز بس خمیه ما و فراوان عسلم

عطار و دست
 کد و ن اول نامہ
 نامہ جامع
 ۴۰

نیام خدا خالق
 نیام زمین رافع
 نیام و القدر سو قادر
 چو نور و بدر بدین
 ملائک
 چو چو چو چو
 کن چو چو چو چو

شتابان و زنجیر
 کلاه بزرگ و بزرگوار
 پند و اندرز و نصیحت
 دکان دکان و دکان
 شتابان و زنجیر
 کلاه بزرگ و بزرگوار
 پند و اندرز و نصیحت
 دکان دکان و دکان
 شتابان و زنجیر

رشن سوی پتھر پمپن ہند چھو دست
 ہون سوی اکس ملک بکس دان
 چھو نہ کینسہ محتاج سوی بے نیاز
 شہنشاہ عالم چھو سوی تا ابد
 ازان پس لکھن ای شہ کج نہا
 خبردار گزھکی ژہ واژونہ تخت
 مہ لو بد گمانہ ژہ چھوک استگی
 خبر کہنہ بو مینہ ژہ چھوک فتنہ با
 ژہ کہنہ چھو سہ آداب سچم شہان
 دغا باز مکار چھوک حیلہ گر
 ژہ ہوکا خھر و چھمنہ تبلیہیں ورلو
 گرفتار کر خفس گوڈن بے گنہ
 خداین بو کڈنس ازان چاہسا
 دوبارہ کرت جیلہ پو تھم شکیب
 لکھوت عہد نامہ سب انلی گری

کرن سوی چھو گردن کشن خواست
 دون سوی اکس تاج بکس ہوان
 چھو محتاج متسی شیب فراز
 چھو بے چون خداوند فرد و صمد
 بدانیش بد خصلت بد شراد
 نہ روزی ژہ دن ملک تاج و تخت
 خردمند ذوالقدر فرزانہ خوی
 اپنے یار کم دات تے حیلہ سا
 ژہ کر شوبہ پاک شہر یار جہاں
 کہیں پایہ بد خصلت و بد گھر
 مگر چھوک ژہ از نسل ابلیس دیو
 می بہوشی دت برندان چاہ
 شکایت ژہ ماکرے از روزگار
 بجنگ نہنگال دتو تھم فریب
 کرت مہر بر وعدہ آن پری

حکم کو چھو نہ کینسہ محتاج سوی بے نیاز
 شہنشاہ عالم چھو سوی تا ابد
 ازان پس لکھن ای شہ کج نہا
 خبردار گزھکی ژہ واژونہ تخت
 مہ لو بد گمانہ ژہ چھوک استگی
 خبر کہنہ بو مینہ ژہ چھوک فتنہ با
 ژہ کہنہ چھو سہ آداب سچم شہان
 دغا باز مکار چھوک حیلہ گر
 ژہ ہوکا خھر و چھمنہ تبلیہیں ورلو
 گرفتار کر خفس گوڈن بے گنہ
 خداین بو کڈنس ازان چاہسا
 دوبارہ کرت جیلہ پو تھم شکیب
 لکھوت عہد نامہ سب انلی گری
 کرن سوی چھو گردن کشن خواست
 دون سوی اکس تاج بکس ہوان
 چھو محتاج متسی شیب فراز
 چھو بے چون خداوند فرد و صمد
 بدانیش بد خصلت بد شراد
 نہ روزی ژہ دن ملک تاج و تخت
 خردمند ذوالقدر فرزانہ خوی
 اپنے یار کم دات تے حیلہ سا
 ژہ کر شوبہ پاک شہر یار جہاں
 کہیں پایہ بد خصلت و بد گھر
 مگر چھوک ژہ از نسل ابلیس دیو
 می بہوشی دت برندان چاہ
 شکایت ژہ ماکرے از روزگار
 بجنگ نہنگال دتو تھم فریب
 کرت مہر بر وعدہ آن پری

لکھنؤ میں قتل کی خبر
 اندر زبانی سے پہنچا
 لکھنؤ میں قتل کی خبر
 اندر زبانی سے پہنچا

لکھنؤ میں قتل کی خبر
 اندر زبانی سے پہنچا
 لکھنؤ میں قتل کی خبر
 اندر زبانی سے پہنچا
 لکھنؤ میں قتل کی خبر
 اندر زبانی سے پہنچا
 لکھنؤ میں قتل کی خبر
 اندر زبانی سے پہنچا

بہر ملک دیون کروم قتل عام
 کروم نیمہ تن کشتہ سکسار شاہ
 انوم دیو ابرہ رٹ بید رنگ
 پریدخت آغم بصدر عز و ناز
 انوم سیت تسلیم شاہ پری
 سپاہ پری بے حساب شہا
 بو آسے چو دریای قلزم دوان
 بیک ضرب شمشیر مانند برق
 انم سیت لشکر چو دریای ہتر
 ز نعل سہندان آتش ہنہا
 ہمی تخت و تاج جس کے ریزہ ریزہ
 زہ ادو باش شو بکنہ و ن ملک دار
 خیر دار گڑھ بروخہ مہ کر می خبر
 و چھن دن یہ گردنہ چرخ بریا
 پرک نامتھن خاصہ عنوان رام

ہنوم عروج شد ادسی انتقام
 ز لوم ار فم از دمائے سیاہ
 سراپا کرت بستہ از پالہنگ
 مہ سیتن چھہ و نکلن بت فلنوا
 کر بستہ از بہر جنگ آوری
 دگر گونہ لشکر ہزاران ہزار
 دمت دن لطوفان زمان تازہا
 کرت خونہ سیلابس اندر زہ غرق
 بتاراج و تادوان دمن چانو شہر
 ہمہ خاک ماچین دمن و ن بباد
 دی سخت گردن بشمشیر تیز
 قمر تاش ملکس کرن شہر ہار
 کھمو بوزھن نیر جنگس ہر
 کمیس سیتن و زہ در ہر کین
 نیر جنگس بچھن والسلام

لکھنؤ میں قتل کی خبر
 اندر زبانی سے پہنچا
 لکھنؤ میں قتل کی خبر
 اندر زبانی سے پہنچا
 لکھنؤ میں قتل کی خبر
 اندر زبانی سے پہنچا
 لکھنؤ میں قتل کی خبر
 اندر زبانی سے پہنچا

و سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان
 سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان
 سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان
 سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان

گهی ترا و حق در سیا چا تنگ
 گهی عهد کر هفتس مهر و نشان
 باطل سوتاوت که حق سیا
 کرت پانه هم فتنه ای بدتر
 به بوزت سپین شاه چین لا جواب
 نه بوزت چهار سوره ازونه بخت
 قمر تاش از حد سلامت کرن
 رئیس قمر تاشن اے بدتر
 به بوزت بچوش او غفور چین
 تلن این قمر تاش بد روزگار
 سو جلاد فور اگر بسته او
 کرن تھف بدست قمر تاش چین
 و تھو سینه قمر تاش خنجر گذار
 چھو طاقت کس سوی تلم از مقام
 به بوزت سپیدان سپین کینه در

گهی سوز حق پوه فی پٹ بنگ
 لکھت تو هفتس از خطا کرد کشان
 دولت لست مونی گیاه پریدخت
 میوه کوک و زن رتی ملت این
 چو آتش سپین تند از خشم و تاب
 سپین خیره بخوس کرن مهر ملت
 بد شنام مانس سیت کرن
 به بومشوره چانوسا رو فراد
 کردن حکم جلاد من از خشم و کین
 لدون و ن ایی خطه بالای او
 سپیدان خونی تمش آسونا
 تلن سوی همتن تخم جوان کرن
 دین لست که ای شوم بد روزگار
 یا قبال تابنده فرخنده سم
 کڈن مشت برگردن نامور

سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان
 سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان
 سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان
 سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان

سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان
 سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان
 سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان
 سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان

سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان
 سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان
 سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان
 سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان سپیدان

بدین نام و نام خان در میان
 کوه و دریا و در میان
 دین و دین و دین و دین
 دین و دین و دین و دین

بدین نام و نام خان در میان
 کوه و دریا و در میان
 دین و دین و دین و دین
 دین و دین و دین و دین

گرشن صبح ساری دلاور سپاه
 کرد جنگ با دشمن بد لگام
 صد شصت اک ساس فرمانگذا
 هزاران چهره از پهلوانان جنگ
 چو کینه بجم و اتن ز بهر مدد
 نمی آن دمان همچو ابر سپاه
 بی کدم آن دشمن زیر تیغ
 میسر است سالار اس غلام
 به بوزت سو فخور به خیم سپین
 هما ندم کرن نامه ما تخم روان
 سپین جمع سی شکر جیاب
 ولو سابقو رزم در پیش هجوم
 لبالب غم از نئے سرخ فام

زره پوش گردان آهن کلاه
 هموتا بایران زمین انتقام
 چهره چانی مسخر تخی شهریار
 زلن تخم و چیت از دما و نهنگ
 زهر ناحیه لشکر بے عدد
 کرن جنگ با دشمن کینه خواه
 سر سام نیروم زلن سپدریغ
 تنس کما چو نیم از کمی پایه رام
 از ان دلدهی شاد و غم سپین
 بهر شهریار و بهر پهلوان
 زهر ناحیه همچو دریائے آب
 کرن اس سر نهیم نه عیش هجوم
 بگاه هجوم و ن جنگ فخور و رام

جنگ سام با شاه چین

بدین نام و نام خان در میان
 کوه و دریا و در میان
 دین و دین و دین و دین
 دین و دین و دین و دین

این کلامی است که در روز قیامت
 هر کس که در دنیا کار خیر کرده باشد
 و در آخرت هم عمل صالح کرده باشد
 خداوند بزرگوار او را جزای خود را بدهد
 و او را بهشت را بدهد و او را بهشت را بدهد

ز بس کرد گو غیب خشنود مهر
 تلوک شور نقاره تا آسمان
 یکن و ازل شکر همه فوج فوج
 کرک خیمه بر پا بیدان کین
 مقابل کدک صف بیدان کین
 سپه دار چنین بصد خشم
 همه تاجداران و نام آوران
 پس پیش سنی شکر بحساب
 روان پهلوان ز دیگر طرف
 زوج پرستان و تسلیم شاه
 سو خواد بر همین نهادار
 کرن خم صف میسر به خلافت
 بجه چشم شاه تسلیم و رام
 کرک صف لصف هر دو جانب تار
 بگت تیر شمشیر با از غلاف

سپین تار تیر گردان سپهر
 سپین لرزه اندر زمین و زمان
 چو دریای قهار جوشند موج
 سپین پر ز شکر سرالسرین
 هر اسان سپین آسمان زمین
 گردن در صف قلب لشکر مقام
 چو است بخاوند کران تار کران
 خروشان جوشان چو دریای آب
 کرن شکر آرست صف بصف
 کرن سخت محکم صف قلبگاه
 گردن باد لیران خنجر گزار
 زفر هنگ محکم تر از کوه قاف
 کردک قلبس اندر بیکی مقام
 سپین شکر آماده بر کارزار
 ز بس لرزه ترسان سپین کوه قاف

این کلامی است که در روز قیامت
 هر کس که در دنیا کار خیر کرده باشد
 و در آخرت هم عمل صالح کرده باشد
 خداوند بزرگوار او را جزای خود را بدهد
 و او را بهشت را بدهد و او را بهشت را بدهد

این کلامی است که در روز قیامت
 هر کس که در دنیا کار خیر کرده باشد
 و در آخرت هم عمل صالح کرده باشد
 خداوند بزرگوار او را جزای خود را بدهد
 و او را بهشت را بدهد و او را بهشت را بدهد

این کلامی است که در روز قیامت
 هر کس که در دنیا کار خیر کرده باشد
 و در آخرت هم عمل صالح کرده باشد
 خداوند بزرگوار او را جزای خود را بدهد
 و او را بهشت را بدهد و او را بهشت را بدهد

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or a note, appearing as a dark, dense scribble.

دُتَنُ حَرَجِ مِیدِ الشَّرِّ از خَشَمِ قُتَابِ
کَرَنِ کَرِ یَکِ مَانَدِ گَکِ اے اَبَرِ
خِیَر دَارِ رُوزِ دَرِینِ جَنگِ لَینِ
گَمُوتِ تَشَنُّهِ بَرِ خُونِ شِیرِ اَنِزِ
مِهِ مَارِ دُمِ گِیو کَالِ مِیو اِهَرِ مَنِ
رُومِ تَنِ زُومِ سَوِی نِنگَالِ دِلِ
بَرِ دُمِ خُونِ سِیَتِنِ هِمِه کُوهَا
زَنگِ رَکِ رَکِ دُمِ نِه نِیمِه تَنَانِ
کَرِ دُمِ خَوَارِ عِو جِسِ مِیو مِ انتقامِ
اَلومِ بَستِه کَرِ تَحْنِ دَرِ تَمِ اَبَرِ
مِه سِیَتِنِ چَهِ دُکِنِ سَه مَانَدِ
دَمِنِ دِنِ بَیادِ قَنَا مَلکِ چِینِ
کَرِ کُ قَتَلِ سَارِنِ کَرِنِ تَا کَرِنِ
وُ دَاوِنِ تَه وَالِنِ بَرِ بَرِ زَمِنِ
تُولِنِ تَا بَکَرِ دِنِ سِرِ کُوهِ قَافِ
کَرِنِ تَتِ پَچُنِ رَقَصِ کَرِنِ فَرَاذِ

[illegible]

پُرت شیرِ شرزن چو میانوی کوه
 برابرمه و کن درین روزگار
 مگر چاره کینه چو مننه و کن بجنگ
 سپین سخت آشفته مانند شیر
 تلن گرز آهن ز بس خشم و کین
 و چین رود از هر دو جانب سپا
 ز بس ضرر گے سرمه سنگن کورت
 بھی کو ہمارن سپن لخت لخت
 کرک اک اکس پ شدت رہا
 سپر ما و خفتان سپن ریزہ ریزہ
 دلاور زہر آتش انگیر گے
 تن دون دین سپن نہ اثر
 تلن گرزہ بر نام گیہان خدایو
 ز سرتا بہا کو مہش لخت لخت
 سپن موسی اقرارے جنگی ہلاک
 تلوک شور نقارن از خورمی

چھ اژدر نیش میانہ لرزہ بکوہ
 چھنہ کاخز گردان خنجر گزار
 زہ سیتن کرن جنگ چیم عارونگ
 روان لاف بوزت سوسام دلیر
 کرن چینیس غرہ سہمکین
 سپن تمزہ با یکد گر زم خواہ
 دیک گرزہ ہاک اکسٹ پارت
 کرک گر زنی ہند تھوی جنگ
 گجک تیر ستمشہ چون اژدہا
 سپن نیزہ ہاخم ضرب ستیر
 ستوران سرکش عرق ریز گے
 کروک حملہ صد بار با ہمدگر
 سراجام گو لپنہ ورم نو
 وتون براقارا ہی ضرب سخت
 کرن پست با سپ یکسا خاک
 سپن خوش دلیران ایران زمین

پست شیر شرن چو میانوی بکوہ
 برا بر مہ وکن دین روزگار
 مگر چارہ کینہ چو منہ وکن جنگ
 سپن سخت آشفتمہ مانند شیر
 تلن گز آہن ز بس خشم و کین
 وچین دود از ہر دو جانب سپا
 ز بس ضرب گے سر مہ سنگن کرت
 ہی کو ہسارن سپن سخت سخت
 کرک اک اکسٹ پشدت رہا
 سپر ہا و خفتان سپن ریزہ ریزہ
 دلاور زہ تراکش انگیز گے
 متن دون دین سپن نہ اثر
 تلن گرزہ بر نام گہبان خدیو
 ز سر تا پا گو مہش سخت سخت
 سپن سومی اقرارے جنگی ہلاک
 تلوک شور نقاران از خورمی

کتابخانه

[illegible]

جلد سی و ہفتم
کتابت پیرایہ
زینت و جلال

سپین خون جوشان چو دریای آب
ز جنگ آوران مارِ سامن نه ساس
ہایت پریشان سپین دلخیزین
سپین راون آخر بدریای قیر
طلایہ کنان با ہزاران سپاہ
بشکر گہ خود یکن آوہ شاد
کردس آفرین شاہ تسلیمنی
سوئی خیمہ خود سٹھا دلخیزین
کردس سامنی چینین قبل عام
دین لست کہ اے عاقل بنظیر
اکوی جنگ کر تھن سپنتر چھہ پیر
ہایت گمت پھوسن در اضطراب
سٹھا سخت گردا بس اندر بویوس
لیونہ وہ زہا سامسی نشر امان
نتہ زندہ روزن چھو فردا محال
مہ چوم مشورہ خاصہ کرمت تیار

بجای کوهی و سوی دریا
کین است به سوی خورشید چرخان
زهن بیت پریشان با همه بیهوش باد دمان
چو پیکر منتهی نشسته بر سنگال دیو می گمراه
پیش از این که ز سر کمره کشد قصه کنش میان
در یونان ننگال ماجراش عیان
پس مست از وعده دلگرای

11

مژگان سیت لشکر دیوان گرو
 گرفت پیونزد یک مغفورین
 زانیشده دشمن آزاد گو
 زه چوک سالو سالار پشت پناه
 دلاور زه چوک بد سپه دار پو
 مقابل چگونه کانه دلاور زه سیت
 هر خطه در کار همت چخه چان
 چخه دشمن نمن بوز حق ناد چان
 ای پط چو آمت بجنک آوری
 سها ماره کپه سان لشکر تیغ
 زه و هقولا رمان سوت سلیم شاه
 پریدخت مهر و نمن تا متحن
 درین عهدن چگونه کنه خلاف
 نمی لحظه گویش تسلیم شاه
 شب شب خبر و اتنا و ک رولان
 انن نامه سوزت ننگال دیو

[illegible]

دو کوبار رودی زده جنگل خال
مقابل پس از یک جنگل خال
دو کوبار رودی زده جنگل خال
مقابل پس از یک جنگل خال

لو مارن گرختن سو مغفورته
 و لون چانو منظور تھا و لم بسر
 پر زهن چوم نفس سیت بدیر کا
 یہ رهنوان پری پیشکش سیت
 چھوکیا تس پس پر زهتو یہ راز
 و نے دن چھو کس سوی سرفراز ہو
 فوڑیم طلسمات حجت شدہ
 لگو کال دیوس کردن پر زه ریز
 دژم ابرماژندہ آ لون رت
 فوڑانے تمی فیل دندان لنگ
 تمی جان لشکر فراری کرن
 دین چھی نفس سام اید یولنگ
 یہ کیشراہ دیم صلحت تی کرہ
 چھو چانوی محبت تمسین شیا
 ہما آرزو چھوس ملاقات کوئی
 سپین ہم جان کنہنہ رود سنہ ہو

دشمنان و فرار
و بیهوشی و بیهوشی
و بیهوشی و بیهوشی
و بیهوشی و بیهوشی
و بیهوشی و بیهوشی
و بیهوشی و بیهوشی

دو شاخه چو درخت چو درخت چو درخت چو درخت
 چو درخت چو درخت چو درخت چو درخت
 چو درخت چو درخت چو درخت چو درخت
 چو درخت چو درخت چو درخت چو درخت

چو درخت چو درخت چو درخت چو درخت
 چو درخت چو درخت چو درخت چو درخت
 چو درخت چو درخت چو درخت چو درخت
 چو درخت چو درخت چو درخت چو درخت

دو شاخه چو درخت چو درخت چو درخت
 چو درخت چو درخت چو درخت چو درخت
 چو درخت چو درخت چو درخت چو درخت
 چو درخت چو درخت چو درخت چو درخت

بیک ضرب کر نس سراز تن جدی
 کی آن تن او کی زور سخت
 ستایش کرن با هزاران نیاز
 می و مطرب و لغزشه دانوا
 گهی گنج گشت شادی و رنج و غم
 چو نه میت جهان در آخر ثبات
 در آخر زد دنیا اگر شک بیروان
 خبر و از نبرد یک فقور نو
 سها کر نه افسوس گو دلچیز
 سپاهن اندر سخت ماتم سپن
 و دن بے کدن ناله ما و غریب
 چو کیا غم بو چوس دن تهنه داخوا
 همسلس نهنگاله سند تمام
 کرن ماه سوی سام شورید بخت
 نه تسلیم شاه نه پرستان سپاه
 پگاه توه و چو مرگ تسلیم م

بفرجه انداز نردان خدای
 سپن مختصر دیو و از و نه بخت
 جهان پہلوان سوی بے نیاز
 کرون شاد بانه بعیش تمام
 پتھے پاٹ چو ی رسم دور قدم
 خوشی کرتے با غم درین شکست
 اگر چو کد لاورا و گرنه توان
 وز انسوز مرگ نهنگال دیو
 یہ بوزت سر اسیمه گوشه گزین
 دما دم غمست پمتن غم سپن
 خصوصاً سپاه نهنگال دیو
 کر وک شاه چینن تسلی سہا
 و چو ون بو کتھے پاٹ مارن موسم
 امی غیرتہ چوم کرن جنگ سخت
 نہ تھا دن بایران منو چہر شہ
 بہو توه مہ سیتن بعیش تمام

دو شاخه چو درخت چو درخت چو درخت
 چو درخت چو درخت چو درخت چو درخت
 چو درخت چو درخت چو درخت چو درخت
 چو درخت چو درخت چو درخت چو درخت

دو شاخه چو درخت چو درخت چو درخت
 چو درخت چو درخت چو درخت چو درخت
 چو درخت چو درخت چو درخت چو درخت
 چو درخت چو درخت چو درخت چو درخت

۱۰۲

۱۰۴
کتابت شد در روز دوشنبه
ماه رجب سال ۱۰۴۴

نہو چوں پشیم
پسین سطور کھنچ نہ پیک
زین سوئی گیارہ کی سرین پھنچ نہ پیک
تھوی نہو جگہ بارہ کی سرین پھنچ نہ پیک
دان کہ وہی سطور کھنچ نہ پیک
کتنی پرور سطور کھنچ نہ پیک

چنگیز خان چنگیز خان چنگیز خان چنگیز خان
 چنگیز خان چنگیز خان چنگیز خان چنگیز خان
 چنگیز خان چنگیز خان چنگیز خان چنگیز خان
 چنگیز خان چنگیز خان چنگیز خان چنگیز خان

کرن کریک بر شکر پید
 سبک شاه چین سوی سپا
 سبکتر گردان خنجر گزرا
 روان سامنی دھوسه لشکر لوان
 لکاون فرسطوس سی در گزیر
 پتھر پیوز بر نیمه تس بر زمین
 سواران جنگی یون لے دلیر
 ژلن گے سوئی قلب گاه باز گشت
 بیہ کا نہتہ ساسن نشن آونہ
 بیک رسامن زین شمشیر کین
 کرن کریک شاه چین بقیاس
 کروک حملہ ساس تھن چون حصا
 روان سامیل آو خشت دم کین
 بیک نعرہ پیولر زہ اندر سپا
 کرن حملہ چون از دمائی دلیر
 جتن گرزہ لاین مین و لیا

کہ ای شاه چین المد المد
 کرن حکم نیرو سوئی زرم گاه
 نبرد راواز قلب اک بہت سوا
 بجدی کڈن تیغ نیز از میان
 دد نیمہ کرن شش بک ضرب تیز
 دگر نیمہ گور بہت ژلن گوین
 وچک یام تم گے از ان جنگیر
 کنوی دوسم اندران پین و
 دویم کاٹھ مقابل متس دراؤ
 کردن حملہ بر شکر شاه چین
 بجنگ آئی از پہلوانان ہ اس
 توک تیغ و نیزہ مین دیار
 کڈن از جگر نعرہ سہم کین
 ژلن گے ہمہ در صف قلب گاه
 دمان ژاودر شکر چین چو شیر
 ژلن شکر از خنجر آبد

چنگیز خان چنگیز خان چنگیز خان
 چنگیز خان چنگیز خان چنگیز خان
 چنگیز خان چنگیز خان چنگیز خان
 چنگیز خان چنگیز خان چنگیز خان

چنگیز خان چنگیز خان چنگیز خان
 چنگیز خان چنگیز خان چنگیز خان
 چنگیز خان چنگیز خان چنگیز خان
 چنگیز خان چنگیز خان چنگیز خان

چنگیز خان چنگیز خان چنگیز خان
 چنگیز خان چنگیز خان چنگیز خان
 چنگیز خان چنگیز خان چنگیز خان
 چنگیز خان چنگیز خان چنگیز خان

دنی ملک ساروی پین تخت تاج
 ہنگہ زن تہ بوز کتہ ای شاہ چین
 قسم ہوم ز جہشید فرخ نژاد
 کرے ریزہ تاج جس بھی ملک تخت
 قمر تاش چینی کرین شہر ہزار
 سپہدار ایران و توران بوجہ
 چہو چانوی منو چہر سو نوی ملام
 منو چہر سی ہیہ ہزاران سپہ
 زہ کس مرد چہو ک این سخنہا گزاف
 قسم ہوم بہ لات بغرای خوش
 سر از تن زٹے و ن کرے ریزہ ریزہ
 نہ تھا و ن منو چہر نے کی قباد
 و وادون سوز ابل زمین ہر سر
 یہ بامت دین گو پراز خشم و کین
 خبر دار روز و زلیو بیخنے اہم
 بیکبار و کی آے جنگ اوران

زہ بخشی گنہ کتہ نہ خراج
 قسم ہوم بداد ار جان آفرین
 قسم چہو س کران از منو چہر باد
 سر از تن زٹے و ن کرے تخت تخت
 دین سامسای سگری نابکار
 شہنشاہ شامان توران بوجہ
 تیختس کردون چہو س بار سلام
 برس پٹ مہ اسن شام و گماہ
 و ن چہو ک مہ سیندن و چہو ک لاف
 قسم ہوم برہیان زردشت گیش
 زٹے کچان لشکر شہر تیز
 دمن ملک ایران سر اسر باد
 بھی تاپرستان کرین مختصر
 سپاہین کرین لغرہ ہمکین
 کرو حلقہ ساری سپاہ خاص عام
 سر اسر سمیت از کران تا کران

دنی ملک ساروی پین تخت تاج
 ہنگہ زن تہ بوز کتہ ای شاہ چین
 قسم ہوم ز جہشید فرخ نژاد
 کرے ریزہ تاج جس بھی ملک تخت
 قمر تاش چینی کرین شہر ہزار
 سپہدار ایران و توران بوجہ
 چہو چانوی منو چہر سو نوی ملام
 منو چہر سی ہیہ ہزاران سپہ
 زہ کس مرد چہو ک این سخنہا گزاف
 قسم ہوم بہ لات بغرای خوش
 سر از تن زٹے و ن کرے ریزہ ریزہ
 نہ تھا و ن منو چہر نے کی قباد
 و وادون سوز ابل زمین ہر سر
 یہ بامت دین گو پراز خشم و کین
 خبر دار روز و زلیو بیخنے اہم
 بیکبار و کی آے جنگ اوران

دنی ملک ساروی پین تخت تاج
 ہنگہ زن تہ بوز کتہ ای شاہ چین
 قسم ہوم ز جہشید فرخ نژاد
 کرے ریزہ تاج جس بھی ملک تخت
 قمر تاش چینی کرین شہر ہزار
 سپہدار ایران و توران بوجہ
 چہو چانوی منو چہر سو نوی ملام
 منو چہر سی ہیہ ہزاران سپہ
 زہ کس مرد چہو ک این سخنہا گزاف
 قسم ہوم بہ لات بغرای خوش
 سر از تن زٹے و ن کرے ریزہ ریزہ
 نہ تھا و ن منو چہر نے کی قباد
 و وادون سوز ابل زمین ہر سر
 یہ بامت دین گو پراز خشم و کین
 خبر دار روز و زلیو بیخنے اہم
 بیکبار و کی آے جنگ اوران

دنی ملک ساروی پین تخت تاج
 ہنگہ زن تہ بوز کتہ ای شاہ چین
 قسم ہوم ز جہشید فرخ نژاد
 کرے ریزہ تاج جس بھی ملک تخت
 قمر تاش چینی کرین شہر ہزار
 سپہدار ایران و توران بوجہ
 چہو چانوی منو چہر سو نوی ملام
 منو چہر سی ہیہ ہزاران سپہ
 زہ کس مرد چہو ک این سخنہا گزاف
 قسم ہوم بہ لات بغرای خوش
 سر از تن زٹے و ن کرے ریزہ ریزہ
 نہ تھا و ن منو چہر نے کی قباد
 و وادون سوز ابل زمین ہر سر
 یہ بامت دین گو پراز خشم و کین
 خبر دار روز و زلیو بیخنے اہم
 بیکبار و کی آے جنگ اوران

دنی ملک ساروی پین تخت تاج
 ہنگہ زن تہ بوز کتہ ای شاہ چین
 قسم ہوم ز جہشید فرخ نژاد
 کرے ریزہ تاج جس بھی ملک تخت
 قمر تاش چینی کرین شہر ہزار
 سپہدار ایران و توران بوجہ
 چہو چانوی منو چہر سو نوی ملام
 منو چہر سی ہیہ ہزاران سپہ
 زہ کس مرد چہو ک این سخنہا گزاف
 قسم ہوم بہ لات بغرای خوش
 سر از تن زٹے و ن کرے ریزہ ریزہ
 نہ تھا و ن منو چہر نے کی قباد
 و وادون سوز ابل زمین ہر سر
 یہ بامت دین گو پراز خشم و کین
 خبر دار روز و زلیو بیخنے اہم
 بیکبار و کی آے جنگ اوران

چہونہ تاب فیل و پلنگس سہیت
 ون رٹ میان ضرب گران گزشت
 روان شاہ چین کیانی سپر
 سپن کہینہ و رسم فیروز مند
 نلن تختہ گران گزشت آہن
 بیکضرب سالار چین گولاک
 ہمتہ بڑہ گی شتر زدم تا بفرق
 پتھے پاٹ پھوی گزشت آسمان
 گوڈن چہی و ان برمن گلوں بہا
 دون یا متھن چس شکو فک کمال
 مہ گزشتہ از تماشاے گل بختبر
 ہنگہ کاہنہ خزانہ چہک زمین
 سر سرچہ و دنیا خیالات خوب
 چہو مکارہ لاکت مٹیل عروس
 محبت مہ کر با چین بیوفا
 سپن بختہ ون پتھنہ لاگڑہ خام

پھوی گزشتہ اک جنگس سہیت
 کجا استخوان گزشتہ لخت لخت
 مقابل رٹن بر سر تاج سر
 کردن حملہ آن بجولان ہمند
 دلوک یک قلم بر سر شاہ چین
 سپن پست با فیل و کیسان بجاک
 سپن فیل ہمت خوش اندر سو غرق
 توقع مہ تھا و اسند بجان جان
 چہو ہادان گل و سنبل و لالہ زار
 ان نامتھن چس خزانہ زوال
 پتو خار حسرت بری بر جگر
 مہ گزشتہ غرہ چہوی از دہاد کمین
 بازی کین غانہ کم کم خراب
 دون بر مٹس س کین و تبتیس
 مکافات آخر دمی از جہنا
 کری بے خبر دانہ لادت بدام

چہونہ تاب فیل و پلنگس سہیت
 ون رٹ میان ضرب گران گزشت
 روان شاہ چین کیانی سپر
 سپن کہینہ و رسم فیروز مند
 نلن تختہ گران گزشت آہن
 بیکضرب سالار چین گولاک
 ہمتہ بڑہ گی شتر زدم تا بفرق
 پتھے پاٹ پھوی گزشت آسمان
 گوڈن چہی و ان برمن گلوں بہا
 دون یا متھن چس شکو فک کمال
 مہ گزشتہ از تماشاے گل بختبر
 ہنگہ کاہنہ خزانہ چہک زمین
 سر سرچہ و دنیا خیالات خوب
 چہو مکارہ لاکت مٹیل عروس
 محبت مہ کر با چین بیوفا
 سپن بختہ ون پتھنہ لاگڑہ خام

چہونہ تاب فیل و پلنگس سہیت
 ون رٹ میان ضرب گران گزشت
 روان شاہ چین کیانی سپر
 سپن کہینہ و رسم فیروز مند
 نلن تختہ گران گزشت آہن
 بیکضرب سالار چین گولاک
 ہمتہ بڑہ گی شتر زدم تا بفرق
 پتھے پاٹ پھوی گزشت آسمان
 گوڈن چہی و ان برمن گلوں بہا
 دون یا متھن چس شکو فک کمال
 مہ گزشتہ از تماشاے گل بختبر
 ہنگہ کاہنہ خزانہ چہک زمین
 سر سرچہ و دنیا خیالات خوب
 چہو مکارہ لاکت مٹیل عروس
 محبت مہ کر با چین بیوفا
 سپن بختہ ون پتھنہ لاگڑہ خام

چہونہ تاب فیل و پلنگس سہیت
 ون رٹ میان ضرب گران گزشت
 روان شاہ چین کیانی سپر
 سپن کہینہ و رسم فیروز مند
 نلن تختہ گران گزشت آہن
 بیکضرب سالار چین گولاک
 ہمتہ بڑہ گی شتر زدم تا بفرق
 پتھے پاٹ پھوی گزشت آسمان
 گوڈن چہی و ان برمن گلوں بہا
 دون یا متھن چس شکو فک کمال
 مہ گزشتہ از تماشاے گل بختبر
 ہنگہ کاہنہ خزانہ چہک زمین
 سر سرچہ و دنیا خیالات خوب
 چہو مکارہ لاکت مٹیل عروس
 محبت مہ کر با چین بیوفا
 سپن بختہ ون پتھنہ لاگڑہ خام

چہونہ تاب فیل و پلنگس سہیت
 ون رٹ میان ضرب گران گزشت
 روان شاہ چین کیانی سپر
 سپن کہینہ و رسم فیروز مند
 نلن تختہ گران گزشت آہن
 بیکضرب سالار چین گولاک
 ہمتہ بڑہ گی شتر زدم تا بفرق
 پتھے پاٹ پھوی گزشت آسمان
 گوڈن چہی و ان برمن گلوں بہا
 دون یا متھن چس شکو فک کمال
 مہ گزشتہ از تماشاے گل بختبر
 ہنگہ کاہنہ خزانہ چہک زمین
 سر سرچہ و دنیا خیالات خوب
 چہو مکارہ لاکت مٹیل عروس
 محبت مہ کر با چین بیوفا
 سپن بختہ ون پتھنہ لاگڑہ خام

پند و اندرز و نصیحت و توبه و انابه و بازگشت به سوی خداوند
 عز و جل و توبه و انابه و بازگشت به سوی خداوند عز و جل
 و توبه و انابه و بازگشت به سوی خداوند عز و جل
 و توبه و انابه و بازگشت به سوی خداوند عز و جل

نه میت کشتن لاله از آن سرزمین
 زدن گیسوی ملک نالان ز بخت
 بتائید دادار که بهان خسرو
 کرد جمع مال غنیمت تمام
 تلوک مال و زر ساروی از زرنگار
 سپاهین دشن با گرت مختصر
 یگادر گورن کشت بمکین جا
 بکن گیسوی شهر ماچین و چین
 دژک بر در شهر ماچین علم
 کھست پیوٹ بر تخت فغفور شاه

سپین تنگ عاجز سپاهان چین
 زهنگ ترا و تخت بال اسباب رخت
 منظر بدستمن سپین سام نیو
 از آن پس کردن حکم خاص و عام
 بیکباره گی گے سر اسر سپاه
 کرت جمع سامس نشین سر بسر
 روان سام و تسلیم ساری سپاه
 توکب حمیه خرگاه زمیدان کین
 روان فوج لشکر بجاه و چشم
 روان در زمان سام لشکر سپاه

سپین جمع ساری هزاران تن
 ز مال و زر و خلعت و اسب ساز
 سوا احسان و چیت خرم و شاد گے
 و لن خلعت خسروی اتش بر
 سپین ملک چینس سو فرما نگذار
 پری نوشل سپین قمر تاش چین

سر اسر امیران ماچین دیار
 بانام ساری کرن سر اسر
 ز داد و دمش چینی آزاد گے
 انون سوی قمر تاش فرخنده فر
 دشن تاج مثنی کرن شهریار
 بکابین شاهی کرن هم نشین

پند و اندرز و نصیحت و توبه و انابه و بازگشت به سوی خداوند
 عز و جل و توبه و انابه و بازگشت به سوی خداوند عز و جل
 و توبه و انابه و بازگشت به سوی خداوند عز و جل
 و توبه و انابه و بازگشت به سوی خداوند عز و جل

یک نغمه حبیب اندر و دسار
 یک حبیب ساری با نصاب و دسار
 یک حبیب ساری با نصاب و دسار
 یک حبیب ساری با نصاب و دسار

پند و اندرز و نصیحت و توبه و انابه و بازگشت به سوی خداوند
 عز و جل و توبه و انابه و بازگشت به سوی خداوند عز و جل
 و توبه و انابه و بازگشت به سوی خداوند عز و جل
 و توبه و انابه و بازگشت به سوی خداوند عز و جل

یکن واکه در ملک ایران دیار
 سخن مختصر مع
 کمازه مع
 یکن واکه در ملک ایران دیار
 سخن مختصر مع
 کمازه مع
 یکن واکه در ملک ایران دیار
 سخن مختصر مع
 کمازه مع

1.9

بیک اور افروز خنده لب و زبان و ساز عیش بشن ژور مستم
بیک دایه فلاد فخر شوئے باین در دلبری داد بدی همی حاتم
بیک از تخت چرخ اندر باغ نازنی بهجاری ابرهای علی نشین
ز یک سرک زندگانی بعد از آن به شاه شافیه اس پهلوان پیو

در کجای حلقه ناسد وین حصا سوار از دما ارباب کس با قیل زور سخت
 در کجای حلقه ناسد وین حصا سوار از دما ارباب کس با قیل زور سخت
 در کجای حلقه ناسد وین حصا سوار از دما ارباب کس با قیل زور سخت

سپین خوش دلیران ایران زمین
 دیوس شاهن ای تیره دیو ترند
 باین جسم دقوت نسا و زره بولک
 دیوس دیول ای شاهه الابخاب
 بخواب گران بے خبر آرم سام
 و گرنه بهوشیاری اے نامور
 چو از هدایت من نطن آسمان
 چو کیم سام نیروم میهنش هجومو
 هنگامه زن دلاور چو سام گزین
 کرین آزمایش میدان جنگ
 یہ بورت سپین خیره شاه و سپا
 روان سام نیروم خوش آو سخت
 کرین چو کیم ه حمله بولک ترند نارما
 چو شے کنه خیالاه نه کد و نکش
 روان سامنی ابره من سید سخت
 میدان یله درای ساری سپا

جهان بهلولش کروک آفرین
 کروک کتھکن سام نیون بند
 میهن کتھکن شری گرفتار گوک
 بواسوس گمت مست شو گمت خوب
 بزنجیر و غل بسته کرسن تمام
 بیاسام نیروم میهنش سر
 فون کوه لرزان زمین زمان
 بورلوش تی بے خبر تے زور
 مه تراون یله ون بمیدان کین
 که آیا چو کتھه ابره یه پنگ
 کرک ساروی سامنی کین نگاه
 دیون دیوس ای بدرگ شور سخت
 میهن چو کیم ره معلوم ای ابره
 بلا شک میهنش نه الگو نکش
 مؤثر نش نه تراون یله شور سخت
 همه نامور هست منو چهره

در کجای حلقه ناسد وین حصا سوار از دما ارباب کس با قیل زور سخت
 در کجای حلقه ناسد وین حصا سوار از دما ارباب کس با قیل زور سخت
 در کجای حلقه ناسد وین حصا سوار از دما ارباب کس با قیل زور سخت

در کجای حلقه ناسد وین حصا سوار از دما ارباب کس با قیل زور سخت
 در کجای حلقه ناسد وین حصا سوار از دما ارباب کس با قیل زور سخت
 در کجای حلقه ناسد وین حصا سوار از دما ارباب کس با قیل زور سخت

در کجای حلقه ناسد وین حصا سوار از دما ارباب کس با قیل زور سخت
 در کجای حلقه ناسد وین حصا سوار از دما ارباب کس با قیل زور سخت
 در کجای حلقه ناسد وین حصا سوار از دما ارباب کس با قیل زور سخت

دین چو یوسف است از
دولت تو

تمام شدیم و به کشتی ها

از خط کمالی

فصل فی حقیقت و حقیقہ
ششوی حقیقہ
فصل فی حقیقت و حقیقہ
ششوی حقیقہ

[illegible]

وہ کہتا ہے کہ میں نے یہ سب سیکھا ہے

۱- فصل اول
 ۲- فصل دوم
 ۳- فصل سوم
 ۴- فصل چهارم
 ۵- فصل پنجم
 ۶- فصل ششم
 ۷- فصل هفتم
 ۸- فصل هشتم
 ۹- فصل نهم
 ۱۰- فصل دهم

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

SRI PRATAP COLLEGE LIBRARY
SRINAGAR (Kashmir)

DATE LOANED

Class No. _____ Book No. _____

Acc. No. _____

This book may be kept for 14 days. An over - due charge will be levied at the rate of 10 Paise for each day the book is kept over - time.

[illegible]

891.441

K 923

**S.P. College Library,
SRINAGAR.**

DATE LOANED

A fine of **one anna** will be charged for
each day the book is kept overtime.

15968.

--	--	--	--

10/1/56

SRI PRATAP COLLEGE LIBRARY
SRINAGAR (Kashmir)

DATE LOANED

Class No. _____ Book No. _____

Acc. No. _____

This book may be kept for 14 days. An over - due charge will be levied at the rate of 10 Paise for each day the book is kept over - time.

Books in any way injured or lost shall be paid for or replaced by the borrower.